

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
IX kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM-0610-54-22

Druk nr 2262
Warszawa, 10 maja 2022 r.

Pani
Elżbieta Witek
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowna Pani Marszałek

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

- o zmianie ustawy - Prawo wodne oraz niektórych innych ustaw.

Projekt ma na celu wykonanie prawa Unii Europejskiej.

Do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Minister Infrastruktury.

Z poważaniem

Mateusz Morawiecki

/podpisano kwalifikowanym podpisem elektronicznym/

U S T A W A

z dnia

o zmianie ustawy – Prawo wodne oraz niektórych innych ustaw^{1),2)}

Art. 1. W ustawie z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne (Dz. U. z 2021 r. poz. 2233 i 2368 oraz z 2022 r. poz. 88, 258 i 855) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 14 w ust. 6 w pkt 1 wyrazy „oraz w art. 343 ust. 2, 3 i 6” zastępuje się wyrazami „, art. 343 ust. 2, 3 i 6 oraz w art. 472a ust. 2”;
- 2) w art. 86 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Aglomeracje o równoważnej liczbie mieszkańców co najmniej 2000 powinny być wyposażone w systemy kanalizacji zbiorczej dla ścieków komunalnych.”;
- 3) w art. 87:
 - a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Aglomeracje, o których mowa w art. 86 ust. 1, wyznacza rada gminy w drodze uchwały będącej aktem prawa miejscowego.”;
 - b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. W celu wyznaczenia aglomeracji, o której mowa w ust. 2, i ustalenia sposobu jej funkcjonowania zainteresowane gminy zawierają porozumienie, w którym w szczególności określają:

 - 1) sposób przekazywania informacji i dokumentów na potrzeby realizacji obowiązków, o których mowa w art. 89 ust. 1 i art. 96a ust. 1;
 - 2) gminę właściwą zgodnie z art. 93 ust. 1 do prowadzenia działań w ramach krajowego programu oczyszczania ścieków komunalnych oraz właściwą do dokonywania przeglądu obszarów i granic aglomeracji zgodnie z art. 92;

¹⁾ Niniejsza ustawa w zakresie swojej regulacji wdraża:

- 1) dyrektywę Rady 91/271/EWG z dnia 21 maja 1991 r. dotyczącą oczyszczania ścieków komunalnych (Dz. Urz. WE L 135 z 30.05.1991, str. 40 – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz.15, t. 2, str. 26, Dz. Urz. WE L 67 z 07.03.1998, str. 29 – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 4, str. 27, Dz. Urz. UE L 284 z 31.10.2003, str. 1 – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 1, t. 4, str. 447, Dz. Urz. UE L 311 z 21.11.2008, str. 1 oraz Dz. Urz. UE L 353 z 28.12.2013, str. 8);
- 2) dyrektywę 2006/7/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 lutego 2006 r. dotyczącą zarządzania jakością wody w kąpieliskach i uchylającą dyrektywę 76/160/EWG (Dz. Urz. UE L 64 z 04.03.2006, str. 37, Dz. Urz. UE L 188 z 18.07.2009, str. 14 oraz Dz. Urz. UE L 353 z 28.12.2013, str. 8).

²⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach oraz ustawę z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków.

3) zasady dotyczące partycypacji w kosztach związanych z funkcjonowaniem aglomeracji.”,

c) dodaje się ust. 5–9 w brzmieniu:

„5. Wody Polskie odmawiają uzgodnienia, o którym mowa w ust. 4, gdy aglomeracja nie spełnia któregokolwiek z warunków określonych w art. 87a lub warunków określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 95 ust. 1 lub art. 99 ust. 1.

6. Do zmiany obszaru, granic i równoważnej liczby mieszkańców aglomeracji stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące wyznaczania aglomeracji, z tym wyjątkiem, że Wody Polskie mogą dokonać uzgodnienia, o którym mowa w ust. 4, mimo braku spełnienia przez aglomerację któregokolwiek z warunków określonych w art. 87a, jeżeli zmiana aglomeracji ma na celu zmniejszenie stopnia naruszenia przez aglomerację któregokolwiek z warunków, o których mowa w art. 87a.

7. Do zniesienia aglomeracji stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące jej wyznaczania, z wyjątkiem ust. 5.

8. W przypadku zmiany obszaru lub granic aglomeracji albo jej zniesienia wójt, burmistrz lub prezydent miasta, dokonując z Wodami Polskimi uzgodnienia, o którym mowa w ust. 4, przekazuje im następujące informacje:

- 1) opis rozwiązania problemu gospodarki ściekowej na terenach, które zostaną wyłączone z obszaru aglomeracji;
- 2) szczegółową informację dotyczącą otrzymanej pomocy finansowej na realizację przedsięwzięcia w zakresie budowy, rozbudowy i modernizacji urządzeń kanalizacyjnych ze środków budżetu państwa oraz ze środków pochodzących z funduszy Unii Europejskiej w okresie 5 lat od zrealizowania przedsięwzięcia ujętego w zestawieniu, o którym mowa w art. 88 ust. 1.

9. Aglomeracje wyznaczone na podstawie ust. 1, w których nastąpiło zmniejszenie równoważnej liczby mieszkańców poniżej 2000, mogą nie podlegać zniesieniu, jeżeli przedsięwzięcie planowane, realizowane lub zrealizowane na ich obszarze zostało ujęte w zestawieniu niezbędnych przedsięwzięć w zakresie budowy, rozbudowy i modernizacji urządzeń kanalizacyjnych, o którym mowa w art. 88 ust. 1, przez okres planowania, realizacji i 5 lat po zrealizowaniu tego przedsięwzięcia.”;

4) po art. 87 dodaje się art. 87a w brzmieniu:

„Art. 87a. Aglomeracja wyznaczona na podstawie art. 87 ust. 1 powinna spełniać następujące warunki:

- 1) być wyposażona w sieć kanalizacyjną gwarantującą zbieranie co najmniej 98% ładunku zanieczyszczeń z obszaru aglomeracji wyrażonego w równoważnej liczbie mieszkańców;
 - 2) ładunek zanieczyszczeń niezebrany siecią kanalizacyjną, o której mowa w pkt 1:
 - a) w przypadku gdy stanowi nie więcej niż 2% ładunku zanieczyszczeń z obszaru aglomeracji jest mniejszy niż 2000 równoważnej liczby mieszkańców oraz
 - b) jest oczyszczany w innych systemach oczyszczania ścieków, zapewniających taki sam poziom ochrony środowiska jak dla całej aglomeracji;
 - 3) zapewniać wydajność oczyszczalni ścieków pozwalającą odebrać całość ładunku zanieczyszczeń powstających w aglomeracji oraz
 - 4) stosować technologię oczyszczania ścieków z aglomeracji gwarantującą osiągnięcie wymaganych przepisami powszechnie obowiązującymi standardów oczyszczania ścieków dla oczyszczalni ścieków w aglomeracji o określonej wielkości wyrażonej równoważną liczbą mieszkańców.”;
- 5) w art. 88 ust. 1 otrzymuje brzmienie:
- „1. Krajowy program oczyszczania ścieków komunalnych, którego integralną część stanowi wykaz aglomeracji o równoważnej liczbie mieszkańców wynoszącej co najmniej 2000 zawierający zestawienie niezbędnych przedsięwzięć w zakresie budowy, rozbudowy i modernizacji urządzeń kanalizacyjnych, sporządza i aktualizuje minister właściwy do spraw gospodarki wodnej we współpracy z Wodami Polskimi, a zatwierdza Rada Ministrów.”;
- 6) w art. 89:
- a) w ust. 1 w pkt 3 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 4 w brzmieniu:

„4) ilości ścieków wytworzonych na obszarze aglomeracji oraz jakości ścieków oczyszczonych i odprowadzonych do wód lub do ziemi.”,
 - b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. W przypadku gdy gmina nie przekaze sprawozdania z realizacji krajowego programu oczyszczania ścieków komunalnych za rok ubiegły w terminie, o którym mowa w ust. 1, Wody Polskie wzywają gminę do jego przekazania w terminie 7 dni od dnia otrzymania wezwania, jednocześnie informując gminę o sankcji za naruszenie tego obowiązku.”;

7) w art. 90:

a) ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2. Jeżeli na podstawie wyników analizy, o której mowa w ust. 1, zostanie ustalone, że sprawozdanie, o którym mowa w art. 89 ust. 1, zawiera dane nieprawdziwe lub niekompletne, Wody Polskie wzywają gminę do przekazania poprawionego lub uzupełnionego sprawozdania w terminie 14 dni od dnia otrzymania wezwania.

3. Jeżeli gmina nie przekaże Wodom Polskim poprawionego lub uzupełnionego sprawozdania, o którym mowa w art. 89 ust. 1, w terminie, o którym mowa w ust. 2, Wody Polskie ponownie wzywają gminę do przekazania poprawionego lub uzupełnionego sprawozdania w terminie 7 dni od dnia otrzymania ponownego wezwania, jednocześnie informując gminę o sankcji za naruszenie tego obowiązku.”,

b) dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Jeżeli na podstawie wyników analizy, o której mowa w ust. 1, zostanie ustalone, że wystąpiły istotne zmiany w aglomeracji lub zmiany uzasadniające zniesienie aglomeracji, w szczególności w zakresie równoważnej liczby mieszkańców w aglomeracji, Wody Polskie wzywają właściwą gminę do dokonania niezwłocznej zmiany uchwały wyznaczającej aglomerację w zakresie zaistniałych zmian lub do zniesienia aglomeracji.”;

8) art. 93 otrzymuje brzmienie:

„Art. 93. 1. Sprawy związane z przygotowaniem i przekazywaniem dokumentacji dotyczącej działań prowadzonych w ramach krajowego programu oczyszczania ścieków komunalnych, w szczególności przedkładanie sprawozdania, o którym mowa w art. 89 ust. 1, i ankiet, o których mowa w art. 96a ust. 1, w aglomeracji zlokalizowanej na obszarze dwóch lub więcej gmin prowadzi gmina o największej równoważnej liczbie mieszkańców w granicach aglomeracji w porozumieniu z pozostałymi gminami, o których mowa w art. 87 ust. 3.

2. Sprawy dotyczące działań prowadzonych w ramach krajowego programu oczyszczania ścieków komunalnych prowadzi regionalny zarząd gospodarki wodnej Wód Polskich, na obszarze właściwości którego znajduje się gmina lub jej część o największej równoważnej liczbie mieszkańców w danej aglomeracji.

3. W przypadku gdy aglomeracja obejmuje obszar właściwości dwóch lub więcej regionalnych zarządów gospodarki wodnej Wód Polskich, sprawy dotyczące działań

prowadzonych w ramach krajowego programu oczyszczania ścieków komunalnych dla tej aglomeracji prowadzi tylko regionalny zarząd gospodarki wodnej Wód Polskich, ustalony zgodnie z ust. 2, i informuje pozostałe właściwe w sprawie regionalne zarządy gospodarki wodnej Wód Polskich o tych sprawach.

4. Informacje, o których mowa w ust. 3, dotyczą:

- 1) dokonanych uzgodnień, o których mowa w art. 87 ust. 4;
 - 2) podjętych czynności, o których mowa w art. 90.”;
- 9) w art. 96 dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

„2. Wody Polskie przekazują ministrowi właściwemu do spraw gospodarki wodnej wstępny projekt aktualizacji krajowego programu oczyszczania ścieków komunalnych, opracowany w szczególności na podstawie ankiet, o których mowa w art. 96a ust. 1.”;

- 10) po art. 96 dodaje się art. 96a w brzmieniu:

„Art. 96a. 1. Na potrzeby aktualizacji krajowego programu oczyszczania ścieków komunalnych właściwa gmina, na obszarze której została wyznaczona aglomeracja, przekazuje Wodom Polskim na ich wniosek, w terminie 30 dni od dnia otrzymania wniosku, wypełnione ankiety, w postaci elektronicznej opatrzonej kwalifikowanym podpisem elektronicznym, a także w wersji edytowalnej, zawierające informacje, o których mowa w art. 89 ust. 1, według stanu z dnia wskazanego we wniosku, oraz o planowanych, niezbędnych przedsięwzięciach w zakresie budowy, rozbudowy lub modernizacji urządzeń kanalizacyjnych oraz źródłach finansowania tych przedsięwzięć.

2. W przypadku gdy gmina nie przekaze ankiety w terminie, o którym mowa w ust. 1, Wody Polskie wzywają gminę do jej przekazania w terminie 7 dni od dnia otrzymania wezwania, jednocześnie informując gminę o sankcji za naruszenie tego obowiązku.

3. W przypadku gdy ankietą zawiera dane nieprawdziwe lub niekompletne, Wody Polskie wzywają gminę, która przekazała ankietę, do jej poprawienia lub uzupełnienia w terminie 14 dni od dnia otrzymania wezwania.

4. Jeżeli gmina nie przekaze poprawionej lub uzupełnionej ankiety Wodom Polskim w terminie, o którym mowa w ust. 3, Wody Polskie ponownie wzywają gminę do przekazania poprawionej lub uzupełnionej ankiety w terminie 7 dni od dnia otrzymania ponownego wezwania, jednocześnie informując gminę o sankcji za naruszenie tego obowiązku.

5. Wody Polskie zamieszczają na swojej stronie podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej wzór ankiety na potrzeby aktualizacji krajowego programu oczyszczania ścieków komunalnych wraz z informacjami o sposobie przekazania tej ankiety, w szczególności jej formie.”;

11) w art. 240:

a) w ust. 3:

– pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) analizują sprawozdania, o których mowa w art. 89 ust. 1, oraz przekazują gminom informacje o wynikach analizy;”;

– po pkt 4 dodaje się pkt 4a–4c w brzmieniu:

„4a) uzgadniają projekty uchwał, o których mowa w art. 87 ust. 1;

4b) wzywają gminy do podjęcia działań, o których mowa w art. 89 ust. 1a, art. 90 ust. 2–4 oraz art. 96a ust. 2–4;

4c) prowadzą sprawy dotyczące administracyjnych kar pieniężnych, o których mowa w art. 472a;”;

– w pkt 28 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 29 i 30 w brzmieniu:

„29) współpracują z Krajowym Zarządem Gospodarki Wodnej w zakresie opracowywania krajowego programu oczyszczania ścieków komunalnych i jego aktualizacji;

30) opiniują wieloletnie plany rozwoju i modernizacji urządzeń wodociągowych i urządzeń kanalizacyjnych, o których mowa w art. 21 ust. 1 ustawy z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków.”;

b) w ust. 4 uchyla się pkt 16,

c) w ust. 6 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) wytwarzanie energii elektrycznej w instalacjach odnawialnych źródeł energii, o których mowa w art. 2 pkt 13 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii;”;

12) w art. 256:

a) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Wody Polskie mogą otrzymywać na zasadach określonych w przepisach ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych dotacje podmiotowe z budżetu państwa przeznaczone na dofinansowanie działalności bieżącej.”;

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Przychody, o których mowa w art. 255 pkt 1–9 oraz pkt 10 lit. a, a także dotacje z budżetu państwa, o których mowa w ust. 2 i 2a, nie mogą być wykorzystywane na potrzeby wykonywania przez Wody Polskie działalności gospodarczej.”;

13) w art. 344 w ust. 5 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) pobiera próbki wody w kąpielisku w punktach ustalonych z właściwym państwowym powiatowym lub państwowym granicznym inspektorem sanitarnym – nie później niż 4 dni po terminie wyznaczonym w harmonogramie pobrania próbek;”;

14) w art. 394 w ust. 1 w pkt 12 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 13 w brzmieniu:

„13) wykonanie urządzeń wodnych służących do wprowadzania do ziemi ścieków oczyszczonych w przydomowej oczyszczalni ścieków na potrzeby zwykłego korzystania z wód.”;

15) po dziale XI dodaje się dział XIa w brzmieniu:

„Dział XIa

Administracyjne kary pieniężne

Art. 472a. 1. Administracyjnej karze pieniężnej podlega, kto wbrew:

- 1) przepisowi art. 89 ust. 1a nie przekazuje Wodom Polskim sprawozdania z realizacji krajowego programu oczyszczania ścieków komunalnych w terminie 7 dni od dnia otrzymania wezwania, o którym mowa w art. 89 ust. 1a;
- 2) przepisowi art. 90 ust. 3 nie przekazuje Wodom Polskim poprawionego lub uzupełnionego sprawozdania z realizacji krajowego programu oczyszczania ścieków komunalnych w terminie 7 dni od dnia otrzymania ponownego wezwania, o którym mowa w art. 90 ust. 3;
- 3) przepisowi art. 96a ust. 2 nie przekazuje Wodom Polskim ankiety na potrzeby aktualizacji krajowego programu oczyszczania ścieków komunalnych w terminie 7 dni od dnia otrzymania wezwania, o którym mowa w art. 96a ust. 2;
- 4) przepisowi art. 96a ust. 4 nie przekazuje Wodom Polskim poprawionej lub uzupełnionej ankiety na potrzeby aktualizacji krajowego programu oczyszczania

ścieków komunalnych w terminie 7 dni od dnia otrzymania ponownego wezwania, o którym mowa w art. 96a ust. 4.

2. Administracyjną karę pieniężną, o której mowa w ust. 1, wymierza, w drodze decyzji, organ Wód Polskich właściwy w sprawach aglomeracji.

3. Wysokość administracyjnej kary pieniężnej, o której mowa w ust. 1, wynosi do 10 000 zł.

4. Wpływy z tytułu administracyjnej kary pieniężnej, o której mowa w ust. 1, stanowią dochód Wód Polskich.

Art. 472b. 1. W przypadku gdy aglomeracja nie spełnia warunków, o których mowa w art. 87a, gmina za to odpowiedzialna podlega administracyjnej karze pieniężnej.

2. W przypadku aglomeracji zlokalizowanej na obszarze dwóch lub więcej gmin administracyjną karę pieniężną, o której mowa w ust. 1, ponoszą gminy wchodzące w skład aglomeracji proporcjonalnie do wielkości równoważnej liczby mieszkańców danej gminy w aglomeracji.

3. Wysokość administracyjnej kary pieniężnej, o której mowa w ust. 1, wynosi do 200 zł za każdą równoważną liczbę mieszkańców odpowiadającą ładunkowi zanieczyszczeń z obszaru aglomeracji:

- 1) który nie jest zbierany przez sieć kanalizacyjną tej aglomeracji i który:
 - a) przekracza 2% ładunku zanieczyszczeń z obszaru aglomeracji – w przypadku warunku, o którym mowa w art. 87a pkt 1, lub
 - b) wynosi 2000 równoważnej liczby mieszkańców i więcej – w przypadku warunku, o którym mowa w art. 87a pkt 2 lit. a, lub
 - c) nie jest oczyszczany w systemach oczyszczania ścieków zapewniających ten sam poziom ochrony środowiska jak dla całej aglomeracji – w przypadku warunku, o którym mowa w art. 87a pkt 2 lit. b;
- 2) który przekracza liczbę równoważną liczbie mieszkańców określającą wydajność oczyszczalni ścieków z aglomeracji – w przypadku warunku, o którym mowa w art. 87a pkt 3.

4. Wysokość administracyjnej kary pieniężnej, o której mowa w ust. 1, za naruszenie standardów oczyszczania ścieków dla oczyszczalni ścieków w aglomeracji w przypadku naruszenia warunku, o którym mowa w art. 87a pkt 4, wynosi do 10 000 zł.

5. Wymierzając administracyjną karę pieniężną, o której mowa w ust. 1, za naruszenie standardów oczyszczania ścieków dla oczyszczalni ścieków w aglomeracji

w przypadku naruszenia warunku, o którym mowa w art. 87a pkt 4, bierze się przede wszystkim pod uwagę liczbę takich naruszeń i ich wagę.

6. Administracyjną karę pieniężną, o której mowa w ust. 1, w drodze decyzji, wymierza Prezes Wód Polskich.

7. Administracyjna kara pieniężna, o której mowa w ust. 1, jest wymierzana każdego roku, za rok poprzedni, do momentu uzyskania przez aglomerację zgodności z warunkami, o których mowa w art. 87a.

8. Wpływy z tytułu administracyjnej kary pieniężnej, o której mowa w ust. 1, stanowią dochód w 90% budżetu państwa i w 10% Wód Polskich.

Art. 472c. 1. W decyzji o nałożeniu administracyjnej kary pieniężnej wskazuje się numer rachunku bankowego, na który uiszcza się administracyjną karę pieniężną.

2. Administracyjną karę pieniężną uiszcza się w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja, o której mowa w ust. 1, stała się ostateczna.

3. W zakresie nieuregulowanym w niniejszej ustawie do administracyjnych kar pieniężnych, o których mowa w art. 472a ust. 1 i art. 472b ust. 1, stosuje się przepisy działu IVa ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego.”.

Art. 2. W ustawie z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz. U. z 2021 r. poz. 888, 1648 i 2151) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2:

a) w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) nieczystościach ciekłych – rozumie się przez to ścieki gromadzone przejściowo w zbiornikach bezodpływowych lub osadnikach w instalacjach przydomowych oczyszczalni ścieków;”

b) w ust. 4 wyrazy „właściwy do spraw budownictwa, planowania i zagospodarowania przestrzennego oraz mieszkalnictwa” zastępuje się wyrazami „właściwy do spraw gospodarki wodnej”;

2) w art. 3:

a) w ust. 3 w pkt 3 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 4 w brzmieniu:

„4) aktualnych informacji wskazanych w ust. 5.”,

b) dodaje się ust. 5 i 6 w brzmieniu:

„5. Wójt, burmistrz lub prezydent miasta sporządza sprawozdanie dotyczące gospodarowania nieczystościami ciekłymi za poprzedni rok kalendarzowy, zawierające informacje o:

- 1) liczbie zbiorników bezodpływowych i przydomowych oczyszczalni ścieków na terenie gminy;
- 2) liczbie właścicieli nieruchomości, od których odebrano nieczystości ciekłe oraz liczbie osób zameldowanych pod adresem nieruchomości, na której znajduje się dany zbiornik bezodpływowy lub dana przydomowa oczyszczalnia ścieków;
- 3) liczbie zawartych umów, o których mowa w art. 6 ust. 1, w okresie sprawozdawczym, a także przed okresem sprawozdawczym, jeżeli obejmują działania realizowane w okresie sprawozdawczym;
- 4) liczbie zbiorników bezodpływowych lub przydomowych oczyszczalni ścieków, których opróżnianie zorganizowała gmina;
- 5) częstotliwości opróżniania zbiornika bezodpływowego lub osadnika w instalacji przydomowej oczyszczalni ścieków, o której mowa w art. 4 ust. 2 pkt 3;
- 6) ilości nieczystości ciekłych odebranych z obszaru gminy w podziale na nieczystości ciekłe bytowe oraz przemysłowe;
- 7) ilości wody pobranej przez użytkowników niepodłączonych do sieci kanalizacyjnej;
- 8) stacjach zlewnych, do których przekazane zostały odebrane z terenu gminy nieczystości ciekłe, w postaci wykazu tych stacji;
- 9) liczbie przeprowadzonych kontroli zbiorników bezodpływowych i przydomowych oczyszczalni ścieków, o których mowa w art. 6 ust. 5a, oraz wynikach tych kontroli.

6. Sprawozdanie, o którym mowa w ust. 5, wójt, burmistrz lub prezydent miasta przekazuje właściwemu wojewódzkiemu inspektorowi ochrony środowiska i właściwemu dyrektorowi regionalnego zarządu gospodarki wodnej Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie corocznie, nie później niż do końca kwietnia roku następującego po roku, którego dotyczy.”;

- 3) w art. 5 w ust. 1 pkt 3a otrzymuje brzmienie:
„3a) gromadzenie nieczystości ciekłych w zbiornikach bezodpływowych lub osadnikach w instalacjach przydomowych oczyszczalni ścieków;”;
- 4) w art. 6:
 - a) w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

- „1) gminną jednostkę organizacyjną lub przedsiębiorcę posiadającego zezwolenie na prowadzenie działalności w zakresie opróżniania zbiorników bezodpływowych lub osadników w instalacjach przydomowych oczyszczalni ścieków i transportu nieczystości ciekłych lub”;
- b) po ust. 5a dodaje się ust. 5aa i 5ab w brzmieniu:
- „5aa. Wójt, burmistrz lub prezydent miasta jest obowiązany prowadzić kontrolę, o której mowa w ust. 5a, co najmniej raz na dwa lata zgodnie z planem kontroli, określającym co najmniej wykaz podmiotów podlegających kontroli w okresie kontrolowanym.
- 5ab. Do kontroli, o której mowa w ust. 5a, stosuje się przepisy art. 379 i art. 380 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2021 r. poz. 1973, 2127 i 2269).”;
- c) ust. 6 otrzymuje brzmienie:
- „6. Gmina jest obowiązana zorganizować odbieranie odpadów komunalnych oraz opróżnianie zbiorników bezodpływowych i osadników w instalacjach przydomowych oczyszczalni ścieków w przypadku właścicieli nieruchomości, którzy nie zawarli umów, o których mowa w ust. 1.”;
- d) w ust. 7:
- pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) obowiązek uiszczania opłat za odbieranie odpadów komunalnych lub opróżnianie zbiorników bezodpływowych lub osadników w instalacjach przydomowych oczyszczalni ścieków;”;
 - pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) sposób i terminy udostępniania pojemników, zbiorników bezodpływowych lub osadników w instalacjach przydomowych oczyszczalni ścieków w celu ich opróżnienia lub worków w celu ich odebrania.”;
- 5) w art. 7:
- a) w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:
- „2) opróżniania zbiorników bezodpływowych lub osadników w instalacjach przydomowych oczyszczalni ścieków i transportu nieczystości ciekłych”;
- b) po ust. 6b dodaje się ust. 6c w brzmieniu:
- „6c. Gminne jednostki organizacyjne, o których mowa w ust. 5, w zakresie prowadzonej działalności dotyczącej opróżniania zbiorników bezodpływowych lub

osadników w instalacjach przydomowych oczyszczalni ścieków i transportu nieczystości ciekłych oraz przedsiębiorcy posiadający zezwolenia na prowadzenie działalności w zakresie opróżniania zbiorników bezodpływowych lub osadników w instalacjach przydomowych oczyszczalni ścieków i transportu nieczystości ciekłych są obowiązani do dostarczania nieczystości ciekłych pochodzących ze zbiorników bezodpływowych oraz osadników w instalacjach przydomowych oczyszczalni ścieków do oczyszczalni ścieków spełniającej wymagania określone w przepisach wydanych na podstawie art. 99 ust. 1 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne (Dz. U. z 2021 r. poz. 2233 i 2368 oraz z 2022 r. poz. 88, 258 i 855), przewidziane dla oczyszczalni ścieków w aglomeracji, z której nieczystości ciekłe są dostarczane.”;

6) w art. 8 ust. 2a otrzymuje brzmienie:

„2a. Przedsiębiorca ubiegający się wyłącznie o zezwolenie na opróżnianie zbiorników bezodpływowych lub osadników w instalacjach przydomowych oczyszczalni ścieków i transport nieczystości ciekłych powinien udokumentować gotowość ich odbioru przez stację zlewną.”;

7) w art. 9:

a) ust. 1aa otrzymuje brzmienie:

„1aa. Zezwolenie na opróżnianie zbiorników bezodpływowych lub osadników w instalacjach przydomowych oczyszczalni ścieków i transport nieczystości ciekłych powinno wskazywać stacje zlewnie, do których nieczystości ciekłe będą dostarczane.”,

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Jeżeli przedsiębiorca, który uzyskał zezwolenie, nie wypełnia określonych w nim warunków lub nie przekazuje sprawozdania, o którym mowa w art. 9o ust. 2, w terminie 90 dni od dnia upływu terminu wskazanego w tym przepisie na przekazanie tego sprawozdania, organ, który wydał zezwolenie, wzywa go odpowiednio do niezwłocznego zaniechania naruszania tych warunków lub przekazania sprawozdania nie później niż w terminie 7 dni od dnia otrzymania wezwania. Jeżeli przedsiębiorca mimo wezwania nadal narusza te warunki lub nie przekazał sprawozdania, organ cofa, w drodze decyzji, zezwolenie bez odszkodowania.”;

8) w art. 9o:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Podmiot prowadzący działalność w zakresie opróżniania zbiorników bezodpływowych lub osadników w instalacjach przydomowych oczyszczalni ścieków i transportu nieczystości ciekłych jest obowiązany do sporządzania kwartalnych sprawozdań.”,

b) w ust. 3:

– pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) imię i nazwisko lub nazwę, adres zamieszkania lub siedziby podmiotu prowadzącego działalność w zakresie opróżniania zbiorników bezodpływowych lub osadników w instalacjach przydomowych oczyszczalni ścieków i transportu nieczystości ciekłych, numer decyzji w sprawie wydania zezwolenia na prowadzenie tej działalności, o ile nie jest zwolniony z obowiązku jej posiadania, oraz numer identyfikacji podatkowej (NIP), o ile został nadany;”,

– po pkt 4 dodaje się pkt 4a w brzmieniu:

„4a) informacje o ilości odebranych z obszaru gminy nieczystości ciekłych:

- a) z obszaru aglomeracji wyznaczonej na podstawie art. 87 ust. 1 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne,
- b) spoza obszaru aglomeracji wyznaczonej na podstawie art. 87 ust. 1 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne;”,

– pkt 6 otrzymuje brzmienie:

„6) liczbę właścicieli nieruchomości, od których zostały odebrane nieczystości ciekłe, wraz z wykazem adresów tych nieruchomości;”,

– pkt 8 otrzymuje brzmienie:

„8) podpis prowadzącego działalność w zakresie opróżniania zbiorników bezodpływowych lub osadników w instalacjach przydomowych oczyszczalni ścieków i transportu nieczystości ciekłych lub podpis osoby upoważnionej do występowania w jego imieniu na podstawie pełnomocnictwa.”,

c) w ust. 4 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„Podmiot, o którym mowa w ust. 1, dołącza do sprawozdania wykaz właścicieli nieruchomości, z którymi w okresie objętym sprawozdaniem zawarł umowy na opróżnianie zbiorników bezodpływowych lub osadników w instalacjach

przydomowych oczyszczalni ścieków i transport nieczystości ciekłych, oraz wykaz właścicieli nieruchomości, z którymi umowy te uległy rozwiązaniu lub wygasły.”;

9) w art. 9u w ust. 2 skreśla się wyrazy „(Dz. U. z 2020 r. poz. 1219, 1378, 1565, 2127 i 2338)”;

10) art. 9xb otrzymuje brzmienie:

„Art. 9xb. 1. Podmiot prowadzący działalność w zakresie opróżniania zbiorników bezodpływowych lub osadników w instalacjach przydomowych oczyszczalni ścieków i transportu nieczystości ciekłych, który:

- 1) przekazuje nierzetelne sprawozdanie, o którym mowa w art. 9o – podlega karze pieniężnej w wysokości od 200 zł do 500 zł, jeżeli sprawozdanie zostanie uzupełnione lub poprawione w terminie 14 dni od dnia doręczenia wezwania, o którym mowa w art. 9p ust. 2, a w przypadku niezastosowania się do wezwania od 500 zł do 5000 zł;
- 2) przekazuje po terminie sprawozdanie, o którym mowa w art. 9o – podlega karze pieniężnej w wysokości 300 zł za każdy dzień opóźnienia, nie więcej jednak niż za 90 dni;
- 3) dostarcza nieczystości ciekłe pochodzące ze zbiorników bezodpływowych lub osadników w instalacjach przydomowych oczyszczalni ścieków do oczyszczalni ścieków niespełniającej wymagań określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 99 ust. 1 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne, przewidzianych dla oczyszczalni ścieków w aglomeracji, z której są dostarczane nieczystości ciekłe – podlega karze pieniężnej w wysokości od 1000 zł do 10 000 zł za każde takie dostarczenie nieczystości ciekłych.

2. Wymierzając karę pieniężną, o której mowa w ust. 1 pkt 3, bierze się pod uwagę przesłanki, o których mowa w art. 189d pkt 2 i 4–6 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2021 r. poz. 735, 1491 i 2052).”;

11) w art. 9z:

a) ust. 5 i 6 otrzymują brzmienie:

„5. W przypadku gdy dany obowiązek powinien być wykonany przez związek międzygminny, karom pieniężnym, o których mowa w ust. 1–2a, 4, 6 i 7, podlega ten związek.

6. W przypadku gdy wójt, burmistrz lub prezydent miasta nie wykonuje obowiązku, o którym mowa w art. 9u – gmina podlega karze pieniężnej w wysokości od 500 zł do 5000 zł.”,

b) dodaje się ust. 7 w brzmieniu:

„7. W przypadku gdy wójt, burmistrz lub prezydent miasta nie wykonuje obowiązku, o którym mowa w art. 6 ust. 5a – gmina podlega karze pieniężnej w wysokości od 10 000 zł do 50 000 zł.”;

12) w art. 9zb ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Kary pieniężne, o których mowa w art. 9y ust. 1 i 2, art. 9z ust. 1–2a, 4, 6 i 7 oraz art. 9za, nakłada, w drodze decyzji, wojewódzki inspektor ochrony środowiska.”;

13) w art. 10:

a) po ust. 2c dodaje się ust. 2d w brzmieniu:

„2d. Kto utrudnia lub udaremnia przeprowadzenie kontroli, o której mowa w art. 6 ust. 5a

– podlega karze grzywny.”,

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Postępowanie w sprawach, o których mowa w ust. 1–2d, toczy się według przepisów ustawy z dnia 24 sierpnia 2001 r. – Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia (Dz. U. z 2021 r. poz. 457, 1005, 1595 i 2328 oraz z 2022 r. poz. 655).”.

Art. 3. W ustawie z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków (Dz. U. z 2020 r. poz. 2028) w art. 21:

1) w ust. 2 w pkt 5 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 6 w brzmieniu:

„6) planowany sposób realizacji krajowego programu oczyszczania ścieków komunalnych, jeżeli przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne świadczy usługi na obszarze aglomeracji wyznaczonej na podstawie art. 87 ust. 1 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne, ujętej w krajowym programie oczyszczania ścieków komunalnych.”;

2) po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu:

„4a. Wójt, burmistrz lub prezydent miasta przekazuje plan do zaopiniowania dyrektorowi regionalnego zarządu gospodarki wodnej Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie, który przedstawia opinię w zakresie, o którym mowa w ust. 2

pkt 6, a także w zakresie wpływu planu na wysokość taryf, w terminie 14 dni od dnia otrzymania planu.”.

Art. 4. 1. Dotychczasowe akty prawa miejscowego wydane na podstawie art. 87 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1 zachowują moc i mogą być zmieniane na podstawie tego przepisu w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

2. Rady gmin w terminie 18 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy dokonają zniesienia aglomeracji wyznaczonych przed tym dniem, które nie spełnią warunków, o których mowa w art. 86 ust. 1 lub art. 87 ust. 9 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

3. Do spraw wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy dotyczących uzgadniania projektów uchwał, o których mowa w art. 87 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 5. Porozumienia, o których mowa w art. 87 ust. 3 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu dotychczasowym, zawarte przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, zachowują ważność i mogą być zmieniane.

Art. 6. W przypadku gdy przedsięwzięcia planowane, realizowane lub zrealizowane na obszarze aglomeracji są ujęte w wykazie niezbędnych przedsięwzięć w zakresie budowy i modernizacji urządzeń kanalizacyjnych, o którym mowa w art. 88 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu dotychczasowym, warunek określony w art. 87 ust. 9 ustawy zmienianej w art. 1, dotyczący ujęcia ich w zestawieniu niezbędnych przedsięwzięć w zakresie budowy, rozbudowy i modernizacji urządzeń kanalizacyjnych uznaje się za spełniony.

Art. 7. 1. Aglomeracje wyznaczone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy podlegają dostosowaniu do wymogów, o których mowa w art. 87a ustawy zmienianej w art. 1, niezwłocznie, nie później jednak niż do dnia 31 grudnia 2027 r.

2. Do aglomeracji, o których mowa w ust. 1, do dnia 31 grudnia 2027 r. nie stosuje się przepisów art. 472b ustawy zmienianej w art. 1.

Art. 8. Krajowy program oczyszczania ścieków komunalnych zatwierdzony przez Radę Ministrów przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy zachowuje ważność.

Art. 9. 1. Złożone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy wnioski o wydanie pozwolenia wodnoprawnego na wykonanie urządzenia wodnego służącego do wprowadzania

do ziemi ścieków oczyszczonych w przydomowej oczyszczalni ścieków, na potrzeby zwykłego korzystania z wód, w odniesieniu do których nie wydano przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy pozwolenia wodnoprawnego, uznaje się za zgłoszenia wodnoprawne na wykonanie urządzeń wodnych służących do wprowadzania do ziemi ścieków oczyszczonych w przydomowej oczyszczalni ścieków, na potrzeby zwykłego korzystania z wód.

2. Do postępowań w sprawie wydania pozwolenia wodnoprawnego, o którym mowa w ust. 1, wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się art. 394 ust. 1 pkt 13 ustawy zmienianej w art. 1, z uwzględnieniem ust. 4 i 6.

3. W sprawach zgłoszeń wodnoprawnych, o których mowa w ust. 1, dołączone do wniosku o wydanie pozwolenia wodnoprawnego, o którym mowa w ust. 1:

- 1) poświadczenie wniesienia opłaty za pozwolenie wodnoprawne uznaje się za realizację wymogu, o którym mowa w art. 398 ust. 9 pkt 1 ustawy zmienianej w art. 1;
- 2) mapę, o której w art. 409 ust. 2 pkt 1 ustawy zmienianej w art. 1, stanowiącą część graficzną operatu wodnoprawnego, uznaje się za realizację wymogu, o którym mowa w art. 422 pkt 1 ustawy zmienianej w art. 1.

4. Opłatę za wydanie pozwolenia wodnoprawnego, o którym mowa w ust. 1, w sprawie wszczętej i niezakończonej przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, zalicza się na poczet opłaty za przyjęcie zgłoszenia wodnoprawnego, o którym mowa w ust. 1, w wysokości tej opłaty określonej w art. 398 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 1. Pozostałą część opłaty właściwy organ niezwłocznie zwraca wnioskodawcy.

5. W sprawach zgłoszeń wodnoprawnych, o których mowa w ust. 1, w przypadku wycofania zgłoszenia wodnoprawnego przed dniem wydania sprzeciwu albo przyjęcia zgłoszenia wodnoprawnego, opłata za przyjęcie zgłoszenia wodnoprawnego podlega niezwłocznie zwrotowi.

6. Organy właściwe w sprawach pozwoleń wodnoprawnych, do których przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy wpłynęły wnioski o wydanie pozwolenia wodnoprawnego, o których mowa w ust. 1, przekazują te wnioski niezwłocznie organom właściwym w sprawach zgłoszeń wodnoprawnych wraz z całą dokumentacją.

7. W sprawach zgłoszeń wodnoprawnych, o których mowa w ust. 1, bieg terminu na wniesienie sprzeciwu, o którym mowa w art. 423 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 1, rozpoczyna się na nowo od dnia otrzymania zgodnie z ust. 6 przez organ właściwy wniosku w tej sprawie wraz z dokumentacją, a w przypadku gdy zgłoszenie wodnoprawne jest niekompletne – od dnia uzupełnienia tego zgłoszenia zgodnie z art. 423 ust. 4 ustawy zmienianej w art. 1.

Art. 10. 1. Sprawozdania, o którym mowa w art. 3 ust. 5 ustawy zmienianej w art. 2, nie sporządza się za rok 2022.

2. Sprawozdanie, o którym mowa w art. 9o ust. 1 ustawy zmienianej w art. 2 w brzmieniu dotychczasowym, za ostatni kwartał 2022 r. sporządza się zgodnie z przepisami dotychczasowymi.

Art. 11. Rady gmin w terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy dostosują regulamin utrzymania czystości i porządku na terenie gminy, o którym mowa w art. 4 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 2, do zmian wynikających z niniejszej ustawy.

Art. 12. 1. Rady gmin w terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy dostosują uchwały podjęte na podstawie art. 6 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 2 do zmian wynikających z niniejszej ustawy.

2. Gminy w terminie 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy dostosują się do obowiązku, o którym mowa w art. 6 ust. 6 ustawy zmienianej w art. 2 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 13. Pierwszy dwuletni okres na przeprowadzenie kontroli zgodnie z planem kontroli, o którym mowa w art. 6 ust. 5aa ustawy zmienianej w art. 2, liczy się od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 14. 1. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 7 ust. 7 ustawy zmienianej w art. 2 zachowują moc do dnia wejścia w życie nowych przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 7 ust. 7 ustawy zmienianej w art. 2, jednak nie dłużej niż przez 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, i mogą być zmieniane.

2. Dotychczasowe akty prawa miejscowego wydane na podstawie art. 7 ust. 3a ustawy zmienianej w art. 2 zachowują moc i mogą być zmieniane.

3. Rady gmin w terminie 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy dostosują akty prawa miejscowego wydane na podstawie art. 7 ust. 3a ustawy zmienianej w art. 2 do zmian wynikających z niniejszej ustawy.

4. Wydane przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy zezwolenia na prowadzenie działalności w zakresie, o którym mowa w art. 7 ust. 1 pkt 2 ustawy zmienianej w art. 2 w brzmieniu dotychczasowym, do czasu ich wygaśnięcia lub cofnięcia uprawniają przedsiębiorców, którym zostały wydane, także do wykonywania działalności w zakresie opróżniania osadników w instalacjach przydomowych oczyszczalni ścieków i transportu nieczystości ciekłych odebranych z tych instalacji, pod warunkiem udokumentowania

gotowości odbioru nieczystości zebranych z osadników w instalacjach przydomowych oczyszczalni ścieków przez stację zlewną i zgłoszenia zamiaru prowadzenia w tym zakresie działalności wójtowi, burmistrzowi lub prezydentowi miasta, przed rozpoczęciem działalności w zakresie opróżniania osadników w instalacjach przydomowych oczyszczalni ścieków i transportu nieczystości ciekłych odebranych z tych instalacji.

5. Do czasu dostosowania aktów prawa miejscowego, o którym mowa w ust. 3, jednak nie dłużej niż przez 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, do przedsiębiorców ubiegających się o uzyskanie zezwolenia na prowadzenie działalności w zakresie opróżniania osadników w instalacjach przydomowych oczyszczalni ścieków i transportu nieczystości ciekłych odebranych z tych instalacji stosuje się wymagania określone w dotychczasowych aktach prawa miejscowego wydanych na podstawie art. 7 ust. 3a ustawy zmienianej w art. 2.

Art. 15. Do postępowań wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy prowadzonych na podstawie art. 9xb i art. 9z ust. 6 ustawy zmienianej w art. 2 stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 16. Wieloletnie plany rozwoju i modernizacji urządzeń wodociągowych i urządzeń kanalizacyjnych uchwalone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy na podstawie art. 21 ust. 5 ustawy zmienianej w art. 3 zachowują ważność.

Art. 17. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem art. 1 pkt 12, art. 2 pkt 2 i 8 oraz art. 10, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2023 r.

UZASADNIENIE

W maju 2020 r. Komisja Europejska wystosowała uzasadnioną opinię skierowaną do Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie art. 258 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej w związku z uchybieniem zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy art. 3–5, art. 10 i art. 15 oraz sekcji A, B i D załącznika I do dyrektywy Rady 91/271/EWG z dnia 21 maja 1991 r. dotyczącej oczyszczania ścieków komunalnych (Dz. Urz. WE L 135 z 30.05.1991, str. 40, z późn. zm.), zwanej dalej „dyrektywą 91/271/EWG” lub „dyrektywą ściekową”.

Ustawa z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne (Dz. U. z 2021 r. poz. 2233, z późn. zm.), zwana dalej „ustawą – Prawo wodne”, regulująca m.in. kwestie gospodarki ściekowej, obowiązuje, co do zasady, już od 1 stycznia 2018 r. W związku z ww. uzasadnioną opinią jest konieczne wprowadzenie zmiany ww. ustawy, celem eliminacji lub ograniczenia problemów interpretacyjnych i praktycznych związanych ze skutecznym wdrażaniem dyrektywy 91/271/EWG, i tym samym zamknięcie postępowania w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego oraz uniknięcie ewentualnych kar w przypadku skierowania przez Komisję Europejską sprawy do Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej. Mając na uwadze, że toczące się przeciwko Polsce postępowanie formalne obejmuje zagadnienia regulowane przepisami ustawy, brak jest alternatywnych środków umożliwiających osiągnięcie ww. celu.

Projektowane zmiany mają przede wszystkim na celu:

- 1) realizację kamienia milowego odnoszącego się do monitorowania i kontroli indywidualnych systemów oczyszczania ścieków ujętego w Krajowym Planie Odbudowy i Zwiększania Odporności, w ramach reformy B3.1. „*Wsparcie zrównoważonej gospodarki wodno-ściekowej na terenach wiejskich*” zawartego w celu B3. „*Adaptacja do zmian klimatu oraz ograniczenie degradacji środowiska*”;
- 2) dostosowanie obowiązujących przepisów w celu spełnienia przez Polskę w pełni wymagań dyrektywy 91/271/EWG;
- 3) doprecyzowanie procedur związanych z wyznaczeniem, zmianą lub likwidacją aglomeracji;
- 4) usprawnienie procedur związanych z krajowym programem oczyszczania ścieków komunalnych (KPOŚK), w szczególności procedur sprawozdawczych, doprecyzowanie zakresu sprawozdawczego;
- 5) zmiany w zakresie zgód wodnoprawnych w przedmiocie działań wymagających uzyskania zgody wodnoprawnej;

- 6) zapewnienie odpowiedniej jakości oczyszczania ścieków odprowadzanych taforem asenizacyjnym ze zbiorników bezodpływowych i przydomowych oczyszczalni ścieków, w zależności od wielkości aglomeracji, z której pochodzą;
- 7) wykonanie wniosku Najwyższej Izby Kontroli skierowanego do Prezesa Rady Ministrów przedstawionego w ramach kontroli pn. „Przestrzeganie zasady zrównoważonego rozwoju w gospodarowaniu zasobami wodnymi w gminach turystycznych”, wniosku Najwyższej Izby Kontroli skierowanego do Ministra Infrastruktury przedstawionego w ramach kontroli pn. „Realizacja zadań dotyczących odbioru nieczystości ciekłych ze zbiorników bezodpływowych przez wybrane gminy województwa opolskiego”, a także wniosków Najwyższej Izby Kontroli z kontroli pn. „Wykonywanie przez gminy woj. lubuskiego zadań w zakresie nadzoru nad funkcjonowaniem zbiorników bezodpływowych oraz przydomowych oczyszczalni ścieków”;
- 8) ustanowienie administracyjnych kar pieniężnych za naruszenie zobowiązań aglomeracji w zakresie ich dostosowania do wymogów dyrektywy 91/271/EWG;
- 9) uszczegółowienia i doprecyzowanie obowiązków gmin, w szczególności ewidencyjnych i sprawozdawczych w zakresie gospodarowania nieczystościami ciekłymi;
- 10) doprecyzowanie i wyodrębnienie kwestii dotyczących opróżniania osadników w instalacjach przydomowych oczyszczalni ścieków i transportu nieczystości z przydomowych oczyszczalni ścieków, w zakresie obowiązków związanych z utrzymaniem czystości i porządku odnoszących się do właścicieli nieruchomości, gmin i przedsiębiorców prowadzących swoją działalność w tym zakresie;
- 11) doprecyzowanie zakresu i procedury przyjmowania wieloletniego planu rozwoju i modernizacji urządzeń wodociągowych i urządzeń kanalizacyjnych.

Ponadto w dniu 30 października 2020 r. Komisja Europejska wystosowała wobec Rzeczypospolitej Polskiej zarzuty formalne w związku z nieprawidłową transpozycją części przepisów dyrektywy 2006/7/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 lutego 2006 r. dotyczącej zarządzania jakością wody w kąpielisku i uchylającej dyrektywę 76/160/EWG (Dz. Urz. UE L 64 z 04.03.2006, str. 37, z późn. zm.), zwanej dalej „dyrektywą 2006/7/WE”, wskazujące m.in. na nieprawidłową transpozycję przepisów art. 3 ust. 4 tej dyrektywy, który stanowi, że „Harmonogram kontroli każdego kąpieliska ustalany jest przed rozpoczęciem danego sezonu kąpielowego, a po raz pierwszy przed rozpoczęciem trzeciego pełnego sezonu kąpielowego po wejściu w życie niniejszej dyrektywy. Kontrola ma miejsce nie później niż

cztery dni po terminie określonym w harmonogramie kontroli.” Komisja Europejska wskazała w tym zakresie, że istotne jest przywrócenie regulacji obowiązującej wcześniej w porządku prawnym. W związku z powyższym niniejszy projekt ustawy, przewidujący także zmiany w art. 344 ust. 5 pkt 3 ustawy – Prawo wodne, zapewnia też usunięcie naruszenia dyrektywy 2006/7/WE we wskazanym zakresie.

Projekt ustawy zakłada także wyeliminowanie wątpliwości w zakresie formy przyznawanych dotacji Wodom Polskim z budżetu państwa i wprowadzenie możliwości przyznawania dotacji podmiotowych zamiast wyłącznie dotacji celowych. Przedmiotowa zmiana ma zapewnić dostosowanie formy przyznawanych dotacji do wymogów prawnych.

Projekt ustawy przewiduje także realizację wniosków Najwyższej Izby Kontroli z kontroli:

- 1) „Przestrzeganie zasady zrównoważonego rozwoju w gospodarowaniu zasobami wodnymi w gminach turystycznych”, dokument z 27 września 2019 r., znak: LKR.430.004.2018, skierowany do Prezesa Rady Ministrów;
- 2) „Realizacja zadań dotyczących odbioru nieczystości ciekłych ze zbiorników bezodpływowych przez wybrane gminy województwa opolskiego”, dokument z 25 listopada 2021 r., znak: LOP.430.002.2021, skierowany do Ministra Infrastruktury;
- 3) „Wykonywanie przez gminy woj. lubuskiego zadań w zakresie nadzoru nad funkcjonowaniem zbiorników bezodpływowych oraz przydomowych oczyszczalni ścieków”, dokument z 8 maja 2017 r., znak: LZG.410.005.2016;
- 4) „Zbieranie i oczyszczanie ścieków komunalnych”, nr kontroli P/20/046.

We wniosku z pierwszej z ww. kontroli wskazano na konieczność zmian przepisów ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz. U. z 2021 r. poz. 888, z późn. zm.), polegających na wprowadzeniu przepisów dotyczących administracyjnych kar pieniężnych dla gmin, które nie wykonują obowiązków prowadzenia kontroli częstotliwości opróżniania zbiorników bezodpływowych na nieczystości ciekłe oraz przydomowych oczyszczalni ścieków (zmiany w art. 9z ust. 7).

We wniosku z drugiej z ww. kontroli wskazano na konieczność wprowadzenia w ustawie z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach przepisów umożliwiających cofnięcie zezwolenia na prowadzenie działalności w zakresie opróżniania zbiorników bezodpływowych i transportu nieczystości ciekłych w sytuacji zaniechania przekazania

wymaganego sprawozdania przez pomioty prowadzące działalność w tym zakresie (zmiana w art. 9 ust. 2).

We wniosku z trzeciej z ww. kontroli wskazano na konieczność korzystania przez gminy z przewidzianych w ustawie z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu porządku i czystości w gminach instrumentów zapobiegających nieprawidłowemu pozbywaniu się przez mieszkańców nieczystości ciekłych, jak też dyscyplinujących do postępowania zgodnego z obowiązującym porządkiem prawnym, tj. stosowaniu, wobec właścicieli nieruchomości, którzy nie zawarli umów o opróżnianie zbiorników bezodpływowych, mechanizmu tzw. wykonania zastępczego.

W celu realizacji tego wniosku przewiduje się wzmocnienie narzędzi prawnych dla gminy przez wprowadzenie przepisów karnych za utrudnianie lub udaremnianie przeprowadzenia kontroli, o której mowa w art. 6 ust. 5a, obejmującej m.in. kontrolę dowodów uiszczania opłat za usługi w zakresie pozbywania się zebranych na terenie nieruchomości m.in. nieczystości ciekłych.

We wniosku z czwartej z ww. kontroli wskazano na konieczność podjęcia skutecznych działań w celu wdrożenia, bez zbędnej zwłoki, wymagań dotyczących odprowadzania i oczyszczania ścieków komunalnych określonych w dyrektywie 91/271/EWG przez zapewnienie wszystkim gminom, realizującym inwestycje w prawidłowo wyznaczonych aglomeracjach, optymalnych warunków prawnych, organizacyjnych i finansowych, umożliwiających wykonanie wszystkich zadań zaplanowanych w KPOŚK.

W celu realizacji tego wniosku projekt ustawy przewiduje wzmocnienie obowiązujących instrumentów prawnych w celu spełnienia przez Polskę w pełni wymagań dyrektywy 91/271/EWG, przez:

- 1) doprecyzowanie procedury zmiany i likwidacji aglomeracji,
- 2) jednoznaczne wskazanie, że tereny o równoważnej liczbie mieszkańców, zwanej dalej „RLM”, wynoszącej 2000 RLM lub więcej, powinny się znaleźć w granicach aglomeracji,
- 3) doprecyzowanie, że KPOŚK obejmuje aglomeracje wynoszące 2000 RLM lub więcej oraz inwestycje dotyczące rozbudowy urządzeń kanalizacyjnych.

Poniżej przedstawiono szczegółowe wyjaśnienie do poszczególnych przepisów przewidzianych w projekcie ustawy:

Art. 1 projektu ustawy

– zmiany przewidziane w ustawie – Prawo wodne

Art. 14 ust. 6 pkt 1 ustawy – Prawo wodne

Propozycja zmiany we wskazanym przepisie stanowi zmianę wynikową związaną z wprowadzeniem nowych rodzajów postępowań administracyjnych w sprawie nakładania administracyjnych kar pieniężnych (art. 472a ust. 2 ustawy – Prawo wodne).

Art. 86 ust. 1 ustawy – Prawo wodne

Propozycja zmiany ma na celu doprecyzowanie wielkości aglomeracji, które powinny być wyposażone w systemy kanalizacji zbiorczej dla ścieków komunalnych. Wynika to bezpośrednio z art. 3 ust. 1 tiret drugie dyrektywy 91/271/EWG z dnia 21 maja 1991 r. dotyczącej oczyszczania ścieków komunalnych.

Art. 87 ust. 1 ustawy – Prawo wodne

Przepis ma na celu doprecyzowanie wielkości aglomeracji, która jest wyznaczana aktem prawa miejscowego, co wynika ze zobowiązań art. 3 ust. 1 tiret drugie dyrektywy 91/271/EWG.

Art. 87 ust. 3 ustawy – Prawo wodne

Przepis ma na celu doprecyzowanie zakresu porozumienia w związku z koniecznością realizacji obowiązków, o których mowa w art. 89 i art. 96a.

Art. 87 ust. 5–8 ustawy – Prawo wodne

Przewiduje się jednoznaczne wskazanie organu weryfikującego spełnienie przez aglomeracje ubiegające się o wyznaczenie w drodze aktu prawa miejscowego przesłanek z art. 87a, którym mają być Wody Polskie. Dodatkowo wskazuje się konsekwencje braku spełnienia przez aglomeracje wskazanych przesłanek – odmowa uzgodnienia, co skutkuje brakiem możliwości ustanowienia aglomeracji w formie aktu prawa miejscowego (ust. 5 w art. 87).

Przedmiotowa zmiana (ust. 6 w art. 87) w sposób jednoznaczny ma przesądzić tryb dokonywania zmiany lub likwidacji aglomeracji – które to czynności powinny następować w taki sam sposób, w jaki ustanawia się aglomerację. Konieczność wprowadzenia przedmiotowego rozwiązania wynika z wątpliwości prawnych powstałych w związku ze stosowaniem tego przepisu.

Dzięki zaproponowanemu rozwiązaniu w ust. 8 w art. 87, organ uzgadniający projekty uchwał zmieniających obszary i granice aglomeracji bądź je likwidujących będzie dysponował dodatkowymi informacjami, kluczowymi ze względu na złożoność zagadnienia.

W zakresie zmian aglomeracji przewidziano także możliwość dokonywania takich działań, nawet w sytuacji gdy aglomeracja nie spełnia nowych wymagań przewidzianych dla aglomeracji w art. 87a, wynikających z konieczności dostosowania się do przepisów dyrektywy 91/271/EWG – w celu zapewnienia możliwości wprowadzania zmian, które będą prowadziły do zmniejszenia występujących naruszeń w zakresie wymagań przewidzianych dla aglomeracji.

Należy wskazać, że w przypadku znoszenia aglomeracji nie stosuje się obligatoryjnej odmowy uzgodnienia tej czynności przez Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie (PGW WP) przewidzianej w ust. 5, gdyż w sytuacji gdy aglomeracja nie ma wymaganej liczby równoważnej liczby mieszkańców i jednocześnie narusza przepisy art. 87a ustawy – Prawo wodne, powinna być możliwość zlikwidowania takiej aglomeracji. Także w przypadku znoszenia aglomeracji nie ma znaczenia określenie przebiegu jej granic (tj. zgodność z przepisami wydawanymi na podstawie art. 95 ustawy – Prawo wodne), gdyż zlikwidowana aglomeracja nie będzie miała lokalizacji w terenie.

Warto dodać, że w przypadku zniesienia aglomeracji nie będą miały zastosowania obligatoryjne przesłanki odmowy uzgodnienia uchwały znoszącej aglomerację dotyczące naruszenia art. 87a ustawy – Prawo wodne, jednak te przesłanki powinny być brane pod uwagę jako fakultatywne przesłanki odmowy uzgodnienia zniesienia aglomeracji na podstawie art. 87 ust. 4 ustawy – Prawo wodne.

Art. 87 ust. 9 ustawy – Prawo wodne

Przepis ma na celu rozwiązanie problemu z brakiem możliwości ubiegania się o umorzenie pożyczek zaciągniętych przez samorządy na realizację zadań inwestycyjnych w aglomeracjach, w przypadku gdy w aglomeracji nastąpiło zmniejszenie równoważnej liczby mieszkańców poniżej 2000, a która z uwagi na realizację inwestycji w gospodarce ściekowej zobligowana jest do utrzymania trwałości projektu, co wynika z umów o dofinansowanie zawieranych z podmiotami finansującymi m.in. Narodowym Funduszem Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej oraz wojewódzkimi funduszami ochrony środowiska i gospodarki wodnej. W związku z powyższym przewidziano wyjątkową możliwość funkcjonowania aglomeracji, której RLM jest mniejsza niż 2000.

Art. 87a ustawy – Prawo wodne

Przedmiotowy przepis ma na celu określenie warunków, jakie musi spełniać aglomeracja, aby była zgodna z wymaganiami dyrektywy 91/271/EWG. Warunki obejmują:

- wyposażenie aglomeracji w systemy zbierania ścieków komunalnych (art. 3 dyrektywy 91/271/EWG);
- odpowiednią wydajność oczyszczalni (art. 10 dyrektywy 91/271/EWG);
- odpowiednie standardy oczyszczania ścieków przez oczyszczalnie (art. 4 oraz art. 5 ust. 2 dyrektywy 91/271/EWG).

Komisja Europejska wymaga także, aby nowo tworzone aglomeracje były już w pełni zgodne z warunkami dyrektywy 91/271/EWG. W związku z tym w art. 5 projektu ustawy dodano przepis przejściowy regulujący kwestie już obecnie funkcjonujących aglomeracji. W tym zakresie wprowadzono okres przejściowy dla aglomeracji na dostosowanie się do ww. warunków wynikających z dyrektywy 91/271/EWG do dnia 31 grudnia 2027 r. Termin ten wynika z okresu nowej perspektywy finansowej Unii Europejskiej na lata 2021–2027 i powiązanego z nim horyzontu czasowego realizacji inwestycji ujętych w VI aktualizacji Krajowego programu oczyszczania ścieków komunalnych.

Odnosząc się do kwestii zapewnienia gminom środków finansowych na dostosowanie się do zwiększonych wymogów w zakresie zadań własnych, a także niezbędnego czasu na pozyskanie tych środków, należy przedstawić następujące wyjaśnienia.

Warunki wskazane w dodawanym art. 87a nie są warunkami nowymi, a stanowią doprecyzowanie już funkcjonującego systemu dostosowywania aglomeracji do warunków wynikających z art. 3, art. 4, art. 5 ust. 2 oraz art. 10 dyrektywy 91/271/EWG z dnia 21 maja 1991 r. dotyczącej oczyszczania ścieków komunalnych (tzw. dyrektywy ściekowej). Zgodnie z postanowieniami Traktatu akcesyjnego Polski do Unii Europejskiej (Załącznik XII) wymagania te, w drodze odstępstwa, nie były stosowane w Polsce do dnia 31 grudnia 2015 r. Środki na dostosowanie aglomeracji do warunków ww. dyrektywy są zapewniane w głównej mierze ze środków europejskich. KPOŚK i jego kolejne aktualizacje umożliwiają ubieganie się o dedykowane środki na ten cel. KPOŚK zatwierdzony został przez Radę Ministrów 16 grudnia 2003 r., a obecnie obowiązuje piąta aktualizacja (V AKPOŚK) z dnia 31 lipca 2017 r. Aktualnie trwają prace legislacyjne związane z kolejną, szóstą aktualizacją KPOŚK (VI AKPOŚK), która obejmuje perspektywę finansową Unii Europejskiej na lata 2021–2027. W związku z tym stosowne środki finansowe na zapewnianie zgodności poszczególnych aglomeracji z warunkami dyrektywy ściekowej są zapewnione zarówno z udziałem środków krajowych (m.in. środki NFOŚiGW oraz wfośigw), jak i zagranicznych (m.in. Program Operacyjny

Infrastruktura i Środowisko, Fundusze Europejskie na Infrastrukturę, Klimat, Środowisko, Regionalne Programy Operacyjne).

Należy podkreślić, że zgodnie z art. 3 dyrektywy ściekowej aglomeracje powinny odbierać siecią kanalizacyjną cały ładunek zanieczyszczeń generowany przez aglomerację. Zgodnie jednak ze stanowiskiem Komisji Europejskiej wystarczającym jest poziom zbierania wynoszący przynajmniej 98%, przy czym 2% pozostałego niezbranego ładunku nie może stanowić RLM równej bądź przekraczającej 2000 (por. wyrok TSUE z dnia 6 listopada 2014 r. w sprawie C-395/13 – Komisja przeciwko Belgii).

Ponadto, zgodnie ze stanowiskiem Komisji Europejskiej, aglomeracje nowe powinny być już w pełni zgodne z warunkami dyrektywy ściekowej. Wynika to z opisanego powyżej faktu, że aglomeracje miały czas na dostosowanie do warunków dyrektywy ściekowej do końca 2015 r. Należy przy tym podkreślić, że dla obszarów poza aglomeracjami również przewidziano możliwość dofinansowania inwestycji m.in. z Programu Rozwoju Obszarów Wiejskich, programu NFOŚiGW pn. Ogólnopolski program gospodarki wodno-ściekowej poza granicami aglomeracji ujętych w Krajowym Programie Oczyszczania Ścieków Komunalnych, Krajowego Planu Odbudowy i Zwiększania Odporności oraz Rządowego Funduszu Polski Ład: Program Inwestycji Strategicznych. Obszary, które zostaną odpowiednio wyposażone w infrastrukturę ściekową będą mogły zostać włączone do nowo wyznaczonej aglomeracji, zapewniając tym samym jej zgodność z warunkami dyrektywy ściekowej.

W odniesieniu do kwestii dotyczących wskazania, czy gminy będą miały wystarczający czas na pozyskanie środków finansowych na realizację nowych wymogów w zakresie kanalizacji oraz usuwania i oczyszczania ścieków, w kontekście zapewnienia odpowiednich instrumentów pozwalających gminom na finansowe i czasowe dostosowanie się do nowych warunków, należy wyjaśnić, co następuje.

Zmiana kryteriów wyznaczania aglomeracji z RLM powyżej 2000 na wynoszącą co najmniej 2000 nie spowoduje żadnej zmiany w liczbie funkcjonujących aglomeracji. Zgodnie z procedowanym projektem VI aktualizacji Krajowego programu oczyszczania ścieków komunalnych (VI AKPOŚK), w którym uwzględniono aglomeracje o $RLM \geq 2000$, najmniejsza z nich posiada 2003 RLM.

Odnosząc się do kwestii doprecyzowania już funkcjonującego systemu dostosowywania aglomeracji do warunków wynikających z art. 3, art. 4, art. 5 ust. 2 oraz art. 10 tzw. dyrektywy ściekowej, należy wskazać, że KPOŚK, który został zatwierdzony przez Radę Ministrów 16

grudnia 2003 r., utworzony został na podstawie uchylonej ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. – Prawo wodne. Zgodnie z art. 43 ust. 1 tejże ustawy aglomeracje o równoważnej liczbie mieszkańców powyżej 2000 powinny być wyposażone w systemy kanalizacji zbiorczej dla ścieków komunalnych, zgodnie z ustaleniami krajowego programu oczyszczania ścieków komunalnych. KPOŚK wskazywał na wymagania wynikające z przepisów tzw. dyrektywy ściekowej. W kolejnych aktualizacjach KPOŚK opis wymagań był odpowiednio korygowany i uszczegółowiany w wyniku ustaleń poczynionych z Komisją Europejską (m.in. sygnalizowane w kwietniu 2011 r. błędy w transpozycji dyrektywy ściekowej do prawa polskiego) oraz w związku z wyrokami Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej.

W obowiązującej obecnie ustawie z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne brak jest jednoznacznego wskazania wymagań, jakie musi spełnić aglomeracja, aby uzyskać zgodność z poszczególnymi warunkami ww. dyrektywy. Dotychczasowa współpraca z aglomeracjami wskazuje, że niezgodność wynika przede wszystkim z niewłaściwego sposobu wyznaczania ich granic i obszaru. Natomiast zmiany w tym zakresie, co do zasady, są bezkosztowe i nie wymagają realizacji inwestycji.

W skrajnych przypadkach gminy celowo utrzymują aglomeracje w stanie niezgodności celem pozyskiwania środków finansowych na dalszy rozwój infrastruktury wodno-ściekowej z funduszy dedykowanych aglomeracjom. W tego typu przypadkach mogą być realizowane inwestycje ekonomicznie nieuzasadnione, które w konsekwencji mają negatywny wpływ na wysokość taryf za wodę i ścieki przez m.in. obciążenie wygórowanymi kosztami podłączonych do sieci kanalizacyjnej mieszkańców. Gminy wnioskujące o włączenie funkcjonujących na ich obszarze aglomeracji do KPOŚK, a w związku z tym uzyskania dostępu do dedykowanych środków finansowych na ich dostosowanie, mają dodatkowo możliwość zapoznania się z warunkami w ramach tzw. mapy drogowej przygotowywanej na potrzeby aktualizacji KPOŚK. W związku z powyższymi warunkami uzyskania zgodności aglomeracji wskazane w ramach nowelizowanego art. 87a ustawy – Prawo wodne nie są warunkami nowymi i były one bezpośrednio wiążące dla gmin w związku z funkcjonowaniem KPOŚK i jego kolejnych aktualizacji, na podstawie ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. – Prawo wodne. Zaproponowane brzmienie nowych przepisów odzwierciedla najnowsze ustalenia poczynione z Komisją Europejską m.in. w ramach dialogu roboczego prowadzonego w związku z uzasadnioną opinią dotyczącą uchybienia zobowiązaniom tzw. dyrektywy ściekowej, a także w ramach negocjacji związanych z nową perspektywą finansową Unii Europejskiej na lata 2021–2027.

Zgodnie z postanowieniami Traktatu akcesyjnego Polski do Unii Europejskiej (Załącznik XII) wszystkie aglomeracje powinny zostać dostosowane do wymogów tzw. dyrektywy ściekowej do końca 2015 r. W celu wsparcia aglomeracji w tym zakresie uruchomiony został KPOŚK zatwierdzony przez Radę Ministrów pod koniec 2003 r. W związku z tym aglomeracje miały 12 lat na dostosowanie się do ww. wymogów. Aktualnie, wraz końcem 2021 r., upłynęło 18 lat od momentu uruchomienia KPOŚK (6 lat od momentu upływu terminu traktatowego), a z końcem 2027 r. będą to 24 lata (12 lat od momentu upływu terminu traktatowego). Jest to zatem okres wystarczająco długi na pełne dostosowanie gospodarki ściekowej w poszczególnych aglomeracjach z wykorzystaniem mechanizmów finansowych przewidzianych w ramach KPOŚK. Należy podkreślić, że omawiane wymogi w zakresie dostosowania do warunków tzw. dyrektywy ściekowej odnoszą się wyłącznie do aglomeracji, a nie całego obszaru gminy ani też do wszystkich gmin w Polsce.

W ramach procedowanej VI AKPOŚK, oprócz dotychczasowych form wsparcia finansowego, zapewnione zostały także środki w ramach nowego mechanizmu finansowego w postaci Rządowego Funduszu Polski Ład: Program Inwestycji Strategicznych. Program ten przewiduje dofinansowanie przeznaczone na pokrycie do 95% wydatków związanych z realizacją zadań inwestycyjnych polegających na budowie lub modernizacji infrastruktury wodno-kanalizacyjnej, w tym oczyszczalni ścieków. Zgodnie z najnowszą wersją projektu VI AKPOŚK liczba aglomeracji niezgodnych z warunkami tzw. dyrektywy ściekowej została zredukowana już do 725 m.in. w wyniku dokonania przez gminy przeglądu granic i obszarów aglomeracji. Należy zaznaczyć, że liczba aglomeracji niezgodnych wykazana w ww. dokumencie może ulec jeszcze znacznej zmianie w wyniku przeprowadzonych konsultacji publicznych. Ostateczna liczba znana będzie po zatwierdzeniu VI AKPOŚK przez Radę Ministrów.

Art. 88 ust. 1 ustawy – Prawo wodne

Zgodnie z obowiązującym brzmieniem art. 88 ust. 1 ustawy – Prawo wodne KPOŚK sporządza i aktualizuje minister właściwy do spraw gospodarki wodnej. Projektowany przepis wprowadza podstawy prawne do realizacji przedmiotowego zadania także przez Prezesa PGW WP. Projektowana zmiana jest podyktowana tym, że PGW WP aktywnie uczestniczy w procesie wyznaczania obszarów i granic aglomeracji. W myśl art. 87 ust. 4 PGW WP uzgadnia projekty uchwał wyznaczających obszar i granice aglomeracji. Projekty ww. uchwał, zgodnie z rozporządzeniem Ministra Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej z dnia 27 lipca 2018 r. w sprawie sposobu wyznaczania obszarów i granic aglomeracji (Dz. U. poz. 1586), zawierają

szczegółowe informacje z zakresu gospodarki ściekowej na tych terenach m.in. granice obszaru objętego lub przewidzianego do objęcia zasięgiem systemu kanalizacji zbiorczej czy też informacje o istniejących i planowanych do budowy oczyszczalni ścieków lub końcowych punktów zrzutu ścieków komunalnych. Na etapie przygotowywania kolejnych aktualizacji KPOŚK szczegółowa wiedza na temat aglomeracji umożliwi ich poprawne włączenie do kolejnych edycji programu, w tym nadanie odpowiedniego priorytetu inwestycyjnego.

Zaproponowane przepisy doprecyzowują udział PGW WP, które aktywnie uczestniczą w procesie aktualizacji KPOŚK.

Ponadto jest zasadne także doprecyzowanie, że KPOŚK obejmuje aglomeracje o równoważnej liczbie mieszkańców wynoszącej 2000 RLM lub więcej oraz inwestycje dotyczące również rozbudowy urządzeń kanalizacyjnych.

Art. 89 ust. 1 pkt 4 i ust. 1a ustawy – Prawo wodne

Ten przepis (ust. 1) przewiduje uzupełnienie zakresu przedmiotowego obowiązku sprawozdawczego, uwzględniając wymagania określone w raporcie do Komisji Europejskiej (KE). Na podstawie sprawozdań z poszczególnych aglomeracji jest przygotowywany raport dla KE.

Przewidziano także wprowadzenie rozwiązań (ust. 1a) w zakresie wzywania przez PGW WP gmin, które nie przekazują w terminie sprawozdań z realizacji KPOŚK, pod rygorem kary w postaci administracyjnej kary pieniężnej (o czym gminy będą informowane). Przedstawione rozwiązanie ma usprawnić proces sprawozdawczy z KPOŚK i zapewnić lepsze zarządzanie KPOŚK.

Art. 90 ust. 2–4 ustawy – Prawo wodne

Przewiduje się także wprowadzenie rozwiązań (ust. 2 i 3) usprawniających proces sprawozdawczy z KPOŚK, polegających na wzywaniu gmin przez PGW WP do uzupełniania i poprawiania przekazywanych dokumentów, a także wprowadzenie sankcji za naruszenie w tym zakresie obowiązków, mimo uprzedniego informowania o występujących uchybieniach.

Zakłada się także dodanie przepisu (ust. 4) umożliwiającego wzywanie gminy do zmian obszarów i granic aglomeracji lub jej likwidacji, jeżeli taka konieczność zostanie zauważona w ramach sprawozdawczości, a gmina mimo obowiązku przeglądu określonego w art. 90 ustawy – Prawo wodne nie dokonała odpowiednich korekt.

W związku z kompleksowym ujęciem kwestii wzywania przez PGW WP gmin w celu uzupełnienia sprawozdania, w tym określenia terminu sprawozdania w ust. 2.

Art. 93 ustawy – Prawo wodne

Zakłada się uzupełnienie nowelizowanej ustawy o przepisy określające właściwość:

- 1) regionalnych zarządów gospodarki wodnej PGW WP zajmujących się sprawami dotyczącymi aglomeracji, w tym dokonujących uzgodnienia aglomeracji w sytuacji, jeśli aglomeracja leży na obszarze dwóch lub więcej jednostek;
- 2) „gmin wiodących” – gmin z kilku gmin występujących w aglomeracji, które prowadzą sprawy związane z przygotowywaniem i przekazywaniem dokumentacji dotyczących działań prowadzonych w ramach KPOŚK.

Dodatkowo wprowadza się przepisy określające zasady współpracy gmin w aglomeracji w zakresie obowiązków sprawozdawczych na potrzeby KPOŚK, a także współpracy między regionalnymi zarządami gospodarki wodnej w zakresie obowiązków wynikających z KPOŚK.

Art. 96 ust. 2 i art. 96a ustawy – Prawo wodne

Zakłada się dodanie przepisów dotyczących procesu aktualizacji KPOŚK i udziału w tym procesie PGW WP. Obecnie zadanie to zostało przypisane ministrowi właściwemu do spraw gospodarki wodnej. W celu usunięcia wątpliwości dotyczących zakresu przedkładanych przez gminy ankiet określono ich zakres w ustawie – Prawo wodne. Dodatkowo w celu ułatwienia przedkładania ankiet przez gminy zakłada się zamieszczenie na stronie BIP wzoru ankiety wraz z podstawowymi informacjami proceduralnymi. Takie działanie pozwoli w sposób jednolity uzyskiwać dane ankietowe od gmin dla obszaru całego kraju. Ponadto przewiduje się wzywanie gmin w przypadku nieprzekazywania ankiet lub przekazywania ankiet niekompletnych, lub nieprawidłowo wypełnionych, pod rygorem sankcji (administracyjnych kar pieniężnych).

W celu usprawnienia przedkładania ankiet, a także agregacji danych z nich wynikających przewiduje się ich przekazywanie w formie elektronicznej, w tym wersji edytowalnej.

Art. 240 ust. 3 pkt 4, 4b, 4c i 29 ustawy – Prawo wodne

Przewidziano także zmiany w przepisach określających zadania poszczególnych jednostek PGW WP, co stanowi konsekwencję zmian w art. 87 ust. 5 i 6, art. 89 ust. 1a, art. 90 ust. 3, art. 96a i art. 472a.

Zakłada się (zmiana w pkt 29), że regionalne zarządy gospodarki wodnej PGW WP będą wykonywały także nowe zadanie polegające na współpracy z Zarządem Krajowym w zakresie opracowywania KPOŚK i przy jego aktualizacji, co wynika ze zmian w art. 87 i art. 88 ustawy – Prawo wodne. Należy wskazać, że obecnie w celu opracowywania ww. dokumentów ww. jednostki już podejmują w tym celu współpracę.

Art. 240 ust. 3 pkt 4a (zmiana brzmienia przepisu) i ust. 4 pkt 16 ustawy (uchylony) – Prawo wodne

W związku z odpowiedzią Rzeczypospolitej Polskiej na uzasadnioną opinię, w ramach której zobowiązano się do przeniesienia kompetencji w zakresie uzgodnienia projektów uchwał wyznaczających aglomeracje z zarządów zlewni do regionalnych zarządów gospodarki wodnej PGW WP, wprowadzono zmianę w art. 240 ust. 3 pkt 4a polegającą na przypisaniu w tym zakresie kompetencji regionalnemu zarządowi gospodarki wodnej PGW WP i zmianę w art. 240 ust. 4 pkt 16 polegającą na uchyleniu tego przepisu w celu odebrania w tym zakresie zadań zarządowi zlewni PGW WP.

Art. 240 ust. 3 pkt 30 ustawy – Prawo wodne

Przedmiotowa zmiana stanowi zmianę wynikową w związku z przyznaniem PGW WP kompetencji do opiniowania wieloletnich planów rozwoju i modernizacji urządzeń wodociągowych i urządzeń kanalizacyjnych.

Art. 240 ust. 6 pkt 2 ustawy – Prawo wodne

Przepis ma na celu umożliwienie prowadzenia przez PGW WP działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania energii elektrycznej w odnawialnych źródłach energii. Dotychczas przepis uprawnia jedynie do produkcji energii elektrycznej z wykorzystaniem hydroenergetyki. Powyższy przepis umożliwi rozszerzenie działalności gospodarczej o m.in. instalacje fotowoltaiczne, z których wytworzona energia może być wykorzystywana na potrzeby obiektów administrowanych przez PGW WP lub przeznaczona do sprzedaży, zwiększając tym samym przychody PGW WP. Przedmiotowe rozwiązanie zapewni w większym stopniu rozwój odnawialnych źródeł energii, co pozytywnie wpływa na środowisko, a także lepsze wykorzystanie majątku Skarbu Państwa pozostającego w dyspozycji PGW WP.

Art. 256 (dodanie ust. 2a i zmiana brzmienia ust. 3) ustawy – Prawo wodne

Zgodnie z dotychczasowym brzmieniem art. 256 ust. 2 ustawy – Prawo wodne PGW WP może otrzymywać dotacje z budżetu państwa, na zasadach określonych w przepisach ustawy z dnia

27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2021 r. poz. 305, z późn. zm.), wyłącznie w postaci dotacji celowej.

W praktyce funkcjonowania gospodarki finansowej PGW WP pojawiła się konieczność wsparcia PGW WP dotacjami podmiotowymi, które zgodnie z art. 131 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych obejmują środki dla podmiotu wskazanego w odrębnej ustawie lub w umowie międzynarodowej, wyłącznie na dofinansowanie działalności bieżącej w zakresie określonym w odrębnej ustawie lub umowie międzynarodowej, co nie powinno mieć miejsca w dotacji celowej. Z uwagi na fakt, że dotacja celowa służy pokryciu wydatków realizowanych w związku z osiągnięciem konkretnego rezultatu właściwą formą dofinansowania wydatków bieżących jest dotacja podmiotowa.

Pierwotnym założeniem ustawy – Prawo wodne było, w miarę możliwości, zapewnienie docelowego samofinansowania się PGW WP, przy wsparciu z budżetu państwa wyłącznie istotnych konkretnych inwestycji – na które mogłyby być przekazywane środki w formie dotacji celowych (forma przekazywania środków finansowych na konkretny cel). Jednak, mając na uwadze potrzebę przede wszystkim wsparcia przedsiębiorstw korzystających z wód, a także obciążenia społeczeństwa opłatami za usługi wodne na stosunkowo niskim poziomie, ustalone pierwotnie stawki opłat, z których miały być finansowane PGW WP, nie zapewniały możliwości samofinansowania się tego podmiotu. W związku z powyższym w celu zapewnienia realizacji zadań publicznych wykonywanych przez PGW WP, zdecydowano się na zwiększenie PGW WP wsparcia finansowanego z budżetu państwa w formie dotacji. Brak zapewnienia takiego wsparcia mógłby negatywnie wpłynąć na realizację zadań publicznych przypisanych PGW WP. Jednak z uwagi na fakt, że przewidziane dla PGW WP wsparcie finansowe dotyczy nie tylko konkretnych działań inwestycyjnych, lecz także działalności bieżącej PGW WP, jest właściwe przyznawanie w tym zakresie środków w odpowiedniej formie prawnej – dotacji podmiotowej, a nie celowej, na co też wskazała Prokuratoria Generalna.

W 2021 r. Minister Infrastruktury zawarł z PGW WP 8 umów dotacji celowych na łączną kwotę 1 668 mln zł. Przekazane w ramach powyższych umów środki przeznaczone były m.in. na realizację projektów dotyczących ochrony przeciwpowodziowej, kontynuację zadań inwestycyjnych i utrzymaniowych w zakresie budowy, rozbudowy i modernizacji wałów przeciwpowodziowych, ubezpieczenie brzegów rzeki Wisły oraz przebudowę koryta rzeki Drama, a także na usuwanie szkód powstałych na południu kraju w lipcu 2021 r., roboty pogłębiarskie w obrębie Zbiornika Włocławskiego, realizację zadań inwestycyjnych

przeciwdziałających skutkom powodzi, skutkom suszy i pozwalających retencjonować wodę, wydatki inwestycyjne niezbędne do realizacji zadań i funkcjonowania PGW WP czy zakupy informatyczne, w tym m.in.: serwery i macierze, urządzenia sieciowe, sprzęt komputerowy (laptopy) do pracy z aplikacjami graficznymi i mapami, oprogramowanie do systemu kopii zapasowych. Przedmiot tych umów wpisuje się w kategorie wydatków zawartych w definicji dotacji celowej sformułowanej w art. 127 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych. Dlatego też, dodając nowy rodzaj dotacji – dotacji podmiotowych, jest konieczne pozostawienie dotychczasowej możliwości udzielania dotacji celowych. W formie dotacji podmiotowej przekazywane byłyby jedynie, obok dotacji celowych przeznaczonych na cele wskazane powyżej, środki z przeznaczeniem na realizację zadań bieżących PGW WP.

Należy zaznaczyć, że w ramach ww. umów dotacji celowych w 2021 r. zawarta została również umowa na realizację zadań bieżących na kwotę 792 mln zł, mimo że charakter tych zadań jest różny od katalogu wskazanego w art. 127 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych. Powyższe wskazywałoby na zasadność finansowania realizacji tych zadań inną formą dotacji niż dotacja celowa. Należy jednak zaznaczyć, że finansowanie dotacją podmiotową jest ograniczone do zadań bieżących i mogą mu podlegać wyłącznie podmioty wyraźnie wskazane w odrębnej ustawie lub umowie międzynarodowej (art. 131 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych). Jednakże w ustawie – Prawo wodne dotychczas nie było stosownej regulacji pozwalającej na udzielanie dotacji podmiotowej na realizację zadań bieżących. Art. 256 ust 2 ustawy – Prawo wodne wskazuje jedynie, że PGW WP mogą z budżetu państwa otrzymywać dotacje celowe. Dlatego też jest niezbędne uzupełnienie dostępnego katalogu możliwości finansowania zadań realizowanych przez PGW WP o nową formę zapewnienia finansowania – dotacji podmiotowych.

Warto dodać, że w ustawie z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych finansowanie lub dofinansowanie zadań bieżących ze środków dotacji celowej zostało przewidziane w przypadku jednostek samorządu terytorialnego (art. 127 ust. 1 pkt 1 lit. c tej ustawy).

Należy wskazać, że finansowaniu dotacją podmiotową mogą podlegać wyłącznie podmioty wyraźnie wskazane w odrębnej ustawie lub umowie międzynarodowej. Projektowane brzmienie art. 256 ust. 2a i 3 ustawy – Prawo wodne pozwoli PGW WP korzystać z pomocy finansowej państwa udzielanej w formie dotacji podmiotowej z budżetu państwa przeznaczonej na dofinansowanie działalności bieżącej, na zasadach określonych w przepisach ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych. Działalność, która może być finansowana dotacją

podmiotową, nie obejmuje prowadzonej przez PGW WP działalności gospodarczej, a wyłącznie zadania publiczne.

Dotacja podmiotowa przyznawana z budżetu państwa na dofinansowanie działalności bieżącej nie ma charakteru obligatoryjnego. Charakter dotacji będzie fakultatywny i przyznanie będzie zależało od decyzji właściwych organów oraz sytuacji finansowej podmiotu.

Art. 344 ust. 5 pkt 3 ustawy – Prawo wodne

Zakłada się doprecyzowanie przepisu przez określenie terminu pobierania próbek wody w kąpielisku. Przedmiotowe rozwiązanie ma zapewnić usunięcie naruszenia dyrektywy 2006/7/WE, wskazane przez KE.

Art. 394 ust. 1 pkt 13 ustawy – Prawo wodne

Przedmiotowe regulacje dotyczą zwykłego korzystania z wód, które odbywa się na własnym gruncie i nie oddziałuje na grunty sąsiednie, w związku z czym urządzenia wodne służące do tego celu mogą być realizowane na podstawie zgłoszenia wodnoprawnego.

Art. 472a, art. 472b i art. 472c ustawy – Prawo wodne

Zakłada się wprowadzenie administracyjnych kar pieniężnych, które mają usprawnić procesy sprawozdawcze dotyczące KPOŚK i wypełnianie w tym zakresie obowiązków przez gminy w aglomeracji. Przewiduje się dodanie przepisów (**art. 472a**) wprowadzających administracyjne kary pieniężne w przypadku niewywiązania się z obowiązku w zakresie sprawozdawczości z realizacji KPOŚK oraz ankietyzacji dla potrzeb jego aktualizacji. Sprawozdania przekazywane przez gminy stanowią część składową sprawozdania PGW WP z realizacji KPOŚK. Na podstawie przedmiotowych danych jest przygotowywany raport do Komisji Europejskiej. Niewywiązanie się samorządów z ustawowego obowiązku skutkuje niepełnymi danymi w ramach sprawozdawczości krajowej oraz raportowania na poziomie unijnym. Z uwagi na prewencyjny charakter przedmiotowych kar ich stawkę ustalono w wysokości do 10 000 zł, mając w szczególności na uwadze potrzebę wpływu na każdy z rodzajów aglomeracji, w tym na te, które dysponują znacznym majątkiem.

Zakłada się dodanie przepisów wprowadzających administracyjne kary pieniężne w przypadku niewywiązania się gmin z obowiązku dostosowania wyznaczonych przez nie aglomeracji do warunków wynikających z przepisów dyrektywy 91/271/EWG. Zgodnie z postanowieniami Traktatu akcesyjnego Polski do Unii Europejskiej (Załącznik XII) termin wdrożenia wymagań dotyczących systemów kanalizacji i oczyszczalni ścieków komunalnych wynikających

z dyrektywy 91/271/EWG upłynął z dniem 31 grudnia 2015 r. Od 2018 r. przeciwko Polsce jest toczona przez Komisję Europejską postępowanie w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego wynikającym z tejże dyrektywy. System administracyjnych kar pieniężnych wynika z faktu, że zgodnie z art. 7 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2022 r. poz. 559, z późn. zm.) sprawy obejmujące m.in. wodociągi i zaopatrzenie w wodę, kanalizację, usuwanie i oczyszczanie ścieków komunalnych należą do zadań własnych gminy. W związku z powyższym przewiduje się wprowadzenie administracyjnych kar pieniężnych dla gmin w aglomeracji, które nie spełniają wymogów funkcjonowania aglomeracji, wynikających z przepisów dyrektywy 91/271/EWG (**art. 472b**). Z uwagi na poważne konsekwencje występujących naruszeń prawa unijnego w tym zakresie i grożące Polsce kary finansowe, jest zasadne wprowadzenie instrumentów prawnych zapewniających, że aglomeracje będą spełniały wymogi przewidziane w ww. dyrektywie. Charakter administracyjnej kary pieniężnej musi być mobilizujący do podjęcia działań w przypadku występujących naruszeń i prewencyjny przed dokonywaniem nowych naruszeń. W związku z powyższym przewiduje się ustalanie wysokości kary, w szczególności w odniesieniu do skali występujących naruszeń obliczanych w RLM (tak samo jak są ustalane sankcje przez KE z tytułu naruszenia dyrektywy 91/271/EWG). Z uwagi na wielomilionowe wsparcie finansowe niektórych gmin przyznawane z KPOŚK w tym zakresie jest zasadne, aby wysokość kary stanowiła wielokrotność 200 zł ustalaną w zależności od skali naruszenia. W związku z tym, że celem kary w przypadku wystąpienia naruszenia jest jego usunięcie (co w niektórych przypadkach następuje przez dokonanie odpowiednich inwestycji) przedmiotowa kara w przypadku braku usunięcia naruszenia będzie nakładana w każdym roku zamiast jednorazowo. Wysokość kary za jeden RLM ustalono na podstawie szacunkowych kosztów, które mogą wynikać z kar nałożonych na Polskę w związku z naruszeniem dyrektywy 91/271/EWG.

Warto dodać, że w ramach 6 wyroków Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej kary nałożone zostały w odniesieniu do 98 aglomeracji. Wysokość okresowej kary w ujęciu rocznym wyniosła 100 629 000 EUR. W przeliczeniu na 1 aglomerację karę ustalono w wysokości ok. 1 026 827 EUR rocznie. W ramach uzasadnionej opinii KE skierowanej do Polski w maju 2020 r. w związku z uchybieniem zobowiązaniom dyrektywy ściekowej, procedurą naruszenia dyrektywy 91/271/EWG objętych zostało łącznie 1285 aglomeracji. Pozwala to ustalić karę w łącznej wysokości 1 319 472 695 EUR rocznie, czyli 6 095 963 851 PLN (przy kursie EUR na dzień 27 października 2021 r. wynoszącym 4,62 PLN). Aglomeracje ujęte w uzasadnionej

opinii KE generują ładunek zanieczyszczeń wynoszący 31 454 300 RLM. Zatem w przeliczeniu na 1 RLM daje to 41,95 EUR, czyli 194 PLN (przy kursie EUR na dzień 27 października 2021 r. wynoszącym 4,62 PLN).

Należy wskazać, że brak usunięcia naruszeń przepisów unijnych może skutkować nałożeniem kar finansowych na Polskę. Zakłada się, że wpływy z tytułu ww. administracyjnych kar pieniężnych będą w 90% stanowiły dochody budżetu państwa, a w 10% PGW WP, które mają zapewnić odpowiednie środki na obsługę procesu nakładania tych kar.

Z uwagi na ww. dwa rodzaje nakładanych administracyjnych kar pieniężnych wprowadza się także przepisy wspólne (art. 472c) – określające zasady ich ustalania oraz płatności.

Administracyjne kary pieniężne przewidziane w projekcie ustawy podlegają miarkowaniu, co wynika m.in. z regulacji z art. 472c ust. 3. Ten przepis stanowi, że do administracyjnych kar pieniężnych, o których mowa w art. 472a ust. 1 i art. 472b ust. 1, stosuje się przepisy działu IVa ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2021 r. poz. 735, z późn. zm.). Zgodnie z art. 189a § 1 i art. 189d ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego, zwanej dalej „kpa”, przepisy kpa określające kwestie dotyczące administracyjnych kar pieniężnych mają bezpośrednie zastosowanie bez konieczności odwoływania się do tych przepisów. Zgodnie z tymi przepisami w sprawach nakładania lub wymierzania administracyjnej kary pieniężnej lub udzielania ulg w jej wykonaniu stosuje się przepisy niniejszego działu, tj. przepisy kpa, które w art. 189d określają katalog przesłanek branych pod uwagę przy wymierzaniu administracyjnych kar pieniężnych.

Art. 2 projektu ustawy

– zmiany w ustawie z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz. U. z 2021 r. poz. 888, z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą o ucp”

Art. 2 ust. 1 pkt 1 ustawy o ucp

W ustawie o ucp rozszerzono zakres pojęcia „nieczystości ciekłe” przez objęcie tym określeniem także ścieków gromadzonych w osadnikach w instalacjach przydomowych oczyszczalni ścieków. W obecnym stanie prawnym wątpliwości budzi kwalifikacja nieczystości znajdujących się w takich osadnikach. W związku z powyższym przedmiotowa zmiana zapewni, że w tym zakresie nieczystości zbierane w takich osadnikach będą kwalifikowane jako nieczystości ciekłe, a nie jako odpady.

Nieczystości ciekłe z przydomowych oczyszczalni ścieków spełniają definicję ścieków bytowych, tj. ścieków z budynków mieszkalnych, zamieszkania zbiorowego oraz użyteczności publicznej, powstających w wyniku ludzkiego metabolizmu lub funkcjonowania gospodarstw domowych oraz ścieków o zbliżonym składzie pochodzących z tych budynków, zawartą w art. 16 pkt 62 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne. Natomiast w myśl art. 2 ust. 1 pkt 1 ustawy o ucp rozumie się ścieki gromadzone przejściowo w zbiornikach bezodpływowych. Za taki zbiornik należy uznać osadnik, w którym są gromadzone nieczystości ciekłe z przydomowych oczyszczalni ścieków. Z przytoczonej argumentacji wynika zatem, że nieczystości ciekłe z przydomowych oczyszczalni ścieków także zaliczają się do większej kategorii „nieczystości ciekłych”, dla których określono definicję legalną w ustawie ucp.

Art. 2 ust. 4 ustawy o ucp

Zmieniono treść upoważnienia ustawowego do wydania rozporządzenia w sprawie warunków wprowadzania nieczystości ciekłych do stacji zlewnych przez zastąpienie ministra właściwego do spraw budownictwa, planowania i zagospodarowania przestrzennego oraz mieszkalnictwa ministrem właściwym do spraw gospodarki wodnej jako organem wydającym ww. rozporządzenie. Przedmiotowa zmiana wynika ze zmiany treści art. 9a ustawy dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej (Dz. U. z 2021 r. poz. 1893, z późn. zm.), której konsekwencją stało się włączenie od dnia 12 grudnia 2017 r. z działu administracji rządowej – budownictwo, planowanie i zagospodarowanie przestrzenne oraz mieszkalnictwo do działu gospodarka wodna spraw w zakresie określania zasad i warunków zbiorowego zaopatrzenia w wodę przeznaczoną do spożycia przez ludzi oraz zbiorowego odprowadzania ścieków.

Art. 3 ust. 3 pkt 4 ustawy o ucp

Zakłada się rozszerzenie zakresu ewidencji prowadzonej przez gminę także o dane, które gmina będzie zbierała w ramach nowego, przewidzianego w projekcie ustawy sprawozdania. Takie rozwiązanie zapewni lepszy dostęp i zarządzanie pozyskiwanymi w tym zakresie danymi.

Art. 3 ust. 5 i 6 ustawy o ucp

Ustawa o ucp nakłada obowiązek wyposażenia nieruchomości w przydomowe oczyszczalnie ścieków (art. 5 ust. 1 pkt 2). Natomiast ten akt prawny nie reguluje kwestii dotyczących obowiązków właścicieli nieruchomości oraz władz gminy w zakresie pozbywania się nieczystości przetrzymywanych w osadnikach w instalacjach przydomowych oczyszczalni ścieków, co w konsekwencji prowadzi do nieprawidłowości w ich funkcjonowaniu. Zgodnie

z ustawą o ucp zasady utrzymania czystości i porządku na terenie gminy określa regulamin, będący aktem prawa miejscowego. W obecnym brzmieniu przepisów ustawy o ucp regulamin nie określa zasad dotyczących m.in. częstotliwości i sposobu pozbywania się nieczystości ciekłych pochodzących z instalacji przydomowych oczyszczalni ścieków.

Analogiczny (jak w dodawanym ust. 6) obowiązek przekazywania przez gminy sprawozdań do wojewódzkich inspektorów ochrony środowiska już funkcjonuje na gruncie ustawy o ucp i dotyczy sprawozdań z realizacji zadań z zakresu gospodarowania odpadami komunalnymi (art. 9q ustawy o ucp).

Art. 5 ust. 1 pkt 3a ustawy o ucp

W związku z wydzieleniem działalności w zakresie opróżniania osadników z instalacji przydomowych oczyszczalni ścieków w tym zakresie jednoznacznie trzeba wskazać na obowiązki właścicieli nieruchomości dotyczące utrzymania czystości i porządku w gminach. Faktycznie przedmiotowe obowiązki przez właścicieli nieruchomości są realizowane, dlatego wprowadzenie przedmiotowych rozwiązań nie stanowi nałożenia na obywateli nowych obowiązków.

Art. 6 ust. 1 pkt 1 ustawy o ucp

Zakłada się zmianę brzmienia przepisu w związku z potrzebą wprowadzenia obowiązku udokumentowania przez właściciela nieruchomości korzystania z usług gminnej jednostki organizacyjnej lub przedsiębiorcy odbierającego nieczystości ciekłe z instalacji przydomowych oczyszczalni ścieków.

Art. 6 ust. 5aa i 5ab ustawy o ucp

Zakłada się jednoznaczne określenie minimalnej częstotliwości przeprowadzania przez wójta, burmistrza lub prezydenta miasta kontroli na podstawie planu kontroli, co zapewni możliwość weryfikacji realizacji tego obowiązku przez inspekcję ochrony środowiska, a także w przypadku braku realizacji tego obowiązku – możliwość nakładania administracyjnych kar pieniężnych. Należy wskazać, że obecnie występuje obowiązek kontroli, jednak z uwagi na brak przepisów określających ich częstotliwość, utrudniona jest jego weryfikacja. Z uwagi na wprowadzenie sankcji za naruszenie przedmiotowego obowiązku w celu wprowadzenia ułatwień dla organów nadzoru określono częstotliwość realizacji przedmiotowego obowiązku, co pozwoli zweryfikować, czy dane gmina wykonuje ciążące na niej obowiązki. Dodatkowo przewiduje się, że do tej kontroli będą miały zastosowanie odpowiednie przepisy ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2021 r. poz. 1973, z późn. zm.), tak

jak ma to miejsce w przypadku kontroli wykonywanej przez wójta, burmistrza lub prezydenta miasta na podstawie art. 9u ustawy o ucp.

Art. 6 ust. 6 ustawy o ucp

Zakłada się zmianę przepisu w związku z potrzebą uzupełnienia obowiązków gminy o organizację odbierania nieczystości ciekłych z instalacji przydomowych oczyszczalni ścieków.

Art. 6 ust. 7 pkt 1 ustawy o ucp

Zakłada się zmianę brzmienia przepisu w związku z potrzebą uzupełnienia obowiązków gminy o organizację odbierania nieczystości ciekłych z instalacji przydomowych oczyszczalni ścieków.

Art. 6 ust. 7 pkt 4 ustawy o ucp

Zakłada się zmianę brzmienia przepisu w związku z potrzebą uzupełnienia obowiązków gminy o organizację odbierania nieczystości ciekłych z instalacji przydomowych oczyszczalni ścieków.

Art. 7 ust. 1 pkt 2 ustawy o ucp

Przepis wynika z potrzeby uzupełnienia katalogu działań, dla których jest wymagane zezwolenie na opróżnianie osadników w instalacjach przydomowych oczyszczalni ścieków i transportu tych nieczystości ciekłych.

Art. 7 ust. 6c ustawy o ucp

Proponowany przepis zakłada wzmocnienie istniejących przepisów dotyczących funkcjonowania systemu obsługi ścieków dowożonych do oczyszczalni taborem asenizacyjnym, przez wskazanie konieczności zapewnienia odpowiedniej jakości oczyszczania ścieków odprowadzanych taborem asenizacyjnym ze zbiorników bezodpływowych i przydomowych oczyszczalni ścieków, w zależności od wielkości aglomeracji z której pochodzą.

Art. 8 ust. 2a ustawy o ucp

Zakłada się zmianę brzmienia przepisu w związku z potrzebą nałożenia na przedsiębiorcę ubiegającego się o zezwolenie na odbieranie nieczystości ciekłych z przydomowych oczyszczalni ścieków i ich transport obowiązku dokumentowania gotowości odbioru nieczystości ciekłych przez stację zlewną.

Art. 9 ust. 1aa ustawy o ucp

Zakłada się zmianę przepisu w związku z potrzebą uzupełnienia zakresu wydawanych zezwoleń w zakresie opróżniania przydomowych oczyszczalni ścieków i transportu nieczystości ciekłych z tych instalacji.

Art. 9 ust. 2 ustawy o ucp

Zakłada się wprowadzenie nowej przesłanki cofnięcia zezwolenia na prowadzoną działalność w przypadku braku realizacji warunku niewynikającego bezpośrednio z wydanego zezwolenia, a dotyczącego braku przekazywania sprawozdania, o którym mowa w art. 9o ust. 2 tej ustawy, mimo upływu terminu na przekazanie tego sprawozdania, a także dodatkowych 90 dni oraz dodatkowego wezwania organu. Z uwagi na fakt, że przekazywanie ww. sprawozdania jest istotne dla prawidłowo prowadzonej gospodarki nieczystościami, jest zasadne wprowadzenie tak poważnych konsekwencji dla podmiotu naruszającego przedmiotowy obowiązek.

Art. 9o ust. 1 ustawy o ucp

Zakłada się zmianę brzmienia przepisu w związku z wprowadzeniem w art. 9 ust. 1aa zezwolenia w zakresie odbierania nieczystości z instalacji przydomowych oczyszczalni ścieków i transportu tych nieczystości.

Art. 9o ust. 3 i 4 ustawy o ucp

Regulacja dotyczy wprowadzenia przepisów poprawiających skuteczność sprawowanego przez gminy nadzoru nad funkcjonowaniem systemu odbioru nieczystości ciekłych pochodzących ze zbiorników bezodpływowych i nieczystości ciekłych z instalacji przydomowych oczyszczalni ścieków przez rozszerzenie zakresu sprawozdania od podmiotów je odbierających o informację dotyczącą pochodzenia nieczystości ciekłych, w tym z instalacji przydomowych oczyszczalni ścieków. Zakłada się także zbieranie danych o adresach nieruchomości, z których odbierane są nieczystości ciekłe, w celu zapewnienia lepszej organizacji kontroli przez gminy w zakresie odprowadzania nieczystości ciekłych z poszczególnych nieruchomości.

Art. 9u ust. 2

Wskazana zmiana jest zmianą wynikową z art. 6 ust. 5ab, w którym to przepisie pierwszy raz w ustawie o ucp przywołuje się przepisy ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska.

Art. 9xb

Zakłada się zmianę systemu sankcjonowania braku przekazywania sprawozdania, o którym mowa w art. 9o ww. ustawy, przez wprowadzenie administracyjnej kary pieniężnej w wyższej wysokości (300 zł) za każdy dzień opóźnienia, nie więcej jednak niż za 90 dni, a następnie cofnięcie pozwolenia na prowadzenie działalności. Przedstawiona zmiana lepiej zapewni wykonanie ustawowego obowiązku przekazywania sprawozdania.

Proponowany przepis sankcyjny zakłada ograniczenie przypadków dostarczania nieczystości ciekłych, w tym odbieranych z instalacji przydomowych oczyszczalni ścieków, do oczyszczalni ścieków, które nie zapewniają właściwego poziomu oczyszczania dla ścieków pochodzących z aglomeracji. W tym zakresie określono także przesłanki brane pod uwagę przez organ nakładający administracyjne kary pieniężne, co pozwoli ograniczyć w tym zakresie zupełną dowolność co do wysokości ustalanej kary.

Art. 9z ust. 5–7 i art. 9zb ust. 2 ustawy o ucp

Zgodnie z art. 6 ust. 5a zmienianej ustawy wójt, burmistrz lub prezydent miasta kontroluje:

- 1) posiadanie umów korzystania z usług;
- 2) zgodność postanowień umów z wymaganiami określonymi w regulaminie oraz ze sposobem określonym w przepisach wydanych na podstawie art. 4a ust. 1;
- 3) dowody uiszczania opłat za usługi, o których mowa w ust. 1, lub inny sposób udokumentowania wykonania obowiązków, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 3b.

Z uwagi na wnioski z kontroli Najwyższej Izby Kontroli pn. „Wykonywanie przez gminy woj. lubuskiego zadań w zakresie nadzoru nad funkcjonowaniem zbiorników bezodpływowych oraz przydomowych oczyszczalni ścieków”, dokument z 8 maja. 2017 r., znak: LZG.410.005.2016, zakłada się wprowadzenie w zakresie naruszania ww. obowiązków przez wójta, burmistrza lub prezydenta miasta szczególnych przepisów sankcyjnych. Z uwagi na znaczenie przedstawionych czynności w zakresie usuwania nieczystości – zakłada się wprowadzenie w przypadku naruszeń ww. przepisów ustanowienie administracyjnych kar pieniężnych na poziomie od 10 000 zł do 50 000 zł, co ma zapewnić prewencyjny charakter tych kar. W ust. 2 w art. 9zb wskazuje się organ właściwy do nakładania przedmiotowych kar, którym ma być wojewódzki inspektor ochrony środowiska. Natomiast w ust. 5 w art. 9z uwzględnia się możliwość wykonywania obowiązków przez związki międzygminne zamiast przez same gminy i dlatego wprowadza się w takim przypadku możliwość nakładania administracyjnych kar pieniężnych na związki międzygminne, a nie na gminy.

Należy wskazać, że faktycznie gmina będzie ponosić opłaty przewidziane w projekcie ustawy w zakresie naruszenia obowiązku przez jej organ wykonawczy, jakim jest wójt, burmistrz lub prezydenta miasta. Jednak obowiązek, za którego naruszenie ma zostać wymierzona administracyjna kara pieniężna, jest nałożony na wójta, burmistrza lub prezydenta miasta i to działania oraz zaniechania tego podmiotu powinny być brane pod uwagę w ramach postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej.

W związku z powyższym przewiduje się także w art. 9z ust. 6 ustawy o ucp zmianę podmiotu ponoszącego administracyjne kary pieniężne – z wójta, burmistrza lub prezydenta miasta, który jest reprezentantem gminy i nie dysponuje odrębnym majątkiem, na gminę, która faktycznie ponosi koszty uiszczania administracyjnych kar pieniężnych wynikających z nieprawidłowego działania wójta, burmistrza lub prezydenta miasta.

Należy wskazać, że przepis projektu ustawy w tym zakresie ma stanowić *lex specialis*, gdyż inaczej określa wysokość przewidzianej administracyjnej kary pieniężnej, tj. w wyższej wysokości od 10 tys. do 50 tys. zł, od obecnie obowiązujących uregulowań.

Art. 10 ust. 2d ustawy o ucp

Zakłada się wprowadzenie przepisu karnego, którego celem jest ułatwienie pracownikom gminnym przeprowadzenie kontroli u właściciela nieruchomości wyposażonej w zbiornik bezodpływowy lub przydomową oczyszczalnię ścieków

Art. 10 ust. 3 ustawy o ucp

Konsekwencja dodania przepisu art. 10 ust. 2d.

Art. 3 projektu ustawy

– zmiany w ustawie z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków (Dz. U. z 2020 r. poz. 2028)

Art. 21 ust. 2 pkt 6 ustawy z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków

Realizacja KPOŚK stanowi jeden z elementów Polityki Ekologicznej Państwa, jakim jest poprawa jakości wód. Aspekt taryf i aglomeracji wzajemnie się przeplatają. Proponuje się powiązanie zagadnień związanych z KPOŚK z postępowaniem uregulowanym w ustawie z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków przez określanie w wieloletnim planie rozwoju i modernizacji urządzeń wodociągowych i urządzeń kanalizacyjnych sposobu realizacji KPOŚK.

Art. 21 ust. 4a ustawy z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków

Organ regulacyjny ustawowo powołany do zatwierdzania taryf za zbiorowe zaopatrzenie w wodę i zbiorowe odprowadzanie ścieków winien być władny także do wydania opinii w przedmiocie inwestycji objętych wieloletnim planem rozwoju i modernizacji urządzeń wodociągowych i urządzeń kanalizacyjnych z punktu widzenia ich wpływu na wysokość taryfy. Zapoznanie się przez organ regulacyjny z projekcją nakładów oraz sposobem inwestowania planowanych inwestycji pozwoli na dokonanie w drodze opinii oceny ich wpływu na ceny i stawki opłat, co tym samym pozwoli na ewentualne uświadomienie rady gminy, czy dany plan jest przemyślany. Opinia taka będzie uwzględniała także temat potencjalnych skutków takiego, a nie innego sposobu przygotowania planu.

Art. 4 projektu ustawy stanowi przepis przejściowy i jest konsekwencją zmiany w art. 87 ust. 1 ustawy – Prawo wodne i daje samorządom czas na podjęcie stosownych działań w zakresie likwidacji aglomeracji. Należy wskazać, że w tym przepisie nie ograniczono czasowo w mocy utrzymania dotychczasowych uchwał o wyznaczeniu aglomeracji z następujących powodów. Znaczna część dotychczasowych uchwał w sprawie wyznaczenia aglomeracji jest zgodna z przepisami wprowadzanymi projektem ustawy, gdyż większość aglomeracji obejmuje 2000 i więcej RLM. W związku z powyższym wprowadzenie w tym zakresie wymogu wydania nowej uchwały stanowiłoby tylko dla gmin zbyteczny, nowy obowiązek – gdyż musiałyby one wydawać nowe uchwały – faktycznie o brzmieniu takim samym jak dotychczas obowiązujące uchwały. Dlatego zmiana podstawy prawnej do wydania takich uchwał przez wprowadzenia jednoznacznego odesłania do wymogu ustanawiania aglomeracji, tylko w przypadku gdy obejmuje ona 2000 i więcej RLM, faktycznie nie prowadzi do znacznej zmiany w zakresie funkcjonujących aglomeracji. Dodatkowo wprowadzony w ust. 2 w art. 4 wymóg dostosowania aglomeracji (stanowiących faktycznie nieliczne wyjątkowe przypadki) do nowych przepisów zapewni pełną zgodność funkcjonujących dotychczas aglomeracji z projektowanymi przepisami.

Art. 5 projektu ustawy stanowi przepis przejściowy zachowujący w mocy dotychczasowe porozumienia, o których mowa w art. 87 ust. 3 ustawy – Prawo wodne. Z uwagi na uszczegółowienie zakresu przedmiotowego porozumień, o których mowa w art. 87 ust. 3 ustawy – Prawo wodne, jest niezbędne utrzymanie w mocy dotychczas zawartych porozumień.

Art. 6 projektu ustawy stanowi przepis przejściowy mający zapewnić stosowanie art. 87 ust. 9 do dotychczasowych aglomeracji. Wynika to z faktu, że przedsięwzięcia przewidziane

w dotychczasowych aglomeracjach były ujęte w wykazie niezbędnych przedsięwzięć w zakresie budowy i modernizacji urządzeń kanalizacyjnych, o którym mowa w art. 88 ust. 1 ustawy – Prawo wodne, który staje się zestawieniem niezbędnych przedsięwzięć w zakresie budowy, rozbudowy i modernizacji urządzeń kanalizacyjnych.

Art. 7 projektu ustawy stanowi przepis przejściowy dla aglomeracji, które w dniu wejścia w życie ustawy już funkcjonują, ale nie spełniają nowych wymogów dla aglomeracji. W związku z tym dla takich aglomeracji wprowadza się okres przejściowy do 31 grudnia 2027 r., w którym powinny dostosować się do nowych wymogów. W tym okresie nie przewiduje się karać gmin tworzących aglomeracje za naruszenie wymogów dyrektywy, które docelowo wszystkie aglomeracje (nowe, jak i już funkcjonujące) powinny osiągnąć.

Art. 8 projektu ustawy stanowi przepis przejściowy przewidujący utrzymanie w mocy dotychczasowego KPOŚK. Wprowadzenie przedmiotowego przepisu jest niezbędne z uwagi na zmianę art. 88 ust. 1 ustawy – Prawo wodne.

Art. 9 projektu ustawy stanowi przepis przejściowy, który reguluje kwestie dotyczące dotychczas prowadzonych postępowań w sprawie wydania pozwolenia wodnoprawnego na wykonanie urządzenia wodnego służącego do wprowadzania do ziemi ścieków oczyszczonych w przydomowej oczyszczalni ścieków, na potrzeby zwykłego korzystania z wód, w których przed dniem wejścia w życie przepisów projektu ustawy nie wydano pozwolenia wodnoprawnego.

W celu wprowadzenia ułatwień dla wnioskodawców ww. pozwoleń wodnoprawnych, którzy, co do zasady, mają zamiar uzyskać odpowiednią zgodę wodnoprawną zapewniającą im wykonanie ww. urządzeń wodnych, przewidziano, że:

- 1) dotychczas złożone wnioski o wydanie pozwolenia wodnoprawnego uznaje się za wnioski w sprawie zgłoszenia wodnoprawnego;
- 2) do postępowań wszczętych i niezakończonych w sprawie pozwoleń wodnoprawnych – stosuje się przepisy „nowe” – co będzie skutkowało umorzeniem wszczętych w tym zakresie postępowań administracyjnych;
- 3) załączniki do dotychczas złożonych wniosków o wydanie pozwolenia wodnoprawnego w postaci poświadczenia wniesienia opłaty oraz mapy zapewniają spełnienie wymagań przewidzianych do dokonania zgłoszenia wodnoprawnego;

- 4) nie trzeba będzie wносить ponownie opłaty za wydanie zgłoszenia wodnoprawnego, gdyż dotychczas wniesioną opłatę za wydanie pozwolenia wodnoprawnego będzie się zaliczało na poczet opłaty za dokonanie zgłoszenia wodnoprawnego;
- 5) część opłaty za wydanie pozwolenia wodnoprawnego zostanie zwrócona wnioskodawcy (z uwagi na fakt, że opłata za wydanie pozwolenia wodnoprawnego jest wyższa od opłaty za dokonanie zgłoszenia wodnoprawnego);
- 6) będzie możliwość zwrotu wniesionej opłaty za wydanie pozwolenia wodnoprawnego – jeżeli strona z uwagi na przekształcenie postępowania wycofa swój wniosek (co zapewni pełną dyspozycyjność stronie postępowania);
- 7) termin na wniesienie sprzeciwu od zgłoszenia wodnoprawnego rozpocznie się na nowo od dnia otrzymania przez właściwy organ wniosku (dodanie tego przepisu jest konieczne, gdyż przyjęcie zgłoszenia wodnoprawnego następują przez milczącą zgodę).

Przewidziane rozwiązania mają zapewnić dostosowanie prowadzonych obecnie postępowań do wprowadzanych w projekcie ustawy przepisów przy zapewnieniu jak największych ułatwień dla obywateli.

Art. 10 projektu ustawy stanowi przepis przejściowy i jest konsekwencją wprowadzenia art. 3 ust. 6 ustawy o ucp, a także zmian w art. 9o ust. 1.

Art. 11 projektu ustawy stanowi przepis przejściowy i jest konsekwencją wprowadzenia zmian w definicji „nieczystości ciekłych”, a w konsekwencji potrzeby uzupełnienia regulaminów utrzymania i czystości i porządku na terenie gminy.

Art. 12 projektu ustawy stanowi przepis przejściowy i jest konsekwencją wprowadzenia zmian w art. 6 ustawy o ucp.

Art. 13 projektu ustawy stanowi przepis przejściowy, który ma jednoznacznie rozstrzygnąć sposób liczenia nowego wymogu w zakresie częstotliwości przeprowadzanych kontroli zgodnie z planem kontroli, o których mowa w art. 6 ust. 5aa ustawy o ucp.

Art. 14 projektu ustawy stanowi przepis przejściowy i jest konsekwencją wprowadzenia zmiany w art. 7 ust. 1 ustawy o ucp.

Art. 15 projektu ustawy stanowi przepis przejściowy i jest konsekwencją zmiany w art. 9z ust. 6 oraz art. 9xb ustawy o ucp.

Art. 16 projektu ustawy stanowi przepis przejściowy i jest konsekwencją wprowadzenia zmian w art. 21 ustawy z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków.

Art. 17 projektu ustawy zakłada, że przepisy ustawy wejdą w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem art. 1 pkt 12, art. 2 pkt 2 i 8 oraz art. 10, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2023 r. (art. 1 pkt 12 – przepisy dotyczące dotacji dla PGW WP z uwagi na fakt, że są rozliczane rocznie; art. 2 pkt 2 i 8 oraz art. 10 – przepisy dotyczące obowiązków sprawozdawczych w celu możliwości zakończenia dokonania sprawozdania na dotychczasowych zasadach).

Należy wskazać, że terminy wdrożenia dyrektywy 91/271/EWG oraz dyrektywy 2006/7/WE już upłynęły, a obecne przepisy przewidziane w tym zakresie mają na celu tylko zapewnienie dodatkowego dostosowania przepisów prawa polskiego do przepisów unijnych. W związku z powyższym jest zasadne zapewnienie jak najszybszego wejścia w życie przepisów zapewniających pełne wdrożenie przedmiotowych dyrektyw zapewniających usunięcie naruszenia przepisów unijnych, z jednoczesnym poszanowaniem zasady demokratycznego państwa prawnego, dlatego, co do zasady, ustalono termin wejścia w życie tych przepisów na 14 dni od dnia ogłoszenia niniejszej ustawy. Wskazany termin, z uwagi na zakładane w projekcie ustawy przepisy przejściowe i dostosowujące pozwalające na dostosowanie się adresatów do zakładanych zmian, zapewnia odpowiedni okres na dostosowanie się adresatów zmieniających norm do przygotowania do wejścia w życie nowych regulacji. Tak ustalony termin zapewnia uwzględnienie wymogów ww. dyrektyw w zakresie implementacji ich przepisów.

Zawarte w projekcie regulacje nie stanowią przepisów technicznych w rozumieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039, z późn. zm.), dlatego też projekt ustawy nie podlega procedurze notyfikacji.

Projektowana ustawa nie wymaga przedstawiania organom i instytucjom Unii Europejskiej w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia. Zgodnie z art. 2 ust. 1 decyzji Rady 98/415/WE z dnia 29 czerwca 1998 r. w sprawie konsultacji Europejskiego Banku Centralnego udzielanych władzom krajowym w sprawie projektów przepisów prawnych (Dz. Urz. WE L 189 z 03.07.1998, str. 42), projekt ustawy nie podlega konsultacji z Europejskim Bankiem Centralnym.

Nie jest możliwe osiągnięcie celów projektu za pomocą innych środków, ze względu na wynikającą z przepisów prawa obligatoryjność wydania ustawy.

Projekt ustawy, zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbینگowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248), został zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny oraz w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Ministerstwa Infrastruktury.

Projekt ustawy będzie miał wpływ na działalność mikroprzedsiębiorców, małych i średnich przedsiębiorców odbierających nieczystości ciekłe z instalacji przydomowych oczyszczalni ścieków od właścicieli nieruchomości, gdy do prowadzenia tej działalności będzie konieczne uzyskanie zezwolenia na prowadzenie działalności w tym zakresie. Obowiązek uzyskania zezwolenia dla przedsiębiorców dotychczas prowadzących działalność gospodarczą w tym zakresie nie będzie wiązał się powstaniem nowych kosztów dla przedsiębiorców.

Projekt ustawy będzie miał pozytywny wpływ na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe w zakresie zastąpienia obowiązku uzyskania pozwolenia wodnoprawnego przez zgłoszenie wodnoprawne w przypadku wykonywania urządzeń służących do wprowadzania do ziemi ścieków oczyszczonych w przydomowej oczyszczalni ścieków, na potrzeby zwykłego korzystania z wód. W związku z brakiem obowiązku opracowania w tym przypadku operatu wodnoprawnego (niezbędnego do uzyskania pozwolenia wodnoprawnego) zmniejszą się koszty działalności przydomowych oczyszczalni ścieków. Jednak w tym zakresie skutki finansowe są trudne do szacowania. Ponadto rozszerzone zostaną obowiązki informacyjne przedsiębiorców ubiegających się o uzyskanie zezwolenia na opróżnianie osadników w instalacjach przydomowych oczyszczalni ścieków i transportu nieczystości ciekłych z instalacji przydomowych oczyszczalni ścieków.

Projekt będzie miał pozytywny wpływ na osoby starsze i niepełnosprawne w zakresie gospodarki ściekowej w przypadku korzystania z przydomowych oczyszczalni ścieków w przypadku współpracy z podmiotami odbierającymi ścieki, a także odbierającymi nieczystości ciekłe przez ustalenie szczegółowych zasad tej współpracy i podejmowanych w tym zakresie działań.

Projekt ustawy jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

<p>Nazwa projektu Ustawa o zmianie ustawy – Prawo wodne oraz niektórych innych ustaw</p> <p>Ministerstwo wiodące: Ministerstwo Infrastruktury</p> <p>Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Marek Gróbarczyk – Sekretarz Stanu w Ministerstwie Infrastruktury</p> <p>Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Departament Gospodarki Wodnej i Żeglugi Śródlądowej, Ministerstwo Infrastruktury Paweł Ksionek, tel. 22 583 85 89, email: pawel.ksionek@mi.gov.pl Dominik Pietrzak – starszy specjalista w Departamencie Gospodarki Wodnej i Żeglugi Śródlądowej, tel. 22 583 87 62</p>	<p>Data sporządzenia 19 kwietnia 2022 r.</p> <p>Źródło: Prawo UE: 1) dyrektywa Rady 91/271/EWG z dnia 21 maja 1991 r. dotycząca oczyszczania ścieków komunalnych (w szczególności w zakresie dotyczącym wyznaczania aglomeracji); 2) dyrektywa 2006/7/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 lutego 2006 r. dotycząca zarządzania jakością wody w kąpielisku i uchylająca dyrektywę 76/160/EWG Realizacja wniosków Najwyższej Izby Kontroli z czterech kontroli</p> <p>Nr w Wykazie prac legislacyjnych i programowych Rady Ministrów – UC112</p>
---	--

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

1. Konieczność realizacji kamienia milowego odnoszącego się do monitorowania i kontroli indywidualnych systemów oczyszczania ścieków ujętego w Krajowym Planie Odbudowy i Zwiększania Odporności, w ramach reformy B3.1. „Wsparcie zrównoważonej gospodarki wodno-ściekowej na terenach wiejskich” zawartego w celu B3. „Adaptacja do zmian klimatu oraz ograniczenie degradacji środowiska”.

2. Brak pełnego dostosowania polskiego porządku prawnego do wymagań dyrektywy Rady 91/271/EWG z dnia 21 maja 1991 r. dotyczącej oczyszczania ścieków komunalnych (Dz. Urz. WE L 135 z 30.05.1991, str. 40, z późn. zm.), zwanej dalej „dyrektywą 91/271/EWG”, w szczególności w zakresie dotyczącym wyznaczania aglomeracji (m.in. konieczności wydawania uchwał oraz ich uzgadniania z Państwowym Gospodarstwem Wodnym Wody Polskie (zwanym dalej „PGW WP”) oraz określenia wymogów, jakie musi spełniać aglomeracja celem pełnej zgodności z dyrektywą 91/271/EWG, tj. wynikających z art. 3, art. 4, art. 5 ust. 2 i art. 10 tejże dyrektywy.

3. Z uwagi na toczące się przeciwko Polsce postępowanie w sprawie uchybienia zobowiązaniom dyrektywy 91/271/EWG, które dotyczą przede wszystkim braku podejmowania wystarczających działań przez gminy w aglomeracji, zidentyfikowano niewystarczające mechanizmy mobilizujące i sankcyjne mogące zapewnić dostosowanie do wymagań dyrektywy 91/271/EWG i usunięcie stwierdzonych uchybień. W 2020 r. procedurą naruszeniową na etapie uzasadnionej opinii Komisja Europejska objęła łącznie 1285 aglomeracji na 1587 aglomeracji ujętych w piątej aktualizacji Krajowego programu oczyszczania ścieków komunalnych (zwanego dalej „KPOŚK”). Podniesione w uzasadnionej opinii zarzuty dotyczą:

- 1) niezapewnienia, aby 1183 aglomeracje były wyposażone w system zbierania ścieków komunalnych lub indywidualne, lub inne właściwe systemy zbierania, które osiągają ten sam poziom ochrony środowiska, w przypadkach gdy wprowadzenie systemu zbierania nie jest uzasadnione ze względu na brak korzyści dla środowiska lub nadmierne koszty;
- 2) niezapewnienia, aby w 1282 aglomeracjach ścieki komunalne odprowadzane do systemów zbierania były przed zrzutem poddawane wtórnemu oczyszczaniu;
- 3) niezapewnienia, aby w 426 aglomeracjach ścieki komunalne odprowadzane do systemów zbierania były poddawane oczyszczaniu bardziej rygorystycznemu niż to, które opisano w art. 4 dyrektywy.

Należy wskazać, że największym problemem dla gmin wchodzących w skład aglomeracji jest realizacja obowiązku, o którym mowa w pkt 1. Dla aglomeracji ujętych w uzasadnionej opinii rolę wiodącą pełni około 1185 gmin. Z uwagi na fakt, że w skład aglomeracji może wchodzić więcej niż jedna gmina, całkowita liczba gmin, w stosunku do których zastosowanie ma postępowanie formalne Komisji Europejskiej, jest trudna do określenia.

Komisja Europejska przy ocenie zgodności aglomeracji z warunkami dyrektywy 91/271/EWG stosuje hierarchię zgodności z art. 3, art. 4, art. 5 ust. 2 i art. 10 dyrektywy 91/271/EWG. Oznacza to, że jeżeli aglomeracja nie spełnia

wymogu w zakresie warunku dyrektywy wynikającego z art. 3 dyrektywy 91/271/EWG, to uznaje się, że równocześnie nie spełnia pozostałych warunków dyrektywy.

4. Procedury związane z wyznaczeniem, zmianą lub likwidacją aglomeracji są nieprecyzyjne i mogą wywoływać problemy interpretacyjne.

5. Brak precyzyjnego określenia kwestii współpracy z PGW WP w procesie aktualizacji KPOŚK, w szczególności procedury sprawozdawczej z realizacji KPOŚK, na podstawie której opracowywany jest raport dla Komisji Europejskiej, zwanej dalej „KE”.

6. Mimo przepisów dotyczących poziomu oczyszczania ścieków pochodzących z aglomeracji, pojawia się problem polegający na kierowaniu ścieków dowożonych do oczyszczalni taborem asenizacyjnym, do oczyszczalni niespełniającej wymagań dedykowanych aglomeracji o określonej wielkości.

7. Konieczność wdrożenia wniosków Najwyższej Izby Kontroli (dalej jako „NIK”) z kontroli pn. „Zbieranie i oczyszczanie ścieków komunalnych” wskazujących na konieczność podjęcia skutecznych działań w celu wdrożenia, bez zbędnej zwłoki, wymagań dotyczących odprowadzania i oczyszczania ścieków komunalnych określonych w dyrektywie 91/271/EWG przez zapewnienie wszystkim gminom, realizującym inwestycje w prawidłowo wyznaczonych aglomeracjach, optymalnych warunków prawnych, organizacyjnych i finansowych, umożliwiających wykonanie wszystkich zadań zaplanowanych w KPOŚK.

8. Konieczność wdrożenia wniosków NIK z kontroli pn. „Przestrzeganie zasady zrównoważonego rozwoju w gospodarowaniu zasobami wodnymi w gminach turystycznych”, dotyczących wprowadzenia przepisów dotyczących administracyjnych kar pieniężnych dla gmin, które nie wykonują obowiązków prowadzenia kontroli częstotliwości opróżniania zbiorników bezodpływowych na nieczystości ciekłe oraz przydomowych oczyszczalni ścieków. W ocenie NIK gminy nie wykonują prawidłowo i skutecznie nadzoru nad tym, jak właściciele nieruchomości wyposażonych w zbiorniki zamknięte gospodarują ściekami.

9. Wzmocnienie instrumentów prawnych zapobiegających nieprawidłowemu pozbywaniu się przez mieszkańców nieczystości ciekłych, jak też dyscyplinujących do postępowania zgodnego z obowiązującym porządkiem prawnym, na których konieczność korzystania przez gminy wskazuje NIK w kontroli pn. „Wykonywanie przez gminy woj. lubuskiego zadań w zakresie nadzoru nad funkcjonowaniem zbiorników bezodpływowych oraz przydomowych oczyszczalni ścieków”.

10. Konieczność wdrożenia wniosków NIK z kontroli pn. „Realizacja zadań dotyczących odbioru nieczystości ciekłych ze zbiorników bezodpływowych przez wybrane gminy województwa opolskiego”, dotyczących wprowadzenia przepisów w zakresie objęcia odpowiedzialnością przedsiębiorców prowadzących opróżnianie zbiorników bezodpływowych i transportu nieczystości ciekłych za niezłożenie sprawozdania w ustawowym terminie. W ocenie NIK w sytuacji zaniechania przekazania wymaganego sprawozdania, brak jest możliwości nałożenia takiej kary w oparciu o przepisy ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach. Jednocześnie z przepisów tej ustawy nie wynika możliwość cofnięcia zezwolenia na prowadzenie działalności w zakresie opróżniania zbiorników bezodpływowych i transportu nieczystości ciekłych w oparciu o przepis art. 9 ust. 2 ww. ustawy po uprzednim wezwaniu do niezwłocznego zaniechania naruszania warunków określonych w zezwoleniu.

11. Problemy interpretacyjne w zakresie wymogu uzyskania pozwolenia wodnoprawnego w związku z realizacją inwestycji obejmującej wykonanie przydomowej oczyszczalni ścieków.

12. Brak powiązania KPOŚK z wieloletnimi planami rozwoju i modernizacji urządzeń wodociągowych i urządzeń kanalizacyjnych oraz możliwości opiniowania tych planów przez organ regulacyjny.

13. Brak określenia zasad dotyczących postępowania z nieczystościami ciekłymi z instalacji przydomowych oczyszczalni ścieków na terenie gminy, co sprawia, że w wielu gminach brakuje podmiotów, które odbierają takie nieczystości ciekłe od właścicieli nieruchomości.

14. Zarzuty formalne w związku z nieprawidłową transpozycją części przepisów dyrektywy 2006/7/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 lutego 2006 r. dotyczącej zarządzania jakością wody w kąpielisku i uchylającej dyrektywę 76/160/EWG (Dz. Urz. UE L 64 z 04.03.2006, str. 37, z późn. zm.) (zwanej dalej „dyrektywą 2006/7/WE”), wskazujące m.in. na nieprawidłową transpozycję przepisów art. 3 ust. 4 tej dyrektywy.

15. Wątpliwości interpretacyjne w zakresie przeznaczenia środków z dotacji celowych z budżetu państwa przyznawanych PGW WP.

16. Brak możliwości prowadzenia przez PGW WP działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania energii elektrycznej w odnawialnych źródłach energii utrudnia pełne wykorzystanie potencjału nieruchomości Skarbu Państwa będących w dyspozycji PGW WP.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

1. Dostosowanie obowiązujących przepisów w celu spełnienia przez Polskę w pełni wymagań dyrektywy 91/271/EWG, w szczególności przez wprowadzenie mechanizmów mobilizujących i sankcyjnych, w tym przez:

- a) uszczegółowienia i doprecyzowanie obowiązków gmin, w szczególności ewidencyjnych i sprawozdawczych w zakresie gospodarowania nieczystościami ciekłymi, w tym z instalacji przydomowych oczyszczalni ścieków;
- b) wyodrębnienie nieczystości ciekłych z instalacji przydomowych oczyszczalni ścieków w zakresie realizowanych przez gminy i przedsiębiorców obowiązków dotyczących utrzymania czystości i porządku w gminach, w szczególności w odniesieniu do obowiązków sprawozdawczych;
- c) doprecyzowanie i wyodrębnienie kwestii dotyczących opróżniania osadników w instalacjach przydomowych oczyszczalni ścieków i transportu nieczystości ciekłych z przydomowych oczyszczalni ścieków, w zakresie obowiązków związanych z utrzymaniem czystości i porządku odnoszących się do właścicieli nieruchomości, gmin i przedsiębiorców prowadzących swoją działalność w tym zakresie.

2. Rekomenduje się doprecyzowanie procedur związanych z wyznaczaniem, zmianą lub likwidacją aglomeracji.

3. Rekomenduje się doprecyzowanie przepisów dotyczących procedur współpracy z PGW WP związanych z KPOŚK, w szczególności procedur sprawozdawczych, a także doprecyzowania zakresu sprawozdawczego.

4. Proponuje się uzupełnienie przepisów dotyczących funkcjonowania systemu obsługi ścieków dowożonych do oczyszczalni taborem asenizacyjnym, w zależności od wielkości aglomeracji, z której pochodzą.

5. W związku z wnioskami Najwyższej Izby Kontroli proponuje się, w szczególności wprowadzenie odpowiednich przepisów sankcyjnych, zwłaszcza w przypadku niewykonywania przez gminy niektórych obowiązków dotyczących kontroli, doprecyzowanie procedury zmiany i likwidacji aglomeracji, jednoznaczne wskazanie, że tereny o równoważnej liczbie mieszkańców wynoszącej 2000 RLM lub więcej powinny znaleźć się w granicach aglomeracji.

6. Zakłada się zmiany doprecyzowujące i usprawniające w zakresie zgód wodnoprawnych w przedmiocie wykonania przydomowej oczyszczalni ścieków.

7. Rekomenduje się uregulowanie kwestii powiązania KPOŚK z wieloletnimi planami rozwoju i modernizacji urządzeń wodociągowych i urządzeń kanalizacyjnych.

8. Rekomenduje się określenie zasad dotyczących postępowania z nieczystościami ciekłymi z instalacji przydomowych oczyszczalni ścieków na terenie gminy.

9. Proponuje się zmienić przepisy w zakresie prawidłowej transpozycji art. 3 ust. 4 dyrektywy 2006/7/WE w zakresie przepisów dotyczących poboru próbek wody w kąpielisku.

10. Zakłada się wprowadzenie możliwości przyznawania PGW WP dotacji podmiotowych (bez zmian wysokości dotacji).

11. Umożliwienie prowadzenia działalności gospodarczej przez PGW WP także w zakresie innych odnawialnych źródeł energii niż tylko elektrownie wodne, co pozwoli wykorzystywać energię do sprzedaży, zwiększając tym samym przychody PGW WP i lepsze wykorzystanie majątku Skarbu Państwa.

Nie jest możliwe osiągnięcie celów projektu za pomocą innych środków, ze względu na wynikającą z przepisów prawa obligatoryjność wydania ustawy.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Nie dotyczy.

Przedstawione rozwiązania legislacyjne mają na celu doprecyzowanie obecnie funkcjonującego systemu gospodarki ściekowej, w tym wdrażania dyrektywy Rady 91/271/EWG.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Minister właściwy do spraw gospodarki wodnej	1	Dane własne	Przyjęcie uprawnień do wydania rozporządzenia w

			warunków wprowadzania nieczystości ciekłych do stacji zlewnych.
Krajowy Zarząd Gospodarki Wodnej PGW WP	1	dane własne	Nakładanie administracyjnych kar pieniężnych na gminy w związku z niedostosowaniem aglomeracji do wymogów wynikających z przepisów dyrektywy 91/271/EWG.
Regionalne zarządy gospodarki wodnej PGW WP	11	dane własne	- Przejęcie przez RZGW od Zarządów Zlewni zadania związanego z uzgadnianiem aktów prawa miejscowego dotyczących wyznaczenia, zmiany lub likwidacji aglomeracji. Ponadto współpraca z KZGW PGW WP w zakresie opracowywania KPOŚK. - Konieczność prowadzenia postępowań administracyjnych w zakresie nakładania administracyjnych kar pieniężnych na gminy.
PGW WP	1	Dane własne	Możliwość uzyskiwania dotacji podmiotowych. Możliwość prowadzenia działalności gospodarczej w zakresie innych niż hydroenergetyka odnawialnych źródeł energii.
Gminne jednostki samorządu terytorialnego	Wszystkie	art. 21 ust. 4a ustawy z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków	Konieczność przedłożenia do zaopiniowania przez organ regulacyjny wieloletniego planu rozwoju i modernizacji urządzeń wodociągowych i urządzeń kanalizacyjnych.
Gminne jednostki organizacyjne (głównie sektor wodociągowo-kanalizacyjny)	Wielkość trudna do oszacowania	art. 7 ust. 6c ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach	Zapewnienie dostarczania nieczystości ciekłych pochodzących ze zbiorników bezodpływowych oraz z instalacji przydomowych do oczyszczalni ścieków spełniającej wymagania określone w przepisach wydanych na podstawie art. 99 ust. 1 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne.
Wojewódzkie inspektoraty ochrony środowiska	16	art. 9zb ust. 2 ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach	Nakładanie administracyjnych kar pieniężnych w zakresie niewykonania przez wójta, burmistrza lub prezydenta miasta obowiązku kontroli

			posiadania dowodów uiszczania opłat za usługi pozbywania się nieczystości ciekłych z terenu nieruchomości.
Podmioty prowadzące działalność gospodarczą w zakresie odbierania nieczystości ciekłych z instalacji przydomowych oczyszczalni ścieków od właścicieli nieruchomości, opróżniania osadników w instalacjach przydomowych oczyszczalni ścieków i transportu nieczystości ciekłych z przydomowych oczyszczalni ścieków	Wielkość trudna do oszacowania	art. 7 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach	Doprecyzowanie wymagań w zakresie prowadzenia działalności gospodarczej - jednoznaczne objęcie wymogiem uzyskania zezwolenia na prowadzenie działalności w zakresie opróżniania osadników i transportu nieczystości ciekłych z przydomowych oczyszczalni ścieków.
Gminy w aglomeracjach, o których mowa w art. 86 ust. 3 pkt 1 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne, o równoważnej liczbie mieszkańców wynoszącej co najmniej 2000, w szczególności aglomeracje niespełniające wymagań dyrektywy 91/271/EWG	Na dzień 27.07.2021 r. funkcjonowały 1522 aglomeracje – 1285 aglomeracji zostało objętych procedurą naruszenia przepisów UE, natomiast zgodnie z danymi z projektu aktualizacji KPOŚK aglomeracji naruszających przepisy dyrektywy jest 863.	Gminy w aglomeracjach, o których mowa w art. 86 ust. 3 pkt 1 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne, o równoważnej liczbie mieszkańców wynoszącej co najmniej 2000, w szczególności aglomeracje niespełniające wymagań dyrektywy 91/271/EWG – uzasadniona opinia KE skierowanej do Polski w maju 2020 r. w związku z uchybieniem zobowiązaniom dyrektywy ściekowej	W przypadku braku spełniania wymagań dla aglomeracji z dyrektywy 91/271/EWG konieczność dostosowania się do tych wymogów do dnia 31 grudnia 2027 r., w przypadku braku spełnienia wymagań konieczność ponoszenia administracyjnych kar pieniężnych.
Organizatorzy kąpielisk	Trudne do oszacowania	Dane własne	Jednoznaczne określenie terminu pobierania próbek wody w kąpielisku w punktach ustalonych z właściwym państwowym powiatowym lub państwowym granicznym inspektorem sanitarnym – w ramach prowadzonej kontroli wewnętrznej.
Sądownictwo powszechne	Trudne do oszacowania	Dane własne	Możliwy minimalny wzrost spraw trafiających do sądów.
Właściciele nieruchomości wyposażonych w przydomowe oczyszczalnie ścieków	295,4 tys. szt. przydomowych oczyszczalni ścieków	Dane GUS	Konieczność opróżniania instalacji przydomowych oczyszczalni i dokumentowania faktu

korzystania z usług w tym zakresie.

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) projekt ustawy został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji w zakładce Rządowy Proces Legislacyjny.

Przedmiotowy projekt ustawy został poddany konsultacjom społecznym i opiniowaniu z następującymi instytucjami:

- 1) Federacją Regionalnych Związków Gmin i Powiatów RP;
- 2) Generalną Dyrekcją Ochrony Środowiska;
- 3) Głównym Inspektoratem Ochrony Środowiska;
- 4) Instytutem na Rzecz Ekorozwoju;
- 5) Izbą Gospodarczą „Wodociągi Polskie”;
- 6) Konfederacją Lewiatan;
- 7) Krajową Izbą Gospodarczą;
- 8) Narodowym Funduszem Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej;
- 9) Państwowym Gospodarstwem Wodnym Wody Polskie;
- 10) Polskim Zrzeszeniem Inżynierów i Techników Sanitarnych;
- 11) Pracodawcami RP;
- 12) Prokuratorią Generalną Rzeczypospolitej Polskiej;
- 13) Rzecznikiem Małych i Średnich Przedsiębiorców;
- 14) Stowarzyszeniem Eksploatatorów Obiektów Gospodarki Wodno-Ściekowej;
- 15) Urzędem Ochrony Konkurencji i Konsumentów;
- 16) WWF;
- 17) Związkiem Gmin Wiejskich Rzeczypospolitej Polskiej;
- 18) Związkiem Miast Polskich;
- 19) Związkiem Powiatów Polskich;
- 20) Związkiem Pracodawców Business Centre Club;
- 21) Związkiem Przedsiębiorców i Pracodawców;
- 22) Związkiem Rzemiosła Polskiego (ZRP);
- 23) Związkiem Samorządów Polskich;
- 24) Związkiem Województw RP;
- 25) Prezesem Urzędu Ochrony Danych Osobowych.

Z uwagi na obszerność projektowanych zmian projekt ustawy został przekazany do konsultacji publicznych na okres 14 dni. Skrócono termin wyznaczony na konsultacje publiczne i opiniowanie wynikał z konieczności pilnego dostosowania prawa polskiego do przepisów unijnych. Uwagi zgłosili: Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej, Związek Gmin Warmińsko-Mazurskich, Towarzystwo Rozwoju Małych Elektrowni Wodnych, Urząd Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Urząd Miejski w Świeciu, Biuro Rzecznika Małych i Średnich Przedsiębiorców, Towarzystwo Elektrowni Wodnych, Bamar Tech Sp. J. B. Czub, M. Wolnik, Izba Gospodarcza Wodociągi Polskie, Stowarzyszenie Eksploatatorów Obiektów Gospodarki Wodno-Ściekowej, Urząd Gminy i Miasta Lwówek Śląski, Prezydent miasta Gniezna. Stanowisko do uwag zgłoszonych w ramach konsultacji publicznych zostało przedstawione w raporcie z konsultacji publicznych i opiniowania.

Projekt podlegał opiniowaniu przez Komisję Wspólną Rządu i Samorządu Terytorialnego, która na posiedzeniu w dniu 23 lutego 2022 r. wydała negatywną opinię z uwagi na zawarte w projekcie ustawy administracyjne kary pieniężne dla aglomeracji zajmującymi się gospodarką wodno-ściekową, które mogą być nakładane po zakończeniu okresu przejściowego – tj. od dnia 1 stycznia 2028 r. dla tych aglomeracji, które nie dostosują się do wymagań wynikających z przepisów unijnych. W opinii Ministerstwa Infrastruktury wprowadzenie przedmiotowych przepisów jest niezbędne, gdyż mimo dostępnych od wielu lat informacji o obowiązku dostosowania aglomeracji wodno-ściekowych do wymogów dyrektywy ściekowej, poszczególne aglomeracje nie podejmują wystarczających działań dostosowawczych, co w konsekwencji prowadzi do zagrożenia nałożenia na Polskę wysokich kar.

Z uwagi na zakres projektu ustawy, który nie dotyczy problematyki praw i interesów związków pracodawców oraz zadań związków zawodowych, nie podlegał on opiniowaniu przez reprezentatywne organizacje pracodawców i związki zawodowe. Projekt ustawy nie dotyczy również spraw, o których mowa w art. 1 ustawy z dnia 24 lipca 2015 r. o Radzie Dialogu Społecznego i innych instytucjach dialogu społecznego (Dz. U. z 2018 r. poz. 2232, z późn. zm.).

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0–10)

Dochody ogółem	0	0,1	7,28	0,1	1,9	0,1	1,51	0,33	0,28	0,11	0,104	11,827
budżet państwa	0	0	7,18 0	0	1,8	0	1,31 5	0,21 4	0,17 4	0,01 4	0,004	10,701
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
PGW WP	0	0,1	0,1	0,1	0,1	0,1	0,19 5	0,12 4	0,10 6	0,10 1	0,1	1,126
Wydatki ogółem	0	0,1	7,28	0,1	1,9	0,1	1,51	0,33	0,28	0,11	0,104	11,827
budżet państwa	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST	0	0,1	7,28	0,1	1,9	0,1	1,51	0,33	0,28	0,11	0,104	11,827
PGW WP	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Saldo ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa	0	0	7,18 0	0	1,8	0	1,31 5	0,21 4	0,17 4	0,01 4	0,004	10,701
JST	0	-0,1	- 7,28	-0,1	-1,9	-0,1	- 1,51	- 0,33	- 0,28	- 0,11	-0,104	-11,827
PGW WP	0	0,1	0,1	0,1	0,1	0,1	0,19 5	0,12 4	0,10 6	0,10 1	0,1	1,126
Źródła finansowania	Administracyjne kary pieniężne będą finansowane z budżetów właściwych gmin tylko w tych aglomeracjach, o których mowa w art. 86 ust. 3 pkt 1 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne, które naruszają postanowienia przepisów unijnych. Wpływy z tytułu ww. kar będą stanowiły w części dochód budżetu państwa i w części PGW WP. Dodatkowo te gminy, które nie będą dokonywały kontroli w zakresie transportu i odbioru nieczystości, będą ponosiły administracyjne kary pieniężne, z których dochody będą stanowiły wpływy dla budżetu państwa.											
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	<p>Zmiany w zakresie dotacji przyznawanych dla PGW WP dotyczą tylko rodzaju dotacji przyznawanych PGW WP, dlatego nie przewiduje się wpływu w tym zakresie zmian na budżet państwa. Zmiany przepisów dotyczące kąpielisk nie mają wpływu na zmiany wpływów do budżetu państwa lub jednostek samorządu terytorialnego.</p> <p>I. Do ustalenia wpływów z tytułu administracyjnych kar pieniężnych za brak przekazania lub przekazanie niekompletnych lub nieprawidłowych sprawozdań z KPOŚK i ankiet zawierających aktualne dane o aglomeracji na potrzeby opracowania KPOŚK przyjęto następujące założenia. Na dzień 27 lipca 2021 r. w Polsce odnotowano 1522 aglomeracje. Sprawozdania za 2019 r. nie przekazały 2 aglomeracje, w roku 2018 – 11 aglomeracji. Przewiduje się średnio, że w następnych latach:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) 5 aglomeracji i tyle samo aglomeracji w odniesieniu do ankiet – łącznie 10 nie przekaże rocznych sprawozdań, 2) 5 aglomeracji i tyle samo aglomeracji w odniesieniu do ankiet – łącznie 10 nie będzie poprawiać i uzupełniać w terminie sprawozdań – co łącznie daje 20 naruszeń rocznie. <p>Przy przyjęciu maksymalnej wysokości administracyjnej kary pieniężnej w wysokości 10 000 zł, mając na uwadze przesłanki jej miarkowania, wpływające na obniżenie jej ostatecznej wysokości, można przyjąć, że średnia wysokość wymierzanej kary będzie wynosiła 5000 zł. W związku z powyższym wpływy z tego tytułu dla PGW WP będą wynosiły średnio 100 000 zł rocznie, co będzie rekompensowało koszty obsługi procesu wymierzania administracyjnych kar pieniężnych. W takiej samej wysokości nastąpi zwiększenie wydatków jednostek samorządu terytorialnego. Zakłada się, że przedmiotowe kary będą nakładane od 2022 r.</p> <p>II. Zgodnie z danymi z aktualizacji KPOŚK aglomeracji naruszających przepisy dyrektywy jest 725, przy wysokości naruszenia w wysokości 2 629 085 RLM. Poniżej przedstawiono warianty wysokości kosztów ponoszonych przez aglomeracje (gminy wchodzące w skład aglomeracji) w wyniku nakładania administracyjnych kar pieniężnych, w następujących wariantach:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) Brak dostosowania do wymagań przepisów unijnych i nakładania administracyjnych kar pieniężnych przy założeniu skali naruszeń na obecnym poziomie (ten wariant jest bardzo mało realistyczny z uwagi na obecnie występujące trendy w zakresie zmniejszania naruszeń, a także mając na uwadze, że brak wyeliminowania naruszeń skutkowałby nałożeniem na aglomeracje wysokich sankcji – dlatego w ww. tabeli kosztów nie uwzględniono tego wariantu); 											

2) Zakładającego systematyczne dostosowywanie się aglomeracji do przepisów unijnych, mając na uwadze obecnie występujące w tym zakresie trendy i przyjmując, że będą się one utrzymywały w następnych latach (w ww. tabeli uwzględniono ten wariant z uwagi na fakt, że jest najbardziej prawdopodobny).

Ad 1. Mając na uwadze obecną liczbę aglomeracji naruszających przepisy dyrektywy, tj. 725, a także obecną skalę naruszeń przepisów wynoszącą średnio na aglomerację 3626 RLM, należy wskazać, że średnia wysokość administracyjnych kar pieniężnych na aglomeracje, przy uwzględnieniu miarkowania wysokości kar – co daje 60% ich wysokości, będzie wynosiła – 435 tys. zł (przy poziomie 200 zł za RLM), co w sumie dla wszystkich aglomeracji stanowi koszt w wysokości – 315, 462 mln zł. W tej wysokości w tym wariantcie od 2028 r. nastąpi zwiększenie wydatków jednostek samorządu terytorialnego, a w konsekwencji łączny wzrost dochodów budżetu państwa (283,916 mln zł) i PGW WP (31,546 mln zł).

Ad 2. W drugim wariantcie, mając na uwadze znaczne zmniejszenie liczby aglomeracji naruszających przepisy dyrektywy z 1285 (z danych ustalonych z KE) do 725 (z danych obecnie ustalanych danych na potrzeby aktualizacji KPOŚK) i utrzymanie przedmiotowego trendu (spadku na poziomie około 44% rocznie – 560/1285) z uwagi na wprowadzone zagrożenie karą za niespełnienie warunków przewidzianych dla aglomeracji zagrożonych karą, można przyjąć szacunkowo, że po upływie okresu przejściowego, tj. w 2028 r. (po 6 latach od wejścia w życie niniejszej ustawy), aglomeracji niespełniających warunków dyrektywy 91/271/EWG może być około 40 (w 2022 r. – 479, w 2023 r. – 316, w 2024 r. – 209, w 2025 r. – 138, w 2026 r. – 91, w 2027 r. – 60). Przyjmując jednocześnie podejmowanie działań w celu zmniejszenia skali naruszenia przez aglomeracje, które nadal będą naruszały przepisy dyrektywy 91/271/EWG, przyjmując taki sam trend spadkowy, zakłada się spadek z obecnego naruszenia z poziomu 3626 RLM na aglomerację do 198 RLM na aglomerację w 2028 r. (w 2022 r. – 2393, w 2023 r. – 1579, w 2024 r. – 1042, w 2025 r. – 688, w 2026 r. – 454, w 2027 r. – 300). W związku z tym średnia maksymalna wysokość administracyjnej kary pieniężnej będzie wynosiła 39 600 zł (przy poziomie 200 zł za RLM). Z uwagi na miarkowanie tych kar pieniężnych można przyjąć, że średnia kara będzie ustalana na poziomie 60% (120 zł za RLM) wysokości kary, tj. w wysokości 23 760 zł na aglomerację.

W związku z powyższym **wpływy z tych kar (przy 40 aglomeracjach) w pierwszym - 2028 r. będą wynosiły 0,950 mln zł, z czego 0,855 mln zł będą stanowiły dochody budżetu państwa (90% wpływów z administracyjnych kar pieniężnych), a 95 tys. zł dochody PGW WP (10% wpływów z administracyjnych kar pieniężnych).** W następnych latach przewiduje się w większym stopniu zmniejszenie liczby aglomeracji naruszających przepisy dyrektywy z uwagi na zastosowaną już sankcję (spadek na poziomie 50% liczby aglomeracji i 50% ładunku zanieczyszczeń). W efekcie odpowiednio będzie to:

- 1) w 2029 r. – 20 aglomeracji – przy średnim ładunku zanieczyszczeń 99 RLM;
- 2) w 2030 r. – 10 aglomeracji – przy średnim ładunku zanieczyszczeń 50 RLM;
- 3) w 2031 r. – 5 aglomeracji – przy średnim ładunku zanieczyszczeń 25 RLM;
- 4) w 2032 r. – 3 aglomeracje – przy średnim ładunku zanieczyszczeń 12 RLM.

W następnych latach nie przewiduje się dalszych naruszeń.

Przy ww. założeniach zakłada się w następnych latach wpływy z tytułu administracyjnych kar pieniężnych w wysokości:

- 1) w 2029 r. na poziomie – 0,238 mln zł, w tym 0,214 mln zł dla budżetu i 0,024 mln zł dla PGW WP;
- 2) w 2030 r. na poziomie – 60 tys. zł, w tym 54 tys. zł dla budżetu państwa i 6 tys. zł dla PGW WP;
- 3) w 2031 r. na poziomie – 15 tys. zł, w tym 13,5 tys. zł dla budżetu państwa i 1,5 tys. zł dla PGW WP;
- 4) w 2032 r. na poziomie – 4 tys. zł, w tym 3,6 tys. zł dla budżetu państwa i 0,4 tys. zł dla PGW WP.

III. Do ustalenia wpływów z tytułu administracyjnych kar pieniężnych w zakresie za niewykonywanie przez wójta, burmistrza lub prezydenta miasta kontroli w zakresie posiadania umów korzystania z usług, zgodności postanowień umów z wymaganiami określonymi w regulaminie oraz dowodów uiszczania opłat za usługi, przyjęto następujące założenia.

Dokonano ekstrapolacji wyników kontroli NIK pn. „Wykonywanie przez gminy woj. lubuskiego zadań w zakresie nadzoru nad funkcjonowaniem zbiorników bezodpływowych oraz przydomowych oczyszczalni ścieków”, zgodnie z którą w 12 z 20 (tj. 60%) kontrolowanych gminach nie prowadzono systematycznych kontroli w celu ustalenia sposobu opróżniania zbiorników bezodpływowych, zaś w 17 z 20 (tj. 85%) badanych gmin nie kontrolowano prawidłowości funkcjonowania przydomowych oczyszczalni ścieków bytowych.

Mając na uwadze, że w Polsce funkcjonuje 2477 gmin, daje to 1486 gmin, w których nie dokonywano kontroli sposobu opróżniania zbiorników bezodpływowych, oraz 2105 gmin, w których nie kontrolowano prawidłowości funkcjonowania przydomowych oczyszczalni ścieków, co w sumie daje 3591 gmin.

Z uwagi na wprowadzenie sankcji karnych szacuje się zmniejszenie liczby gmin, które nie realizują ustawionych obowiązków do poziomu około 10% rocznie, w szczególności, mając na uwadze możliwość realizacji obowiązków ustawowych (prowadzenia kontroli przez gminę) w okresie dwóch lat. W następnych latach przewiduje się, że dyscyplinujący środek, jakim będzie zastosowanie sankcji w postaci administracyjnych kar pieniężnych, spowoduje dalszy spadek liczby gmin naruszających obowiązek o ok. 50% rocznie. Z uwagi na fakt, że przedmiotowy obowiązek dotyczy cykli 2 letnich administracyjne kary pieniężne będą nakładane co dwa lata, rozpoczynając od drugiego roku obowiązywania niniejszej ustawy. Można przyjąć szacunkowo, że ilość naruszająca przedmiotowy obowiązek gmin będzie wynosić w 2024 r. – 359 gmin, w 2025 r. – 180 gmin, w 2026 r. – 90 gmin, w 2027 r. – 45 gmin, w 2028 r. – 23 gminy, w 2029 r. – 11 gmin, w 2030 r. – 6 gmin, w 2031 r. – 3 gminy, w 2032 – brak naruszeń.

Przy przyjęciu maksymalnej wysokości administracyjnej kary pieniężnej w wysokości 50 000 zł, mając na uwadze przesłanki jej miarkowania, wpływające na obniżenie jej ostatecznej wysokości, można przyjąć, że średnia wysokość wymierzanej ww. kary będzie wynosiła 20 000 zł. W takiej wysokości nastąpi zwiększenie wydatków każdej z gmin naruszającej obowiązki ustawowe, co drugi rok. Zakłada się, że przedmiotowe kary będą nakładane od 2024 r. Przy ww. założeniach zakłada się w następnych latach wpływy dla budżetu z tytułu administracyjnych kar pieniężnych w wysokości:

- 1) w 2024 r. na poziomie – 7,180 mln zł;
- 2) w 2026 r. na poziomie – 1,800 mln zł;
- 3) w 2028 r. na poziomie – 0,460 mln zł;
- 4) w 2030 r. na poziomie – 0,120 mln zł.

IV. Poziom wydatków inwestycyjnych przewidzianych dla gmin wchodzących w skład aglomeracji z podziałem na poszczególne województwa w celu dostosowania do spełnienia wymogów dyrektywy 91/271/EWG został przedstawiony w załączniku nr 1 do niniejszego dokumentu. Należy wskazać, że wydatki inwestycyjne, które zostały wykazane w załączniku nr 1, powinny zostać poniesione do końca 2027 r. przez poszczególne gminy, które wchodzi w skład aglomeracji (takich gmin w aglomeracji może być od jednej do kilkunastu). Część z gmin wchodzących w skład aglomeracji to duże miasta dysponujące większym budżetem. W związku z tym jednostkowe roczne wydatki poszczególnych gmin, które powinny zostać poniesione w celu dostosowania do wymogów dyrektywy, są znacznie niższe od ogólnych, całkowitych kwot wskazanych w załączniku i mogą dodatkowo znacznie się różnić dla poszczególnych aglomeracji z uwagi na ich uzależnienie od stopnia naruszeń wymogów dyrektywy 91/271/EWG danej aglomeracji.

W celu zapewnienia odpowiedniego wsparcia finansowego realizacji zadań inwestycyjnych mających na celu dostosowanie do wymogów dyrektywy 91/271/EWG przez poszczególne aglomeracje, przewiduje się wprowadzenie mechanizmów wsparcia finansowego, realizowanego za pośrednictwem KPOŚK – dokumentu strategicznego, w którym oszacowano potrzeby i określono działania na rzecz wyposażenia aglomeracji o RLM \geq 2 000 w systemy kanalizacyjne i oczyszczalnie ścieków komunalnych. Dla poszczególnych zamierzeń inwestycyjnych w aglomeracjach zgłoszonych przez gminy do KPOŚK jednostki samorządu terytorialnego mogą ubiegać się o dofinansowanie w ramach dedykowanych środków finansowych, w tym środków unijnych dedykowanych gospodarce ściekowej. W ramach nowej perspektywy finansowej UE na lata 2021–2027 przewiduje się, że głównymi źródłami finansowania inwestycji ujętych w KPOŚK oprócz środków własnych gmin będą:

- środki unijne w ramach programów operacyjnych: Program Operacyjny Infrastruktura i Środowisko (POIiŚ), Program Fundusze Europejskie na Infrastrukturę, Klimat (FEnIKS), Środowisko, Regionalne Programy Operacyjne (RPO),
- Rządowy Fundusz Polski Ład: Program Inwestycji Strategicznych,
- krajowe fundusze ekologiczne: Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej (NFOŚiGW), wojewódzkie fundusze ochrony środowiska i gospodarki wodnej (WFOŚiGW).

Zgodnie ze sprawozdaniem z wykonania KPOŚK w latach 2018–2019 nakłady finansowe poniesione w latach 2018–2019 na budowę, rozbudowę lub modernizację oczyszczalni ścieków oraz budowę i modernizację sieci kanalizacyjnej wyniosły około 8,880 mld zł, w tym:

- 5,201 mld zł (58,6%) wydatkowano na budowę i modernizację sieci,

– 3,679 mld zł (41,4%) na inwestycje związane z oczyszczalniami.
Rozkład nakładów finansowych z uwzględnieniem źródeł ich pochodzenia w tym okresie przedstawia się następująco:

- środki własne – 4 300 mln zł, co stanowi ponad 48,8% ogólnej wartości nakładów finansowych,
- Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej – 492 mln zł (5,6%),
- wojewódzkie fundusze ochrony środowiska i gospodarki wodnej – 419 mln zł (4,8%),
- fundusze zagraniczne – 2 737 mln zł (31,1%),
- inne źródła finansowania – 858 mln zł (9,7%).

Należy jednak podkreślić, że niniejszy projekt ustawy nie nakłada obowiązku wykonania inwestycji przez gminy, dlatego wskazane planowane wydatki w tym zakresie mają wyłącznie charakter informacyjny i nie wiążą się z powstaniem dodatkowych kosztów po stronie budżetu państwa ani też jednostek samorządu terytorialnego z uwagi na wejście w życie przepisów niniejszej ustawy.

Należy wskazać, że opisany powyżej rozkład nakładów finansowych z uwzględnieniem ich źródeł pochodzenia ma jedynie charakter informacyjny i w związku z wejściem w życie niniejszej ustawy nie będzie rodzić dodatkowych skutków finansowych dla sektora finansów publicznych.

V. W zakresie zmian przewidzianych w projekcie ustawy dotyczących odbioru nieczystości płynnych z instalacji przydomowych oczyszczalni ścieków nie przewiduje się zwiększenia wydatków po stronie jednostek samorządu terytorialnego. Obecne zezwolenia na prowadzenia działalności w zakresie odbierania nieczystości ciekłych będą uprawniały do prowadzenia działalności gospodarczej w zakresie odbioru nieczystości ciekłych również z instalacji przydomowych oczyszczalni ścieków, dlatego w tym zakresie nie przewiduje się zwiększenia kosztów prowadzenia działalności gospodarczej.

Projektowane rozwiązania sprawozdawcze gmin opierać się będą na obecnie prowadzonej przez gminy ewidencji zbiorników bezodpływowych i przydomowych oczyszczalni ścieków, a także na sprawozdawczości przekazywanej przez podmioty prowadzące działalność w zakresie opróżniania zbiorników bezodpływowych i transportu nieczystości ciekłych. Gmina nie będzie ponosiła zatem dodatkowych kosztów związanych z koniecznością pozyskiwania danych na cele sprawozdawcze. Przedmiotowa sprawozdawczość będzie miała pozytywny wpływ na sposób prowadzenia gospodarki ściekowej na terenie jednostek samorządu terytorialnego, gdyż będzie stanowiła dodatkowe narzędzie w zakresie planowania rozwoju gminy w tym zakresie.

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

		Skutki						
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0–10)
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z r.)	duże przedsiębiorstwa	0	0	0	0	0	0	0
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	0	0	0	0	0	0	0
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	0	0	0	0	0	0	0
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa	Ponadto rozszerzone zostaną obowiązki informacyjne przedsiębiorców ubiegających się o uzyskanie zezwolenia na opróżnianie osadników w instalacjach przydomowych oczyszczalni ścieków i transportu nieczystości ciekłych z instalacji przydomowych oczyszczalni ścieków. Nie przewiduje się wzrostu kosztów funkcjonowania przedsiębiorstw w tym zakresie. Przedsiębiorcy zamierzający prowadzić działalność w zakresie odbioru nieczystości ciekłych z instalacji przydomowych oczyszczalni ścieków będą mogli wykonywać tę działalność na podstawie dotychczas uzyskanych zezwoleń na prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie odbioru nieczystości i ich transportu. Projektowane rozwiązania sprawozdawcze nie będą miały wpływu na koszty funkcjonowania przedsiębiorców, gdyż stanowią one uszczegółowienie obowiązujących przepisów dotyczących kwartalnej sprawozdawczości i odnoszą się do czynności, które przedsiębiorcy realizują obecnie w ramach odbioru nieczystości ciekłych.						
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							

	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	<p>Pozytywny wpływ w zakresie zastąpienia obowiązku uzyskania pozwolenia wodnoprawnego przez zgłoszenie wodnoprawne w przypadku wykonywania urządzeń służących do wprowadzania do ziemi ścieków oczyszczonych w przydomowej oczyszczalni ścieków, na potrzeby zwykłego korzystania z wód. Projekt będzie miał pozytywny wpływ na osoby starsze i niepełnosprawne w zakresie gospodarki ściekowej w przypadku korzystania z przydomowych oczyszczalni ścieków, w przypadku współpracy z podmiotami odbierającymi ścieki, a także odbierającymi nieczystości ciekłe przez ustalenie szczegółowych zasad tej współpracy i podejmowanych w tym zakresie działań. Nie przewiduje się wzrostu kosztów dla gospodarstw domowych z tytułu odbioru nieczystości ciekłych pochodzących ze zbiorników bezodpływowych i z instalacji przydomowych oczyszczalni ścieków, gdyż zmiany przewidziane w tym zakresie nie będą generowały dodatkowych wydatków dla przedsiębiorców ani też dla gmin.</p> <p>W związku z powyższym działanie systemu i usług w zakresie odbioru nieczystości na nowych zasadach nie będzie generowało dodatkowych kosztów, które mogłyby obciążać gospodarstwa domowe.</p>
Niemierzalne		
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	<p>Projekt ustawy będzie miał wpływ na działalność mikroprzedsiębiorców, małych i średnich przedsiębiorców odbierających nieczystości ciekłe z instalacji przydomowych oczyszczalni ścieków od właścicieli nieruchomości, gdy do prowadzenia tej działalności będzie konieczne uzyskanie zezwolenia na prowadzenie działalności w tym zakresie. Obowiązek uzyskania zezwolenia dla dotychczas wykonujących działalność gospodarczą podmiotów w zakresie transportu nieczystości ciekłych nie będzie wiązał się z kosztami dla przedsiębiorców.</p> <p>Projektowane zmiany legislacyjne będą miały pozytywny wpływ na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe w zakresie zastąpienia obowiązku uzyskania pozwolenia wodnoprawnego przez zgłoszenie wodnoprawne w przypadku wykonywania urządzeń służących do wprowadzania do ziemi ścieków oczyszczonych w przydomowej oczyszczalni ścieków, na potrzeby zwykłego korzystania z wód. W związku z brakiem obowiązku opracowania w tym przypadku operatu wodnoprawnego (niezbędnego do uzyskania pozwolenia wodnoprawnego) zmniejszą się koszty działalności przydomowych oczyszczalni ścieków. Jednak w tym zakresie skutki finansowe są trudne do szacowania. Ponadto rozszerzone zostaną obowiązki informacyjne przedsiębiorców ubiegających się o uzyskanie zezwolenia na opróżnianie osadników w instalacjach przydomowych oczyszczalni ścieków i transportu nieczystości ciekłych z instalacji przydomowych oczyszczalni ścieków.</p>	
8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu		
☐ nie dotyczy		
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	☐ tak ☒ nie ☐ nie dotyczy	
☒ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☒ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	☒ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektroniczności.	☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy	
<p>Zastąpienie obowiązku uzyskiwania pozwolenia wodnoprawnego zgłoszeniem wodnoprawnym w przypadku wykonywania urządzeń służących do wprowadzania do ziemi ścieków oczyszczonych w przydomowej oczyszczalni ścieków, na potrzeby zwykłego korzystania z wód, doprowadzi do zmniejszenia liczby dokumentów, które trzeba przedłożyć organowi administracji publicznej, a także skrócenia czasu na załatwienie sprawy – w wielkości trudnej do oszacowania. Nastąpi w tym przypadku zmniejszenie liczby dokumentów – gdyż nie będzie wymogu opracowania operatu wodnoprawnego.</p> <p>Nastąpi rozszerzenie obowiązków sprawozdawczych gminy na potrzeby KPOŚK, które są niezbędne na potrzeby realizacji obowiązków wynikających z przepisów unijnych. Wystąpi konieczność udokumentowania przez właściciela nieruchomości korzystania z usług przez gminną jednostkę organizacyjną lub przedsiębiorcę odbierającego nieczystości ciekłe z instalacji przydomowych oczyszczalni ścieków. W tym zakresie nie przewiduje się wzrostu obowiązków, gdyż co do zasady w tym zakresie powinny być zawierane umowy.</p>		

9. Wpływ na rynek pracy	
Wejście w życie ustawy nie będzie miało wpływu na rynek pracy.	
10. Wpływ na pozostałe obszary	
☒ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☒ sądy powszechne, administracyjne lub wojskowe	☐ demografia ☐ mienie państwowe ☐ inne:
	☐ informatyzacja ☐ zdrowie
Omówienie wpływu	<p>Doprecyzowanie obecnie funkcjonujących przepisów prawa w zakresie gospodarki ściekowej będzie miało znaczący, pozytywny wpływ na środowisko naturalne. Proponowane rozwiązania legislacyjne zmniejszą antropopresję na środowisko wodne przez ograniczenie zrzutu ścieków do wód i do gleby, a także poprawę jakości oczyszczonych ścieków w ramach aglomeracji. Projektowane przepisy w zakresie sankcyjnym dają służbom państwowym oraz organom gminy narzędzie umożliwiające egzekucję obowiązków ustawowych, i tym samym w pewnych przypadkach mogą również służyć ochronie zdrowia i życia ludzi. Zapewnienie możliwości prowadzenia działalności gospodarczej PGW WP w zakresie odnawialnych źródeł energii może pozytywnie wpłynąć na środowisko naturalne przez zwiększenie produkcji energii elektrycznej z zielonych źródeł energii.</p> <p>Zapobieżenie potencjalnym zagrożeniom dla jakości wód lub ich ograniczenie, przez minimalizowanie czynników powodujących zanieczyszczenie wód, pozytywnie wpłynie także na poczucie bezpieczeństwa ekologicznego obywateli.</p> <p>Przewiduje się minimalny wzrost spraw trafiających do sądów z uwagi na wprowadzenie nowego rodzaju wykroczenia.</p>
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego	
Przewiduje się, że ustawa wejdzie w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem części przepisów, które wejdą w życie z dniem 1 stycznia 2023 r.	
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?	
Oceny skuteczności będzie dokonywał Prezes PGW WP na podstawie analizy sprawozdawczości jednostek samorządu terytorialnego z realizacji KPOŚK. Analiza efektów projektu ustawy zostanie dokonana w 2028 r. na podstawie liczby aglomeracji, które naruszają postanowienia dyrektywy 91/271/EWG. Ewaluacja nastąpi także w 2028 r. na podstawie liczby wydanych decyzji administracyjnych nakładających administracyjne kary pieniężne na gminy w aglomeracjach naruszających przepisy ustawy 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne.	
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)	
Załącznik 1 – Poziom wydatków inwestycyjnych przewidzianych dla gmin wchodzących w skład aglomeracji z podziałem na poszczególne województwa w celu dostosowania do spełnienia wymogów dyrektywy 91/271/EWG.	
Załącznik 2 – sposób ustalenia wysokości administracyjnej kary pieniężnej za 1 RLM dla aglomeracji, które nie spełniają postanowień dyrektywy 91/271/EWG.	

Załącznik nr 1 do OSR

Województwa	Grupy RLM	Liczba aglomeracji niespełniających Dyrektywy	RLM niezgodny (dystans do osiągnięcia zgodności)	Nakłady inwestycyjne ogółem w aglomeracjach niezbędne do spełnienia warunków Dyrektywy [tys. zł]	
				budowa sieci	działania na oczyszczalniach
Dolnośląskie	≥ 150 000	1	15 912	299 752,0	44 932,0
	≥ 100 000 < 150 000	0	0	0,0	0,0
	≥ 15 000 < 100 000	17	109 595	309 630,3	76 484,4
	≥ 10 000 < 15 000	9	41 983	108 157,9	5 000,0
	≥ 2 000 < 10000	33	49 822	206 234,7	120 352,6
Kujawsko-Pomorskie	≥ 150 000	0	0	0,0	0,0
	≥ 100 000 < 150 000	2	105 891	8 765,0	57 525,0
	≥ 15 000 < 100 000	7	71 021	41 642,9	132 130,0
	≥ 10 000 < 15 000	2	25 532	8 908,5	0,0
	≥ 2 000 < 10000	26	26 845	73 446,5	59 311,5
Lubelskie	≥ 150 000	1	16 720	186 077,1	65 805,1
	≥ 100 000 < 150 000	0	0	0,0	0,0
	≥ 15 000 < 100 000	9	40 474	68 646,8	251 164,8
	≥ 10 000 < 15 000	2	1 105	0,0	16 750,0
	≥ 2 000 < 10000	23	17 447	78 424,7	18 376,0
Lubuskie	≥ 150 000	0	0	0,0	0,0
	≥ 100 000 < 150 000	0	0	0,0	0,0
	≥ 15 000 < 100 000	4	34 607	5 500,0	0,0
	≥ 10 000 < 15 000	1	12 586	2 138,0	0,0
	≥ 2 000 < 10000	10	4 654	19 760,0	13 995,0
Łódzkie	≥ 150 000	1	8 520	169 680,0	170 746,8
	≥ 100 000 < 150 000	0	0	0,0	0,0
	≥ 15 000 < 100 000	9	42 356	46 983,1	138 649,0
	≥ 10 000 < 15 000	4	16 422	20 980,0	100 000,0
	≥ 2 000 < 10000	24	34 281	182 064,3	104 121,2

Małopolskie	≥ 150 000	3	279 127	574 461,7	163 910,0
	≥ 100 000 < 150 000	0	0	0,0	0,0
	≥ 15 000 < 100 000	19	164 796	377 641,3	136 313,4
	≥ 10 000 < 15 000	7	46 698	219 455,5	81 300,5
	≥ 2 000 < 10000	53	90 313	324 447,2	163 584,9
Mazowieckie	≥ 150 000	5	45 430	1 589 669,5	131 165,0
	≥ 100 000 < 150 000	0	0	0,0	0,0
	≥ 15 000 < 100 000	19	97 238	173 214,9	242 077,6
	≥ 10 000 < 15 000	7	54 293	20 932,2	70 840,0
	≥ 2 000 < 10000	39	56 997	198 331,3	164 122,2
Opolskie	≥ 150 000	1	39 135	37 641,0	149 035,0
	≥ 100 000 < 150 000	0	0	0,0	0,0
	≥ 15 000 < 100 000	1	424	0,0	26 000,0
	≥ 10 000 < 15 000	1	10 491	0,0	20 646,0
	≥ 2 000 < 10000	4	9 431	3 900,0	20 000,0
Podkarpackie	≥ 150 000	0	0	0,0	0,0
	≥ 100 000 < 150 000	1	389	4 460,0	15 000,0
	≥ 15 000 < 100 000	5	53 995	70 774,5	29 300,7
	≥ 10 000 < 15 000	6	40 938	42 910,4	32 000,0
	≥ 2 000 < 10000	56	94 221	405 250,9	137 832,0
Podlaskie	≥ 150 000	0	0	0,0	0,0
	≥ 100 000 < 150 000	0	0	0,0	0,0
	≥ 15 000 < 100 000	0	0	0,0	0,0
	≥ 10 000 < 15 000	1	148	3 560,0	11 400,0
	≥ 2 000 < 10000	1	913	7 992,0	753,5
Pomorskie	≥ 150 000	1	1 527	79 694,5	100 786,1
	≥ 100 000 < 150 000	1	1 733	127 571,0	0,0
	≥ 15 000 < 100 000	9	32 848	133 089,3	126 354,5
	≥ 10 000 < 15 000	4	27 748	13 680,0	28 252,9
	≥ 2 000 < 10000	20	32 494	114 007,6	38 770,9

Śląskie	≥ 150 000	4	8 022	87 613,6	130 093,6
	≥ 100 000 < 150 000	1	3 476	1 681,7	0,0
	≥ 15 000 < 100 000	12	24 124	139 317,4	120 463,4
	≥ 10 000 < 15 000	5	28 789	194 637,3	26 000,0
	≥ 2 000 < 10000	61	134 900	641 266,9	199 036,8
Świętokrzyskie	≥ 150 000	1	601	23 839,7	15 144,0
	≥ 100 000 < 150 000	0	0	0,0	0,0
	≥ 15 000 < 100 000	4	9 993	13 523,6	25 000,0
	≥ 10 000 < 15 000	5	36 526	1 847,8	12 700,0
	≥ 2 000 < 10000	30	32 996	183 955,2	43 839,3
Warmińsko-Mazurskie	≥ 150 000	1	645	28 132,3	64 985,0
	≥ 100 000 < 150 000	0	0	0,0	0,0
	≥ 15 000 < 100 000	4	22 589	12 700,0	42 000,0
	≥ 10 000 < 15 000	1	4 222	0,0	16 469,7
	≥ 2 000 < 10000	14	26 694	6 851,9	60 036,3
Wielkopolskie	≥ 150 000	1	10 301	391 800,0	0,0
	≥ 100 000 < 150 000	1	101 141	0,0	0,0
	≥ 15 000 < 100 000	21	61 732	172 252,5	286 002,1
	≥ 10 000 < 15 000	8	55 416	127 753,9	60 500,0
	≥ 2 000 < 10000	59	80 334	170 978,8	157 844,6
Zachodniopomorskie	≥ 150 000	0	0	0,0	0,0
	≥ 100 000 < 150 000	1	6 195	4 000,0	0,0
	≥ 15 000 < 100 000	14	89 473	95 045,1	146 976,5
	≥ 10 000 < 15 000	3	504	19 083,0	0,0
	≥ 2 000 < 10000	25	33 312	44 717,9	85 978,9

Materiał dotyczący sposobu wyliczenia wysokości kary za każdy RLM w aglomeracji, który nie spełnienia warunków, o których mowa w art. 87a projektu zmiany ustawy – Prawo wodne

Na podstawie art. 260 ust. 2 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE), jeżeli Komisja Europejska (KE) uzna, że dane państwo członkowskie nie podjęło środków zapewniających wykonanie wyroku Trybunału, może ona wnieść sprawę do Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej (TSUE), wskazując wysokość ryczałtu lub okresowej kary pieniężnej do zapłacenia przez dane państwo członkowskie, jaką uzna za odpowiednią do okoliczności. Jeżeli Trybunał stwierdzi, że dane państwo członkowskie nie zastosowało się do jego wyroku, może na nie nałożyć ryczałt oraz okresową karę pieniężną.

W każdym przypadku skierowania po raz drugi sprawy do TSUE, Komisja Europejska, na podstawie aktualnego Komunikatu Komisji¹ dotyczącego obliczania kar ryczałtowych i okresowych kar pieniężnych, proponuje zastosowanie co najmniej ryczałtu minimalnego oraz może wnosić o nałożenie kary według stawek dziennych.

Ryczałt według stawek dziennych obliczany jest jako iloczyn podstawowej stawki dziennej (1039 EUR), współczynnika powagi naruszenia (od 1 do 20) oraz współczynnika zdolności płatniczej państwa członkowskiego (dla Polski 1,27). Uzyskaną sumę mnoży się przez liczbę dni, w których istniało naruszenie zobowiązania.

Naliczanie okresowej kary pieniężnej jest obliczane według podstawowej stawki kary okresowej (3116 EUR), pomnożonej przez współczynnik powagi naruszenia (od 1 do 20), współczynnik długotrwałości naruszenia (od 1 do 3) i współczynnik zdolności płatniczej państwa członkowskiego (dla Polski 1,27).

Poniżej przedstawiono sposób wyliczenia wysokości kary za każdy RLM w aglomeracji, który nie spełnienia warunków, o których mowa w art. 87a projektu zmiany ustawy – Prawo wodne. Zaproponowany mechanizm karny ma na celu zmobilizowanie jednostek samorządu terytorialnego do realizacji zamierzeń inwestycyjnych niezbędnych do dostosowania do warunków dyrektywy ściekowej aglomeracji funkcjonujących na ich obszarach.

Zgodnie z przyjętymi założeniami zaproponowany mechanizm kar oraz ich wysokość powinien:

- stanowić narzędzie, dzięki któremu gminy będą przykładaly większą wagę do podłączenia dotychczas nieskanalizowanego RLM do już istniejącej sieci kanalizacyjnej. W przypadku części aglomeracji do osiągnięcia zgodności z dyrektywą ściekową wystarczy podłączenie odpowiedniej wielkości RLM do istniejącej sieci. Koszty te są nieporównywalnie niższe niż koszty nowej infrastruktury kanalizacyjnej, która także wymusza podłączanie

¹ Komunikat Komisji – *Aktualizacja danych wykorzystywanych do obliczania kar ryczałtowych i okresowych kar pieniężnych wskazywanych Trybunałowi Sprawiedliwości Unii Europejskiej przez Komisję w ramach postępowań w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego (2020/C 301/01)*, [https://eur-lex.europa.eu/legal-content/PL/TXT/?uri=CELEX:52020XC0911\(01\)](https://eur-lex.europa.eu/legal-content/PL/TXT/?uri=CELEX:52020XC0911(01)).

dotychczasowych wielkości RLM. Wielkość podłączonego RLM do istniejącej sieci ma także bezpośredni wpływ na wysokość taryf wodno-ściekowych,

- uwzględniać wysokość opłat za odprowadzanie i oczyszczanie ścieków ponoszonych przez mieszkańców i fakt niewywiązywania się przez gminy z tego obowiązku z uwagi na brak dostosowania aglomeracji do wymogów dyrektywy ściekowej,
- uwzględniać fakt, że zgodnie z postanowieniami Traktatu akcesyjnego Polski do Unii Europejskiej (Załącznik XII) wymagania dotyczące systemów kanalizacji i oczyszczalni ścieków komunalnych wynikające z dyrektywy ściekowej powinny zostać wdrożone w pełni do dnia 31 grudnia 2015 r., a zatem od momentu przystąpienia do UE w 2004 r. aglomeracje miały 12 lat na dostosowanie. Z końcem 2021 r. mija 6 lat od momentu, kiedy wszystkie aglomeracje powinny były uzyskać zgodność z warunkami dyrektywy, a przy uwzględnieniu okresu przejściowego do końca 2027 r. – 14 lat. Daje to łącznie 24 lata (2004–2027) na dostosowanie aglomeracji do warunków dyrektywy,
- uwzględniać wagę naruszenia, tj. ilość niespełnionych warunków dyrektywy ściekowej, ujętych w propozycji zmiany ustawy – Prawo wodne w art. 87a.

Do obliczeń nie mogły zostać wykorzystane wyroki TSUE, na które powołała się Komisja Europejska w uzasadnionej opinii z dnia 14 maja 2020 r. wystosowanej na podstawie art. 258 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej w związku z uchybieniem zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy art. 3, art. 4, art. 5, art. 10, art. 15 oraz sekcji A, B i D załącznika I do dyrektywy Rady 91/271/EWG z dnia 21 maja 1991 r. dotyczącej oczyszczania ścieków komunalnych, tj.:

1. wyrok TSUE z dnia 6 listopada 2014 r. w sprawie C-395/13 – Komisja przeciwko Belgii²;
2. wyrok TSUE z dnia 25 października 2007 r. w sprawie C-440/06 – Komisja przeciwko Grecji³;
3. wyrok TSUE z dnia 16 kwietnia 2007 r. w sprawie C-219/05 – Komisja przeciwko Hiszpanii⁴.

Wynika to z faktu, że wyroki te wydane zostały na podstawie art. 226 (ES, GR) oraz art. 258 (BE) TFUE i nie nakładały kar na państwa członkowskie, a jedynie obciążały je kosztami postępowania.

Na potrzeby obliczeń wykorzystano wyroki TSUE dotyczące naruszenia dyrektyw ściekowej wydane na podstawie art. 260 TFUE:

1. wyrok TSUE z dnia 22 czerwca 2016 r. w sprawie C-557/14 – Komisja przeciwko Portugalii⁵;
2. wyrok TSUE z dnia 31 maja 2018 r. w sprawie C-251/17 – Komisja przeciwko Włochom⁶;
3. wyrok TSUE z dnia 25 lipca 2018 r. w sprawie C-205/17 – Komisja przeciwko Hiszpanii⁷;

² <https://curia.europa.eu/juris/liste.jsf?language=PL&num=C-395/13>

³ <https://curia.europa.eu/juris/liste.jsf?language=PL&num=C-440/06>

⁴ <https://curia.europa.eu/juris/liste.jsf?language=PL&num=C-219/05>

⁵ <https://curia.europa.eu/juris/liste.jsf?language=PL&num=C-557/14>

⁶ <https://curia.europa.eu/juris/liste.jsf?language=PL&num=C-251/17>

⁷ <https://curia.europa.eu/juris/liste.jsf?language=PL&num=C-205/17>

4. wyrok TSUE z dnia 22 lutego 2018 r. w sprawie C-328/16 – Komisja przeciwko Grecji⁸;
5. wyrok TSUE z dnia 15 października 2015 r. w sprawie C-167/14 – Komisja przeciwko Grecji⁹;
6. wyrok TSUE z dnia 28 listopada 2013 r. w sprawie C-576/11 – Komisja przeciwko Luksemburgowi¹⁰.

Powyższe wyroki TSUE wymieniają aglomeracje, które nie spełniają poszczególnych warunków dyrektywy, wysokość opłaty okresowej (kary finansowej) – w ujęciu dziennym lub półrocznym oraz wysokość ryczału na rzecz Komisji. Wyroki nie precyzują jednak poziomu RLM niespełniającego dyrektywy, który objęty został karą.

Przedstawiony machaniem nie ma na celu oszacowania wielkości potencjalnej kary finansowej nałożonej na Polskę i tym samym nie stanowi ewentualnej „rekompensaty” na rzecz budżetu państwa wynikającej z ewentualnego nałożenia kar finansowych przez TSUE, dlatego też system jej obliczenia został uproszczony, a wyroki TSUE stanowią jedynie punkt odniesienia do dalszych wyliczeń. Do obliczeń nie został zastosowany sposób obliczania kar finansowych wynikający z ww. Komunikatu Komisji z uwagi na fakt, że nie jest znany m.in. współczynnik powagi naruszenia oraz współczynnik długotrwałości naruszenia, jaki zostałby przyjęty przez TSUE w stosunku do Polski.

Powyższe nie oznacza jednak, że kary zasądzone jednostkom samorządu terytorialnego na podstawie projektowanych przepisów nie mogą zostać przeznaczone na poczet kar zasądzonych przez TSUE.

Wielkość zasądzonych kar przez TSUE na podstawie art. 260 TFUE:

Nr sprawy	Kraj	Art. naruszenia dyrektywy ściekowej	Ilość aglomeracji dla których została zasądzona kara	Rodzaj okresowej kary	Wysokość kary (EUR)	Wysokość ryczału (EUR)	Wysokość okresowej kary w ujęciu rocznym* (EUR)
C-557/14	Portugalia	3, 4	1	dzienna	10 000	3 000 000	3 650 000
C-251/17	Włochy	3, 4.1, 4.3, 10	74	półroczna	30 112 500	25 000 000	60 225 000
C-205/17	Hiszpania	3, 4.1, 4.3, 4.4	15	półroczna	10 950 000	12 000 000	21 900 000
C-328/16	Grecja	3.1, 5.2	1	półroczna	3 276 000	5 000 000	6 552 000
C-167/14	Grecja	3, 4	5	półroczna	3 640 000	10 000 000	7 280 000
C-576/11	Luksemburg	5.4	2	dzienna	2 800	2 000 000	1 022 000

⁸ <https://curia.europa.eu/juris/liste.jsf?language=PL&num=C-328/16>

⁹ <https://curia.europa.eu/juris/liste.jsf?language=PL&num=C-167/14>

¹⁰ <https://curia.europa.eu/juris/liste.jsf?language=PL&num=C-576/11>

* Wysokość rocznej kary nie uwzględnia jej ewentualnego zmniejszenia w wyniku częściowego dostosowania aglomeracji (zmniejszenia poziomu RLM niezgodnego z dyrektywą) do warunków dyrektywy ściekowej wyliczanego na koniec danego półrocza.

Zgodnie z powyższymi danymi, w ramach 6 wyroków TSUE, kary zostały nałożone w odniesieniu do 98 aglomeracji. Wysokość okresowej kary w ujęciu rocznym wyniosła 100 629 000 EUR. W przeliczeniu na 1 aglomerację daje to zatem karę w wysokości ok. 1 026 827 EUR rocznie.

W ramach uzasadnionej opinii KE skierowanej do Polski w związku z uchybieniem zobowiązaniom dyrektywy ściekowej procedurą naruszeniową objętych zostało łącznie 1285 aglomeracji. Daje to zatem karę w łącznej wysokości 1 319 472 695 EUR rocznie, czyli 6 095 963 851 PLN (przy kursie EUR na dzień 27 października 2021 r. wynoszącym 4,62 PLN).

Sposób obliczenia: 1 026 827 EUR * 1 285 = 1 319 472 695 EUR

Aglomeracje ujęte w uzasadnionej opinii KE generują ładunek zanieczyszczeń wynoszący 31 454 300 RLM. Zatem w przeliczeniu na **1 RLM daje to 41,95 EUR, czyli 194 PLN** (przy kursie EUR na dzień 27 października 2021 r. wynoszącym 4,62 PLN).

Sposób obliczenia: 1 319 472 695 EUR / 31 454 300 RLM = 41,95 EUR/RLM

Przykładowe wysokości kary rocznej dla aglomeracji za niespełnienie warunku dotyczącego poziomu skanalizowania, w oparciu o aktualnie nieskanalizowany RLM aglomeracji (na podstawie projektu VI AKPOŚK z sierpnia 2021), przy założeniu 1 RLM nieskanalizowany = 194 PLN kary pieniężnej.

Aglomeracja	RLM aglomeracji zgodnie z uchwałą	RLM nieskanalizowany	Wysokość okresowej kary w ujęciu rocznym* (PLN)	Aktualny procent skanalizowania
PLMZ001 Warszawa	2 513 880	45 469	8 820 986	98,19
PLDO001 Wrocław	1 035 321	17 912	3 474 928	98,21
PLMP601 Dębno	16 137	6 482	1 257 508	59,83
PLDO0680 Siechnice	14 689	688	133 472	95,29
PLMP072 Spytkowice	11 064	8 460	1 641 240	23,54
PLPM045 Zblewo	10 688	1 139	220 966	89,34
PLLE060 Kurów	3 445	500	97 000	85,35
PLDO600 Zawonia	2 022	1 911	370 734	5,49

*Wysokość kary ma jedynie charakter pogładowy, gdyż oprócz wymienionych uproszczeń mechanizmu finansowego, obliczona została w odniesieniu do pełnego (100%) skanalizowania aglomeracji, bez uwzględnienia warunku 98% skanalizowania, przy czym pozostałe 2% niezbranego siecią kanalizacyjną ładunku nie może być większe niż 2000 RLM.

Mając na uwadze powyższe, do celów wskazania wysokości kary za każdy RLM w aglomeracji, który nie spełnienia warunków, o których mowa w art. 87a projektu zmiany ustawy – Prawo wodne, proponuje się stawkę 200 PLN.

**Raport z opiniowania i konsultacji publicznych
projektu ustawy o zmianie ustawy Prawo wodne oraz niektórych innych ustaw (UC112).**

1. Omówienie wyników przeprowadzonych konsultacji publicznych i opiniowania.

Projekt ustawy został skierowany do opiniowania i konsultacji publicznych przy piśmie z dnia 29 grudnia 2021 r., znak: DGWiŻŚ-5.0210.5.2021 oraz przy piśmie z dnia 19 stycznia 2022 r., znak: DGWiŻŚ-5.0210.5.2021.

W ramach opiniowania i konsultacji projekt ustawy został przekazany do:

- 1) Federacji Regionalnych Związków Gmin i Powiatów RP;
- 2) Generalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska;
- 3) Głównego Inspektoratu Ochrony Środowiska;
- 4) Instytutu na Rzecz Ekorozwoju;
- 5) Izby Gospodarczej „Wodociągi Polskie”
- 6) Konfederacji Lewiatan;
- 7) Krajowej Izby Gospodarczej;
- 8) Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej;
- 9) Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie;
- 10) Polskiego Zrzeszenia Inżynierów i Techników Sanitarnych;
- 11) Pracodawców RP;
- 12) Prokuraturii Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej;
- 13) Rzecznika Małych i Średnich Przedsiębiorców;
- 14) Stowarzyszenia Eksploatatorów Obiektów Gospodarki Wodno-Ściekowej;

- 15) Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów;
- 16) WWF;
- 17) Związku Gmin Wiejskich Rzeczypospolitej Polskiej;
- 18) Związku Miast Polskich;
- 19) Związku Powiatów Polskich;
- 20) Związku Pracodawców Business Centre Club;
- 21) Związku Przedsiębiorców i Pracodawców;
- 22) Związku Rzemiosła Polskiego (ZRP);
- 23) Związku Samorządów Polskich;
- 24) Związek Województw RP;
- 25) Prezesa Urzędu Ochrony Danych Osobowych.

Uwagi zgłosili: Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej, Związek Gmin Warmińsko-Mazurskich, Towarzystwo Rozwoju Małych Elektrowni Wodnych, Urząd Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Urząd Miejski w Świeciu, Biuro Rzecznika Małych i Średnich Przedsiębiorców, Towarzystwo Elektrowni Wodnych, Bamar Tech Sp. J. B. Czub, M. Wolnik, Izba Gospodarcza Wodociągi Polskie, Stowarzyszenie Eksploatatorów Obiektów Gospodarki Wodno-Ściekowej, Urząd Gminy i Miasta Lwówek Śląski, Prezydent miasta Gniezna.

Jednocześnie Urząd Miejski w Skoczowie przekazał jako uwagi – załącznik dotyczący „uchwały antysmogowej”, nie zawierający żadnych postulatów ani informacji dotyczących projektu ustawy.

Uwagi oraz stanowisko do nich prezentuje poniższa tabela.

Jednocześnie informację o braku uwag do projektu ustawy przekazali:

- 1) Generalna Dyrekcja Ochrony Środowiska;
- 2) Porozumienie Zielonogórskie;
- 3) Prezes Urzędu Ochrony Danych Osobowych.

Pozostałe podmioty nie przedstawiły stanowiska, co uznano za rezygnację z przedstawienia stanowiska.

2. Przedstawienie wyników zasięgnięcia opinii, dokonania konsultacji albo uzgodnienia projektu ustawy z właściwymi organami i instytucjami Unii Europejskiej, w tym z Europejskim Bankiem Centralnym.

Projekt ustawy nie wymagał uzgodnienia i nie był uzgadniany z organami oraz instytucjami Unii Europejskiej.

3. Wskazanie podmiotów, które zgłosiły zainteresowanie pracami nad projektem ustawy w trybie przepisów o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa, wraz ze wskazaniem kolejności dokonania zgłoszeń albo informacja o ich braku.

Zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) projekt ustawy został zamieszczony na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji w zakładce Rządowy Proces Legislacyjny. Żaden podmiot nie zgłosił zainteresowania pracami nad projektem ustawy w trybie przepisów o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa zgodnie z art. 7 ust. 1 ww. ustawy.

Zestawienie zgłoszonych uwag i stanowisko do nich przedstawia poniższa tabela.

Uwagi zgłoszone do projektu ustawy			
Lp	Podmiot zgłaszający uwagę	Treść uwagi	Stanowisko Ministra Infrastruktury wraz z uzasadnieniem
1.	Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej	<p>W projekcie z dnia 20 grudnia 2021 r. Ustawy o zmianie ustawy – Prawo wodne oraz niektórych innych ustaw w art. 3 dotyczącym zmian ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz. U. z 2021 r. poz. 888 i 1648) dodany został do art. 3 punkt 5 o brzmieniu:</p> <p>Wójt, burmistrz lub prezydent miasta sporządza sprawozdanie dotyczące gospodarowania nieczystościami ciekłymi i osadami ściekowymi za poprzedni rok kalendarzowy, zawierające informacje o:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) liczbie zbiorników bezodpływowych i przydomowych oczyszczalni ścieków na terenie gminy; 2) liczbie właścicieli nieruchomości, od których odebrano nieczystości ciekłe, osady ściekowe z przydomowych oczyszczalni ścieków oraz liczbie osób zameldowanych w nieruchomości, na której znajduje się dany zbiornik bezodpływowy lub przydomowa oczyszczalnia ścieków; 3) liczbie zawartych umów, o których mowa w art. 6 ust. 1; 4) liczbie zbiorników bezodpływowych lub przydomowych oczyszczalni ścieków w stosunku do których gmina zorganizowała ich opróżnianie; 5) częstotliwości opróżniania zbiornika bezodpływowego lub osadnika w instalacji przydomowej oczyszczalni ścieków; 6) ilości i rodzaju nieczystości ciekłych oraz ilości osadów ściekowych z osadników w instalacjach przydomowych oczyszczalni ścieków odebranych z obszaru gminy; 7) ilości pobranej wody przez użytkowników niepodłączonych do sieci kanalizacyjnej; 8) wykazie stacji zlewnych, do których przekazane zostały odebrane z terenu gminy nieczystości ciekłe oraz osady ściekowe z osadników w instalacjach przydomowych oczyszczalni ścieków; 	<p>Uwaga uwzględniona</p> <p>- usunięto pkt 10.</p>

		<p>9) liczbie przeprowadzonych kontroli zbiorników bezodpływowych i przydomowych oczyszczalni ścieków;</p> <p>10) ilości zbiorników bezodpływowych i przydomowych oczyszczalni ścieków na terenie gminy.</p> <p>Podpunkty 1) i 10) są tożsame, różnica jest jedynie taka, że w podpunkcie 1) użyto słowa „liczba”, a w podpunkcie 10) słowa „ilość”. Wydaje się, że podpunkt 10) powinien zostać usunięty, lub jeżeli dotyczy innej kwestii niż liczba zbiorników bezodpływowych i przydomowych oczyszczalni ścieków sformułowany w inny sposób, aby nie był tożsamy z podpunktem 1).</p>	
2.	Związek Gmin Warmińsko-Mazurskich – uwaga ogólna	<p>Podstawą planowania i podejmowania działań jest posiadanie danych i informacji niezbędnych do przeprowadzenia analizy i oceny stanu rzeczywistego. W zakresie zaopatrzenia ludności w wodę pitną oraz odprowadzania i oczyszczania ścieków (gospodarki wod-kan) brak jest rzetelnych informacji opartych na jednoznacznych definicjach i wskaźnikach, umożliwiających przeprowadzanie ocen i porównywanie zarówno różnych obszarów kraju (gmin, powiatów, województw), jak i porównania Polski w stosunku do innych krajów UE. Brak krajowej bazy danych (dotyczącej liczby ludności zaopatrywanej z różnych systemów wodociągowych – publicznych i prywatnych, zbiorowych i indywidualnych; urzędowo skontrolowanej ilości pobieranej wody, odprowadzanych ścieków; ilości i jakości ścieków w różnych systemach gromadzenia i oczyszczania; stanu infrastruktury wod-kan – zwłaszcza wieku, zastosowanych materiałów, ilości wycieków, zużycia energii na m³ ścieków), zbierającej w jednym miejscu wszystkie najistotniejsze informacje, brak odpowiednich regulacji prawnych zawierających jednoznaczne definicje oraz jasno określających odpowiedzialności, obowiązki i kryteria oceny ich wykonania przyczyniają się zarówno do błędów w zakresie planowania jak i działań, które nie w pełni przynoszą oczekiwane efekty.</p> <p>Sprawy z zakresu wodociągów i zaopatrzenia w wodę, kanalizacji, usuwania i oczyszczania ścieków komunalnych leżą w zakresie zadań własnych gmin. Sposób ich realizacji przez gminy nie jest jednak jednoznacznie określony, oceniany i weryfikowany. Sprzyja to powstawaniu wielorakich problemów, skutkujących niewypełnieniem przez Polskę w sposób zaleceń dyrektyw europejskich.</p>	<p>Uwaga ogólna – bez wskazywania konkretnych propozycji mogących zostać uwzględnione w projekcie ustawy.</p> <p>Przyjęto do wiadomości</p>

<p>3. Związek Gmin Warmińsko-Mazurskich –</p>	<p>Projekt ustawy nowelizującej ustawę Prawo wodne w dalszym ciągu nie proponuje rozwiązań, zwłaszcza wspierających gminy (w szczególności najmniejsze – wiejskie i miejsko wiejskie) w realizacji nakładanych na nie obowiązków. Mając na względzie Uzasadnioną Opinię z dnia 14.05.2020 r. Nr 2017/2183, C(2020) 2426 final skierowaną do Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie art. 258 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej w związku z uchybieniem zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy art. 3, 4, 5, 10, 15 oraz sekcji A, B i D załącznika I do dyrektywy Rady 91/271/EWG z dnia 21 maja 1991 r. dotyczącej oczyszczania ścieków komunalnych (Dz.U. L 135 z 30.5.1991, s. 40), rewizję dyrektywy 2020/2184 w sprawie jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi (w szczególności w zakresie zarządzania ryzykiem w obszarze zasilania punktów poboru wody, przygotowywanych rewizji Ramowej Dyrektywy Wodnej oraz dyrektyw Rady 91/271/EWG dotyczącej oczyszczania ścieków komunalnych ZGWM uważa, że konieczne są dalej posunięte zmiany niż zaproponowane w obecnym projekcie.</p> <p>Należą do nich:</p> <p>1/ utworzenie Krajowej Bazy Danych umożliwiającej wpisywanie on-line danych i informacji służących ocenie systemu zaopatrzenia w wodę oraz odprowadzania i oczyszczania ścieków, co pozwoli na ograniczenie zbiurokratyzowanej sprawozdawczości w zakresie realizacji zadań i sprawozdawczości statystycznej,</p> <p>2/ opracowanie systemu wsparcia finansowego i merytorycznego w zależności od wielkości (powierzchnia, liczba mieszkańców, ilość produkowanej wody i/lub ścieków), skierowanego zwłaszcza do małych gmin, nie posiadających w tym zakresie specjalistów ani środków na sfinansowanie usług eksperckich,</p> <p>3/ określenie w sposób jednoznaczny obowiązków mieszkańców, gmin, podmiotów gospodarczych, organów i instytucji uczestniczących w systemie zaopatrzenia w wodę i usuwania nieczystości,</p> <p>4/ jednoznaczne określenie roli, odpowiedzialności i obowiązków organu odpowiedzialnego za gospodarowanie wodami, czyli PGW WP – nie jest zrozumiałym zapis art. 2 pkt 2) projektu dodający do artykułu 21 ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków ust. 4a w brzmieniu: „4a. Wójt, burmistrz lub prezydent miasta przekazuje plan do zaopiniowania organowi regulacyjnemu, który przedstawia opinię w terminie 14 dni od dnia otrzymania planu” – czego ma dotyczyć opinia, według jakich kryteriów ma być przeprowadzona ocena, jakie mogą być konsekwencje negatywnej opinii, czy organ regulacyjny ma prawo przedstawiać w opinii swoje sugestie, czy organy gminy muszą ją uwzględnić?,</p> <p>5/ przeanalizowanie, czy nie jest konieczna zmiana art. 21 w zakresie opracowywania wieloletnich planów rozwoju i modernizacji urządzeń</p>	<p>Ad. 1. Uwaga nieuwzględniona. – Zgłoszona propozycja dotycząca utworzenia Krajowej Bazy Danych wykracza poza zakres przedmiotowy projektu ustawy, który przede wszystkim ma na celu usunięcia naruszenia dyrektywy Rady 91/271/EWG z dnia 21 maja 1991 r. dotycząca oczyszczania ścieków komunalnych (Dz. Urz. UE L 135 z 30.05.1991, str. 40, z późn. zm.), zwanej dalej „dyrektywą ściekową”.</p> <p>Ad. 2. Uwaga nieuwzględniona. – Zgłoszona propozycja wykracza poza zakres przedmiotowy projektu ustawy, który przede wszystkim ma na celu usunięcia naruszenia dyrektywy ściekowej. Stosowne mechanizmy dofinansowania gospodarki ściekowej dla aglomeracji funkcjonują w ramach Krajowego programu oczyszczania ścieków komunalnych. Dla obszarów poza aglomeracjami ujętymi w KPOŚK również funkcjonują stosowne mechanizmy finansowe.</p> <p>Ad. 3. Uwaga nieuwzględniona. – Brak wyjaśnienia o określenia jakich obowiązków chodzi. Ustawa określa obowiązki mieszkańców i poszczególnych jednostek w zakresie gospodarki wodno-ściekowej.</p> <p>Ad. 4. Uwaga w części uwzględniona W przepisie wskazano zakres przedstawianej opinii przez organ Wód Polskich. – Opinie prezentowane przez organy administracji nie są wiążące a jedynie stanowią stanowisko eksperckie, które powinno być brane pod uwagę przy wydawaniu rozstrzygnięć. Jednak organy, które uzyskują opinię nie są taką opinią związane.</p> <p>Ad. 5. pkt 1. Uwaga nieuwzględniona. – Zgłoszona propozycja wykracza poza zakres przedmiotowy projektu ustawy.</p> <p>Ad. 5. pkt 2. Uwaga nieuwzględniona.</p>
---	---	--

wodociągowych i urządzeń kanalizacyjnych – w chwili obecnej plany takie przygotowują przedsiębiorstwa wodociągowo-kanalizacyjne. Mając jednak na względzie odpowiedzialność gminy w zakresie odprowadzania i oczyszczania ścieków oraz gospodarki odpadami (osady ściekowe), a także nadzorowania gospodarki ściekowej nieobjętej systemami zbiorowego odprowadzania wydaje się uzasadnione, aby plan rozwoju i modernizacji urządzeń wodociągowych i kanalizacyjnych przygotowywany przez powiat był jedynie elementem Planu zaopatrzenia w wodę i odprowadzania ścieków na terenie gminy, uwzględniającego zalecenia nowej DWD w zakresie dostępu do bezpiecznej wody, poprawy jej jakości, ograniczania wycieków oraz w zakresie pełnego wdrożenia zaleceń dyrektywy ściekowej i realizacji zobowiązań jakim uchybiła Polska, wymienionych w Uzasadnionej Opinii KE. W związku z powyższym w dobrym kierunku zmierza propozycja zawarta w art. 3 projektu wprowadzająca zmiany w ustawie o utrzymaniu czystości w gminie, nakładająca obowiązek na wójta, burmistrza, prezydenta miasta w zakresie tworzenia corocznych sprawozdań zawierających informacje o:

- 1) liczbie zbiorników bezodpływowych i przydomowych oczyszczalni ścieków na terenie gminy;
- 2) liczbie właścicieli nieruchomości, od których odebrano nieczystości ciekłe, osady ściekowe z przydomowych oczyszczalni ścieków oraz liczbie osób zameldowanych w nieruchomości, na której znajduje się dany zbiornik bezodpływowy lub przydomowa oczyszczalnia ścieków;
- 3) liczbie zawartych umów, o których mowa w art. 6 ust. 1;
- 4) liczbie zbiorników bezodpływowych lub przydomowych oczyszczalni ścieków, w stosunku do których gmina zorganizowała ich opróżnianie;
- 5) częstotliwości opróżniania zbiornika bezodpływowego lub osadnika w instalacji przydomowej oczyszczalni ścieków;
- 6) ilości i rodzaju nieczystości ciekłych oraz ilości osadów ściekowych z osadników w instalacjach przydomowych oczyszczalni ścieków odebranych z obszaru gminy;
- 7) ilości pobranej wody przez użytkowników niepodłączonych do sieci kanalizacyjnej;
- 8) wykazie stacji zlewnych, do których przekazane zostały odebrane z terenu gminy nieczystości ciekłe oraz osady ściekowe z osadników w instalacjach przydomowych oczyszczalni ścieków;
- 9) liczbie przeprowadzonych kontroli zbiorników bezodpływowych i przydomowych oczyszczalni ścieków;
- 10) ilości zbiorników bezodpływowych i przydomowych oczyszczalni ścieków na terenie gminy.

Wydaje się jednak, że:

1/ zawarcie tych wszystkich informacji w Krajowej Bazie danych, o której mowa

Celem niniejszej ustawy jest doprecyzowanie istniejących przepisów w tym zakresie.

powyżej przyczyniłoby się do zmniejszenia biurokracji, usprawniłoby dostęp do tych informacji, tworzenie sprawozdań wojewódzkich i krajowych, w tym przesyłanych do KE,

2/ konieczne jest doprecyzowanie lub uporządkowanie przepisów dotyczących:

a/ kontroli zbiorników bezodpływowych, ich szczelności, określonej w regulaminie częstotliwości i sposobu opróżniania (w odniesieniu do ilości zużytej wody i liczby mieszkańców), obowiązku gromadzenia przez właścicieli nieruchomości faktur za wywóz nieczystości płynnych i odpowiedzialności karnej w przypadku ich braku,

b/ prowadzenia ewidencji oczyszczalni przydomowych, informacji o ich wykonaniu, okresie eksploatacji, a na ich właścicieli nałożenia obowiązku gromadzenia i okazywania do kontroli faktur za zakup preparatów niezbędnych do właściwego funkcjonowania oczyszczalni, wywóz osadów ściekowych, okresowe kontrolowanie jakości ścieków i gleby w obszarze rozsączania.

3/ nie jest zrozumiałe, czym różni się pkt 1 i 10 (liczba, a ilość), czemu ma służyć pkt 4, o jakich kontrolach mowa jest w pkt 9 – przeprowadzonych przez gminę, nadzór budowlany, PGW WP, inny organ?

Ad. 5. pkt 3:

– **uwaga uwzględniona w zakresie pkt 1 i 10** - usunięto pkt 10;

– **uwaga wyjaśniona w zakresie pkt 4** – celem tego przepisu (dotyczącego wykazania liczby zbiorników bezodpływowych lub przydomowych oczyszczalni ścieków w stosunku do których gmina zorganizowała ich opróżnianie), jest wykazanie liczby obiektów, w stosunku do których gmina zrealizowała obowiązek wynikający z nowego brzmienia art. 6 ust. 6 ustawy, tj. zorganizowania przez gminę obowiązku opróżniania zbiorników bezodpływowych i osadników w instalacjach przydomowych oczyszczalni ścieków w przypadku właścicieli nieruchomości, którzy nie zawarli odpowiednich umów;

– **uwaga uwzględniona w zakresie pkt 9** – doprecyzowano brzmienie przepisu o wskazanie których kontroli przepis dotyczy, a także o konieczności przedstawienia informacji o wynikach kontroli.

4.	Związek Gmin Warmińsko-Mazurskich	<p>Związek Gmin Warmińsko-Mazurskich rozumie konieczność zmian w zakresie prawidłowej gospodarki wodno-ściekowej na terenie gminy, konieczność pełnego wdrożenia dyrektyw europejskich, z uwagi na ochronę zdrowia mieszkańców i ochronę środowiska. Uważamy jednak, że nie do przyjęcia jest wprowadzanie nowych obowiązków bez szczegółowego oszacowania kosztów, jakie miałyby ponieść gminy w zależności od liczby mieszkańców, czy stanu skanalizowania gminy. W szczególności w regionach o rozproszonej zabudowie mieszkalnej, gdzie budowanie kanalizacji jest nieopłacalne, zorganizowanie sprawnie funkcjonującego systemu odbioru ścieków i osadów ściekowych bez nadmiernego obciążania mieszkańców może być bardzo trudne i kosztowne. Mieszkańcy wsi o rozproszonej zabudowie, zwłaszcza zamieszkujący obiekty zlokalizowane w znacznej odległości od stacji zlewnych ponosiliby bardzo wysokie opłaty. Konieczne jest więc zorganizowanie odpowiednio opracowanych systemów, wyposażonych w niezbędne urządzenia i sprzęt (samochody). Bez zewnętrznego wsparcia z funduszy krajowych i unijnych będzie to niemożliwe. Związek Gmin Warmińsko-Mazurskich stanowczo protestuje przeciwko zawieraniu w OSR przygotowanych w poniższy sposób informacji:</p> <table border="1" data-bbox="448 715 1344 1010"> <tr> <td data-bbox="448 715 683 1010">Gminne jednostki organizacyjne (głównie sektor wodociągowo-kanalizacyjny)</td> <td data-bbox="683 715 878 1010">Wielkość trudna do oszacowania</td> <td data-bbox="878 715 1137 1010">art. 7 ust. 6c ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach</td> <td data-bbox="1137 715 1344 1010">Zapewnienie dostarczenia nieczystości ciekłych pochodzących ze zbiorników bezodpływowych oraz osad ściekowych z instalacji przydomowych do oczyszczalni ścieków spełniającej wymagania określone w przepisach</td> </tr> </table>	Gminne jednostki organizacyjne (głównie sektor wodociągowo-kanalizacyjny)	Wielkość trudna do oszacowania	art. 7 ust. 6c ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach	Zapewnienie dostarczenia nieczystości ciekłych pochodzących ze zbiorników bezodpływowych oraz osad ściekowych z instalacji przydomowych do oczyszczalni ścieków spełniającej wymagania określone w przepisach	<p>Uwaga nieuwzględniona. Celem niniejszej ustawy jest doprecyzowanie istniejących przepisów zakresie gospodarki ściekowej a nie zapewnienie realizacji inwestycji wodno-kanalizacyjnych. W tym zakresie wskazano szacunkowe potrzeby i środki na planowane inwestycje w OSR w pkt 6, które są związane z planowaną realizacją Krajowego Programu Oczyszczania Ścieków Komunalnych, jeżeli występuje potrzeba realizacji inwestycji.</p>
Gminne jednostki organizacyjne (głównie sektor wodociągowo-kanalizacyjny)	Wielkość trudna do oszacowania	art. 7 ust. 6c ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach	Zapewnienie dostarczenia nieczystości ciekłych pochodzących ze zbiorników bezodpływowych oraz osad ściekowych z instalacji przydomowych do oczyszczalni ścieków spełniającej wymagania określone w przepisach				
5.	Związek Gmin Warmińsko-Mazurskich – uwaga ogólna	<p>Związek pragnie także zauważyć, że projekt ten nakłada na gminy wiele nowych obowiązków i powinien być szeroko konsultowany z samorządami i mieszkańcami, jeszcze na etapie jego przygotowywania. Tymczasem ministerstwo skraca okres uzgodnień do 14 dni, uzasadniając decyzję m.in. – przygotowaniem się do sezonu kąpielowego cytując z pisma przewodniego: „...a także do wprowadzenia usprawnień w tworzeniu miejsc okazjonalnie wykorzystywanych do kąpieli w najbliższym sezonie kąpielowym”.</p>	<p>Uwaga w części uwzględniona projekt podlegał szerokim konsultacjom z samorządami w ramach Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego. W ramach tego etapu zorganizowano dodatkowe spotkania robocze/konsultacyjne z samorządami.</p>				
6.	Związek Gmin Warmińsko-Mazurskich – uwaga	<p>Związek Gmin Warmińsko-Mazurskich ma nadzieję, że okres konsultacji społecznych potrwa dłużej, zostanie odpowiednio oszacowany koszt wprowadzonych zmian oraz przygotowane odpowiednie wsparcie merytoryczne i finansowe mające na celu wprowadzenie tej ustawy, niezbędnej do pełnego wdrożenia dyrektywy ściekowej. Naszym zdaniem konieczność kompleksowego</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona Z uwagi na konieczność pilnego dostosowania przepisów powszechnie obowiązujących do prawa Unii Europejskiej w związku z brakiem dostosowania się do wymogów w tym zakresie już od 2015 r. nie ma możliwości wydłużania</p>				

	ogólna	podejścia do wdrażania dyrektyw unijnych w zakresie gospodarki wodno-ściekowej, w tym nowej dyrektywy 2020/2184 jest niezbędna.	konsultacji publicznych. Kwestie wodnościekowe są dodatkowo uzgadniane w ramach spotkań roboczych z przedstawicielami samorządu, Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego a także w ramach prac nad aktualizacją Krajowego Programu Oczyszczania Ścieków Komunalnych, co należy uznać za wystarczające.
7.	TRMEW	<p>Towarzystwo Rozwoju Małych Elektrowni Wodnych (TRMEW) przekazuje następujące propozycje zmian do ww. projektu wraz z uzasadnieniem:</p> <p>POPRAWKA 1</p> <p>16a) w art. 265 dodaje się ust. 7a, 17 i 18 w brzmieniu:</p> <p>„7a. W przypadku, o którym mowa w ust. 7 pkt 3 okres dzierżawy nieruchomości na cele prowadzenia przedsięwzięć związanych z energetyką wodną jest równy okresowi na jaki wydano pozwolenie wodnoprawne.</p> <p>17. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, wysokość opłat rocznych za oddanie w dzierżawę nieruchomości niebędących mieniem, o którym mowa w art. 261 ust. 1, których oddanie w dzierżawę nastąpiło w drodze bezprzetargowej na cele prowadzenia przedsięwzięć związanych z energetyką wodną.</p> <p>18. W przypadku poniesienia przez podmiot biorący w dzierżawę, o której mowa w ust. 17 nakładów inwestycyjnych związanych z poprawą stanu technicznego oddawanej w dzierżawę nieruchomości, zwalnia się ten podmiot z opłat za oddanie w dzierżawę do czasu zwrotu tych nakładów inwestycyjnych.”</p> <p>UZASADNIENIE</p> <p>Od wielu lat za jedną z głównych przyczyn bardzo niskiego poziomu zagospodarowania istniejących piętrzeń, a tym samym niewielkiego stopnia wykorzystania potencjału energetycznego polskich rzek, uznaje się brak skutecznych regulacji w zakresie udostępniania inwestorom obiektów piętrzących. Prawo wodne reguluje zasady udostępniania państwowych obiektów hydrotechnicznych, w tym obiektów piętrzących wodę niezbędnych m.in. do funkcjonowania elektrowni wodnych. Obiekty są udostępniane w drodze przetargów lub w określonych przypadkach bezprzetargowo. PGW Wody Polskie są jednocześnie organem wydającym decyzje administracyjne (pozwolenie wodnoprawne), jak i podmiotem gospodarującym urządzeniami wodnymi (budowlami piętrzącymi) należącymi do Skarbu Państwa.</p> <p>Pomimo zwolnienia z procedury przetargowej w przypadku dysponowania pozwoleniem wodnoprawnym przez przedsiębiorcę, proces zawierania umowy dotyczącej dzierżawy obiektu piętrzącego z administratorem obiektu, czyli PGW</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Zgłoszona propozycja wykracza poza zakres przedmiotowy projektu ustawy i nie jest z nim związana. Projekt ustawy, co do zasady, ma na celu implementację przepisów Unii Europejskiej. Ponadto obejmuje wyłącznie dwie szczególnie istotne sprawy:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) Ułatwienia procedury tworzenia miejsc okazjonalnie wykorzystywanych do kąpielii; 2) Zapewnienia prawidłowej formy przyznawania dotacji Wodom Polskich. <p>Zgodnie z regulaminem pracy Rady Ministrów § 30 ust. 2 projekt ustawy mającej na celu wdrożenie prawa Unii Europejskiej może zawierać przepisy wykraczające poza ten cel wyłącznie w szczególnie uzasadnionych przypadkach. Wprowadzenie przedmiotowych rozwiązań nie znajduje szczególnego uzasadnienia.</p>

	<p>Wody Polskie jest długotrwały i niepewny. Oznacza to, że inwestor, pomimo uzyskania stosownego pozwolenia wodnoprawnego na wykonanie elektrowni wodnej i korzystania z wody na cele hydroenergetyczne może mieć problem z zawarciem umowy na korzystanie z urządzeń, pomimo, że umowę zawiera z tym samym podmiotem, który wydał pozwolenie.</p> <p>Ponadto nie określono maksymalnych stawek opłat za użytkowanie piętrzeń udostępnianych bezprzetargowo, co sprawia, że mogą być one dowolnie i uznaniowo wyznaczane przez PGW Wody Polskie. Tymczasem w przypadku wszystkich innych opłat określanych w Prawie wodnym przewidziano maksymalne lub jednostkowe ich stawki. PGW Wody Polskie będąc jednocześnie organem wydającym decyzje administracyjne, podmiotem zarządzającym mieniem w postaci obiektów piętrzących oraz inwestorem w energetykę wodną stoją w pozycji bardzo uprzywilejowanej względem pozostałych inwestorów w branży i mogą wykorzystywać swoją przewagę np. blokując dostęp do wybranych obiektów piętrzących innym inwestorom.</p> <p>Zaproponowana zmiana obejmuje:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Wprowadzenie do ustawy Prawo wodne zasady, że uzyskanie pozwolenia wodnoprawnego na wykonanie elektrowni wodnej i korzystanie z wód do celów hydroenergetycznych zobowiązuje PGW Wody Polskie do podpisania z podmiotem dysponującym takim pozwoleniem umowy na użytkowanie piętrzenia na okres obowiązywania pozwolenia. 2. Uzupełnienie przepisów ustawy Prawo wodne o delegację ustawową do wydania rozporządzenia określającego stawki opłat za użytkowanie piętrzeń udostępnianych bezprzetargowo. 3. Dodanie przepisu, zgodnie z którym w przypadku poniesienia przez inwestora nakładów finansowych związanych z poprawą stanu technicznego budowli piętrzącej, inwestor byłby zwolniony z opłat za użytkowanie tej budowli do czasu zwrotu nakładów inwestycyjnych, co pozwoli dostosować warunki umowy do konkretnego obiektu. Należy bowiem podkreślić, że udostępniane budowle hydrotechniczne znajdują się często w bardzo złym stanie technicznym (są zrujnowane i nie pełnią przypisanych im funkcji), a ich odbudowa przez prywatnych inwestorów umożliwi przywrócenie zdegradowanego majątku Skarbu Państwa do stanu funkcjonalności. <p>Skutkiem zaproponowanych zmiany będzie uproszczenie i odblokowanie procedur, co przełoży się na zwiększenie wykorzystania potencjału hydroenergetycznego kraju poprzez zagospodarowanie lub odbudowę istniejących piętrzeń będących własnością Skarbu Państwa na potrzeby wytwarzania energii elektrycznej, co przyczyni się do zrealizowania celów wskazanych w strategicznych dokumentach Państwa. Liczba piętrzeń potencjalnie nadających się do wykorzystania na cele MEW wynosi około</p>	
--	--	--

		8 tys.	
8.	TRMEW	<p>Towarzystwo Rozwoju Małych Elektrowni Wodnych (TRMEW) przekazuje następujące propozycje zmian do ww. projektu wraz z uzasadnieniem:</p> <p>POPRAWKA NR 2</p> <p>W art. 1 projektu ustawy o zmianie ustawy - Prawo wodne oraz niektórych innych ustaw, po punkcie 18 dodać punkt 18a zmieniający art. 395 ustawy z dnia 20 lipca 2017 - Prawo wodne (Dz. U. 2017 poz. 1566 z późn. zm.) w brzmieniu: 18a) w art. 395 dodać punkt 15 w brzmieniu: 15) wykonanie obiektów energetyki wodnej wykorzystujących do produkcji energii elektrycznej wyłącznie energię kinetyczną płynącej wody oraz korzystanie z wód związane z tymi obiektami;</p> <p>UZASADNIENIE</p> <p>Poprawka ma na celu włączenie do katalogu przedsięwzięć nie wymagających pozwolenia wodnoprawnego ani zgłoszenia wodnoprawnego tych elektrowni wodnych, które do produkcji energii wykorzystują wyłącznie energię kinetyczną płynącej wody, czyli tzw. elektrowni bezspadowych, usytuowanych bezpośrednio w nurcie rzeki. Instalacje te nie wymagają korzystania z urządzeń piętrzących wodę, a zatem ich oddziaływanie na środowisko i gospodarkę wodną jest znikome. Z drugiej jednak strony są to instalacje odnawialnych źródeł energii, a więc przedsięwzięcia pożądane z punktu widzenia konieczności wypełnienia celów związanych z wykorzystaniem źródeł odnawialnych w energetyce i ochroną klimatu. Stąd proponuje się uproszczenie procedur administracyjnych związanych z realizacją takich przedsięwzięć.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Zgłoszona propozycja wykracza poza zakres przedmiotowy projektu ustawy i nie jest z nim związana. Projekt ustawy, co do zasady, ma na celu implementację przepisów Unii Europejskiej. Ponadto obejmuje wyłącznie dwie szczególnie istotne sprawy:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) Ułatwienia procedury tworzenia miejsc okazjonalnie wykorzystywanych do kąpieli; 2) Zapewnienia prawidłowej formy przyznawania dotacji Wodom Polskich. <p>Zgodnie z regulaminem pracy Rady Ministrów § 30 ust. 2 projekt ustawy mającej na celu wdrożenie prawa Unii Europejskiej może zawierać przepisy wykraczające poza ten cel wyłącznie w szczególnie uzasadnionych przypadkach. Wprowadzenie przedmiotowych rozwiązań nie znajduje szczególnie uzasadnienia.</p>
9.	TRMEW	<p>Towarzystwo Rozwoju Małych Elektrowni Wodnych (TRMEW) przekazuje następujące propozycje zmian do ww. projektu wraz z uzasadnieniem:</p> <p>POPRAWKA NR 3</p> <p>W art. 1 projektu ustawy o zmianie ustawy - Prawo wodne oraz niektórych innych ustaw, po punkcie 18 dodać kolejny punkt zmieniający art. 400 ustawy z dnia 20 lipca 2017 - Prawo wodne (Dz. U. 2017 poz. 1566 z późn. zm.) w brzmieniu: 18b) art. 400 ust. 1 nadać brzmienie: „1. Pozwolenie wodnoprawne wydaje się w terminie 60 dni od dnia złożenia kompletnego wniosku o wydanie pozwolenia wodnoprawnego, w drodze decyzji na czas określony, nie dłuższy niż 30 lat, liczony od dnia, w którym decyzja stała się ostateczna.”</p> <p>Poprawka ma na celu doprecyzowanie terminu obowiązującego PGW Wody Polskie w jakim powinno być wydane pozwolenie wodnoprawne. Obecnie PGW Wody Polskie rozpatrują sprawy o wydawanie pozwoleń wodnoprawnych w dowolnych</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Zgłoszona propozycja wykracza poza zakres przedmiotowy projektu ustawy i nie jest z nim związana. Projekt ustawy, co do zasady, ma na celu implementację przepisów Unii Europejskiej. Ponadto obejmuje wyłącznie dwie szczególnie istotne sprawy:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) Ułatwienia procedury tworzenia miejsc okazjonalnie wykorzystywanych do kąpieli; 2) Zapewnienia prawidłowej formy przyznawania dotacji Wodom Polskich. <p>Zgodnie z regulaminem pracy Rady Ministrów § 30 ust. 2 projekt ustawy mającej na celu wdrożenie prawa Unii Europejskiej może zawierać przepisy wykraczające poza ten cel wyłącznie w szczególnie uzasadnionych przypadkach. Wprowadzenie przedmiotowych rozwiązań</p>

		terminach, a procedury trwają od kilku miesięcy do kilku lat. Skutkiem zmiany będzie przyspieszenie rozpatrywania wniosków i wydawania decyzji niezbędnych z punktu widzenia prowadzenia działalności gospodarczej, m.in. w zakresie hydroenergetyki.	nie znajduje szczególnego uzasadnienia.
10.	TRMEW	<p>Towarzystwo Rozwoju Małych Elektrowni Wodnych (TRMEW) przekazuje następujące propozycje zmian do ww. projektu wraz z uzasadnieniem:</p> <p>POPRAWKA NR 4</p> <p>W art. 1 projektu ustawy o zmianie ustawy - Prawo wodne oraz niektórych innych ustaw, po punkcie 18 dodać kolejny punkt zmieniający art. 414 ustawy z dnia 20 lipca 2017 - Prawo wodne (Dz. U. 2017 poz. 1566 z późn. zm.) w brzmieniu: 18c) w art. 414 ustawy Prawo wodne ust. 2-10 otrzymują brzmienie: „2. Pozwolenia wodnoprawne, o których mowa w art. 389 pkt 1-3, nie wygasają, jeżeli zakład w terminie 90 dni przed upływem okresu, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, złoży wniosek określający dla których usług wodnych lub których rodzajów szczególnego korzystania z wód pozwolenie ma być przedłużone; 3. uchyla się 4. Jeżeli wniosek, o którym mowa w ust. 2, jest niekompletny, organ właściwy w sprawach pozwoleń wodnoprawnych wzywa do jego uzupełnienia w terminie 14 dni. 5. W przypadku braku uzupełnienia, o którym mowa w ust. 4, w wyznaczonym terminie, wniosek, o którym mowa w ust. 2, pozostawia się bez rozpatrzenia. 6. W razie stwierdzenia, że zachodzą okoliczności, o których mowa w art. 399 ust. 1, organ właściwy w sprawach pozwoleń wodnoprawnych, w drodze decyzji, odmawia przedłużenia okresu, o którym mowa w ust. 1 pkt 1. 7. W razie stwierdzenia, że nie zachodzą okoliczności, o których mowa w art. 399 ust. 1, organ właściwy w sprawach pozwoleń wodnoprawnych ustala, w drodze decyzji, kolejny okres obowiązywania pozwolenia wodnoprawnego, nie dłuższy niż 20 lat, a w przypadku pozwolenia wodnoprawnego na: 1) wprowadzanie ścieków do wód lub do ziemi - na okres nie dłuższy niż 10 lat, 2) wprowadzanie ścieków przemysłowych zawierających substancje szczególnie szkodliwe do urządzeń kanalizacyjnych będących własnością innych podmiotów - na okres nie dłuższy niż 4 lata, 3) wydobywanie z wód powierzchniowych, w tym z morskich wód wewnętrznych wraz z wodami wewnętrznymi Zatoki Gdańskiej oraz wód morza terytorialnego, kamienia, żwiru, piasku oraz innych materiałów, a także wycinanie roślin z wód lub brzegu - na okres nie dłuższy niż 5 lat - liczony od dnia, w którym decyzja stała się ostateczna. 8. Do postępowań, o których mowa w ust. 2, przepisy art. 401 stosuje się odpowiednio.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Zgłoszona propozycja wykracza poza zakres przedmiotowy projektu ustawy i nie jest z nim związana. Projekt ustawy, co do zasady, ma na celu implementację przepisów Unii Europejskiej. Ponadto obejmuje wyłącznie dwie szczególnie istotne sprawy:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) Ułatwienia procedury tworzenia miejsc okazjonalnie wykorzystywanych do kąpielii; 2) Zapewnienia prawidłowej formy przyznawania dotacji Wodom Polskich. <p>Zgodnie z regulaminem pracy Rady Ministrów § 30 ust. 2 projekt ustawy mającej na celu wdrożenie prawa Unii Europejskiej może zawierać przepisy wykraczające poza ten cel wyłącznie w szczególnie uzasadnionych przypadkach. Wprowadzenie przedmiotowych rozwiązań nie znajduje szczególnego uzasadnienia.</p>

		<p>9. Terminy, o których mowa w ust. 1 pkt 3 i 4, dla pozwolenia wodnoprawnego na wykonanie urządzeń wodnych mogą zostać przedłużone, w drodze decyzji, na okres nie dłuższy niż 3 lata, jeżeli wnioskodawca przed wygaśnięciem pozwolenia wodnoprawnego wystąpi z wnioskiem do organu właściwego w sprawach pozwoleń wodnoprawnych oraz jeżeli nie będzie to sprzeczne z przepisami art. 396 i nie będzie wymagać przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko lub na obszar Natura 2000.</p> <p>10. Do wniosku w sprawie rozpatrywanej przez ministra właściwego do spraw gospodarki wodnej, o którym mowa w ust. 2 lub w ust. 9 dołącza się oryginał albo kopię pozwolenia wodnoprawnego potwierdzoną za zgodność z oryginałem."</p> <p>UZASADNIENIE</p> <p>Proponowane rozwiązanie urealni możliwość złożenia wniosku o przedłużenie pozwolenia, gdyż dotychczasowe zapisy ustawy powodowały, że istniejący w tym zakresie przepis był martwy. Do tej pory nie było możliwe przedłużenie pozwolenia, gdyż wnioskodawca oświadczyć musiał, że aktualność zachowały zapisy operatu, które siłą rzeczy nie są aktualne po kilkudziesięciu latach ze względu na zmiany podstaw prawnych ich sporządzania. W proponowanym rozwiązaniu wystarczy weryfikacja ze strony urzędu czy dotychczasowe pozwolenie nie narusza ustaleń dokumentów planistycznych, o których mowa w art. 396 ust. 1 pkt 1-7, oraz czy spełnia wymagania, o których mowa w art. 396 ust. 1 pkt 8 dotyczące ochrony zdrowia ludzi, środowiska, ochrony przyrody i dóbr kultury wpisanych do rejestru zabytków oraz wynikające z przepisów ustawy Prawo wodne i przepisów odrębnych. W przypadku przedłużenia ważności pozwolenia podmiot zobowiązany jest do przestrzegania warunków dotychczasowego pozwolenia (występuje tylko o wydłużeniu terminu jego obowiązywania).</p>	
11.	UOKiK	<p>Przy okazji proponowanych w projekcie zmian w ustawie o utrzymaniu czystości i porządku w gminach, do rozważenia poddaje kwestię unormowania nie tylko częstotliwości opróżniania zbiorników bezodpływowych, polityki odbioru tych ścieków i sprawozdawczości, ale również nadzoru Regionalnych Zarządów Gospodarki Wodnej PGW WP nad cenami za te usługi. Należy wskazać, iż ceny tych usług aktualnie uchwalane są przez gminy w uchwałach dotyczących górnych stawek opłat ponoszonych przez właścicieli nieruchomości za usługę opróżniania zbiorników bezodpływowych i transportu nieczystości ciekłych z terenu nieruchomości. Brak jest jednak unormowania częstotliwości podejmowania tych uchwał, tak aby określone w nich stawki były urealniane do ponoszonych, rzeczywistych kosztów, brak również zasad kalkulacji przez gminy tych stawek.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona.</p> <p>– Zgłoszona propozycja wykracza poza zakres przedmiotowy projektu ustawy. Ustalanie ceny usług uzależnione jest od wielu czynników, m.in. cen paliwa, ilości odbiorców usługi, wielkości obszaru objętego usługą czy też ilości przedsiębiorstw świadczących usługi na danym obszarze. W związku tym najwłaściwszym organem do ustalania wysokości ceny za usługi jest gmina.</p>
12.	UOKiK	<p>Ponadto, sygnalizują potrzebę rozważenia zdefiniowania osadów ściekowych z przydomowych oczyszczalni ścieków oraz określenia zasad postępowania z nimi. Należy zauważyć, iż aktualnie na terenie kraju w części gmin osady te są traktowane</p>	<p>Uwaga częściowo uwzględniona.</p> <p>Mając także na uwadze stanowisko Ministra Klimatu i Środowiska, wskazujące, że osady ściekowe z</p>

		<p>jak ścieki ze zbiorników bezodpływowych i cena za ich odbiór jest identyczna jak za opróżnianie tych zbiorników. Z kolei, w części gmin osady ściekowe z przydomowych oczyszczalni ścieków są klasyfikowane jako tzw. "inne niewymienione odpady" o kodzie 19 08 99 w rozumienia przepisów rozporządzenia Ministra Klimatu z dnia 2 stycznia 2020 r. w sprawie katalogu odpadów (Dz.U. z 2020 r. poz. 10) i opłata za ich odbiór jest wyższa niż za odbiór ścieków wozami asenizacyjnymi. Należy podkreślić, iż problem ten jest ważny także z punktu widzenia proekologicznego, bowiem wysokie opłaty za odbiór osadów z przydomowych oczyszczalni ścieków zniechęcają do ich budowy na terenach gdzie brak jest sieci kanalizacyjnej, a jest to rozwiązanie bardziej ekologiczne niż zbiorniki bezodpływowe (szamba).</p>	<p>przydomowych oczyszczalni ścieków wpisują się w definicję „ścieków bytowych”, w części uwzględniając przedmiotową uwagę zrezygnowano ze stosowania terminu „osady ściekowe” w ramach projektu ustawy. Jednocześnie w celu eliminacji problemu dotyczącego konieczności jednoznacznego przesądzenia kwalifikacji nieczystości ciekłych ujętych w osadnikach w instalacjach przydomowych oczyszczalni ścieków - doprecyzowano definicję „nieczystości ciekłych” poprzez wskazanie, iż obejmuje ona także nieczystości gromadzone przejściowo w osadnikach w instalacjach przydomowych oczyszczalni ścieków. W związku z tą zmianą w projekcie ustawy wprowadzono stosowne korekty stanowiące konsekwencję uwzględnienia w tym zakresie zgłoszonej uwagi.</p>
13.	<p>Urząd Miejski w Świeciu - uwaga ogólna</p>	<p>W związku z otrzymaną odpowiedzią na zapytanie wystosowane do Komisji Europejskiej, tj: TREŚĆ ZAPYTANIA “Pytanie priorytetowe wymagające odpowiedzi na piśmie P-000529/2021 do Komisji Art. 138 Regulaminu Przedmiot: Dyrektywa Rady 91/271/EWG z dnia 21 maja 1991 r. dotycząca oczyszczania ścieków W polskich przepisach prawnych nie uregulowano w sposób wystarczająco jednoznaczny kwestii oceny spełniania wymagań wynikających z dyrektywy Rady 91/271/EWG z dnia 21 maja 1991 r. dotyczącej oczyszczania ścieków w sytuacji, gdy ścieki komunalne z aglomeracji są oczyszczane w oczyszczalni ścieków przemysłowych, w której oczyszczane są ścieki z instalacji wymagających pozwolenia zintegrowanego, inne niż ścieki przemysłowe biologicznie rozkładalne. Dotyczy to np. oczyszczania ścieków komunalnych z aglomeracji oczyszczanych w oczyszczalniach ścieków przemysłu celulozowo-papierniczego. W polskim prawodawstwie zastosowano bardziej restrykcyjną niż wynikająca z dyrektywy definicję końcowego punktu zrzutu. Na podstawie art. 86 ust. 3 pkt 3 ustawy „Prawo wodne”, za taki punkt uważana jest oczyszczalnia ścieków komunalnych w aglomeracji lub oczyszczalnia w aglomeracji sąsiadującej. 1. Czy w polskim prawodawstwie definicję końcowego punktu zrzutu można rozszerzyć o oczyszczalnię ścieków przemysłowych poza aglomeracją, jeżeli ilość ścieków komunalnych z aglomeracji nie przekracza 10% całości ścieków oczyszczanych w tejże oczyszczalni?</p>	<p>Uwaga ogólna – bez wskazywania konkretnych propozycji mogących zostać uwzględnione w projekcie ustawy. Przyjęto do wiadomości</p>

	<p>2. Jeżeli tak, czy w związku z tym mieszanina takich ścieków mogłaby osiągać parametry zgodnie z pozwoleniem zintegrowanym, wydanym dla zakładu przemysłowego i stanowiłaby „ściek przemysłowy” zgodnie z definicją art. 2 pkt 3 dyrektywy Rady 91/271/EWG „ścieki przemysłowe - oznaczają ścieki odprowadzane z obszarów, na których prowadzi się działalność handlową lub przemysłową, nie będące ściekami bytowymi lub wodami opadowymi”?”</p> <p>TREŚĆ ODPOWIEDZI</p> <p>Odpowiedź udzielona przez komisarza Virginijusa Sinkevičiusa w imieniu Komisji Europejskiej P-000529/2021 (11.3.2021)</p> <p>Zakres definicji pojęcia „punktu zrzutu” w przepisach krajowych zależy od państwa członkowskiego. Dyrektywa dotycząca oczyszczania ścieków komunalnych¹ odnosi się do aglomeracji o RLM powyżej 2000, przy czym „aglomeracja” oznacza obszar, gdzie zaludnienie i/lub działalność gospodarcza są wystarczająco skoncentrowane, aby ścieki komunalne były zbierane i przekazywane do oczyszczalni ścieków komunalnych lub do końcowego punktu zrzutu. Pytanie zadane przez Pana Posła dotyczy ścieków oczyszczanych w oczyszczalniach ścieków przemysłowych na podstawie pozwolenia wydanego przez właściwe organy państwa członkowskiego zgodnie z wymogami dyrektywy w sprawie emisji przemysłowych².</p> <p>Odpowiednimi punktami zrzutu byłyby punkty powiązane z daną oczyszczalnią ścieków przemysłowych. W takim przypadku przepisy dyrektywy dotyczącej oczyszczania ścieków komunalnych nie mają zastosowania do końcowego zrzutu oczyszczalni ścieków przemysłowych.</p> <p>Zakłady celulozowo-papiernicze są objęte pkt 6.1³ załącznika I do dyrektywy w sprawie emisji przemysłowych. Poziomy emisji dla bezpośrednich zrzutów ścieków określono w konkluzjach dotyczących najlepszych dostępnych technik (BAT)⁴ w</p>	
--	---	--

¹ Dyrektywa Rady z dnia 21 maja 1991 r. dotycząca oczyszczania ścieków komunalnych (91/271/EWG), Dz.U. L 135 z 30.5.1991, s. 40.

² Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/75/UE z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie emisji przemysłowych (zintegrowane zapobieganie zanieczyszczeniom i ich kontrola), Dz.U. L 334 z 17.12.2010, s. 17.

³ Punkt 6.1 załącznika I do dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/75/UE z dnia 24 listopada 2010 r.

w sprawie emisji przemysłowych (zintegrowane zapobieganie zanieczyszczeniom i ich kontrola) dotyczy produkcji w instalacjach przemysłowych: a) pulpy drzewnej lub innych materiałów włóknistych, b) papieru lub tektury,

0 wydajności przekraczającej 20 ton dziennie, c) płyt drewnopochodnych: płyt o wiórach zorientowanych (OSB), płyt wiórowych lub płyt pilśniowych o wydajności przekraczającej 600 m³ dziennie.

⁴ Najlepsze dostępne techniki (BAT) to najbardziej skuteczne i zaawansowane techniki o takim stopniu rozwoju, który pozwala na wdrożenie ich w danym sektorze przemysłu, zgodnie z istniejącymi warunkami ekonomicznymi i technicznymi.

	<p>odniesieniu do tego sektora⁵. Obiekty objęte zakresem dyrektywy w sprawie emisji przemysłowych muszą działać zgodnie z pozwoleniami wydawanymi przez właściwe organy państwa członkowskiego, które określają dopuszczalne wartości emisji w oparciu o wyżej wymienione konkluzje dotyczące BAT. Zgodnie z art. 14 ust. 1 i art. 15 ust. 1 dyrektywy w sprawie emisji przemysłowych przy ustalaniu tych dopuszczalnych wartości emisji nie uwzględnia się rozcieńczenia spowodowanego przez ścieki komunalne.</p> <p>Odnosząc się do treści odpowiedzi:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Zakres definicji pojęcia „punktu zrzutu” w przepisach krajowych zależy od państwa członkowskiego. <p>W ustawie z dnia 20 lipca 2017 r. Prawo wodne (t.j. Dz. U. z 2020 r. poz. 310 e zm.), zwanej dalej PW, „końcowy punkt zrzutu” zdefiniowany jest jako:</p> <p>Art. 86 ust. 3 pkt 3) „końcowym punkcie zrzutu ścieków komunalnych - należy przez to rozumieć miejsce przyłączenia systemu kanalizacji zbiorczej dla ścieków komunalnych w aglomeracji nieposiadającej oczyszczalni ścieków do systemu kanalizacji zbiorczej dla ścieków komunalnych w aglomeracji posiadającej oczyszczalnię ścieków.”</p> <ul style="list-style-type: none"> • Dyrektywa dotycząca oczyszczania ścieków komunalnych⁶ odnosi się do aglomeracji o RLM powyżej 2000, przy czym „aglomeracja” oznacza obszar, gdzie <u>zaludnienie i/lub działalność gospodarcza są wystarczająco skoncentrowane, aby ścieki komunalne były zbierane i przekazywane do oczyszczalni ścieków komunalnych lub do końcowego punktu zrzutu.</u> <p>W Dyrektywie Rady z dnia 21 maja 1991 r. dotyczącej oczyszczania ścieków komunalnych (91/271/EWG), Dz.U. L 135 z 30.5.1991, zwanej dalej DR271 zdefiniowano pojęcia „aglomeracja” w <i>Artykule 2 pkt 4</i>), o treści jak powyżej.</p> <p>W ustawie PW w art. 86 ust. 3 pkt 1) definicja aglomeracji brzmi:</p> <p><u>należy przez to rozumieć teren, na którym zaludnienie lub działalność gospodarcza są wystarczająco skoncentrowane, aby ścieki komunalne były zbierane i przekazywane do oczyszczalni ścieków albo końcowego punktu zrzutu tych ścieków”.</u></p> <ul style="list-style-type: none"> • Pytanie zadane przez Pana Posła dotyczy ścieków oczyszczanych w oczyszczalniach ścieków przemysłowych na podstawie pozwolenia wydanego przez właściwe organy państwa członkowskiego zgodnie z wymogami dyrektywy w sprawie emisji przemysłowych. <p>Ścieki, które wskazane były w zapytaniu jako „(...)”, sytuacja, gdy ścieki komunalne</p>	
--	---	--

⁵ https://eur-lex.europa.eu/le^al-content/PL/TXT/?uri=OJ%3AJOL_2014_284_R_0017

⁶ Dyrektywa Rady z dnia 21 maja 1991 r. dotycząca oczyszczania ścieków komunalnych (91/271/EWG), Dz.U. L 135 z 30.5.1991, s. 40.

	<p>z aglomeracji są oczyszczane w oczyszczalni ścieków przemysłowych, w której oczyszczane są ścieki z instalacji wymagających pozwolenia zintegrowanego, inne niż ścieki przemysłowe biologicznie rozkładalne. Dotyczy to np. oczyszczania ścieków komunalnych z aglomeracji oczyszczanych w oczyszczalniach ścieków przemysłu celulozowo-papierniczego”, oczyszczane są w zakładzie MONDI Świecie S.A., które funkcjonuje na podstawie pozwolenia zintegrowanego wydanego przez Marszałka Województwa Kujawsko-Pomorskiego, a ilość ścieków komunalnych z aglomeracji stanowi ok. 4% ogólnej ilości ścieków oczyszczanych w zakładowej oczyszczalni biologicznej MONDI.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Odpowiednimi punktami zrzutu byłyby punkty powiązane z daną oczyszczalnią ścieków przemysłowych. W takim przypadku przepisy dyrektywy dotyczącej oczyszczania ścieków komunalnych nie mają zastosowania do końcowego zrzutu oczyszczalni ścieków przemysłowych. <p>Jeśli treść definicji „końcowego punktu zrzutu” w przepisach krajowych zależy od państwa członkowskiego, można by zgodnie z odpowiedzią Komisji zdefiniować go jako: „końcowy punkt zrzutu” - należy przez to rozumieć miejsce przyłączenia systemu kanalizacji zbiorczej dla ścieków komunalnych w aglomeracji nieposiadającej oczyszczalni ścieków do systemu kanalizacji zbiorczej dla ścieków komunalnych w aglomeracji posiadającej oczyszczalnię ścieków lub punkty powiązane z oczyszczalnią ścieków przemysłowych poza aglomeracją.</p> <p>W takim przypadku „przepisy dyrektywy dotyczącej oczyszczania ścieków komunalnych nie mają zastosowania do końcowego zrzutu oczyszczalni ścieków przemysłowych”.</p> <p>Zgodnie z <i>Artykułem 3</i> ust. 1 Dyrektywy DR271 „Państwa Członkowskie zapewniają, aby wszystkie aglomeracje wyposażone były w system zbierania ścieków komunalnych (...)”</p> <p>Zgodnie z <i>Artykułem 2</i> pkt 5) „system zbierania” - oznacza system przewodów i kanałów, przez który gromadzone i <u>odprowadzane</u> są ścieki komunalne”,</p> <p>Agglomeracja Świecie-Bukowiec wyposażona jest w system zbierania, a ścieki komunalne <u>odprowadzane są do końcowego punktu zrzutu, który powiązany jest z oczyszczalnią ścieków przemysłowych poza aglomeracją, gdzie „przepisy dyrektywy dotyczącej oczyszczania ścieków komunalnych nie mają zastosowania do końcowego zrzutu oczyszczalni ścieków przemysłowych”, a oczyszczanie odbywa się na podstawie pozwolenia wydanego przez właściwe organy państwa członkowskiego zgodnie z wymogami dyrektywy w sprawie emisji przemysłowych.</u></p> <p>Zgodnie z definicją art. 16 pkt 64) <u>ustawy PW</u> „Ilekoć w ustawie mowa jest o ściekach przemysłowych - rozumie się przez to ścieki nie będące ściekami bytowymi albo wodami opadowymi lub roztopowymi, powstałe w związku z</p>	
--	--	--

	<p>prowadzoną przez zakład działalnością handlową, przemysłową, składową, transportową lub usługową, a także będące ich mieszaniną ze ściekami innego podmiotu, odprowadzane urządzeniami kanalizacyjnymi tego zakładu”</p> <p>Natomiast definicja ścieków przemysłowych w <u>Dyrektywie DR271</u>, zgodnie z <u>Artykułem 2 pkt 3)</u> „<u>ścieki przemysłowe</u>” oznaczają wszelkie ścieki odprowadzane z obszarów, na których prowadzi się działalność handlową lub przemysłową, nie będące ściekami bytowymi lub wodami opadowymi”.</p> <p><i>(rozważanie własne:</i> nie ma mowy np. nie będące ściekami komunalnymi. Z aglomeracji Świecie- Bukowiec dopływają ścieki stanowiące mieszaninę ścieków bytowych ze ściekami przemysłowymi i/lub wodami opadowymi”.</p> <p>Zakłady celulozowo-papiernicze są objęte pkt 6.1⁷ załącznika I do dyrektywy w sprawie emisji przemysłowych.</p> <p>Jak w przypisie nr 7.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Poziomy emisji dla bezpośrednich zrzutów ścieków określono w konkluzjach dotyczących najlepszych dostępnych technik (BAT)⁸ w odniesieniu do tego sektora⁹. <p>Obiekty objęte zakresem dyrektywy w sprawie emisji przemysłowych muszą działać zgodnie z pozwoleniami wydawanymi przez właściwe organy państwa członkowskiego, które określają dopuszczalne wartości emisji w oparciu o wyżej wymienione konkluzje dotyczące BAT.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Zgodnie żart. 14 ust. 1 i art. 15 ust. 1 dyrektywy w sprawie emisji przemysłowych przy ustalaniu tych dopuszczalnych wartości emisji nie uwzględnia się rozcieńczenia spowodowanego przez ścieki komunalne. <p>W „Informacjach ogólnych” Decyzji Wykonawczej Komisji z dnia 26 września 2014 r. ustanawiającej konkluzje dotyczące najlepszych dostępnych technik (BAT) zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/75/UE w odniesieniu do produkcji masy włóknistej, papieru i tektury, stwierdza się, że „<i>Techniki wymienione i opisane w niniejszych konkluzjach nie mają ani nakazowego, ani</i></p>	
--	--	--

⁷ Punkt 6.1 załącznika 1 do dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/75/UE z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie emisji przemysłowych (zintegrowane zapobieganie zanieczyszczeniom i ich kontrola) dotyczy produkcji w instalacjach przemysłowych: a) pulpy drzewnej lub innych materiałów włóknistych, b) papieru lub tektury, o wydajności przekraczającej 20 ton dziennie, c) płyt drewnopochodnych: płyt o wiórach zorientowanych (OSB), płyt wiórowych lub płyt pilśniowych o wydajności przekraczającej 600 m3 dziennie.

⁸ Najlepsze dostępne techniki (BAT) to najbardziej skuteczne i zaawansowane techniki o takim stopniu rozwoju, który pozwala na wdrożenie ich w danym sektorze przemysłu, zgodnie z istniejącymi warunkami ekonomicznymi i technicznymi.

⁹ [https://eur-lex.europa.eu/legal-content/PL/TXT/?uri=OJ%3AJOL 2014 284 R 0017](https://eur-lex.europa.eu/legal-content/PL/TXT/?uri=OJ%3AJOL%2014%20284%20R%200017)

		<p>wyczerpującego charakteru. Dopuszcza się stosowanie innych technik, o ile zapewniają co najmniej równoważny poziom ochrony środowiska. O ile nie stwierdzono inaczej, konkluzje dotyczące BA T mają ogólne zastosowanie”.</p> <p>Zapisy o takiej samej treści zamieszczone są także w decyzjach wykonawczych ustanawiających konkluzje BAT dla innych rodzajów działalności. I to jest istota zintegrowanego podejścia do spraw ochrony środowiska, które ma na celu zapewnienie osiągnięcia wysokiego poziomu ochrony środowiska bez ponoszenia nadmiernych kosztów.</p> <p>Oczyszczanie ścieków komunalnych z aglomeracji w oczyszczalni ścieków przemysłowych pochodzących z zakładu celulozowo-papierniczego, nie ma na celu „wzajemnego rozcieńczenia zanieczyszczeń, a co za tym idzie obniżania ich stężeń przy niezmienionym ładunku”, ale właśnie obniżanie ładunku zanieczyszczeń, czego konsekwencją jest obniżanie stężeń substancji zanieczyszczających w oczyszczonych ściekach.</p> <p>Przepisy Unii Europejskiej nie wykluczają możliwości wspólnego oczyszczania ścieków komunalnych i ścieków przemysłowych, także z sektorów innych niż wymienione w dyrektywie 91/271/EWG, a powyższe rozważania wskazują na konieczność zmiany ustawy PW w zakresie definicji końcowego punktu zrzutu, a co za tym idzie uznaniem, że w takim przypadku „przepisy dyrektywy dotyczącej oczyszczania ścieków komunalnych nie mają zastosowania do końcowego zrzutu oczyszczalni ścieków przemysłowych”.</p>	
14.	Urząd Miejski w Świeciu	<p>Proponowane przepisy do zmienianego w projekcie art. 86: Rozszerzenie zapisu art. 86 ust. 3 pkt 3: Obecne brzmienie: 3) końcowym punkcie zrzutu ścieków komunalnych - należy przez to rozumieć miejsce przyłączenia systemu kanalizacji zbiorczej dla ścieków komunalnych w aglomeracji nieposiadającej oczyszczalni ścieków do systemu kanalizacji zbiorczej dla ścieków komunalnych w aglomeracji posiadającej oczyszczalnię ścieków.</p> <p>Proponowane brzmienie: 3) końcowym punkcie zrzutu ścieków komunalnych - należy przez to rozumieć miejsce przyłączenia systemu kanalizacji zbiorczej dla ścieków komunalnych w aglomeracji nieposiadającej oczyszczalni ścieków do systemu kanalizacji zbiorczej dla ścieków komunalnych w aglomeracji posiadającej oczyszczalnię ścieków lub punktu powiązanego z oczyszczalnią ścieków przemysłowych na podstawie wydanego przez właściwy organ pozwolenia zgodnego z wymogami dyrektywy w sprawie emisji przemysłowych poza aglomeracją.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona. – Zgłoszona propozycja wykracza poza zakres przedmiotowy projektu ustawy. Projekt ustawy, co do zasady, ma na celu implementację przepisów Unii Europejskiej. Ponadto obejmuje wyłącznie dwie szczególnie istotne sprawy: 1) Ułatwienia procedury tworzenia miejsc okazjonalnie wykorzystywanych do kąpieli; 2) Zapewnienia prawidłowej formy przyznawania dotacji Wodom Polskich.</p>

15.	Urząd Miejski w Świeciu	<p>• Zmiana zapisu art. 86 ust. 2 i dostosowanie przepisów wydanych na podstawie art. 99 ust. 1 pkt 2 i 3 do niniejszych zapisów</p> <p>Obecne brzmienie: 2) Jeżeli oczyszczanie ścieków bytowych lub ścieków komunalnych z aglomeracji odbywa się w oczyszczalni ścieków przemysłowych, to te ścieki, wprowadzane do wód lub do ziemi, nie powinny przekraczać najwyższych dopuszczalnych wartości wskaźników zanieczyszczeń albo powinny spełniać minimalny procent redukcji substancji zanieczyszczających dla ścieków przemysłowych, określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 99 ust.1 pkt 2 i 3.</p> <p>Proponowane brzmienie:</p> <p>a) Jeżeli oczyszczanie ścieków bytowych lub ścieków komunalnych z aglomeracji odbywa się w oczyszczalni ścieków przemysłowych niewymagających pozwolenia zintegrowanego, to te ścieki, wprowadzane do wód lub do ziemi, nie powinny przekraczać najwyższych dopuszczalnych wartości wskaźników zanieczyszczeń albo powinny spełniać minimalny procent redukcji substancji zanieczyszczających dla ścieków przemysłowych, określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 99 ust.1 pkt 2 i 3.</p> <p>a) Jeżeli oczyszczanie ścieków komunalnych z aglomeracji odbywa się w oczyszczalni ścieków przemysłowych wymagającej pozwolenia zintegrowanego, która stanowi końcowy punkt zrzutu dla ścieków komunalnych, zbieranych i przekazywanych systemem zbierania, to te ścieki, oczyszczane w oczyszczalni ścieków przemysłowych powinny osiągać poziomy emisji dla bezpośrednich zrzutów ścieków określonych w konkluzjach najlepszych dostępnych technik (BAT) w odniesieniu do tego sektora,</p> <p>Wyjaśniając zasadność:</p> <p>Zgodnie z Artykułem 2 Dyrektywy Rady z dnia 21 maja 1991 r. dotycząca oczyszczania ścieków komunalnych (91/271/EWG), Dz.U. L 135 z 30.5.1991 (zwanej dalej Dyrektywą):</p> <p>„aglomeracja” oznacza obszar, gdzie zaludnienie i/lub działalność gospodarcza są wystarczająco skoncentrowane, aby ścieki komunalne były zbierane i przekazywane do oczyszczalni ścieków komunalnych lub do końcowego punktu zrzutu.</p> <p>W myśl odpowiedzi Komisji Europejskiej, że „zakres pojęcia „punktu zrzutu” w przepisach krajowych zależy od państwa członkowskiego oraz pozostałych zapisów niniejszej odpowiedzi zaproponowany zapis pozwoli na uchronienie przed olbrzymim wydatkiem środków publicznych, niepopartą środowiskowo, społecznie oraz ekonomicznie decyzją budowy nowej oczyszczalni ścieków przy istniejącej przemysłowej, która stanowi punkt zrzutu dla ścieków komunalnych stanowiących ok. 4% wszystkich ścieków w tejże oczyszczalni. Ponadto eksploatacja nowej oczyszczalni, powoduje zabranie siedliska zwierzętom bytującym na dużym</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona.</p> <p>– Zgłoszona propozycja wykracza poza zakres przedmiotowy projektu ustawy. Projekt ustawy, co do zasady, ma na celu implementację przepisów Unii Europejskiej. Ponadto obejmuje wyłącznie dwie szczególnie istotne sprawy:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) Ułatwienia procedury tworzenia miejsc okazjonalnie wykorzystywanych do kąpielii; 2) Zapewnienia prawidłowej formy przyznawania dotacji Wodom Polskich.
-----	-------------------------	---	--

obszarze, który zajęty zostałby przez obiekty oczyszczalni, nieracjonalne zużycie dużej ilości prądu i środków do utrzymania technologii procesu oczyszczania, a także generowanie odpadów.

W przedmiotowym przypadku niezbędne byłoby wyłączenie zakłady celulozowego z aglomeracji, który powoduje niemiarodajną ilość RLM, nie ok. 50 000, a ponad 1 min.

Odniesienie się do pozostałych zapisów Dyrektywy:

Artykuł 4 ust. 1

1. „Państwa Członkowskie zapewniają, aby ścieki komunalne przed odprowadzeniem były poddane wtórnemu oczyszczaniu lub innemu równie skutecznemu oczyszczaniu

2. „Zrzuty z oczyszczalni ścieków komunalnych opisane w ust. 1 i 2. Spełniają odpowiednie wymagania załącznika I.B. (...)

Wyjaśnienie:

Niniejsze zapisy dotyczą zrzutów ścieków komunalnych z oczyszczalni, natomiast w opisanym wyżej przypadku nie następuje zrzut ścieków komunalnych z oczyszczalni, a przekazywane są zgodnie z definicją aglomeracji do końcowego punktu zrzutu. Tym samym załącznik I.B. nie ma zastosowania.

„Tabela 1. Wymagania dotyczące ścieków komunalnych odprowadzanych z oczyszczalni (...)”

Nie dotyczy sytuacji, gdy aglomeracja Świecie-Bukowiec zbiera i przekazuje ścieki komunalne (a nie wyłącznie bytowe) do końcowego punktu zrzutu rozumianego jako punkty powiązane z oczyszczalnią ścieków przemysłowych, gdzie poziomy emisji dla bezpośrednich zrzutów ścieków określone zostały w konkluzjach BAT w odniesieniu do sektora celulozowo-papierniczego.

Zwracam się z ogromną prośbą o uwzględnienie niniejszej propozycji i rozpoczęcie dialogu z Komisją Europejską, z uwzględnieniem otrzymania odpowiedzi, będącej załącznikiem do niniejszego pisma.

W imieniu Mieszkańców, Przedstawicieli Samorządu oraz w trosce o dbałość o środowisko i finanse publiczne prosimy o podjęcie pilnych działań.

16.	Biuro Rzecznika Małych i Średnich Przedsiębiorców	<p>1. Zgodnie z obecnym brzmieniem art. 9o ust. 1 ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach¹⁰, Podmiot prowadzący działalność w zakresie opróżniania zbiorników bezodpływowych i transportu nieczystości ciekłych jest obowiązany do sporządzania kwartalnych sprawozdań. Projekt przewiduje rozszerzenie przedmiotowego obowiązku również na podmioty prowadzące działalność w zakresie opróżniania osadników w instalacjach przydomowych oczyszczalni ścieków i transport osadów ściekowych z przydomowych oczyszczalni ścieków, co jest konsekwencją wprowadzenia zmiany w art. 7 ust. 1 pkt 2a ustawy, polegającej na dodaniu zezwolenia w zakresie opróżniania osadników w instalacjach przydomowych oczyszczalni ścieków i transportu osadów ściekowych z przydomowych oczyszczalni ścieków.</p> <p>Ponadto w przepisie art. 9o ustawy zawarto m.in. szczegółowo informacje dotyczące terminu na przekazanie sprawozdania oraz jego elementy.</p> <p>Obecnie podmiot prowadzący działalność w zakresie wskazanym w przepisie art. 9xb ustawy, podlega karze pieniężnej m.in. za przekazanie po terminie sprawozdania, o którym mowa powyżej. Wysokość kary określono na kwotę 100 zł za każdy dzień opóźnienia, nie więcej jednak niż za 365 dni. Projekt przewiduje zmianę poprzez podwyższenie kary pieniężnej do 300 zł za każdy dzień opóźnienia, nie więcej jednak niż za 90 dni.</p> <p>Zdaniem Rzecznika Małych i Średnich Przedsiębiorców¹¹ podniesienie stawki kary o 200 zł nie znajduje odzwierciedlenia w założonych celach regulacji. Należy wskazać, że pomimo jednoczesnego skrócenia maksymalnego okresu, za który może zostać naliczona przedmiotowa sankcja, przewidziany w Projekcie trzykrotny wzrost kary będzie odczuwalny dla przedsiębiorcy nawet w przypadku nieznacznego opóźnienia. Uzasadnienie Projektu nie wskazuje przyczyn, dla których podjęto tak daleko idący wzrost kar finansowych nakładanych na przedsiębiorców. W uzasadnieniu Projektu wskazano natomiast, że projektowane rozwiązania sprawozdawcze nie będą miały wpływu na koszty funkcjonowania przedsiębiorców, gdyż stanowią one uszczegółowienie obowiązujących przepisów dotyczących kwartalnej sprawozdawczości i odnoszą się do czynności, które przedsiębiorcy realizują obecnie w ramach odbioru nieczystości ciekłych. Nic kwestionując samej idei sprawozdawczości, która funkcjonuje już w obecnym kształcie ustawy (aczkolwiek wskazując na utrudnienia), trudno zgodzić się z twierdzeniem, że projektowane zmiany nie będą miały wpływu na koszty funkcjonowania</p>	<p>Ad. 1. Uwaga nieuwzględniona (dotycząca zmiany wysokości kary za przekazania sprawozdania po terminie)</p> <p>Zmiana w ramach art. 9xb ustawy wynika z wniosków pokontrolnych NIK pn. <i>"Realizacja zadań dotyczących odbioru nieczystości ciekłych ze zbiorników bezodpływowych przez wybrane gminy województwa opolskiego"</i>. W ocenie NIK w aktualnym stanie prawnym, nie przewidziano możliwości przymuszenia takich podmiotów do przekazywania sprawozdań, o których mowa w art. 9o ucpg, a katalog administracyjnych kar pieniężnych, nie określa kary za zaniechanie złożenia stosownych sprawozdań.</p> <p>W związku z powyższym, w projekcie ustawy przewidziano zmiany mechanizmu naliczania kar związanych z nieterminowym przekazywaniem sprawozdań lub zaniechania ich przekazywania mające na celu zaostrzenie obecnego systemu kar, gdyż nie pozwala on zrealizować w odpowiednim stopniu swojej funkcji – prewencyjnego charakteru. Okres, za który nakładana jest kara został w konsekwencji skrócony z 365 dni do 90, a wzrost kary ma na celu realizację przez daną karę swojej funkcji prewencyjnej. Należy mieć na uwadze, że m.in. na podstawie kwartalnych sprawozdań podmiotów prowadzących przedmiotową działalność sporządzane jest przez gminę roczne sprawozdanie dotyczące gospodarowania nieczystościami ciekłymi i osadami ściekowymi za poprzedni rok kalendarzowy, o którym mowa w art. 3 ust. 5. W związku z tym nieterminowe przekazywanie sprawozdań przez podmioty może skutkować niedotrzymaniem przez gminy ustawowego terminu, o którym mowa w art. 3 ust. 6, co w konsekwencji wiąże się dla gmin z zagrożeniem nałożenia kar, o których mowa w art. 9z ust. 5.</p>
-----	---	---	---

¹⁰ Dz. U. z 2021 r. poz. 888 z późn. zm., dalej: „ustawa”.

¹¹ Dalej: „Rzecznik MŚP”.

		<p>przedsiębiorców, skoro przewidują wzrost kar pieniężnych za opóźnienie w przekazaniu sprawozdania o 200% względem dotychczasowej wysokości.</p> <p>2. W projektowanym art. 7 ust. 6c ustawy, wprowadza się także nowy obowiązek na przedsiębiorców do dostarczania nieczystości ciekłych pochodzących ze zbiorników bezodpływowych oraz osadów ściekowych z instalacji przydomowych oczyszczalni ścieków do oczyszczalni ścieków spełniającej wymagania określone w przepisach szczególnych, przewidziane dla oczyszczalni ścieków znajdujących się w granicach aglomeracji, z której są dostarczane nieczystości ciekłe. Podobnie jak w przypadku sprawozdań, zmiana jest konsekwencją wprowadzenia nowego zezwolenia, o którym była mowa powyżej. Zgodnie z Projektem, za dostarczenie ww. nieczystości do oczyszczalni niespełniającej wymagań, w art. 9xb pkt 3 ustawy przewidziano administracyjną karę pieniężną w wysokości od 1 000 zł do 10 000 zł za każde takie dostarczenie nieczystości ciekłych lub osadów ściekowych.</p> <p>Wątpliwości budzi jednak rozpiętość wskazanych kwot oraz brak uzasadnienia ich wysokości. Ponadto, Rzecznik MSP zauważa, że pozostawienie decyzji w tym względzie wyłącznie sferze uznania organu może prowadzić do nadużyć oraz działań na szkodę sektora mikro, małych i średnich przedsiębiorstw.</p> <p>W ocenie Rzecznika MSP, wskazane powyżej zmiany w zakresie wysokości kar nakładanych na przedsiębiorców rodzą istotne wątpliwości w zakresie ich adekwatności i proporcjonalności, wobec czego zwracam się z uprzejmą prośbą o uwzględnienie powyższych uwag i wniosków w toku dalszych prac nad Projektem.</p>	<p>Ad. 2. Uwaga uwzględniona w zakresie kary za dostarczenie nieczystości ciekłych do oczyszczalni niespełniającej wymagań.</p> <p>Zmieniono przepis wskazując przesłanki, które bierze się pod uwagę przy wymierzaniu kary, mianowicie wskazane w art. 189d pkt 2, 4, 5 i 6 Kodeksu postępowania administracyjnego.</p>
17.	Towarzystwo Elektryczni Wodnych	<p>Z uwagi na skomplikowaną sytuację własnościową zbiorników wodnych powstałych w wyniku spiętrzenia wód płynących, uważamy za zasadne, aby Art. 39 pkt 5 ust. 4) ustawy Prawo wodne nadać brzmienie:</p> <p>4) zgodę właściciela sztucznego zbiornika wodnego właścicieli sztucznego zbiornika wodnego i jego użytkowników działających na podstawie pozwolenia wodnoprawnego, w przypadku gdy utworzenie miejsca okazjonalnie wykorzystywanego do kąpielii ma nastąpić na terenie sztucznego zbiornika wodnego. Uzupełnienie treści ust. 4 uzasadniamy faktem, iż w wielu przypadkach właściciel sztucznego zbiornika nie jest jego głównym użytkownikiem. Zamiar wyznaczenia miejsca okazjonalnie wykorzystywanego do kąpielii zwłaszcza na zbiornikach i kanałach elektrowni wodnych pracujących szczytowo lub podszczytowo może naruszać interesy głównego użytkownika (konieczność zachowania stałego poziomu wody podczas użytkowania kąpieliska). Własność zbiornika przypisana jest najczęściej do Skarbu Państwa (zarząd PGW Wody Polskie lub samorząd terytorialny). Ufamy, że powyższe uzupełnienie umożliwi dobrą współpracę podmiotów organizujących sezonowe miejsca okazjonalnie wykorzystywane do kąpielii z głównymi użytkownikami sztucznych zbiorników wodnych.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Należy wskazać, że występują przypadki gdy jest tylko jeden właściciel sztucznego zbiornika wodnego, na którym ma zostać utworzone miejsce wykorzystywane okazjonalnie do kąpielii, dlatego zgodnie z zasadami prawidłowej redakcji przepisów – w przepisie tworząc normy prawne stosuje się oznaczenia w liczbie pojedynczej, chyba że przepis dotyczy wyłącznie kilku podmiotów. Użycie we wskazanym przepisie oznaczenia właściciela w liczbie pojedynczej nie wyklucza, że sztuczny zbiornik wodny może być współwłasnością kilku podmiotów i w tym przypadku wymagana będzie zgoda wszystkich współwłaścicieli tego sztucznego zbiornika wodnego.</p> <p>Odnosząc się do wprowadzenia wymogu uzyskania także zgody innych użytkowników działających na podstawie pozwolenia wodnoprawnego – w tym zakresie wprowadzenie tego wymogu jest zbyt precyzyjne, gdyż to</p>

			<p>właściciel powinien zapewnić odpowiednie prawidłowe korzystanie ze sztucznego zbiornika wodnego i gdy utworzenie kąpieliska wyklucza współkorzystanie z terenu sztucznego zbiornika wodnego powinien odmówić wyrażenia takiej zgody.</p> <p>Natomiast gdy właściciel sztucznego zbiornika wodnego wyrazi zgodę na utworzenie miejsca okazjonalnie wykorzystywanego do kąpeli, co będzie oznaczało, że występuje możliwość prawidłowego korzystania ze sztucznego zbiornika wodnego przez kilku użytkowników, to uzyskanie dodatkowej zgody obecnego użytkownika doprowadziłoby tylko do zbędnego wydłużenia procedury tworzenia miejsca okazjonalnie wykorzystywanego do kąpeli.</p>
18.	Bamar tech Sp. J.	<p>Przedstawiam uwagi do projektu o zmianie ustawy - Prawo wodne oraz niektórych innych ustaw (projekt z dnia 20 grudnia 2021 r.), z prośbą o uwzględnienie ich w toku dalszych prac legislacyjnych:</p> <p><i>I. Art. 1 pkt 18 projektu ustawy dodający w art. 394 w ust. 1 pkt 13 w ustawie - Prawo wodne</i></p> <p>“18) w art. 394 w ust. 1 w pkt 12 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 13 w brzmieniu: 13) wykonanie urządzeń wodnych służących do wprowadzania do ziemi ścieków oczyszczonych w przydomowej oczyszczalni ścieków, na potrzeby zwykłego korzystania z wód.”</p> <p>Przedmiotowa regulacja ma na celu uproszczenie procedury administracyjnej związanej z wykonywaniem urządzeń wodnych na potrzeby zwykłego korzystania z wód. Zmiana konieczności uzyskania pozwolenia wodnoprawnego na zgłoszenie wodnoprawne skutkować będzie błędnymi interpretacjami w organach administracji budowlanej w starostwach powiatowych. Powyższa zmiana nie zlikwiduje też problemu pojawiającego się przy budowie urządzeń wodnych (drenaży rozsączających, tuneli rozsączających itp.) wprowadzających wody opadowe do ziemi, ponieważ na takie rozwiązania nadal będzie potrzebne pozwolenie wodnoprawne. Zgodnie z głównymi założeniami programu Moja Woda powinniśmy chronić zasoby wodne oraz minimalizować zjawiska suszy w Polsce poprzez zwiększenie poziomu retencji na terenie posesji przy budynkach. Przepisy prawne powodują, że inwestorzy odstępują od realizacji inwestycji z powodu długotrwałego postępowania mającego na celu uzyskanie pozwolenia wodnoprawnego oraz związanych z tym kosztów. Działania takie nie wpisują się w politykę gospodarki wodnej w Polsce, która ma na celu zagospodarowanie wody opadowej na terenie posesji.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Zgłoszona propozycja wykracza poza zakres przedmiotowy projektu ustawy i nie jest z nim związana. Projekt ustawy, co do zasady, ma na celu implementację przepisów Unii Europejskiej. Ponadto zaproponowane zmiany są już zawarte w projekcie ustawy o inwestycjach w zakresie przeciwdziałania skutkom suszy, który jest obecnie procedowany w Ministerstwie Infrastruktury, a dotyczy materii zapewnienia ułatwienia wykonywania urządzeń do retencjonowania wody. Nie ma potrzeby powtarzać tych samych regulacji w kilku projektach ustaw.</p>

		<p><u>Proponuje się:</u> „ w art. 395 w pkt 14 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 15 oraz 16 w brzmieniu: 15) wykonanie urządzeń wodnych służących do wprowadzania do ziemi ścieków oczyszczonych w przydomowej oczyszczalni ścieków, na potrzeby zwykłego korzystania z wód, 16) wykonanie urządzeń wodnych służących do wprowadzania do ziemi wód opadowych na potrzeby zwykłego korzystania z wód.”</p> <p><u>Uzasadnienie:</u> Powyższa zmiana zlikwiduje jakiegokolwiek pole do interpretacji pojawiające się w organach administracji budowlanej w starostwach powiatowych. Zarówno na urządzenia wodne służące rozsączeniu oczyszczonych ścieków do ziemi oraz wód opadowych do ziemi w ramach zwykłego korzystania z wód nie będzie konieczności uzyskania zgody wodnoprawnej. Zgodnie z <i>Oceną skutków regulacji</i> projektowane zmiany mają na celu monitorowanie i kontrolę indywidualnych systemów oczyszczania ścieków ujętych w Krajowym Planie Odbudowy i Zwiększenia Odporności, w ramach reformy B3.1 „Wsparcie zrównoważonej gospodarki wodno-ściekowej na terenach wiejskich” zawartego w celu B3. „Adaptacja do zmian klimatu oraz ograniczenie degradacji środowiska”. Działania dającą funkcję monitorowania indywidualnych systemów oczyszczania ścieków są już wprowadzone w polskim ustawodawstwie i nie ma potrzeby ich powielania. Konieczność uzyskania zgody wodnoprawnej (w projekcie z dnia 20 grudnia 2021 r.) - w tym przypadku dokonanie zgłoszenia wodnoprawnego nie informuje Urzędu Gminy o niczym. Samo dokonanie zgłoszenia wodnoprawnego nie jest równoważne z realizacją projektowanego rozwiązania, ponieważ inwestor ma na realizację inwestycji 3 lata ale jej realizacja nie jest obligatoryjna. Środkiem informującym oraz dającym możliwość monitorowania zrealizowanych inwestycji tj. budowy przydomowych oczyszczalni ścieków jest zgłoszenie eksploatacji zgodnie z art. 152 i 378 ust. 3 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2020 poz. 1219 z późn. zm.). Na podstawie dokonanego zgłoszenia eksploatacji Urząd Gminy posiada informację, że dana nieruchomość posiada przydomową oczyszczalnię ścieków.</p>	
19.	Bamar tech Sp. J.	<p><i>II. Art. 3. W ustawie z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz. U. z 2021 r. poz. 888 i 1648) wprowadza się następujące zmiany</i> “2) w art. 4 w ust. 2 pkt 3 otrzymuje brzmienie: 3) częstotliwości i sposobu pozbywania się odpadów komunalnych, osadów ściekowych z instalacji przydomowych oczyszczalni ścieków oraz nieczystości ciekłych z terenu nieruchomości oraz z terenów przeznaczonych do użytku publicznego.” Powyższa zmiana ma na celu doprecyzowanie i wyodrębnienie kwestii dotyczących</p>	<p>Uwaga częściowo uwzględniona. Mając na uwadze także stanowisko Ministra Klimatu i Środowiska, wskazujące, że osady ściekowe z przydomowych oczyszczalni ścieków wpisują się w definicję „ścieków bytowych”, w części uwzględniając przedmiotową uwagę zrezygnowano ze stosowania tego terminu w ramach projektu ustawy. Jednocześnie w celu eliminacji problemu dotyczącego konieczności</p>

	<p>osadów ściekowych, opróżniania osadników w instalacjach przydomowych oczyszczalni ścieków i transportu osadów ściekowych z przydomowych oczyszczalni ścieków, w zakresie obowiązków związanych z utrzymaniem czystości i porządku odnoszących się do właścicieli nieruchomości.</p> <p><u>Proponuje się:</u></p> <p>“2) w art. 4 w ust. 2 pkt 3 otrzymuje brzmienie:</p> <p>3) częstotliwości i sposobu pozbywania się odpadów komunalnych, osadów ściekowych z instalacji przydomowych oczyszczalni ścieków (zgodnie z zaleceniami producenta, nie rzadziej niż raz w roku) oraz nieczystości ciekłych z terenu nieruchomości oraz z terenów przeznaczonych do użytku publicznego.”</p> <p><u>Uzasadnienie:</u></p> <p>Na rynku istnieje wiele rozwiązań przydomowych oczyszczalni ścieków, które charakteryzują się różną częstotliwością opróżniania osadów ściekowych. Każda oczyszczalnia posiada instrukcję eksploatacji urządzenia wydaną przez producenta, gdzie są zalecenia odnośnie częstotliwości z jaką należy opróżniać osadnik gnilny z oczyszczalni. Tak skonstruowany przepis jak w projekcie ustawy spowoduje, że Rada Gminy narzuci częstotliwość jaka nie jest zalecana dla danego typu oczyszczalni. Ponadto w przypadku oczyszczalni biologicznych osady ściekowe należy opróżniać tylko z osadnika gnilnego, a nie z całą oczyszczalnię jak ma to miejsce w przypadku oczyszczalni drenażowych. Powołanie się w przepisie na zalecenia producenta z zastrzeżeniem, że opróżnianie osadów ma odbywać się minimum raz w roku spowoduje, że oczyszczalnie będą działać prawidłowo w technologii jakiej zostały zaprojektowane. Ponadto w przepisach należy doprecyzować, że osady ściekowe z przydomowych oczyszczalni ścieków należy traktować tak samo jak nieczystości ciekłe, ponieważ wypełniają definicję ścieków bytowych, tj. ścieków z budynków mieszkalnych, zamieszkania zbiorowego oraz użyteczności publicznej, powstających w wyniku ludzkiego metabolizmu lub funkcjonowania gospodarstw domowych oraz ścieków o zbliżonym składzie pochodzących z tych budynków, zawartą w art. 16 pkt 62 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. - Prawo wodne (Dz. U. z 2018 r. poz. 650 z późn. zm.). W myśl natomiast art. 2 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz. U. z 2018 r. poz. 1454 z późn. zm.) przez nieczystości ciekłe rozumie się ścieki gromadzone przejściowo w zbiornikach bezodpływowych. Za taki zbiornik należy uznać osadnik, w którym gromadzone są osady ściekowe z przydomowych oczyszczalni ścieków. Powyższe stanowisko zostało także zaprezentowane w Strategia postępowania z komunalnymi osadami ściekowymi na lata 2019-2022 przez Ministerstwo Środowiska z dnia 18 listopada 2018 r. W związku z powyższym, opłaty za 1 nr³ osadów ściekowych z osadnika przydomowych oczyszczalni ścieków przyjętych przez stacje zlewne powinny być takie same jak w przypadku nieczystości</p>	<p>jednoznacznego przesądzenia kwalifikacji nieczystości ciekłych ujętych w osadnikach w instalacjach przydomowych oczyszczalni ścieków - doprecyzowano definicję „nieczystości ciekłych” poprzez wskazanie, iż obejmuje ona także nieczystości gromadzone przejściowo w osadnikach w instalacjach przydomowych oczyszczalni ścieków. W związku z tą zmianą w projekcie ustawy wprowadzono stosowne korekty stanowiące konsekwencję uwzględnienia w tym zakresie zgłoszonej uwagi i zrezygnowano z przedmiotowej zmiany w art. 4 ust. 2 pkt 3.</p> <p>Częstotliwość pozbywania się nieczystości ciekłych powinna zostać określona w regulaminie utrzymania czystości i porządku na terenie gminy m.in. w oparciu o analizę ilości zbiorników bezodpływowych i przydomowych oczyszczalni ścieków znajdujących się na terenie gminy, możliwości logistycznych związanych z odbiorem i transportem tych nieczystości oraz charakteru terenów z jakich będą one odbierane, tj. tereny całorocznego zamieszkania, tereny rekreacyjne charakteryzujące się sezonowym zamieszkaniem itp.).</p> <p>Należy zaznaczyć, iż zgodnie z art. 61 pkt 1 ustawy – <i>Prawo budowlane</i> (Dz. U. z 2021 r. poz. 2351 z późn. zm.) właściciel lub zarządca obiektu budowlanego jest obowiązany utrzymywać i użytkować obiekt zgodnie z zasadami, o których mowa w art. 5 ust. 2 ustawy, tj. zapewniając warunki użytkowe zgodne z przeznaczeniem obiektu, w szczególności w zakresie m.in. usuwania ścieków.</p>
--	--	--

		<p>ciekłych. Powyższe stanowisko zostało także zaprezentowane w <i>Ocenie skutków regulacji</i> z dnia 20 grudnia 2021 r. “Nie przewiduje się wzrostu kosztów funkcjonowania przedsiębiorstw w tym zakresie. Obecnie odbiór osadów odbywa się w ramach odbioru nieczystości ciekłych. Przedsiębiorcy zamierzający kontynuować działalność w tym zakresie będą musieli jednorazowo i bez kosztowo uzyskać stosowne zezwolenie na opróżnianie osadników w instalacjach przydomowych oczyszczalni ścieków i transport osadów ściekowych z instalacji przydomowych oczyszczalni ścieków. Projektowane rozwiązania sprawozdawcze nie będą miały wpływu na koszty funkcjonowania przedsiębiorców, gdyż stanowią one uszczegółowienie obowiązujących przepisów dotyczących kwartalnej sprawozdawczości i odnoszą się do czynności, które przedsiębiorcy realizują obecnie w ramach odbioru nieczystości ciekłych (...) w zakresie gospodarki ściekowej w przypadku korzystania z przydomowych oczyszczalni ścieków w przypadku współpracy z podmiotami odbierającymi ścieki, także odbierającymi osady ściekowe przez ustalenie szczegółowych zasad tej współpracy i podejmowanych w tym zakresie działań. Nie przewiduje się wzrostu kosztów dla gospodarstw domowych z tytułu odbioru nieczystości ciekłych pochodzących ze zbiorników bezodpływowych i osadów ściekowych z instalacji przydomowych oczyszczalni ścieków, gdyż zmiany przewidziane w tym zakresie nie będą generowały dodatkowych wydatków dla przedsiębiorców ani też dla gmin. W związku z powyższym działanie systemu i usług w zakresie odbioru nieczystości na nowych zasadach nie będzie generowało dodatkowych kosztów, które mogłyby obciążyć gospodarstwa domowe”.</p>	
20.	Izba Gospodarcza Wodociągi Polskie (IGWP) - stanowisko	<p>Zapewnienie szerokiego dostępu do usług i poprawa jakości wód przez kilkanaście ostatnich lat stanowiły główne kierunki działań przedsiębiorstw wodociągowo kanalizacyjnych. Wdrażanie dyrektywy 91/271/EWG (zwanej dalej dyrektywą) stało się jednym z kluczowych czynników budujących nowoczesny sektor poprzez ogromny rozwój infrastruktury i kompetencji w branży. Wobec konieczności formalnego dopełnienia obowiązków będących przedmiotem wieloletnich działań, Izba Gospodarcza Wodociągi Polskie dostrzega potrzebę uporządkowania legislacji w zakresie wdrażania dyrektywy, zrozumiąły jest zatem główny cel przedstawionego do konsultacji projektu ustawy o zmianie ustawy – Prawo wodne oraz niektórych innych ustaw z dnia 20 grudnia 2021 r. Znaczenie tych zmian dla branży Izba wielokrotnie wyrażała zarówno poprzez uczestniczenie w konsultacjach jak i organizowanie wydarzeń branżowych sprzyjających transferowi wiedzy i wypracowywaniu rozwiązań.</p> <p>Przedstawiony projekt rozwiązań legislacyjnych postrzegamy jako niezbędny krok w kierunku uporządkowania wdrażania wymogów dyrektywy. Wątpliwości członków Izby budzą szczegółowe zagadnienia dotyczące m.in.: implementacji wymagań określonych w uzasadnionej opinii Komisji Europejskiej z 2020 r,</p>	<p>Uwaga ogólna (bez propozycji do uwzględnienia) Przyjęto do wiadomości</p>

		ograniczenia możliwości zmian aglomeracji, rozłożenia odpowiedzialności za uchybienia we wdrażaniu dyrektywy, podziału kompetencji między samorządami a Wodami Polskimi czy też nieprecyzyjnych i niekompletnych zapisów. Poniżej przedstawiamy szczegółowe uwagi odnoszące się do poszczególnych propozycji przedstawionych w projekcie ustawy o zmianie ustawy – Prawo wodne oraz niektórych innych ustaw z dnia 20 grudnia 2021 r.	
21.	IGWP – uwaga ogólna	Zarówno w procesie planowania i tworzenia aglomeracji, sprawozdaniach z realizacji KPOŚK, a także sprawozdawczości dotyczącej zbiorników bezodpływowych dla oceny liczby osób korzystających z poszczególnych sposobów gospodarowania ściekami wymagane jest posługiwanie się liczbą osób zameldowanych. Z uwagi na brak obowiązku meldunkowego dane te w nie odzwierciedlają stanu faktycznego, a wraz z upływem czasu rozbieżność między liczbą mieszkańców zameldowanych, a rzeczywistych mieszkańców będzie się powiększać. Stanowi to istotne zagrożenie „sztucznym” pomniejszaniem wskaźników mogącym w skrajnych przypadkach decydować np. o zgodności z wymogami, zmniejszeniu aglomeracji poniżej progów czy wytworzeniem fałszywej luki między wielkością aglomeracji, a wielkością oczyszczalni ścieków. Efektem takiego stanu może być pozorny brak uzasadnienia dla faktycznie niezbędnej rozbudowy oczyszczalni a tym samym brak możliwości ubiegania się o środki finansowe.	Uwaga ogólna (bez propozycji do uwzględnienia) Przyjęto do wiadomości
22.	IGWP	Uwaga ogólna Z przedstawionego projektu i uzasadnienia nie wynika czy przewiduje się przygotowanie nowego rozporządzenia w sprawie sposobu wyznaczania obszarów i granic aglomeracji. (na podst. delegacji zawartej w art. 95. 1. Ustawy Prawo Wodne) oraz wytycznych do tworzenia aglomeracji. Takie dostosowanie ww. dokumentów wydaje się być niezbędne wobec znacznego zakresu zmienianych wymogów ujętych w projekcie. Przy opracowaniu zmian należy uwzględnić m. in. rozwiązanie takich zagadnień jak: <ul style="list-style-type: none"> – zmiana sposobu określania liczby mieszkańców w oparciu o liczbę mieszkańców zameldowanych, – wykluczające się wymogi przy określaniu granic aglomeracji, – konieczność ujęcia w RLM oczyszczalni oprócz ładunku z obszaru aglomeracji, również ładunku z: aglomeracji z końcowymi punktami zrzutu, a także ładunku pochodzącego z terenu obsługiwanych przez oczyszczalnię gmin spoza obszaru aglomeracji w tym nieczystości ciekłych i osadów z oczyszczalni przydomowych, – weryfikację wskaźników określających opłacalność budowy systemów zbiorczych na danym terenie. 	Uwaga nieuwzględniona. Projekt ustawy nie przewiduje zmiany rozporządzenia wydawanego na podstawie art. 95 ust. 1 ustawy Prawo wodne, gdyż zmiany przewidziane w projekcie ustawy faktycznie nie wymagają nowelizacji ww. rozporządzenia. Należy wskazać, że wymogi ustawowe dotyczące tworzenia aglomeracji będą obowiązywały niezależnie od przepisów ww. rozporządzenia i w tym zakresie nowe przepisy nie są sprzeczne z przepisami ww. rozporządzenia. W związku z powyższym nie identyfikuje się potrzeby zmiany ww. rozporządzenia, gdyż zmiany przewidziane w projekcie ustawy nie są sprzeczne z jego postanowieniami a także nie wymagają wprowadzenia zmian w tym rozporządzeniu.

23.	IGWP	<p>Art. 87 ust. 3 Przedstawiona propozycja nie precyzuje zapisu dotyczącego „ustalenia sposobu funkcjonowania aglomeracji” co może powodować, że uchwały o porozumieniu będą podważane, w szczególności w sytuacjach kiedy występować będą wątpliwości dotyczące odpowiedzialności za zapewnienie zgodności z dyrektywą. Proponujemy rezygnację z zapisu bądź jego uzupełnienie o zamknięty katalog wymagań w tym zakresie.</p> <p>Zaproponowano zapis dotyczący określania sposobu przekazywania informacji i dokumentów, który wpłynie będzie na realizację obowiązków określonych w art. 89 ust.1 i art. 96a ust.1. Zapis jest zasadny, jednak wobec propozycji ograniczających możliwości zmian aglomeracji wynikających z art. 87. ust 5. oraz art. 87a pkt 1-4, niemożliwe będzie uregulowanie powyższego w istniejących aglomeracjach, które deklarują spełnienie wymogów na 31 grudnia 2027 r. (zgodnie z zaleceniami przedstawianymi podczas tworzenia VI AKPOŚK). <u>O ile ww. aglomeracje w związku z treścią art. 10 projektu zostają zwolnione z sankcji określonych w art. 98b, o tyle nie zostają zwolnione z sankcji określonych w art. 98a, co w przypadku aglomeracji złożonych z kilku gmin powoduje nieuzasadnione obciążenie gminy wiodącej odpowiedzialnością administracyjną za informacje otrzymywane z pozostałych gmin w aglomeracji.</u></p>	<p>Ad. 1. Uwaga uwzględniona. Dokonano doprecyzowania zawartości porozumienia.</p> <p>Ad. 2. Uwaga nieuwzględniona Kary przewidziane w art. 98a dotyczą obowiązków sprawozdawczych wykonywanych przez gminy już obecnie, dlatego nie ma potrzeby wprowadzania w tym zakresie okresu przejściowego do nakładania tych kar.</p>
24.	IGWP	<p>Art. 87 ust. 5 Zaproponowany zapis wskazuje przesłanki do obligatoryjnego „negatywnego uzgodnienia” wyznaczenia aglomeracji („Wody Polskie dokonują negatywnego uzgodnienia”), a w związku z ust. 6 również zmiany i zniesienia aglomeracji polegające na niespełnieniu któregoś z warunków określonych w art. 87a pkt 1-4 przy dodatkowym zastosowaniu stwierdzenia „w szczególności”, które otwiera możliwość stosowania innych, niesprecyzowanych w ustawie przesłanek. Zaproponowane zapisy wykluczają w praktyce możliwość wprowadzenia jakichkolwiek zmian (wyznaczenia, zmiany czy zniesienia) w aglomeracjach, które zgodnie z wytycznymi do VI AKPOŚK deklarują spełnienie wymogów dyrektywy na dzień 31 grudnia 2027 r. Taki zapis uniemożliwia realizację wymagań dotyczących przeglądu obszarów i granic aglomeracji oraz zmian RLM aglomeracji określonych w art. 92 obowiązującej ustawy.</p>	<p>Uwaga uwzględniona. - Określono zamknięty katalog odmowy uzgodnienia.</p> <p>Dodano wyjątek w zakresie zmiany i znoszenia aglomeracji mających na celu zapewnienie w większym stopniu spełnienie wymagań z art. 87a pkt 1-4.</p>
25.	IGWP	<p>Art. 87 ust. 7 pkt.2) Zapis „szczegółową informację dotyczącą otrzymanej pomocy finansowej (...) w okresie 5 lat od zrealizowania inwestycji ujętych w dokumencie, o którym mowa w art. 88 ust. 1.” jest całkowicie niezrozumiałą. Nie wskazano czy informacja ma dotyczyć finansowania zrealizowanej już inwestycji czy planowanego finansowania inwestycji przewidzianej w KPOŚK.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona. Przepis wskazuje na informację dotyczącą otrzymanej pomocy finansowej, a zatem pomocy, która została przyznana.</p>

26.	IGWP	<p>Art. 87a Zaproponowano zapisy kluczowe dla spełnienia podstawowych wymogów art.3, a w konsekwencji art. 4 i 5 dyrektywy, jednakże istotnie wykraczają one poza oczekiwania KE w tym zakresie, doszczegółowione w uzasadnionej opinii komisji.</p> <p>W ocenie skutków regulacji przywołano uzasadnioną opinię Komisji Europejskiej z 2020 r. Na str. 15 uzasadnionej opinii wskazano, że: <i>„komisja uznała, że wystarczający będzie wskaźnik zbierania ścieków na poziomie 98%, przy czym pozostałe 2% niezebranego ładunku nie powinno stanowić RML równej bądź przekraczającej 2 000. Dlatego też wszystkie aglomeracje mające systemy zbierania 98% usuwanych ścieków komunalnych są uznawane za spełniające wymogi dyrektywy, pod warunkiem że pozostałe 2% niezebranego ładunku nie stanowi RML (równoważna liczba mieszkańców) równej bądź przekraczającej 2 000.”</i></p> <p>Komisja nie wyznaczyła w tym przypadku warunku, by niezebrany ładunek nieprzekraczający 2% i 2000 RLM musiał być zbierany i oczyszczany w jakiś ściśle określony sposób – pominęła ten aspekt całkowicie, tak samo jak komisja nie postawiła wymagań co do sposobów i stopnia oczyszczania ścieków w obszarach o zaludnieniu mniejszym niż 2000 RLM, dla których nie jest konieczne uchwalanie aglomeracji.</p> <p>Równocześnie komisja wprowadziła drugą możliwość dedykowaną dla Aglomeracji, które powyższego warunku nie spełniają, dzięki której będzie można uznać również takie Aglomeracje za nienaruszające dyrektywy. Na stronie 15 uzasadnionej opinii wskazano: <i>„Aglomeracje, które nie spełniają powyższych warunków, mogą nadal być uznawane za spełniające wymogi dyrektywy, jeżeli – w sytuacjach gdy wprowadzenie systemu zbierania nie jest uzasadnione, ponieważ nie przyniosłoby korzyści dla środowiska lub powodowałoby nadmierne koszty – ładunek nieodprowadzony do systemów zbierania oczyszczają indywidualne lub inne właściwe systemy (IAS), które osiągną ten sam poziom ochrony środowiska jak określono w art. 3 ust. 1 akapit ostatni dyrektywy”.</i></p> <p>Zatem warunek aby „ładunek nieodprowadzony do systemów zbierania oczyszczały indywidualne lub inne właściwe systemy (IAS), które osiągną ten sam poziom ochrony środowiska jaki jest wymagany dla całej Aglomeracji ” dotyczy tylko i wyłącznie sytuacji, kiedy Aglomeracja nie posiada 98% ładunku ujętego w systemy zbiorcze lub posiada więcej niż 2000 RLM poza systemem zbierania, a mimo tego miałyby być zakwalifikowana jako spełniająca warunki dyrektywy.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona. Należy mieć na uwadze, iż ścieki nieoczyszczone w jakiegokolwiek systemach oczyszczania ścieków mają negatywny wpływ na jakość wód podziemnych oraz powierzchniowych. To z kolei może negatywnie wpłynąć zarówno na stan środowiska jak i na zdrowie i życie ludności korzystającej z danego zasobu wodnego (woda pitna, rekreacja itd.). W związku z tym brak oczyszczania ścieków powinien mieć wyłącznie charakter incydentalny, związany z nagłymi zdarzeniami.</p> <p>Wyłączenie części RLM, a zatem części mieszkańców z obowiązku oczyszczania ścieków naruszałoby zasadę równości obywateli wobec prawa wynikającą z art. 32 Konstytucji RP.</p>
-----	------	---	---

	<p>W projekcie nowelizacji ustawy prawo wodne w par. 87 a. wprowadzone zostały zapisy odwołujące się do tych wymagań, jednak z zasadniczym błędem logicznym w stosunku do cytowanych w uzasadnionej opinii. Ową dodatkową możliwość, jaką dopuściła KE wprowadzono, zmieniając jednak sens ww. stanowiska komisji i wprowadzając zasady, które nie są możliwe do spełnienia w rzeczywistych warunkach.</p> <p>W projekcie nowelizacji ustawy zapisano:</p> <p><i>„Art. 87a. Aglomeracja wyznaczona w drodze uchwały, będącej aktem prawa miejscowego, powinna spełniać następujące warunki:</i></p> <p><i>1) być wyposażona w sieć kanalizacyjną gwarantującą zbieranie co najmniej 98% ładunku zanieczyszczeń z obszaru aglomeracji wyrażonego w równoważnej liczbie mieszkańców;</i></p> <p><i>2) ładunek zanieczyszczeń niezebrany siecią kanalizacyjną, o której mowa w pkt.1:</i></p> <p><i>a) w przypadku gdy stanowi nie więcej niż 2% ładunku zanieczyszczeń z aglomeracji jest mniejszy niż 2 000 równoważnej liczby mieszkańców oraz</i></p> <p><i>b) jest oczyszczany w innych systemach oczyszczania ścieków, zapewniających ten sam poziom ochrony środowiska jak dla całej aglomeracji;</i></p> <p><i>3) zapewniać wydajność oczyszczalni ścieków pozwalającą odebrać całość ładunku zanieczyszczeń powstających w aglomeracji oraz</i></p> <p><i>4) stosować technologię oczyszczania ścieków z aglomeracji gwarantującą osiągnięcie wymaganych przepisami powszechnie obowiązującymi standardów oczyszczania ścieków dla oczyszczalni ścieków znajdującej się w aglomeracji o określonej wielkości wyrażonej równoważną liczbą mieszkańców.”;</i></p> <p>Z ww. przepisów, a w szczególności z zastosowanego w ust. 2 lit a) słowa „oraz” wynika, że aby spełnić warunki dyrektywy ściekowej konieczne jest zarówno:</p> <ul style="list-style-type: none"> - posiadanie systemu zbierania na poziomie 98% RLM i nie więcej niż 2000 RLM poza systemem zbierania (czyli spełnienie warunku podanego przez KE) oraz - oczyszczanie ścieków pochodzących od tych 2000 RLM lub 2% RLM- do jakości takiej samej jak wymagane jest to dla Aglomeracji (czyli spełnienie warunku nie wskazanego przez KE). <p>Ponadto konstrukcja zapisu, poprzez zastosowanie w ust. 2 lit a) stwierdzenia „w przypadku” nadającego charakter warunkowy, powoduje dodatkową wątpliwość: jak należy traktować aglomerację, w której ładunek zanieczyszczeń niezebrany stanowi więcej niż 2% i czy w takiej sytuacji stosować należy ust. 2 lit b)?. Wątpliwości dotyczą zarówno zobowiązań po stronie aglomeracji jak i właściwego ujęcia i wdrożenia wymogów komisji.</p> <p>Wynika z tego, że stanowisko KE, które miało być dla Polski pomocne, bo</p>	
--	--	--

	<p>wprowadzało dodatkową możliwość aby Aglomeracje nie spełniające wprost wymagań dyrektywy mimo wszystko mogły wykazać, że te wymagania spełniły – zostało zastosowane w ustawie w sposób niewłaściwy, wręcz utrudniający osiągnięcie zgodności z ww. przepisami. Stoi to również w sprzeczności z podnoszoną przez komisję podczas prac nad rewizją dyrektywy potrzebą uregulowania wymogów w stosunku do aglomeracji stosujących systemy indywidualne w szerszym zakresie.</p> <p>Fakt, że Komisja Europejska dopuściła przytoczone powyżej odstępstwo (wprowadzone do projektu niezgodnie z jego logiką) znajduje potwierdzenie w kolejnych zapisach uzasadnionej opinii np. na str. 17: <i>„Jak stwierdzono powyżej, IAS mogą zostać uznane za zgodne z art. 3 ust. 1 akapit ostatni dyrektywy tylko wtedy, gdy zapewniają „ten sam poziom ochrony środowiska” co ścieki zbierane w systemie zbierania i oczyszczane w oczyszczalni zgodnie z dyrektywą w odniesieniu do danej aglomeracji.”</i> Powyższy zapis znów powołuje się na IAS, które mimo, że nie stanowią systemów zbiorczych, mogą być wykorzystane w celu osiągnięcia 98% RLM oraz „odliczone” od 2000 RLM.</p> <p>W odniesieniu do zbiorników bezodpływowych w uzasadnionej opinii stwierdzono, iż krajowe wymogi nie zapewniają, że zbiorniki są odpowiednio kontrolowane i zatwierdzane oraz monitorowane na etapie eksploatacji. Z uwagi na brak jasnych informacji gdzie trafiają nieczystości, komisja nie mogła stwierdzić, że kryterium odpowiedniego sposobu oczyszczania zostało spełnione. Należy uznać, że spełnienie tych wymogów zostanie zapewnione poprzez zawarte w projekcie zmiany, co spowoduje zapewnienie, że odpowiednio nadzorowane zbiorniki bezodpływowe, których zawartość transportowana będzie do oczyszczalni spełniającej wymogi aglomeracji spełniać będą wymogi systemów indywidualnych (IAS).</p> <p>Proponujemy wprowadzenie wymogów odpowiadających faktycznie na oczekiwania określone w uzasadnionej opinii np. poprzez zastosowanie brzmienia art. 87a: „Art. 87a. Aglomeracja wyznaczona w drodze uchwały, będącej aktem prawa miejscowego, powinna spełniać następujące warunki:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) być wyposażona w sieć kanalizacyjną gwarantującą zbieranie co najmniej 98% ładunku zanieczyszczeń z obszaru aglomeracji wyrażonego w równoważnej liczbie mieszkańców oraz 2) zapewniać aby ładunek zanieczyszczeń niezabrany siecią kanalizacyjną, był mniejszy niż 2000 równoważnej liczby mieszkańców, 	
--	---	--

		<p>3) <i>w przypadku gdy wprowadzenie systemu zbierania spełniającego warunki określone w ust 1) i 2) nie jest uzasadnione, ponieważ nie przyniosłoby korzyści dla środowiska lub powodowałoby nadmierne koszty, zapewnić, że pozostały ładunek zanieczyszczeń jest oczyszczany w innych systemach oczyszczania ścieków, zapewniających ten sam poziom ochrony środowiska jak dla całej aglomeracji, w tym w szczególności gromadzony w zbiornikach bezodpływowych i oczyszczany w oczyszczalni ścieków o wymaganiach odpowiednich dla wyznaczonej aglomeracji,</i></p> <p>4) <i>zapewniać wydajność oczyszczalni ścieków pozwalającą odebrać całość ładunku zanieczyszczeń powstających w aglomeracji oraz</i></p> <p>5) <i>stosować technologię oczyszczania ścieków z aglomeracji gwarantującą osiągnięcie wymaganych przepisami powszechnie obowiązującymi standardów oczyszczania ścieków dla oczyszczalni ścieków znajdującej się w aglomeracji o określonej wielkości wyrażonej równoważną liczbą mieszkańców.”.</i></p>	
27.	IGWP	<p>Art. 89 ust.1 pkt.4) Rozszerzono zakres informacji przekazywanych w sprawozdaniu KPOŚK o informacje nt. jakości ścieków wytworzonych na terenie aglomeracji oraz oczyszczonych i odprowadzonych do wód lub do ziemi. Wymóg ten, w szczególności w przypadku oczyszczalni oraz systemów kanalizacyjnych obsługujących jednocześnie aglomerację oraz tereny nie objęte obszarem aglomeracji, nie jest możliwy do spełnienia. Jeżeli nawet dokonano się analizy ścieków na wlocie do oczyszczalni, to nie jest możliwe rozdzielenie jakościowe dla ścieków z aglomeracji i spoza aglomeracji, tym bardziej jeżeli w stacjach zlewnych zlokalizowanych na sieci kanalizacyjnej są również przyjmowane nieczystości ciekłe zarówno z terenu aglomeracji jak i spoza niej. Ocena jakości ścieków oczyszczonych z oczyszczalni obsługującej aglomerację i tereny przyległe nie pozwala na odniesienie jakości wyłącznie do aglomeracji. W dotychczasowych sprawozdaniach KPOŚK podawano średnie roczne stężenia zanieczyszczeń w ściekach dopływających do oczyszczalni i w ściekach oczyszczonych.</p> <p>Proponujemy rezygnację z rozszerzenia wymogu w zakresie określania jakości ścieków w aglomeracji lub doprecyzowanie w oparciu o jakie analizy należy ową jakość określić, mając na uwadze, że obowiązujący zakres wykonywanych badań ścieków wynika z odrębnych przepisów i decyzji.</p>	<p>Uwaga częściowo uwzględniona. Doprecyzowano brzmienie przepisu.</p> <p>Należy mieć na uwadze, że przepis stanowi doprecyzowanie w ustawie zakresu sprawozdania o zakres danych, który jest już pozyskiwany od aglomeracji w ramach corocznej sprawozdawczości z realizacji KPOŚK.</p> <p>Na potrzeby sprawozdania nie żąda się od gmin analizy jakości ścieków z podziałem na dwa strumienie (z aglomeracji i spoza niej) tym bardziej, że oczyszczalnia musi spełniać wymagania rozporządzenia dla całego strumienia ścieków.</p> <p>Ilość i jakość ścieków związana jest bezpośrednio z warunkami, o których mowa w nowoprojektowanym art. 87a ustawy – Prawo wodne, które z kolei korespondują z warunkami wynikającymi z przepisów dyrektywy ściekowej.</p>
28.	IGWP	<p>Art. 90 ust.2 Wprowadzenie w tym ust. terminu przekazania sprawozdania powiela zapis ust. 3.</p>	<p>Uwaga uwzględniona. Dodano przepis uchylający ust. 3</p>
29.	IGWP	<p>Art. 90 ust.4 Z zapisu wynika, że Wody Polskie będą miały decydujący głos w sprawie</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona Przepis nie narusza kompetencji gminy – gdyż w tym</p>

		konieczności wyznaczenia lub zniesienia aglomeracji. Narusza to kompetencje rady gminy ustanawiającej aglomerację. Powstaje też wątpliwość czy takie wezwanie do zmiany uchwały będzie miało jakiegokolwiek skutki prawne i faktyczne.	<p>przypadku Wody Polskie będą mogły odmówić uzgodnienia tylko w przypadku nie spełnienia konkretnych wymogów przewidzianych w przepisach prawa powszechnie obowiązującego – o czym faktycznie Wody Polskie będą informować. Jednak z uwagi na fakt, że nie powinny funkcjonować aglomeracje, których akty prawne o ich utworzeniu są niezgodne z przepisami powszechnie obowiązującymi – zastosowano instytucję „wezwania do zmiany” jako wezwania do usunięcia naruszenia prawa, gdyż w obrocie prawnym nie powinny obowiązywać akty prawa miejscowego niezgodne z przepisami wyższego rzędu – np. ustawami.</p> <p>Tym samym wezwanie nie ingeruje w niezależność władzy samorządowej, a jedynie stanowi postulat w zakresie wykonania obowiązku ustawowego. Jednocześnie należy podkreślić, że analiza będzie się opierać na danych przekazanych przez gminy w ramach corocznej sprawozdawczości.</p>
30.	IGWP	<p>Art. 92 - nieobjęty zmianą Zaproponowane w projekcie zapisy, w praktyce powodują brak zasadności dokonywania przeglądu aglomeracji na podst. art. 92. Niemożliwe będzie dokonywanie jakichkolwiek zmian w istniejących aglomeracjach, które deklarują spełnienie wymogów na 31 grudnia 2027 r. (zgodnie z zaleceniami przedstawianymi podczas tworzenia IV AKPOŚK).</p>	<p>Uwaga częściowo uwzględniona. Dodano przepis przewidujący możliwość zmiany aglomeracji, która do dnia 31 grudnia 2027 r. nie spełnia wymagań przewidzianych w ustawie ale zakładana zmiana ma na celu dostosowanie tej aglomeracji do wymogów dyrektywy. Należy mieć na uwadze, iż aglomeracja jest tworem dynamicznym i zmiennym w czasie. Na kształt aglomeracji wpływa wiele czynników, m.in. wielkość RLM. W związku z tym przegląd aglomeracji ma na celu rewizję jej elementów składowych i ich ewentualną aktualizację, jak również aktualizację sposobu jej funkcjonowania celem utrzymania zgodności z dyrektywą ściekową.</p>
31.	IGWP	<p>Art. 96a. Wskazano na konieczność podania w ankietach danych według stanu z dnia wskazanego we wniosku. Systemy gromadzenia i przetwarzania danych funkcjonujące w różnych przedsiębiorstwach umożliwiają przeprowadzenia kompletnych analiz zwykle na ostatni dzień danego roku. Uzyskanie danych na inny dzień wskazany przez PGW WP może być niemożliwe lub obarczone dużym błędem wynikającym z konieczności szacowania danych, co może powodować wątpliwości</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona. Aktualizacja KPOŚK dotyczy inwestycji samorządowych, które powinny być planowane przez gminy z wyprzedzeniem, i które wynikają z dokumentów planistycznych gminy, m.in. uchwał aglomeracyjnych oraz wieloletnich planów rozwoju i modernizacji urządzeń wodociągowych i urządzeń kanalizacyjnych.</p>

		dotyczące rzetelności danych. Proponujemy jednoznaczne odniesienie do danych z ostatniego roku.	
32.	IGWP	<p>Art. 98a. Wymóg dotyczący kompletności i rzetelności danych jest zasadny, jednakże wprowadzanie ciągłych zmian do Ankiety sprawozdawczych z realizacji KPOŚK bez wcześniejszego komentarza i wyjaśnień, zmiany definicji, wprowadzanie nowych wskaźników, sprzyjają popełnianiu błędów lub wpisywaniu nierzetelnych danych przez jednostki przygotowujące sprawozdania. Wskazane jest jednoznaczne wcześniejsze zdefiniowanie wzorów sprawozdań obowiązujące np. na kolejny rok.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona. Wzory sprawozdań publikowane są przez Wody Polskie najpóźniej do dnia 31 grudnia każdego roku, a więc z dwumiesięcznym wyprzedzeniem przed ich wypełnieniem przez gminy. W przypadku błędnych danych Wody Polskie w pierwszej kolejności wzywają gminy do ich poprawienia. Dodatkowo ankiety sprawozdawcze opatrzone są komentarzem jak wypełniać poszczególne rubryki. Celem ułatwienia gminom pracy z ankietą, zmieniono sposób publikacji tych komentarzy. Ponadto, w przypadku problemów lub wątpliwości gminy mogą kontaktować się roboczo z pracownikami Wód Polskich celem uzyskani dodatkowych wyjaśnień.</p> <p>Należy podkreślić, iż art. 98a w pierwszej kolejności dotyczy gmin, które nie korzystają z wytycznych wprowadzania danych, co wiąże się z nierzetelnym podejściem do wypełnieni obowiązku sprawozdawczego.</p>
33.	IGWP	<p>Art. 98b. Uzależnienie podziału administracyjnej kary pieniężnej za niespełnienie przez aglomerację składającą się z kilku gmin wymogów określonych w art. 87a od wielkości równoważnej liczby mieszkańców danej gminy w aglomeracji jest bezzasadne i krzywdzące, w szczególności dla gmin, które nawet w przypadku spełnienia przez nie wymogów i tak zostaną obciążone proporcjonalnie najwyższą karą. Proponujemy naliczenie ew. kar proporcjonalnie w odniesieniu do RLM nieobjętych systemem zbiorczy lub innym właściwym.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona. Kary nakładane są w związku z niedostosowaniem aglomeracji do odpowiednich warunków. Gminy zawierające porozumienie o utworzeniu aglomeracji ponoszą wspólnie odpowiedzialność za funkcjonowanie takiego obszaru i określają m.in. zasady dotyczące partycypacji w kosztach związanych z funkcjonowaniem aglomeracji. W związku z tym mają możliwość korzystania z korzyści w postaci dostępu do dedykowanych środków finansowych w ramach KPOŚK na rzecz spełniania wymagań oczyszczania w całej aglomeracji, a w przypadku niewywiązania się z obowiązków, ponoszą stosowne konsekwencje z zachowaniem zasady proporcjonalności. Obecnie jest wprowadzony podział kar pomiędzy gminy w zależności od liczby RLM w danej aglomeracji co zapewnia sprawiedliwy podział potencjalnych kar – gdyż to gminy o największej liczbie RLM będą ponosić największe kary. Bez współdziałania wszystkich gmin w aglomeracji nie ma możliwości zapewnienia pełnego jej</p>

			dostosowania do wymogów unijnych.
34.	IGWP	Art. 240 ust. 3 pkt 4 Nie wskazano w jakich terminach RZGW będą przekazywały gminom informacje o wynikach analizy w zakresie KPOŚK.	Uwaga nieuwzględniona. Wskazany przepis określa zakres działań jednostek PGW WP dlatego nie wymaga on zmiany. Natomiast informacje o wynikach analizy będą przekazywane do gmin po zakończeniu procesu weryfikacji sprawozdań.
35.	IGWP	Art. 394.1. W odniesieniu do wymogu dokonania zgłoszenia wodnoprawnego na wykonanie urządzeń wodnych służących do wprowadzania do ziemi ścieków oczyszczonych w przydomowej oczyszczalni ścieków, na potrzeby zwykłego korzystania z wód, proponujemy dodać zapis w art. 422, aby do zgłoszenia wodnoprawnego w omawianym przypadku dołączyć deklarację właściwości użytkowych projektowanej przydomowej oczyszczalni ścieków zgodną z obowiązującymi normami.	Uwaga nieuwzględniona. Przedstawiony przepis projektu ustawy ma zapewnić ułatwienie wykonywania urządzeń wodnych służących do wprowadzania do ziemi ścieków oczyszczonych. Natomiast wprowadzenie wymogu załączania dodatkowego dokumentu w postaci „deklaracji właściwości użytkowych projektowanej przydomowej oczyszczalni ścieków” tylko utrudni wykonywanie takich urządzeń wodnych – co jest wbrew celowi nowego przepisu.
36.	IGWP	Art.2 Ustawa o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków. Uwaga ogólna W projekcie nowelizacji ustawy Prawo wodne zaproponowano również zmiany w przepisach ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków. Zmiany te mają m.in. dotyczyć wyposażenia organu regulacyjnego w kompetencję do opiniowania wieloletniego planu rozwoju i modernizacji. Propozycje zawarte w pkt.1) i 2) art.2 ustawy zmieniającej należy zdecydowanie i jednoznacznie ocenić negatywnie, stąd też Izba wnosi o usunięcie art.2 ustawy zmieniającej w całości. Wieloletni plan rozwoju i modernizacji jest rodzajem aktu prawnego uchwalanego przez radę gminy. Za pomocą tego aktu prawnego gmina wykonuje swoje zadanie własne w zakresie zbiorowego zaopatrzenia w wodę i zbiorowego odprowadzania ścieków, wyznaczając kierunki budowy i modernizacji urządzeń wodociągowych i urządzeń kanalizacyjnych. Wprawdzie zgodnie z art. 15 ust. 1 tej ustawy, to na przedsiębiorstwie wodociągowo-kanalizacyjnym ciąży obowiązek budowy tych urządzeń, niemniej jednak prawodawca wyraźnie wskazuje, iż obowiązek ten istnieje tylko wtedy, jeżeli budowę lub modernizację przewiduje wieloletni plan rozwoju i modernizacji. Istotną okolicznością jest również to, że wieloletni plan rozwoju i modernizacji nie reguluje bezpośrednio jakichkolwiek uprawnień mieszkańców gminy lub innych podmiotów korzystających z usług wodociągowo-	Uwaga nieuwzględniona. Opinie prezentowane przez organy administracji nie stanowią źródła prawa i są podstawą rozstrzygnięć podejmowanych przez inne podmioty stosujące prawo, mają wyłącznie charakter stanowiska specjalistycznego organu, które może pomóc w ocenie dostosowania się gmin do wymóg przewidzianych w przepisach Prawa wodnego. Dzięki opinii Wód Polskich, która nie ma wpływu na decyzję podejmowane przez gminy, gminy będą świadome w zakresie potrzeb inwestycyjnych albo planów inwestycyjnych dotyczących dostosowania do wymogów wynikających z przepisów powszechnie obowiązujących. Jednocześnie specjalistyczna opinia Wód Polskich jako materiał podlegający publicznemu udostępnieniu będzie pozwalała mieszkańcom gminy uzyskać odpowiednie informacje na temat planowanych działań gmin mających na celu usunięcie niezgodności z przepisami powszechnie obowiązującego. Wydanie takiej opinii nie stanowi ingerencji w samodzielność działania gminy, tak jak wydawania licznych opinii na etapie tworzenia przykładowo miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego nie pozbawia jednostek samorządu terytorialnego ich władztwa planistycznego.

	<p>kanalizacyjnych. Z punktu widzenia teorii prawa można go zatem zaliczyć do aktów zarządzania wewnętrznego.</p> <p>W proponowanych rozwiązaniach organ regulacyjny ma opiniować projekt wieloletniego planu rozwoju i modernizacji. W ocenie Izby, tego typu rozwiązanie stanowi nieuprawnioną, nieuzasadnioną i nadmierną ingerencję w sprawy jednostki samorządu terytorialnego. O ile bowiem można jeszcze zrozumieć rozwiązanie normatywne polegające na tym, iż organ regulacyjny opiniuje projekt regulaminu dostarczania wody i odprowadzania ścieków, o tyle całkowicie niezrozumiałym i nieuzasadnionym jest przyznanie kompetencji opiniodawczych wieloletniego planu rozwoju i modernizacji. Regulamin dostarczania wody i odprowadzania ścieków dotyczy bowiem sytuacji prawnej odbiorcy usług. Natomiast wieloletni plan rozwoju i modernizacji w żaden sposób nie wpływa bezpośrednio na sytuację prawną odbiorcy usług lub potencjalnego odbiorcy usług.</p> <p>Wyposażenie organu regulacyjnego w kompetencje opiniodawcze stanowi nadmierną ingerencję w samodzielność organizacyjną jednostki samorządu terytorialnego, chronioną konstytucyjnie. Wprawdzie w nowelizacji proponuje się jedynie opiniodawczą rolę organu regulacyjnego, niemniej jednak jakichkolwiek racjonalnych powodów, aby organ ten opiniował jakiegokolwiek kwestie dotyczące budowy i modernizacji urządzeń wodociągowych i kanalizacyjnych. Organ ten w żaden sposób nie powinien czynić przedmiotem swoich zainteresowań kwestii budowy urządzeń wodociągowych i kanalizacyjnych. Jest to bowiem wewnętrzna sprawa gminy będąca przedmiotem zadania własnego. Wyposażenie organów w kompetencje choćby tylko opiniodawcze w zakresie budowy i eksploatacji urządzeń wodociągowych i kanalizacyjnych powoduje, że rozwiązanie przyjęte w art. 3 ust. 1 ustawy zaopatrzeniowej, z którego wynika, że zbiorowe zaopatrzenie w wodę i zbiorowe odprowadzanie ścieków jest zadaniem własnym gminy, staje się fikcją.</p> <p>Izba wskazuje także na treść broszury, która została wydana w 2019 roku przez Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie i która dostępna jest do pobrania na ich oficjalnej stronie internetowej pod nazwą „Taryfy wodno-ściekowe. Co wpływa na ceny?”. W rozdziale dotyczącym roli organu regulacyjnego (na 31. stronie) znaleźć można następujący fragment: „Wody Polskie nie mogą kwestionować sposobu zarządzania przedsiębiorstwem, wysokości płac, systemu nagród finansowych, wysokości zaciągniętych bądź planowanych do zaciągnięcia pożyczek na inwestycje czy skali inwestycji. Są to sprawy własne samorządu. Możliwość kontrolowania ma wójt/burmistrz/prezydent miasta poprzez nadzór właścicielski lub nadzór nad przedsiębiorstwem wodociągowo-kanalizacyjnym,</p>	<p>Należy mieć na uwadze, że w obecnych przepisach prawnych wyznaczenie aglomeracji oraz wieloletni plan są ze sobą powiązane. Zgodnie z rozporządzeniem Ministra Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej z dnia 27 lipca 2018 r. w sprawie sposobu wyznaczania obszarów i granic aglomeracji podstawę wyznaczania aglomeracji stanowi wieloletnie plany rozwoju i modernizacji urządzeń wodociągowych i urządzeń kanalizacyjnych. Oznacza to, że inwestycje realizowane na terenie aglomeracji powinny być ujęte w tym dokumencie.</p>
--	---	---

		<p>któremu wydał zezwolenie”.</p> <p>art. 21 ust. 2 dodano pkt 6 – rozszerzono zakres informacji ujmowanych w „Wieloletnim planie rozwoju i modernizacji urządzeń wodociągowych i urządzeń kanalizacyjnych” (dalej plan wieloletni) o planowany sposób realizacji zadań ujętych w KPOSK. W proponowanej zmianie brak jest wytycznych dotyczących zakresu i szczegółowości wymaganej informacji; ponadto plany oraz KPOŚ powstają w różnych terminach. Najbardziej podstawową kwestią jest to, że plan wieloletni opracowywany jest przez przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne a realizacja krajowego programu oczyszczania ścieków komunalnych spoczywa na gminie. W większości przypadków są to dwa różne podmioty, co znacząco utrudnia samo procedowanie planu wieloletniego. Sporządzający taki plan musi mieć wiedzę, którą posiada organ zatwierdzający taki plan.</p> <p>Sytuację komplikuje fakt, że w wielu przypadkach przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne prowadzi działalność związaną ze zbiorowym zaopatrzeniem w wodę i zbiorowym odprowadzaniem ścieków na terenie więcej niż jednej gminy na podstawie porozumień międzygminnych, gdzie liczba odbiorców usług stanowi rząd wielkości rzędu kilku bądź kilkunastu odbiorców. Jest to bardzo częsta sytuacja kiedy to na przykład granicę gmin stanowiła droga z gospodarstwami domowymi po jednej stronie, a z czasem pojawiły się one po drugiej stronie czyli na terenie innej gminy. Doprowadzenie wody i odbiór ścieków od mieszkańców wzdłuż takiej drogi leży po stronie dwóch gmin. Infrastruktura doprowadzona do tamtego miejsca jest jedna i wtedy właśnie zastosowanie ma porozumienie międzygminne gdzie jedna gmina zrzeka się na korzyść innej praw i obowiązków związanych z obowiązkiem dostarczania wody i odprowadzania ścieków. Jest to dość powszechne rozwiązanie, które zwalnia drugą z gmin z obowiązku budowania podwójnej infrastruktury wodociągowo-kanalizacyjnej. Jeżeli na terenie gminy, której przedsiębiorstwo wod-kan obsługuje tylko kilku mieszkańców stworzona jest aglomeracja to obowiązek raportowania o tym spadnie na przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne, które nie musi wcale posiadać takiej wiedzy, gdyż na terenie gminy, gdzie prowadzi 99,9% swojej działalności nie musi być w ogóle utworzonej aglomeracji.</p>	
37.	IGWP	<p>Art. 3 Ustawa o utrzymaniu czystości i porządku w gminach</p> <p>Uwaga ogólna dotycząca osadów z przydomowych oczyszczalni ścieków</p> <p>W projekcie pojawiło się pojęcie „osadów ściekowych” w odniesieniu do osadów z przydomowych oczyszczalni ścieków. Pojęcie to nie zostało wyjaśnione w art. 2 – Definicje zmienianej ustawy, a zatem nie wiadomo czy osady te należy traktować jako odpady i stosować ustawę o odpadach czy w tym przypadku analogicznie do nieczystości ciekłych. Obecnie istnieją jedynie opinie poszczególnych Ministerstw co do ich zaliczenia do nieczystości ciekłych, jednocześnie Ministerstwa zastrzegają,</p>	<p>Uwaga częściowo uwzględniona.</p> <p>Mając na uwadze także stanowisko Ministra Klimatu i Środowiska, wskazujące, że osady ściekowe z przydomowych oczyszczalni ścieków wpisują się w definicję „ścieków bytowych”, w części uwzględniając przedmiotową uwagę zrezygnowano ze stosowania tego terminu w ramach projektu ustawy. Jednocześnie w celu eliminacji problemu dotyczącego konieczności</p>

		<p>iż wyrażone przez nich stanowisko jest jedynie opinią a nie wiążącą interpretacją prawa, co znajduje potwierdzenie w obowiązujących przepisach prawa.</p> <p>Pomimo interpretacji zamieszczonej też w dokumencie „Strategia postępowania z komunalnymi osadami ściekowymi na lata 2019-2022” (zgodnie z którą osady ściekowe z przydomowych oczyszczalni ścieków spełniają definicję ścieków bytowych i nieczystości ciekłych), charakter prawny tych osadów nadal wywołuje wiele wątpliwości. Obok niejasności, czy przyjmowanie ich do urządzeń kanalizacyjnych nie stanowi naruszenia przepisu art. 9 ust. 2 ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków, wątpliwość budzi również to, czy nie są one odpadami w rozumieniu ustawy o odpadach, a w konsekwencji - czy przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne jest uprawnione do gospodarowania nimi nie spełniając wymagań opisanych w art. 27 ust. 2 ustawy o odpadach. Ponadto, gospodarowanie odpadami niesie za sobą szereg obowiązków, które wymagałyby podjęcia przez przedsiębiorstwa wodociągowo-kanalizacyjne działań dostosowawczych (m. in. wprowadzenie rozwiązań technologicznych umożliwiających przyjmowanie odpadów oraz sposób prowadzenia wymaganej ewidencji). Należy też zwrócić uwagę, że zakwalifikowanie osadów ściekowych z oczyszczalni przydomowych jako odpad nakłada na odbiorcę, czyli podmiot świadczący usługi opróżniania „osadników w instalacjach przydomowych oczyszczalni ścieków” i transportu osadów ściekowych, nowe obowiązki wynikające z ustawy o odpadach (art.8.ust 2a punkt 2).</p> <p>W związku z tym, jeżeli osady z przydomowych oczyszczalni ścieków mają być wprowadzane do oczyszczalni (lub stacji zlewnych) należałoby jednoznacznie wyjaśnić ich charakter prawny, aby uniknąć wątpliwości. Nie wydaje się możliwym uporządkowanie tej kwestii bez ingerencji w zapisy ustawy o odpadach, która w art. 3 ust. 1, pkt 4) definiuje komunalne osady ściekowe jako „pochodzący z oczyszczalni ścieków osad z komór fermentacyjnych oraz innych instalacji służących do oczyszczania ścieków komunalnych oraz innych ścieków o składzie zbliżonym do składu ścieków komunalnych” i poświęca im w całości art. 96.</p>	<p>jednoznacznego przesądzenia kwalifikacji nieczystości ciekłych ujętych w osadnikach w instalacjach przydomowych oczyszczalni ścieków - doprecyzowano definicję „nieczystości ciekłych” poprzez wskazanie, iż obejmuje ona także nieczystości gromadzone przejściowo w osadnikach w instalacjach przydomowych oczyszczalni ścieków. W związku z tą zmianą w projekcie ustawy wprowadzono stosowne korekty stanowiące konsekwencję uwzględnienia w tym zakresie zgłoszonej uwagi.</p>
38.	IGWP	<p>Termin wdrażania Z uwagi na bardzo dużą ilość danych, ust. 5-6 do art. 3 ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach nie powinien obowiązywać wcześniej niż po upływie pełnego roku od wejścia w życie przepisu. Opisana w ust. 5 sprawozdawczość wymaga przede wszystkim wdrożenia we wszystkich gminach jednorodnego systemu kontroli, nadzoru i ewidencji. Obecnie wiele gmin nie radzi sobie z tymi problemami z uwagi na brak jasnych podstaw prawnych do egzekwowania obowiązków związanych z przyłączaniem do sieci kanalizacyjnej.</p>	<p>Uwaga uwzględniona Przewidziano, że sprawozdania, o którym mowa w art. 3 ust. 5 ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach sporządza się dopiero za rok 2022, by zapewnić możliwość zebrania danych z całego roku. Zmieniono także termin wejścia w życie przepisów dotyczących ww. sprawozdania na 1 stycznia 2022 r.</p>

39.	IGWP	<p>Art. 3 ust. 3 – nieobjęty projektowanymi zmianami Prowadzenie ewidencji zbiorników bezodpływowych i przydomowych oczyszczalni ścieków o których mowa w pkt 1 i 2 jest utrudnione z uwagi na brak jakichkolwiek wymogów co do zakresu informacji, które w takiej ewidencji powinny się znaleźć. Proponujemy sprecyzowanie jednolitego zakresu danych objętych ewidencją.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona. Ewidencja może stanowić dla gminy dodatkowe narzędzie planistyczne w zakresie gospodarki ściekowej w związku z tym jej zakres powinien być określany indywidualnie przez gminę w zależności od preferencji, przy uwzględnieniu wymogów związanych z odrębnymi przepisami ustawy, m.in. związanych ze sprawozdawczością.</p>
40.	IGWP	<p>Art. 3 ust. 5 W treści ust. 5 pojawia się stwierdzenie „osady ściekowe”, które nie zostało zdefiniowane i może sugerować, że mowa o komunalnych osadach ściekowych definiowanych w art. 3 ust. 1, pkt 4) Ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach. Dla uniknięcia kolizji z przepisami dotyczącymi odpadów konieczne jest uporządkowanie i odpowiednie zdefiniowanie pojęć.</p>	<p>Uwaga częściowo uwzględniona. Mając na uwadze także stanowisko Ministra Klimatu i Środowiska, wskazujące, że osady ściekowe z przydomowych oczyszczalni ścieków wpisują się w definicję „ścieków bytowych”, w części uwzględniając przedmiotową uwagę zrezygnowano ze stosowania tego terminu w ramach projektu ustawy. Jednocześnie w celu eliminacji problemu dotyczącego konieczności jednoznacznego przesądzenia kwalifikacji nieczystości ciekłych ujętych w osadnikach w instalacjach przydomowych oczyszczalni ścieków - doprecyzowano definicję „nieczystości ciekłych” poprzez wskazanie, iż obejmuje ona także nieczystości gromadzone przejściowo w osadnikach w instalacjach przydomowych oczyszczalni ścieków. W związku z tą zmianą w projekcie ustawy wprowadzono stosowne korekty stanowiące konsekwencję uwzględnienia w tym zakresie zgłoszonej uwagi.</p>
41.	IGWP	<p>Art. 3 ust. 5 pkt 2 Dane dotyczące liczby właścicieli/nieruchomości muszą być podawane przez przedsiębiorców prowadzących działalność w zakresie transportu (...) w sprawozdaniach kwartalnych. Nie jest możliwe podanie tych danych bez uzyskania ich od przedsiębiorcy. W przeciwnym razie dane będą mogły być uzyskane poprzez przeprowadzenie kontroli dowodów potwierdzających wywóz od wszystkich mieszkańców gminy przynajmniej raz w roku co jest fizycznie niewykonalne (np. w jednej miejscowości jest ok 2600 zbiorników oraz ok 450 oczyszczalni przydomowych, czyli kontrola ok. 3150 nieruchomości). Ponadto wiele nieruchomości może mieć jednego właściciela, zatem tego rodzaju informacja nie niesie żadnej wartości dla oceny spełnienia wymogów. Wskazano wymóg podania liczby osób zameldowanych, w nieruchomości na której znajduje się zbiornik bezodpływowy lub przydomowa oczyszczalnia ścieków. Obecny brak obowiązku meldunkowego powoduje, że dane w tym punkcie nie będą w żadnym stopniu odzwierciedlać rzeczywistości lub wręcz będą sprzeczne. Znane</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona. Pozyskanie danych o liczbie właścicieli nieruchomości oraz zameldowanych mieszkańców, od których odebrano nieczystości ciekłe oraz liczbie osób zameldowanych w nieruchomości, na której znajduje się dany zbiornik bezodpływowy lub przydomowa oczyszczalnia ścieków nie leży w gestii przedsiębiorcy. To na gminie ciąży ustawowy obowiązek organizacji systemu gospodarki ściekowej, w tym zapewnienia wywozu nieczystości, jeżeli podmiot nie zawarł stosownej umowy oraz kontrola sposobu gospodarowania ściekami z szamb i osadami z przydomowych oczyszczalni ścieków. Odnosząc się do obowiązku meldunkowego należy</p>

		są przypadki, gdzie liczba właścicieli nieruchomości jest wyższa niż liczba osób zameldowanych.	zaznaczyć, że gmina nie posiada prawnych możliwości określenia ilu mieszkańców w rzeczywistości zamieszkuje dany budynek, tym samym problem ulega „odwróceniu”. Jednocześnie należy przypomnieć o wymaganiach dotyczących jakości budowanych szamb i ich technicznej kontroli. Respektowanie prawa jest integralnym elementem porządku publicznego, tak więc założenie szczelności szamb z definicji pociąga za sobą konieczność ich opróżniania.
42.	IGWP	Art. 3 ust. 5 pkt 3 Nie sprecyzowano czy zapis dotyczy wyłącznie umów zawartych w danym roku kalendarzowym za który będzie przygotowywane sprawozdanie, czy wszystkich umów obowiązujących w konkretnej dacie. Ponadto występują przypadki, w których właściciel nieruchomości zawiera kilka umów, co powoduje, że liczba zawartych umów nie będzie tożsama z liczbą nieruchomości, dla których zawarto umowy, zatem wartość takiej informacji jest znikoma.	Uwaga nieuwzględniona. Art. 3 ust. 5 wskazuje, że sprawozdanie sporządzane dotyczące gospodarowania nieczystościami ciekłymi sporządzane jest za poprzedni rok kalendarzowy, a zatem informacje dotyczące liczby zawartych umów powinny obejmować wyłącznie dany okres sprawozdawczy. Należy mieć na uwadze, że umowa może mieć charakter ustny a dowodem jej realizacji jest rachunek lub faktura.
43.	IGWP	Art. 3 ust. 5 pkt 5 W propozycji nie sprecyzowano czy należy tu wskazać jakieś konkretne częstotliwości wywozu, czy zapisy np. z obowiązującego regulaminu utrzymania czystości i porządku na terenie danej gminy będą wystarczające. Nie jest jasne czy zapis odnosi się do pojedynczego (każdego) zbiornika. Należy mieć na uwadze, że sama częstotliwość opróżniania zbiornika bezodpływowego nie stanowi żadnej konkretnej informacji umożliwiającej ocenę prawidłowości gospodarowania ściekami, ponieważ wynika z objętości zastosowanego zbiornika i zużycia wody (zależnego od liczby mieszkańców nieruchomości). Wprowadzono też stwierdzenie nigdzie niedefiniowane „osadnik w instalacji przydomowej oczyszczalni ścieków”. Taki osadnik nie jest nieodzowną częścią przydomowych oczyszczalni wynikającą z jakichkolwiek przepisów. Brakuje też źródła takich danych, ponieważ obowiązek nie znajduje odzwierciedlenia w art. 9o ust 3. Wobec powyższego, nie ma uzasadnienia dla zbierania i sprawozdawania takich informacji.	Uwaga uwzględniona w zakresie sprawozdawczości dotyczącej częstotliwości wywozu nieczystości ciekłych. Doprecyzowano brzmienie przepisu. Uwaga nieuwzględniona w zakresie braku osadnika w przydomowej oczyszczalni ścieków. Brak osadnika w przydomowej oczyszczalni ścieków jest sytuacją teoretyczną. Brak osadnika w takiej oczyszczalni nie implikuje konieczności wywozu osadu z nieistniejącego urządzenia.
44.	IGWP	Art. 3 ust. 5 pkt 6 i 7 Taka informacja nie jest możliwa do uzyskania w przypadkach nieruchomości niepodłączonych do publicznego wodociągu pozyskujących wodę w ramach zwykłego korzystania z wód (np. z nieopomiarowanej studni), a takie przypadki występują relatywnie często w szczególności w obszarach nieobjętych również kanalizacją zbiorczą. W odrębnych przepisach nie ma obowiązku opomiarowania	Uwaga nieuwzględniona. Kwestie obliczania przeciętnych norm zużycia wody oraz odprowadzonych ścieków uregulowane zostały w art. 27 ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków.

		<p>ilości wody pobieranej z własnej studni, co stwarza też problemy rozliczeniowe w ramach zbiorowego odprowadzania ścieków z nieruchomości podłączonych do kanalizacji zbiorczej, a zaopatrywanych w wodę z własnego ujęcia. Dodatkowa wątpliwość dotyczy możliwości pozyskania przez gminę danych o zużyciu wody od operatora systemu zaopatrzenia z uwagi na ochronę danych osobowych.</p> <p>Pkt 7 mówi o ilości pobranej wody przez użytkowników niepodłączonych do sieci kanalizacyjnej, natomiast pkt. 6) mówi o ilości i rodzaju nieczystości ciekłych oraz ilości osadów ściekowych odebranych z obszaru gminy. Należy zaznaczyć, że ilość zużytej wody w przypadku oczyszczalni przydomowych nie będzie w takim bilansie nawet zbliżona do ilości osadów z POŚ – osady z reguły są wywożone w okresach od 6 miesięcy do 3 lat w ilościach do 1 m³, natomiast roczne zużycie wody w domu jednorodzinnym to wielkości rzędu 100 m³/rok.</p> <p>Zbieranie takich danych nie znajduje zatem uzasadnienia, a stanowi jedynie dodatkowe obciążenie sprawozdawaniem nierzetelnych i trudnych do pozyskania danych.</p>	<p>Odnosząc się do ochrony danych osobowych należy wskazać, że „operator” wykonuje obowiązki wynikające z zadań własnych gminy. Takie informacje nie stanowią więc tajemnicy dla samorządu ponieważ „operator” na podstawie zużytej wody rozlicza odbiorcę. Brak przekazywania tych danych przez „operatora” do samorządu uniemożliwiłby kontrolę nad tym pierwszym, co z kolei uniemożliwiłoby prawidłowe określenie wysokości taryf.</p> <p>W odniesieniu do treści pkt 6 usunięte zostało odwołanie do osadów ściekowych.</p>
45.	IGWP	<p>Art. 3 ust. 5 pkt 10 Zapisy art. 3 ust 5 pkt 1) i 10) są jednakowe (w jednym jest mowa o liczbie, a w drugim o ilości zbiorników bezodpływowych i przydomowych oczyszczalni ścieków).</p>	<p>Uwaga uwzględniona. Usunięto pkt 10.</p>
46.	IGWP	<p>Art. 6 ust. 1 Wskazane jest doprecyzowanie formy umowy jako pisemnej. Zapobiegnie to zastosowaniu przez właścicieli nieruchomości argumentacji, iż posiadają zawartą umowę ustną z przedsiębiorcą. Należy też rozważyć zasadność wymogu zawierania umów w przypadku wywozu osadów z oczyszczalni przydomowych. W wielu przypadkach, zgodnie z dokumentacją techniczną oczyszczalni przydomowych, osady wywożone są w dużych odstępach czasu (np. co 2 lata). Dowody uiszczania opłat winny zawierać dane dotyczące ilości odebranych nieczystości celem kontroli ilości wywiezionych nieczystości w stosunku do pobranej wody. Będzie to pomocne dla gmin gdzie w regulaminie czystości i porządku wskazano zapis iż ilość wywiezionych nieczystości ciekłych winna być zgodna z ilością pobranej wody.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona. Umowa może mieć charakter ustny a dowodem jej realizacji jest rachunek lub faktura, które może zostać przedstawiony przez właściciela nieruchomości w ramach kontroli. Częstotliwość pozbywania się nieczystości ciekłych powinna zostać określona w regulaminie utrzymania czystości i porządku na terenie gminy m.in. w oparciu o analizę ilości zbiorników bezodpływowych i przydomowych oczyszczalni ścieków znajdujących się na terenie gminy, możliwości logistycznych związanych z odbiorem i transportem tych nieczystości oraz charakteru terenów z jakich będą one odbierane, tj. tereny całorocznego zamieszkania, tereny rekreacyjne charakteryzujące się sezonowym zamieszkaniem itp.).</p> <p>Należy mieć również na uwadze, iż bezpowrotnie zużyta woda (np. w wyniku polewania ogrodu), zgodnie z art. 27 ust. 6 ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków może nie być wliczana</p>

			do ilości odprowadzonych ścieków. W związku z tym nie zawsze ilość nieczystości ciekłych będzie zgodna z ilością pobranej wody.
47.	IGWP	<p>Art. 6 ust. 5a Przepis mówi o kontroli przez gminę mieszkańców w zakresie umów i dowodów uiszczenia opłat za wywóz nieczystości ciekłych lub osadów. Z uwagi na częstą nieobecność właścicieli nieruchomości podczas kontroli lub brak woli wprowadzenia na teren nieruchomości celem realizacji kontroli lub mając na uwadze panującą sytuację epidemiczną, zasadnym jest dookreślenie formy przeprowadzenia kontroli np.:</p> <p>a) kontrola w terenie przy udziale właściciela – po kontroli zostaje sporządzony protokół z jej przeprowadzenia. lub</p> <p>b) kontrola poprzez dostarczenie na wniosek organu kontrolującego wymaganych dowodów potwierdzających wywóz nieczystości w żdanym przedziale czasowym (dostarczenie drogą elektroniczną lub tradycyjną).</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona. Formę kontroli pozostawia się w gestii gminy. Należy mieć na uwadze, iż kontrola umów i dowodów uiszczenia opłat za odbiór nieczystości ciekłych nie wymaga kontroli na terenie nieruchomości i może być realizowana w formie wezwania do przekazania kopii stosownych dokumentów.</p> <p>W przypadku powstania wątpliwości przez gminy, może ona podjąć decyzję o przeprowadzeniu kontroli w terenie przy udziale właściciela.</p>
48.	IGWP	<p>Art. 6 ust. 5aa Wskazane jest wprowadzenie sankcji w stosunku do przedsiębiorcy, który nie okazał w trakcie kontroli wymaganych dokumentów.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona. Zmieniono przepis w związku z wniesionymi uwagami i obecnie dotyczy on kontroli właścicieli nieruchomości a nie przedsiębiorców dlatego nie ma możliwości uwzględnienie przedmiotowej uwagi.</p>
49.	IGWP	<p>Art. 7 ust.1 punkt 2a) Wątpliwości budzi konieczność uzyskania bezpośrednio po wprowadzeniu przepisów zmieniających ww. projektu, odrębnego zezwolenia na opróżnianie osadników w instalacjach przydomowych oczyszczalni ścieków i transportu osadów ściekowych z przydomowych oczyszczalni ścieków dla przedsiębiorców posiadających aktualne zezwolenia na opróżnianie zbiorników bezodpływowych i transport nieczystości ciekłych. W ustawie zmieniającej należałoby przewidzieć możliwość rozszerzenia posiadanego obecnie zezwolenia w zakresie nieczystości ciekłych o zakres dotyczący osadów z przydomowych oczyszczalni ścieków, z uwzględnieniem dostarczenia zgody właściciela stacji zlewnej na odbiór osadów z przydomowych oczyszczalni ścieków.</p>	<p>Uwaga uwzględniona Zrezygnowano z konieczności uzyskiwania odrębnego zezwolenia na prowadzenie działalności w zakresie opróżniania osadników w instalacjach przydomowych dla przedsiębiorców prowadzących już działalność. Zastąpiono ten wymóg przez wprowadzenie przepisów pozwalających na podstawie dotychczasowych zezwoleń prowadzić w szerszym zakresie działalność obejmującą także odbiór nieczystości z osadników w instalacjach przydomowych. Wprowadzono wymóg uzyskania udokumentowania gotowości odbioru nieczystości przez stację zlewną.</p>
50.	IGWP	<p>Art. 8 ust. 2a O ile z proponowanego art. 8 ust. 2a pkt 2 i 3 wynika, że wymagane jest zezwolenie na opróżnianie osadników w instalacjach przydomowych oczyszczalni ścieków i transport osadów ściekowych, to w proponowanym art. 7 ust. 6c pominięto to zezwolenie, chociaż przepis dotyczy także osadów ściekowych (mowa jest jedynie o przedsiębiorcach posiadających zezwolenia na prowadzenie działalności w zakresie</p>	<p>Uwaga częściowo uwzględniona. Mając na także uwadze stanowisko Ministra Klimatu i Środowiska, wskazujące, że osady ściekowe z przydomowych oczyszczalni ścieków wpisują się w definicję „ścieków bytowych”, w części uwzględniając przedmiotową uwagę zrezygnowano ze stosowania tego</p>

		opróżniania zbiorników bezodpływowych i transportu nieczystości ciekłych).	terminu w ramach projektu ustawy. Jednocześnie w celu eliminacji problemu dotyczącego konieczności jednoznacznego przesądzenia kwalifikacji nieczystości ciekłych ujętych w osadnikach w instalacjach przydomowych oczyszczalni ścieków - doprecyzowano definicję „nieczystości ciekłych” poprzez wskazanie, iż obejmuje ona także nieczystości gromadzone przejściowo w osadnikach w instalacjach przydomowych oczyszczalni ścieków. W związku z tą zmianą w projekcie ustawy wprowadzono stosowne korekty stanowiące konsekwencję uwzględnienia w tym zakresie zgłoszonej uwagi, w tym w art. 7 ust. 6c.
51.	IGWP	Art. 9o, ust. 1 pkt 5a i 5b Wymóg będzie bardzo trudny do spełnienia ponieważ podmioty prowadzące działalność w zakresie opróżniania zbiorników bezodpływowych i transportu nieczystości ciekłych nie mają informacji czy odbierają nieczystości z obszaru aglomeracji czy spoza niej? Podmiotami takimi są zwykle osoby prowadzące działalność gospodarczą (często jednoosobowe firmy), które dysponują specjalistycznymi pojazdami asenizacyjnymi.	Uwaga nieuwzględniona. Wyznaczanie obszaru i granic aglomeracji następuje w formie aktu prawa miejscowego w formie uchwały rady gminy. Dokument ten powinien zawierać m.in. załącznik graficzny w postaci mapy z oznaczeniem granic aglomeracji. W związku z powyższym bardzo łatwo każdy może ustalić, czy miejsce z którego odbierane są nieczystości jest w aglomeracji, czy te znajduje się poza nią.
52.	IGWP	Art. 9o ust. 3 Choć rozszerzenie zakresu sprawozdania nie wymaga zmiany dotychczasowego rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 26 lipca 2018 r. w sprawie wzorów sprawozdań o odebranych i zebranych odpadach komunalnych, odebranych nieczystościach ciekłych oraz realizacji zadań z zakresu gospodarowania odpadami komunalnym, z uwagi na wprowadzenie pojęcia osadów z przydomowych oczyszczalni ścieków, może być konieczna zmiana zapisów w <u>Rozporządzeniu w sprawie warunków wprowadzania nieczystości ciekłych do stacji zlewnych wraz ze zmianą załącznika, w którym obecnie są wyspecyfikowane ścieki z podziałem na ścieki bytowe oraz przemysłowe</u> , natomiast nie ma osadów z przydomowych oczyszczalni ścieków.	Uwaga uwzględniona Dodano przepis przejściowy utrzymujący czasowo w mocy rozporządzenie w sprawie warunków wprowadzania nieczystości ciekłych do stacji zlewnych, zakładając zmianę tego rozporządzenia.
53.	IGWP	Art. 9o ust. 3 pkt 5) Należy zauważyć, że wystąpi problem identyfikacji przez firmy asenizacyjne określenia lokalizacji konkretnej nieruchomości w granicach aglomeracji lub poza nią, co pogorszy rzetelność danych istotnych dla spełnienia wymogów dyrektywy.	Uwaga nieuwzględniona. Wyznaczanie obszaru i granic aglomeracji następuje w formie aktu prawa miejscowego w formie uchwały rady gminy. Dokument ten powinien zawierać m.in. załącznik graficzny w postaci mapy z oznaczeniem granic aglomeracji.
54.	IGWP	Art. 9o ust. 3 pkt 7)	Uwaga częściowo uwzględniona.

		<p>Zamiast liczby właścicieli (nieprzydatna informacja) wskazane jest, aby wymagać wykazu adresów (nieruchomości), z których odebrano nieczystości/osady. Wykaz jest niezbędny do prawidłowego sporządzenia sprawozdania o którym mowa w ust 5 pkt 2). Liczba właścicieli podana za dany kwartał będzie najczęściej powielala liczbę nieruchomości w innych kwartałach. Sumaryczna liczba właścicieli zliczona z danego roku na podstawie sprawozdań będzie błędna – będzie zawierać podwójnie liczone nieruchomości tam gdzie wywozy były świadczone kilkakrotnie w ciągu danego roku. Liczbę należy zastąpić wykazem nieruchomości. Ponadto użytkownikiem nieruchomości nie musi być właściciel; może być nim również najemca.</p> <p>Wykaz, oprócz adresów winien zawierać dane dot. ilości odebranych nieczystości/osadów celem weryfikacji wywiązywania się właściciela z obowiązku wywozu nieczystości/osadów.</p>	<p>Uzupełnienie przepisu (art. 9o ust. 3 pkt 6) o wykaz adresów nieruchomości.</p>
55.	IGWP	<p>Art. 10 ust. 1 – nieobjęty projektem</p> <p>Należy zastrzyć sankcje karne przewidziane w tym przepisie, ponieważ w praktyce przedsiębiorcy posiadający zezwolenie są objęci potencjalnie znacznie większymi sankcjami niż przedsiębiorcy działający bez zezwolenia.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona.</p> <p>Przepis art. 10 ust. 1 odnosi się do prowadzenia działalności m.in. w zakresie opróżniania zbiorników bezodpływowych i instalacji przydomowych pomimo braku zezwolenia. W opinii Ministerstwa Infrastruktury właściwszym sposobem wzmocnienia prowadzenia legalnej działalności przez przedsiębiorców jest wzmocnienie i rozbudowanie systemu administracyjnych kar pieniężnych zamiast zastrzania przepisów karnych. Sankcje pieniężne są bardziej mobilizujące dla podmiotu prowadzącego działalność gospodarczą od sankcji karnych i zapewniają osiągnięcie skutku przewidzianego w projekcie ustawy.</p>
56.	IGWP	<p>Art. 10 ust. 2d</p> <p>Art. 225 § 1 Kodeksu Karnego znajduje również zastosowanie w trakcie kontroli, o których mowa w art. 6 ust 5a i jest silniejszą sankcją karną dla utrudniającego kontrolę:</p> <p>„Kto osobie uprawnionej do przeprowadzania kontroli w zakresie ochrony środowiska lub osobie przybranej jej do pomocy udaremnia lub utrudnia wykonanie czynności służbowej, podlega karze pozbawienia wolności do lat 3”.</p> <p>Zapis dotyczy nieruchomości wyposażonych w zbiorniki bezodpływowe lub POŚ, zasadnym jest rozszerzenie zapisu w odniesieniu do zapisów art. 6 ust 5aa tj. sankcji wobec przedsiębiorców świadczących usługi wywozu nieczystości ciekłych lub osadów.</p> <p>Wskazane jest też rozważenie wprowadzenia sankcji dla użytkowników zbiorników bezodpływowych i przydomowych oczyszczalni ścieków nieprzeznaczających zapisów prawnych dot. eksploatacji.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona.</p> <p>Przewidziany w ustawie system sankcyjny w zakresie nowych propozycji rozwiązań, w szczególności dotyczących administracyjnych kar pieniężnych jest odpowiedni. Ministerstwo Infrastruktury nie dostrzega potrzeby rozbudowywania sankcji karnych w tym zakresie, gdyż administracyjne kary pieniężne zapewniają osiągnięcie celu ustawy.</p>

57.	IGWP	<p>Art. 6 projektu Przepis powinien zawierać informację, iż pierwsze sprawozdanie (sporządzone do 2 m-cy po wejściu w życie ustawy tj. sprawozdanie za 2021 rok) opierać się będzie wyłącznie na danych dotychczas zgromadzonych przez wójta, burmistrza, prezydenta, więc część z nich w myśl nowych przepisów, będzie praktycznie niemożliwa do podania. Dopiero po pełnym roku od wprowadzenia ustawy dane do sprawozdań będą dostarczane w sprawozdaniach kwartalnych od przedsiębiorców – m.in. dane dot. ilości nieczystości, ilości nieruchomości.</p> <p>Ponadto w odniesieniu do art. 11 pkt 2 niniejszej ustawy - sprawozdania kwartalne od przedsiębiorców wg nowego zakresu będą służyć do wójta, burmistrza, prezydenta dopiero po upływie 12 m-cy od wejścia w życie ustawy. W związku z tym również drugie sprawozdanie tj. za 2022 rok będzie opierało się na częściowych danych dotychczas zgromadzonych przez organy.</p> <p>Z uwagi na nowy, rozszerzony zakres sprawozdania wskazane jest wydłużenie terminu na przygotowanie pierwszego sprawozdania do 6 miesięcy.</p>	<p>Uwaga uwzględniona Przewidziano, że sprawozdania, o którym mowa w art. 3 ust. 5 ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach sporządza się dopiero za rok 2022, by zapewnić możliwość zebrania danych z całego roku. Zmieniono także termin wejścia w życie przepisów dotyczących ww. sprawozdania na 1 stycznia 2022 r.</p> <p>W zakresie sprawozdań kwartalnych przewidziano, że nowe zasady ich sporządzania dotyczą dopiero okresu od 1 stycznia 2022 r.</p>
58.	IGWP	<p>Art. 11 projektu Punkt 2 – jak opisano wyżej, wejście w życie przepisów określonych w tym punkcie powinno nastąpić dopiero po upływie pełnego roku kalendarzowego.</p>	<p>Uwaga uwzględniona W zakresie sprawozdań kwartalnych przewidziano, że nowe zasady ich sporządzania dotyczą dopiero okresu od 1 stycznia 2022 r.</p>
59.	Stowarzyszenie Eksploatatorów Obiektów Gospodarki Wodno-Ściekowej (SEOGWS)	<p>W proponowanym nowym art. 87a ustawy Prawo Wodne wprowadzono kluczowe zapisy dla spełnienia podstawowych wymogów Dyrektywy 91/271/EWG. Jednocześnie stwierdzamy, że są one bardziej restrykcyjne aniżeli oczekiwania Komisji Europejskiej w tym zakresie.</p> <p>W ocenie skutków regulacji przywołano uzasadnioną opinię Komisji Europejskiej z 2020 r. Na str. 15 tego dokumentu wskazano, że: „komisja uznała, że wystarczający będzie wskaźnik zbierania ścieków na poziomie 98 %, przy czym pozostałe 2 % niezbranego ładunku nie powinno stanowić RLM równej bądź przekraczającej 2000. Dlatego też wszystkie aglomeracje mające systemy zbierania 98 % usuwanych ścieków komunalnych są uznawane za spełniające wymogi dyrektywy, pod warunkiem że pozostałe 2 % niezbranego ładunku nie stanowi RLM (równoważna liczba mieszkańców) równej bądź przekraczającej 2000.”</p> <p>Komisja nie wyznaczyła zatem warunku, by niezbrany ładunek nieprzekraczający 2 % i 2000 RLM musiał być zbierany i oczyszczany w jakiś ściśle określony sposób. Komisja nie postawiła również wymagań w których określa sposoby i wymagania w zakresie oczyszczania ścieków w</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona. Należy mieć na uwadze, iż ścieki nieoczyszczone w jakiegokolwiek systemach oczyszczania ścieków mają negatywny wpływ na jakość wód podziemnych oraz powierzchniowych. To z kolei może negatywnie wpłynąć zarówno na stan środowiska jak i na zdrowie i życie ludności korzystającej z danego zasobu wodnego (woda pitna, rekreacja itd.). W związku z tym brak oczyszczania ścieków powinien mieć wyłącznie charakter incydentalny, związany z nagłymi zdarzeniami.</p> <p>Wyłączenie części RLM, a zatem części mieszkańców z obowiązku oczyszczania ścieków naruszałoby zasadę równości obywateli wobec prawa wynikającą z art. 32 Konstytucji RP.</p> <p>W odniesieniu do spełnienia przez aglomeracje warunków</p>

		<p>obszarach o zaludnieniu mniejszym niż 2000 RLM, dla których nie jest konieczne uchwalanie aglomeracji.</p> <p>Ponadto na stronie 15 uzasadnionej opinii KE wskazano: <i>„Aglomeracje, które nie spełniają powyższych warunków, mogą nadal być uznawane za spełniające wymogi dyrektywy, jeżeli – w sytuacjach gdy wprowadzenie systemu zbierania nie jest uzasadnione, ponieważ nie przyniosłoby korzyści dla środowiska lub powodowałoby nadmierne koszty – ładunek nieodprowadzony do systemów zbierania oczyszczają indywidualne lub inne właściwe systemy (IAS), które osiągają ten sam poziom ochrony środowiska jak określono w art. 3 ust. 1 akapit ostatni dyrektywy”.</i></p> <p>Zatem warunek aby „ładunek nieodprowadzony do systemów zbierania oczyszczają indywidualne lub inne właściwe systemy (IAS), które osiągają ten sam poziom ochrony środowiska jaki jest wymagany dla całej aglomeracji ” dotyczy tylko i wyłącznie sytuacji, kiedy aglomeracja nie posiada 98 % ładunku ujętego w systemy zbiorcze lub posiada więcej niż 2000 RLM poza systemem zbierania, a mimo tego miałyby być zakwalifikowana jako spełniająca warunki dyrektywy.</p>	<p>dyrektywy ściekowej należy wyjaśnić, iż oceny takiego spełnienia dokonuje Komisja Europejska.</p>
60.	SEOGWŚ	<p>Równocześnie proponujemy doprecyzowanie zapisów dotyczących zapewniania tego samego poziomu ochrony środowiska jak dla całej aglomeracji wskazując, że mowa o zapewnieniu co najmniej tego samego poziomu ochrony.</p> <p>Zmiana ta wyeliminuje możliwość interpretacji przepisu ograniczającą oczyszczanie ścieków niezbranych siecią kanalizacyjną w <i>przypadku gdy wprowadzenie systemu zbierania nie jest uzasadnione</i> jedynie w oczyszczalni o RLM z przedziałów określonych w załączniku nr 3 do rozporządzenia Ministra Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej z dnia 12 lipca 2019 r. w sprawie substancji szczególnie szkodliwych dla środowiska wodnego oraz warunków, jakie należy spełnić przy wprowadzaniu do wód lub do ziemi ścieków, a także przy odprowadzaniu wód opadowych lub roztopowych do wód lub do urządzeń wodnych.</p> <p>Rozumiemy, że ideą jest aby ścieki niezbrane siecią kanalizacyjną oczyszczać w oczyszczalni ścieków co najmniej do parametrów przewidzianych dla danego przedziału RLM. Tym samym niezbrane siecią ścieki mogą być kierowane do oczyszczalni w aglomeracji większej aniżeli ta, w której zostały wytworzone.</p> <p>Mając na względzie powyższą argumentację proponujemy zapis art. 87a w następującej postaci:</p> <p>„Art. 87a. Aglomeracja wyznaczona w drodze uchwały, będącej aktem prawa miejscowego, powinna spełniać następujące warunki:</p> <p>1) być wyposażona w sieć kanalizacyjną gwarantującą zbieranie co najmniej</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona.</p> <p>Obecnie obowiązujące przepisy, m.in. w ramach rozporządzenia Ministra Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej z dnia 12 lipca 2019 r. w sprawie substancji szczególnie szkodliwych dla środowiska wodnego oraz warunków, jakie należy spełnić przy wprowadzaniu do wód lub do ziemi ścieków, a także przy odprowadzaniu wód opadowych lub roztopowych do wód lub do urządzeń wodnych nie ogranicza możliwości stosowania bardziej rygorystycznych parametrów oczyszczania ścieków.</p>

		<p>98 % ładunku zanieczyszczeń z obszaru aglomeracji wyrażonego w równoważnej liczbie mieszkańców oraz</p> <p>2) zapewniać aby ładunek zanieczyszczeń niezebrany siecią kanalizacyjną, był mniejszy niż 2000 równoważnej liczby mieszkańców,</p> <p>3) w przypadku gdy wprowadzenie systemu zbierania spełniającego warunki określone w ust 1) i 2) nie jest uzasadnione, ponieważ nie przyniosłoby korzyści dla środowiska lub powodowałoby nadmierne koszty, zapewnić, że pozostały ładunek zanieczyszczeń jest oczyszczany w innych systemach oczyszczania ścieków, zapewniających co najmniej ten sam poziom ochrony środowiska jak dla całej aglomeracji, w tym w szczególności gromadzony w zbiornikach bezodpływowych i oczyszczany w oczyszczalni ścieków o wymaganiach co najmniej jak dla wyznaczonej aglomeracji,</p> <p>4) zapewniać wydajność oczyszczalni ścieków pozwalającą odebrać całość ładunku zanieczyszczeń powstających w aglomeracji oraz</p> <p>5) stosować technologię oczyszczania ścieków z aglomeracji gwarantującą osiągnięcie wymaganych przepisami powszechnie obowiązującymi standardów oczyszczania ścieków dla oczyszczalni ścieków znajdującej się w aglomeracji o określonej wielkości wyrażonej równoważną liczbą mieszkańców.”.</p>	
61.	SEOGWŚ	<p><u>USTAWA O UTRZYMANIU CZYSTOŚCI I PORZĄDKU W GMINACH</u></p> <p>W projekcie ustawy wprowadzono zapisy, w których mowa o osadach ściekowych z przydomowych oczyszczalni ścieków. Wydaje się słusznym przywołanie w art. 2 ustawy definicji przedmiotowego medium, tak jak ma to miejsce w przypadku nieczystości ciekłych.</p> <p>W opinii Stowarzyszenia, aby uniknąć nadinterpretacji przepisów ustawy, należy wyraźnie wskazać, że odbiór osadów z przydomowych oczyszczalni ścieków może być lub powinien być realizowany w oparciu o te same przepisy co nieczystości ciekłe ze zbiorników bezodpływowych – używając skrótu myślowego: osady z przydomowych oczyszczalni ścieków mogą być traktowane jak nieczystości ciekłe a nie odpady w rozumieniu ustawy o odpadach.</p> <p>Takie podejście wymaga również przeanalizowania zapisów rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 17 października 2002 r. w sprawie warunków wprowadzania nieczystości ciekłych do stacji zlewnych (t.j. Dz.U.2020.939).</p> <p>Obecnie jednostki odpowiedzialne za odprowadzanie i oczyszczanie ścieków nie mają jednoznacznych wytycznych jak traktować osady z oczyszczalni przydomowych. Istnieją jedynie opinie poszczególnych Ministerstw co do ich zaliczenia do nieczystości ciekłych. Jednocześnie Ministerstwa te zastrzegają, iż wyrażone przez nich stanowisko jest jedynie opinią a nie wiążącą</p>	<p>Uwaga częściowo uwzględniona.</p> <p>Mając także na uwadze stanowisko Ministra Klimatu i Środowiska, wskazujące, że osady ściekowe z przydomowych oczyszczalni ścieków wpisują się w definicję „ścieków bytowych”, w części uwzględniając przedmiotową uwagę zrezygnowano ze stosowania tego terminu w ramach projektu ustawy. Jednocześnie w celu eliminacji problemu dotyczącego konieczności jednoznacznego przesądzenia kwalifikacji nieczystości ciekłych ujętych w osadnikach w instalacjach przydomowych oczyszczalni ścieków - doprecyzowano definicję „nieczystości ciekłych” poprzez wskazanie, iż obejmuje ona także nieczystości gromadzone przejściowo w osadnikach w instalacjach przydomowych oczyszczalni ścieków. W związku z tą zmianą w projekcie ustawy wprowadzono stosowne korekty stanowiące konsekwencję uwzględnienia w tym zakresie zgłoszonej uwagi.</p>

		interpretacją prawa. Reasumując, część gmin i przedsiębiorstw traktuje te osady jak nieczystości ciekłe, a część wykazuje je jak odpady.	
62.	SEOGWŚ	<p>Wnioskujemy o doprecyzowanie art. 7 ust. 6c ustawy w następujący sposób: <i>(...) Gminne jednostki organizacyjne, o których mowa ust. 5, w zakresie prowadzonej działalności dotyczącej transportu nieczystości ciekłych, oraz przedsiębiorcy posiadający zezwolenia na prowadzenie działalności w zakresie opróżniania zbiorników bezodpływowych i transportu nieczystości ciekłych obowiązane są do dostarczania nieczystości ciekłych pochodzących ze zbiorników bezodpływowych oraz osadów ściekowych z instalacji przydomowych oczyszczalni ścieków do oczyszczalni ścieków spełniającej co najmniej wymagania określone w przepisach wydanych na podstawie art. 99 ust. 1 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne (Dz. U. z 2021 r. poz. 2233), przewidziane dla oczyszczalni ścieków znajdujących się w granicach aglomeracji, z której są dostarczane nieczystości ciekłe.</i></p> <p>Zmiana zapisu ma na celu uszczegółowienie – umożliwienie oczyszczania nieczystości ciekłych i osadów z przydomowych oczyszczalni ścieków w oczyszczalniach ścieków w aglomeracjach większych (mających wyższe wymagania w zakresie jakości odprowadzanych ścieków) aniżeli w której zostały wytworzone.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona.</p> <p>Obecnie obowiązujące przepisy, m.in. w ramach rozporządzenia Ministra Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej z dnia 12 lipca 2019 r. w sprawie substancji szczególnie szkodliwych dla środowiska wodnego oraz warunków, jakie należy spełnić przy wprowadzaniu do wód lub do ziemi ścieków, a także przy odprowadzaniu wód opadowych lub roztopowych do wód lub do urządzeń wodnych nie ogranicza możliwości stosowania bardziej rygorystycznych parametrów oczyszczania ścieków.</p>
63.	SEOGWŚ	<p>SEOGWŚ wnosi o zmianę zapisu w art. 8 ust. 2a punkt 3 ustawy, wprowadzonego w projekcie ustawy zgodnie z art. 3 ust. 7, w następujący sposób: <i>Przedsiębiorca ubiegający się wyłącznie o (...) powinien udokumentować gotowość ich odbioru przez stację zlewną lub oczyszczalnię ścieków.</i></p>	<p>Uwaga nieuwzględniona.</p> <p>Należy wskazać, że zgodnie z definicją „stacji zlewnej” - - rozumie się przez to instalacje i urządzenia zlokalizowane przy kolektorach sieci kanalizacyjnej lub przy oczyszczalniach ścieków służące do przyjmowania nieczystości ciekłych dowożonych pojazdami asenizacyjnymi z miejsc gromadzenia. W związku z tym nie ma potrzeby wskazywania, że należy wykazać gotowość odbioru ścieków przez oczyszczalnię ścieków.</p>
64.	SEOGWŚ	<p>W odniesieniu do art. 3 ust. 1 b projektu ustawy SEOGWŚ wnosi o zrezygnowanie z zapisów art. 3 ust. 5, punkt 6 ustawy. Osady z przydomowych oczyszczalni ścieków z reguły są wywożone z częstotliwością od 6 miesięcy do 3 lat w ilościach do 1 m³, natomiast roczne zużycie wody w domu jednorodzinnym wynosi średnio ok. 100 m³/rok. Tym samym ilość osadów z oczyszczalni przydomowych w odniesieniu do ilości zużytej wody jest marginalna.</p> <p>Zbieranie takich danych nie znajduje zatem uzasadnienia, a stanowi jedynie dodatkowe obciążenie sprawozdawaniem nierzetelnych i trudnych do pozyskania danych.</p> <p>W przypadku podtrzymania dotychczasowej propozycji zapisu należy doprecyzować, w jakich jednostkach ma być wyrażona ilość osadów ściekowych z przydomowych oczyszczalni ścieków. Zasadnym wydaje się przyjęcie jednostki m³,</p>	<p>Uwaga częściowo uwzględniona.</p> <p>W związku z rezygnacją ze stosowania terminu „osadów ściekowych” ograniczono zakres przepisu do ilości i rodzaju nieczystości ciekłych odebranych z obszaru gminy.</p>

		jak dla wody czy nieczystości ciekłych, ale jednocześnie w przypadku wykazywania ilości wytwarzanych w oczyszczalniach osadów ściekowych, ewidencja prowadzona jest w oparciu jednostkę Mg.	
65.	SEOGWŚ	W uzasadnieniu do projektu ustawy, w szczegółowych uzasadnieniach następujących artykułów ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach : art. 3 ust. 4-6; art. 5 ust. 1 pkt 3b; art. 6 ust. 1; art. 6 ust. 6; art. 6 ust. 7 pkt 1; art. 6 ust. 7 pkt 4; art. 6a ust. 1; art. 9o ust. 1 pojawia się nazwa komunalne osady ściekowe. SEOGWŚ wnosi o zmianę nazwy na osady ściekowe z przydomowych oczyszczalni ścieków.	Uwaga uwzględniona. Dokonano stosownych zmian w uzasadnieniu do projektu ustawy.
66.	Urząd Gminy i Miasta Lwówek Śląski	Art. 3, pkt 1, litera b, pkt 2 - prosimy o zmianę zapisu z podania liczby osób zameldowanych na liczbę osób zamieszkujących nieruchomość, która ma być podana w sprawozdaniu; powód: - wytwarzanie nieczystości ciekłych niewątpliwie wiąże się z zamieszkiwaniem nieruchomości, a często bywa tak, że osoby zameldowane zamieszkują poza terenem gminy. Poza tym opłata wynikająca z ww. ustawy odnosi się do osób zamieszkujących nieruchomość.	Uwaga nieuwzględniona. Gmina nie posiada prawnych możliwości określenia ilu mieszkańców w rzeczywistości zamieszkuje dany budynek, tym samym problem ulega „odwróceniu”.
67.	Urząd Gminy i Miasta Lwówek Śląski	Art. 3, pkt 1 litera b, pkt 3 - doprecyzowanie czy chodzi o podanie liczby zawartych umów przez właścicieli nieruchomości w okresie sprawozdawczym, czy ogółem liczby zawartych umów na koniec okresu sprawozdawczego (z przepisu art. 6 ust. 1 nie wynika, do jakiego okresu ta liczba ma odniesienie.	Uwaga uwzględniona Doprecyzowano przepis przez wskazanie okresu z którego przedkładane są umowy.
68.	Urząd Gminy i Miasta Lwówek Śląski	Art. 3 pkt 1, litera b, pkt 7 - w odniesieniu do ilości pobranej wody przez użytkowników niepodłączonych do sieci kanalizacyjnej jaką normę ma przyjąć gmina do sprawozdania? W Rozporządzeniu Ministra Infrastruktury z dnia 14 stycznia 2002 r. w sprawie określenia przeciętnych norm zużycia wody w Tabeli 1 dla gospodarstw domowych występuje zróżnicowanie ilości wody ze względu na wyposażenie nieruchomości, tj. od 0,9 m ³ do 4,2 m ³ /mieszkańca/miesiąc - którą wartość ma przyjąć gmina?	Uwaga wyjaśniona. Ilość pobranej wody przez użytkowników niepodłączonych do sieci kanalizacyjnej, o której mowa w pkt 7 powinna odpowiadać systemowi stosowanemu przez przedsiębiorstwa wodociągowo-kanalizacyjne do rozliczenia za zbiorowe zaopatrzenie w wodę. W przypadku konieczności rozliczenia w oparciu o przeciętne normy zużycia wody zastosowanie ma rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 14 stycznia 2002 r. w sprawie określenia przeciętnych norm zużycia wody. W tabeli 1 wskazano przeciętne normy z rozróżnieniem na wyposażenie mieszkania w poszczególne typy instalacji. W związku z tym należy je stosować odpowiednio do danego przypadku.
69.	Urząd Gminy i Miasta Lwówek Śląski	Art. 3 pkt 9 litera c - proszę o dodanie podmiotowi składającemu sprawozdanie z prowadzenia działalności w zakresie opróżniania zbiorników bezodpływowych i transportu nieczystości ciekłych lub w zakresie opróżniania osadników w instalacjach przydomowych oczyszczalni ścieków i transportu osadów ściekowych - obowiązku dołączenia do sprawozdania wykazu wszystkich właścicieli nieruchomości, od których odebrano nieczystości w okresie sprawozdawczym (w	Uwaga częściowo uwzględniona. Uzupełnienie przepisu (art. 9o ust. 3 pkt 6) o wykaz adresów nieruchomości.

		wykazie ma być podany adres nieruchomości, z której odebrano ścieki oraz ilość odebranych ścieków).	
70.	Prezydent Miasta Gniezna	<p>Problem niekontrolowanego zagospodarowania nieczystości płynnych odbieranych ze zbiorników bezodpływowych jest bardzo poważny i stanowi zagrożenie dla środowiska naturalnego, ale także zdrowia i życia ludzi oraz zagrożenie dla życia zwierząt.</p> <p>Dlatego też Miasto Gniezno zgłosiło wyzwanie do KLIMATONU DLA MIAST organizowanego przez Polski Fundusz Rozwoju oraz Ministerstwo Funduszy i Polityki Regionalnej polegające na stworzeniu aplikacji, która pozwoli poprzez porównanie szeregu danych pozyskanych od użytkowników zbiorników bezodpływowych, firm asenizacyjnych a także danych pozyskanych z punktu zlewnego oraz podmiotu dostarczającego wodę od gospodarstw posiadających zbiorniki bezodpływowe, wskazać potencjalne nieprawidłowości w zakresie szczelności zbiorników, jak i procesu odbioru ścieków i ich zagospodarowania.</p> <p>Dlatego też z wielką nadzieją przyjemnością przyjęliśmy inicjatywę Pan Ministra w zakresie zmiany ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach.</p> <p>W związku z Projektem zmiany ustawy o zmianie ustawy - Prawo wodne oraz niektórych innych ustaw z dnia 20 grudnia 2021r. proszę więc o rozważenie możliwości wpisania dodatkowych zapisów, w celu umożliwienia wójtowi, burmistrzowi, prezydentowi miasta właściwej kontroli właścicieli nieruchomości w zakresie sposobu postępowania odnośnie gospodarki nieczystościami płynnymi i osadami ściekowymi z instalacji przydomowych oczyszczalni ścieków.</p> <p>W szczególności uprzejmie proszę w art. 3. w ustawie z dnia 13 września 1996r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz. U. z 2021r. poz. 888 i 1648) uzupełnić dodawany ust. 5 pkt 7, które w Projekcie zmiany ustawy o zmianie ustawy - Prawo wodne oraz niektórych innych ustaw w dodawanym ust. 5 proponuje się zmianę zapisu pkt 7) na zapis: ilości pobranej wody przez użytkowników niepodłączonych do sieci kanalizacyjnej; na ilości pobranej wody przez użytkowników niepodłączonych do sieci kanalizacyjnej na podstawie podawanych przez nich wskazań liczników albo wskazań podawanych przez podmiot dostarczający wodę.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona.</p> <p>Ogólny charakter przepisu umożliwia stosowanie różnych metod pozyskiwania informacji o ilości pobranej wody w zależności od sytuacji danej nieruchomości. Należy mieć na uwadze, iż zgodnie z art. 27 ust. 1 ustawy z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków ilość wody dostarczonej do nieruchomości ustala się na podstawie wskazania wodomierza głównego, a w przypadku jego braku - w oparciu o przeciętne normy zużycia wody.</p>
71.	Prezydent Miasta Gniezna	<p>Proszę o uszczegółowienie czym różni się w proponowanym art. 3 ust. 5: pkt 1) liczba zbiorników bezodpływowych i przydomowych oczyszczalni ścieków na terenie gminy od pkt 10) ilość zbiorników bezodpływowych i przydomowych oczyszczalni ścieków na terenie gminy.</p>	<p>Uwaga uwzględniona.</p> <p>Usunięto pkt 10.</p>
72.	Prezydent Miasta Gniezna	<p>W celu prowadzenia działań kontrolnych właściwego postępowania z nieczystościami ciekłymi i osadami ściekowymi z instalacji przydomowych oczyszczalni ścieków oraz możliwości przygotowania rzetelnego sprawozdania,</p>	<p>Uwaga częściowo uwzględniona.</p> <p>W ramach przedmiotowej nowelizacji dokonano modyfikacji nowododanego przepisu art. 6 ust 5aa UCP</p>

	<p>przez wójta, burmistrza, prezydenta miasta o którym mowa w dodawanym art. 3 ust. 5 u.u.c.p.g. proszę o wprowadzenie możliwości żądania przez wójta, burmistrza, prezydenta miasta od posiadaczy zbiorników bezodpływowych oraz instalacji przydomowych oczyszczalni ścieków informacji, które pozwolą:</p> <ul style="list-style-type: none"> - zidentyfikować pojemność zbiornika bezodpływowego - zweryfikować częstotliwość odbioru nieczystości płynnych lub osadów ściekowych z instalacji przydomowych oczyszczalni ścieków, - zweryfikować ilość odebranych nieczystości płynnych lub ilości odebranych osadów ściekowych z instalacji przydomowych oczyszczalni ścieków, - określić ilość wody pobranej przez gospodarstwo w stosunku do ilości odprowadzonych nieczystości płynnych, w szczególności żądać podania wskazania licznika poboru wody na dzień odbioru nieczystości oraz wskazać przez podmiot ilość odebranych nieczystości płynnych, osadów ściekowych z instalacji przydomowych oczyszczalni ścieków, nakazać podanie w dokumencie poświadczającym realizację usługi minimalnych wymagań informacyjnych, w tym ilości odebranych nieczystości płynnych, osadów ściekowych z instalacji przydomowych oczyszczalni ścieków. <p>Gmina chce kontrolować, czy sposób postępowania z nieczystościami płynnymi oraz osadami ściekowymi z instalacji przydomowych oczyszczalni ścieków jest prawidłowy, jednak wielokrotnie brakuje jej narzędzi w tej materii.</p> <p>Wobec powyższego proszę o rozważenie możliwości wprowadzenia proponowanych zmian/uzupełnień.</p>	<p>wskazując, iż wójt, burmistrz lub prezydent miasta jest obowiązany prowadzić kontrolę, o której mowa w ust. 5a, co najmniej raz na dwa lata, zgodnie z planem kontroli, określającym co najmniej wykaz podmiotów podlegających kontroli w okresie kontrolowanym.</p> <p>W odniesieniu do pozostałych sugestii należy wskazać, iż właściciele nieruchomości wyposażonych w zbiorniki bezodpływowe lub przydomowe oczyszczalnie ścieków nie mają możliwości weryfikacji ilości nieczystości ciekłych i tym samym wskazania ich ilości w momencie odbioru przez właściwy podmiot.</p> <p>Podobnie w przypadku podania przez właściciela nieruchomości wskazania licznika poboru wody na dzień odbioru nieczystości - należy mieć na uwadze art. 27 ust. 1 ustawy z dnia 7 czerwca 2001 r. <i>o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków</i>, zgodnie z którym w przypadku braku wodomierza głównego ilość wody dostarczonej do nieruchomości ustala się o przeciętne normy zużycia wody. Ustaleń tych dokonuje przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne, a nie właściciel nieruchomości.</p>
--	---	---

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy o zmianie ustawy – Prawo wodne oraz niektórych innych ustaw (UC112)

Lp.	Jedn. red.	Treść przepisu projektu	Uzasadnienie wprowadzenia przepisu
1	Art. 1 pkt 11 lit. c	<p>Pkt 11 lit. c) w ust. 6 pkt 2 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„2) wytwarzanie energii elektrycznej w instalacjach odnawialnych źródeł energii, o których mowa w art. 2 pkt 13 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii;”;</p>	<p>Przedmiotowa zmiana zapewni większe możliwości rozwoju odnawialnych źródeł energii w ramach działalności gospodarczej prowadzonej przez Wody Polskie, co także doprowadzi do bardziej zyskowego wykorzystania nieruchomości stanowiących własność Skarbu Państwa a pozostających w dyspozycji Wód Polskich.</p>
2	Art. 1 pkt 12 projektu ustawy	<p>12) w art. 256:</p> <p>a) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:</p> <p>„2a. Wody Polskie mogą otrzymywać na zasadach określonych w przepisach ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych dotacje podmiotowe z budżetu państwa przeznaczone na dofinansowanie działalności bieżącej.”;</p> <p>b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„3. Przychody, o których mowa w art. 255 pkt 1–9 oraz pkt 10 lit. a, a także dotacje z budżetu państwa, o których mowa w ust. 2 i 2a, nie mogą być wykorzystywane na potrzeby wykonywania przez Wody Polskie działalności gospodarczej.”;</p>	<p>Projektowane brzmienie art. 256 ust. 2a, 3 ustawy – Prawo wodne pozwoli Wodom Polskim korzystać z pomocy finansowej państwa udzielanej w formie dotacji podmiotowej z budżetu państwa przeznaczonej na dofinansowanie działalności bieżącej, na zasadach określonych w przepisach ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych.</p>
3	Art. 1 pkt 14 i art. 9 projektu ustawy	<p>14) w art. 394 w ust. 1 w pkt 12 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 13 w brzmieniu:</p> <p>„13) wykonanie urządzeń wodnych służących do wprowadzania do ziemi ścieków oczyszczonych w przydomowej oczyszczalni ścieków na potrzeby zwykłego korzystania z wód.”;</p> <p>Art. 9. 1. Złożone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy wnioski o wydanie pozwolenia wodnoprawnego na wykonanie urządzenia wodnego służącego do wprowadzania do ziemi ścieków oczyszczonych w przydomowej oczyszczalni ścieków, na potrzeby zwykłego korzystania z wód, do których nie wydano przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy pozwolenia wodnoprawnego, uznaje się za zgłoszenie wodnoprawne na wykonanie urządzeń wodnych służących do wprowadzania do ziemi ścieków oczyszczonych w przydomowej oczyszczalni ścieków, na potrzeby zwykłego korzystania z wód.</p> <p>2. Do postępowań w sprawie wydania pozwolenia wodnoprawnego, o którym mowa w ust. 1, wszczętych i niezakończonych przed dniem</p>	<p>Przedmiotowa regulacja ma na celu uproszczenie procedury administracyjnej związanej z wykonywaniem urządzeń wodnych na potrzeby zwykłego korzystania z wód.</p>

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy o zmianie ustawy – Prawo wodne

	<p>wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się art. 394 ust. 1 pkt 13 ustawy zmienianej w art. 1, z uwzględnieniem ust. 4 i 6.</p> <p>3. W sprawach zgłoszeń wodnoprawnych, o których mowa w ust. 1, dołączone do wniosku o wydanie pozwolenia wodnoprawnego, o którym mowa w ust. 1:</p> <p>1) poświadczenie wniesienia opłaty za pozwolenie wodnoprawne uznaje się za realizację wymogu, o którym mowa w art. 398 ust. 9 pkt 1 ustawy zmienianej w art. 1;</p> <p>2) mapę, o której w art. 409 ust. 2 pkt 1 ustawy zmienianej w art. 1, stanowiącą część graficzną operatu wodnoprawnego, uznaje się za realizację wymogu, o którym mowa w art. 422 pkt 1 ustawy zmienianej w art. 1.</p> <p>4. Opłatę za wydanie pozwolenia wodnoprawnego, o którym mowa w ust. 1, w sprawie wszczętej i niezakończony przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, zalicza się na poczet opłaty za przyjęcie zgłoszenia wodnoprawnego, o którym mowa w ust. 1, w wysokości tej opłaty określonej w art. 398 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 1. Pozostałą część opłaty właściwy organ niezwłocznie zwraca wnioskodawcy.</p> <p>5. W sprawach zgłoszeń wodnoprawnych, o których mowa w ust. 1, w przypadku wycofania zgłoszenia wodnoprawnego przed dniem wydania sprzeciwu albo przyjęcia zgłoszenia wodnoprawnego, opłata za przyjęcie zgłoszenia wodnoprawnego podlega niezwłocznie zwrotowi.</p> <p>6. Organy właściwe w sprawach pozwoleń wodnoprawnych, do których przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy wpłynęły wnioski o wydanie pozwolenia wodnoprawnego, o których mowa w ust. 1, przekazują te wnioski niezwłocznie organom właściwym w sprawach zgłoszeń wodnoprawnych wraz z całą dokumentacją.</p> <p>7. W sprawach zgłoszeń wodnoprawnych, o których mowa w ust. 1, bieg terminu na wniesienie sprzeciwu, o którym mowa w art. 423 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 1, rozpoczyna się na nowo od dnia otrzymania zgodnie z ust. 5 przez organ właściwy wniosku w tej sprawie wraz z dokumentacją, a w przypadku gdy zgłoszenie wodnoprawne jest niekompletne – od dnia uzupełnienia tego</p>	
--	--	--

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI
w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *o zmianie ustawy – Prawo wodne*

		zgłoszenia zgodnie z art. 423 ust. 4 ustawy zmienianej w art. 1.	
4	Art. 1 pkt 1 lit. b projektu ustawy	<p>Art. 2. W ustawie z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz. U. z 2021 r. poz. 888, 1648 i 2151) wprowadza się następujące zmiany:</p> <p>1) w art. 2:</p> <p>b) w ust. 4 wyrazy „właściwy do spraw budownictwa, planowania i zagospodarowania przestrzennego oraz mieszkalnictwa” zastępuje się wyrazami „właściwy do spraw gospodarki wodnej”;</p>	<p>Przedmiotowy przepis ma zapewnić wydawanie rozporządzenia w sprawie warunków wprowadzania nieczystości ciekłych do stacji zlewnych przez właściwy merytorycznie organ, tj. ministra właściwego do spraw gospodarki wodnej a nie ministra właściwego zamiast ministra właściwego do spraw budownictwa, planowania i zagospodarowania przestrzennego oraz mieszkalnictwa.</p>

TABELA ZGODNOŚCI

TYTUŁ PROJEKTU		Projekt ustawy o zmianie ustawy – Prawo wodne			
TYTUŁ WDRAŻANEGO AKTU PRAWNEGO/ WDRAŻANYCH AKTÓW PRAWNYCH ¹⁾		1) Dyrektywa Rady 91/271/EWG z dnia 21 maja 1991 r. dotycząca oczyszczania ścieków komunalnych (Dz. Urz. UE L 135 z 30.05.1991, str. 40, z późn. zm.), zwana dalej „dyrektywą 91/271/EWG”. 2) Dyrektywa 2006/7/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 lutego 2006 r. dotycząca zarządzania jakością wody w kąpielisku i uchylająca dyrektywę 76/160/EWG (Dz. Urz. UE L 64 z 04.03.2006, str. 37, z późn. zm.), zwana dalej „dyrektywą 2006/7/WE”.			
PRZEPISY UNII EUROPEJSKIEJ					
Dyrektywa 91/271/EWG					
Jedn. red.	Treść przepisu UE	Konieczność wdrożenia T/N	Jedn. red.	Treść przepisu/ów projektu	Uzasadnienie uwzględnienia w projekcie przepisów wykraczających poza minimalne wymogi prawa UE
art. 3	Artykuł 3 1. Państwa Członkowskie zapewniają, aby wszystkie aglomeracje wyposażone były w system zbierania ścieków komunalnych, — najpóźniej do dnia 31 grudnia 2000 r. w odniesieniu do aglomeracji o równoważnej liczbie mieszkańców (RLM) ponad 15 000, — najpóźniej do dnia 31 grudnia 2005 r. w odniesieniu do aglomeracji o RLM między 2 000 a 15 000. W przypadku odprowadzania ścieków komunalnych do wód, do których odprowadzane są ścieki, które na mocy art. 5 uznane zostały za „obszary wrażliwe”, Państwa	T	Art. 1 pkt 1, 2, 3, 4, 5 zmieniający brzmienie art. 14 ust. 6 pkt 1, art. 86 ust. 1, art. 87, art. 88 ust. 1 i dodającym art. 87a ustawy –	Art. 1 pkt 1 1) w art. 14 w ust. 6 w pkt 1 wyrazy „oraz w art. 343 ust. 2, 3 i 6” zastępuje się wyrazami „, art. 343 ust. 2, 3 i 6 oraz w art. 472a ust. 2”; W art. 1 pkt 2 2) w art. 86 ust. 1 otrzymuje brzmienie: „1. Aglomeracje o równoważnej liczbie mieszkańców co najmniej 2 000 powinny być wyposażone w systemy kanalizacji zbiorczej dla ścieków komunalnych.”; 3) w art. 87: a) ust. 1 otrzymuje brzmienie: „1. Aglomeracje, o których mowa w art. 86 ust. 1, wyznacza rada gminy w drodze uchwały będącej aktem prawa	

	<p>Członkowskie zapewniają, aby systemy zbierania zostały uruchomione, najpóźniej do dnia 31 grudnia 1998 r., dla aglomeracji o RLM większej niż 10 000.</p> <p>W przypadku gdy ustanowienie systemu zbierania nie jest uzasadnione, jako że nie przyniosłoby korzyści dla środowiska lub powodowałoby nadmierne koszty, należy zastosować pojedyncze systemy lub inne właściwe systemy zapewniające ten sam poziom ochrony środowiska.</p> <p>2. Systemy zbierania, opisane w ust. 1, spełniają wymagania sekcji A załącznika I. Komisja może zmieniać te wymagania. Środki te, mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszej dyrektywy, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 18 ust. 3.</p>		<p>Prawo wodne</p> <p>ustawy – Prawo wodne</p> <p>Art. 1 pkt 8-11, 15 zmieniającym/ dodający art. 93, 96, 96a, 240 ust. 3 pkt 4, 4a, 4b, 4c, 29, 30 i ust. 4 pkt 16, art. 472a-472c</p> <p>ustawy – Prawo wodne</p>	<p>miejscowego.”,</p> <p>b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„3. W celu wyznaczenia aglomeracji, o której mowa w ust. 2, i ustalenia sposobu jej funkcjonowania zainteresowane gminy zawierają porozumienie, w którym w szczególności określają:</p> <p>1) sposób przekazywania informacji i dokumentów na potrzeby realizacji obowiązków, o których mowa w art. 89 ust. 1 i art. 96a ust. 1;</p> <p>2) gminę właściwą zgodnie z art. 93 ust. 1 do prowadzenia działań w ramach krajowego programu oczyszczania ścieków komunalnych oraz właściwą do dokonywania przeglądu obszarów i granic aglomeracji zgodnie z art. 92;</p> <p>3) zasady dotyczące partycypacji w kosztach związanych z funkcjonowaniem aglomeracji.”,</p> <p>c) dodaje się ust. 5–9 w brzmieniu:</p> <p>„5. Wody Polskie odmawiają uzgodnienia, o którym mowa w ust. 4, gdy aglomeracja nie spełnia któregokolwiek z warunków określonych w art. 87a lub warunków określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 95 ust. 1 lub art. 99 ust. 1.</p> <p>6. Do zmiany obszaru, granic i równoważnej liczby mieszkańców aglomeracji stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące wyznaczania aglomeracji, z tym wyjątkiem, że Wody Polskie mogą dokonać uzgodnienia, o którym mowa w ust. 4, mimo braku spełnienia przez aglomerację któregokolwiek z warunków określonych w art. 87a, jeżeli zmiana aglomeracji ma na celu zmniejszenie stopnia naruszenia przez aglomerację któregokolwiek z warunków, o których mowa w art. 87a.</p> <p>7. Do zniesienia aglomeracji stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące jej wyznaczania, z wyjątkiem ust. 5.</p> <p>8. W przypadku zmiany obszaru lub granic aglomeracji albo jej zniesienia wójt, burmistrz lub prezydent miasta, dokonując z Wodami Polskimi uzgodnienia, o którym mowa w ust. 4, przekazuje im następujące informacje:</p> <p>1) opis rozwiązania problemu gospodarki ściekowej na terenach, które zostaną wyłączone z obszaru aglomeracji;</p> <p>2) szczegółową informację dotyczącą otrzymanej pomocy finansowej na realizację przedsięwzięcia w zakresie budowy,</p>	
--	---	--	---	--	--

			<p>rozbudowy i modernizacji urządzeń kanalizacyjnych ze środków budżetu państwa oraz ze środków pochodzących z funduszy Unii Europejskiej w okresie 5 lat od zrealizowania przedsięwzięcia ujętego w zestawieniu, o którym mowa w art. 88 ust. 1.</p> <p>9. Aglomeracje wyznaczone na podstawie ust. 1, w których nastąpiło zmniejszenie równoważnej liczby mieszkańców poniżej 2 000, mogą nie podlegać zniesieniu, jeżeli przedsięwzięcie planowane, realizowane lub zrealizowane na ich obszarze zostało ujęte w zestawieniu niezbędnych przedsięwzięć w zakresie budowy, rozbudowy i modernizacji urządzeń kanalizacyjnych, o którym mowa w art. 88 ust. 1, przez okres planowania, realizacji i 5 lat po zrealizowaniu tego przedsięwzięcia.”;</p> <p>4) po art. 87 dodaje się art. 87a w brzmieniu: „Art. 87a. Aglomeracja wyznaczona na podstawie art. 87 ust. 1 powinna spełniać następujące warunki:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) być wyposażona w sieć kanalizacyjną gwarantującą zbieranie co najmniej 98% ładunku zanieczyszczeń z obszaru aglomeracji wyrażonego w równoważnej liczbie mieszkańców; 2) ładunek zanieczyszczeń niezabrany siecią kanalizacyjną, o której mowa w pkt 1: <ol style="list-style-type: none"> a) w przypadku gdy stanowi nie więcej niż 2% ładunku zanieczyszczeń z obszaru aglomeracji jest mniejszy niż 2 000 równoważnej liczby mieszkańców oraz b) jest oczyszczany w innych systemach oczyszczania ścieków, zapewniających taki sam poziom ochrony środowiska jak dla całej aglomeracji; 3) zapewniać wydajność oczyszczalni ścieków pozwalającą odebrać całość ładunku zanieczyszczeń powstających w aglomeracji oraz 4) stosować technologię oczyszczania ścieków z aglomeracji gwarantującą osiągnięcie wymaganych przepisami powszechnie obowiązującymi standardów oczyszczania ścieków dla oczyszczalni ścieków w aglomeracji o określonej wielkości wyrażonej równoważną liczbą mieszkańców.”; 5) w art. 88 ust. 1 otrzymuje brzmienie: 	
--	--	--	--	--

			<p>„1. Krajowy program oczyszczania ścieków komunalnych, którego integralną część stanowi wykaz aglomeracji o równoważnej liczbie mieszkańców wynoszącej co najmniej 2 000 zawierający zestawienie niezbędnych przedsięwzięć w zakresie budowy, rozbudowy i modernizacji urządzeń kanalizacyjnych, sporządza i aktualizuje minister właściwy do spraw gospodarki wodnej we współpracy z Wodami Polskimi, a zatwierdza Rada Ministrów.”;</p> <p>Art. 1 pkt 8-11 8) art. 93 otrzymuje brzmienie: „Art. 93. 1. Sprawy związane z przygotowaniem i przekazywaniem dokumentacji dotyczącej działań prowadzonych w ramach krajowego programu oczyszczania ścieków komunalnych, w szczególności przedkładanie sprawozdania, o którym mowa w art. 89 ust. 1, i ankiet, o których mowa w art. 96a ust. 1, w aglomeracji zlokalizowanej na obszarze dwóch lub więcej gmin prowadzi gmina o największej równoważnej liczbie mieszkańców w granicach aglomeracji w porozumieniu z pozostałymi gminami, o których mowa w art. 87 ust. 3. 2. Sprawy dotyczące działań prowadzonych w ramach krajowego programu oczyszczania ścieków komunalnych prowadzi regionalny zarząd gospodarki wodnej Wód Polskich, na obszarze właściwości którego znajduje się gmina lub jej część o największej równoważnej liczbie mieszkańców w danej aglomeracji. 3. W przypadku gdy aglomeracja obejmuje obszar właściwości dwóch lub więcej regionalnych zarządów gospodarki wodnej Wód Polskich, sprawy dotyczące działań prowadzonych w ramach krajowego programu oczyszczania ścieków komunalnych dla tej aglomeracji prowadzi tylko regionalny zarząd gospodarki wodnej Wód Polskich, ustalony zgodnie z ust. 2, i informuje pozostałe właściwe w sprawie regionalne zarządy gospodarki wodnej Wód Polskich o tych sprawach. 4. Informacje, o których mowa w ust. 3, dotyczą: 1) dokonanych uzgodnień, o których mowa w art. 87 ust. 4; 2) podjętych czynności, o których mowa w art. 90.”;</p>	
--	--	--	--	--

				<p>9) w art. 96 dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 w brzmieniu: „2. Wody Polskie przekazują ministrowi właściwemu do spraw gospodarki wodnej wstępny projekt aktualizacji krajowego programu oczyszczania ścieków komunalnych, opracowany w szczególności na podstawie ankiet, o których mowa w art. 96a ust. 1.”;</p> <p>10) po art. 96 dodaje się art. 96a w brzmieniu: „Art. 96a. 1. Na potrzeby aktualizacji krajowego programu oczyszczania ścieków komunalnych właściwa gmina, na obszarze której została wyznaczona aglomeracja, przekazuje Wodom Polskim na ich wniosek, w terminie 30 dni od dnia otrzymania wniosku, wypełnione ankiety, w postaci elektronicznej opatrzonej kwalifikowanym podpisem elektronicznym, a także w wersji edytowalnej, zawierające informacje, o których mowa w art. 89 ust. 1, według stanu z dnia wskazanego we wniosku, oraz o planowanych, niezbędnych przedsięwzięciach w zakresie budowy, rozbudowy lub modernizacji urządzeń kanalizacyjnych oraz źródłach finansowania tych przedsięwzięć. 2. W przypadku, gdy gmina nie przekaże ankiety w terminie, o którym mowa w ust. 1, Wody Polskie wzywają gminę do jej przekazania w terminie 7 dni od dnia otrzymania wezwania, jednocześnie informując gminę o sankcji za naruszenie tego obowiązku. 3. W przypadku gdy ankietę zawiera dane nieprawdziwe lub niekompletne, Wody Polskie wzywają gminę, która przekazała ankietę, do jej poprawienia lub uzupełnienia w terminie 14 dni od dnia otrzymania wezwania. 4. Jeżeli gmina nie przekaże poprawionej lub uzupełnionej ankiety Wodom Polskim w terminie, o którym mowa w ust. 3, Wody Polskie ponownie wzywają gminę do przekazania poprawionej lub uzupełnionej ankiety w terminie 7 dni od dnia otrzymania ponownego wezwania, jednocześnie informując gminę o sankcji za naruszenie tego obowiązku. 5. Wody Polskie zamieszczają na swojej stronie podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej wzór ankiety na potrzeby</p>	
--	--	--	--	--	--

			<p>aktualizacji krajowego programu oczyszczania ścieków komunalnych wraz z informacjami o sposobie przekazania tej ankiety, w szczególności jej formie.”;</p> <p>11) w art. 240: a) w ust. 3: – pkt 4 otrzymuje brzmienie: „4) analizują sprawozdania, o których mowa w art. 89 ust. 1, oraz przekazują gminom informacje o wynikach analizy;”, – po pkt 4 dodaje się pkt 4a–4c w brzmieniu: „4a) uzgadniają projekty uchwał, o których mowa w art. 87 ust. 1; 4b) wzywają gminy do podjęcia działań, o których mowa w art. 89 ust. 1a, art. 90 ust. 2–4 oraz art. 96a ust. 2–4; 4c) prowadzą sprawy dotyczące administracyjnych kar pieniężnych, o których mowa w art. 472a;”, – w pkt 28 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 29 i 30 w brzmieniu: „29) współpracują z Krajowym Zarządem Gospodarki Wodnej w zakresie opracowywania krajowego programu oczyszczania ścieków komunalnych i jego aktualizacji; 30) opiniują wieloletnie plany rozwoju i modernizacji urządzeń wodociągowych i urządzeń kanalizacyjnych, o których mowa w art. 21 ust. 1 ustawy z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków.”;</p> <p>b) w ust. 4 uchyla się pkt 16,”;</p> <p>15) po dziale XI dodaje się dział XIa w brzmieniu: „Dział XIa Administracyjne kary pieniężne Art. 472a. 1. Administracyjnej karze pieniężnej podlega, kto wbrew: 1) przepisowi art. 89 ust. 1a nie przekazuje Wodom Polskim sprawozdania z realizacji krajowego programu oczyszczania ścieków komunalnych w terminie 7 dni od dnia otrzymania wezwania, o którym mowa w art. 89 ust. 1a; 2) przepisowi art. 90 ust. 3 nie przekazuje Wodom Polskim poprawionego lub uzupełnionego sprawozdania z realizacji</p>	
--	--	--	--	--

			<p>krajowego programu oczyszczania ścieków komunalnych w terminie 7 dni od dnia otrzymania ponownego wezwania, o którym mowa w art. 90 ust. 3;</p> <p>3) przepisowi art. 96a ust. 2 nie przekazuje Wodom Polskim ankiety na potrzeby aktualizacji krajowego programu oczyszczania ścieków komunalnych w terminie 7 dni od dnia otrzymania wezwania, o którym mowa w art. 96a ust. 2;</p> <p>4) przepisowi art. 96a ust. 4 nie przekazuje Wodom Polskim poprawionej lub uzupełnionej ankiety na potrzeby aktualizacji krajowego programu oczyszczania ścieków komunalnych w terminie 7 dni od dnia otrzymania ponownego wezwania, o którym mowa w art. 96a ust. 4.</p> <p>2. Administracyjną karę pieniężną, o której mowa w ust. 1, wymierza, w drodze decyzji, organ Wód Polskich właściwy w sprawach aglomeracji.</p> <p>3. Wysokość administracyjnej kary pieniężnej, o której mowa w ust. 1, wynosi do 10 000 zł.</p> <p>4. Wpływy z tytułu administracyjnej kary pieniężnej, o której mowa w ust. 1, stanowią dochód Wód Polskich.</p> <p>Art. 472b. 1. W przypadku gdy aglomeracja nie spełnia warunków, o których mowa w art. 87a, gmina za to odpowiedzialna podlega administracyjnej karze pieniężnej.</p> <p>2. W przypadku aglomeracji zlokalizowanej na obszarze dwóch lub więcej gmin administracyjną karę pieniężną, o której mowa w ust. 1, ponoszą gminy wchodzące w skład aglomeracji proporcjonalnie do wielkości równoważnej liczby mieszkańców danej gminy w aglomeracji.</p> <p>3. Wysokość administracyjnej kary pieniężnej, o której mowa w ust. 1, wynosi do 200 zł za każdą równoważną liczbę mieszkańców odpowiadającą ładunkowi zanieczyszczeń z obszaru aglomeracji:</p> <p>1) który nie jest zbierany przez sieć kanalizacyjną tej aglomeracji i który:</p> <p>a) przekracza 2% ładunku zanieczyszczeń z obszaru aglomeracji – w przypadku warunku, o którym mowa w art. 87a pkt 1 lub</p> <p>b) wynosi 2 000 równoważnej liczby mieszkańców i więcej – w przypadku warunku, o którym mowa w art. 87a pkt 2 lit. a lub</p>	
--	--	--	---	--

			<p>c) nie jest oczyszczany w systemach oczyszczania ścieków zapewniających ten sam poziom ochrony środowiska jak dla całej aglomeracji – w przypadku warunku, o którym mowa w art. 87a pkt 2 lit. b;</p> <p>2) który przekracza liczbę równoważną liczbie mieszkańców określającą wydajność oczyszczalni ścieków z aglomeracji – w przypadku warunku, o którym mowa w art. 87a pkt 3.</p> <p>4. Wysokość administracyjnej kary pieniężnej, o której mowa w ust. 1, za naruszenie standardów oczyszczania ścieków dla oczyszczalni ścieków w aglomeracji w przypadku naruszenia warunku, o którym mowa w art. 87a pkt 4, wynosi do 10 000 zł.</p> <p>5. Wymierzając administracyjną karę pieniężną, o której mowa w ust. 1, za naruszenie standardów oczyszczania ścieków dla oczyszczalni ścieków w aglomeracji w przypadku naruszenia warunku, o którym mowa w art. 87a pkt 4, bierze się przede wszystkim pod uwagę liczbę takich naruszeń i ich wagę.</p> <p>6. Administracyjną karę pieniężną, o której mowa w ust. 1, w drodze decyzji, wymierza Prezes Wód Polskich.</p> <p>7. Administracyjna kara pieniężna, o której mowa w ust. 1, jest wymierzana każdego roku, za rok poprzedni, do momentu uzyskania przez aglomerację zgodności z warunkami, o których mowa w art. 87a.</p> <p>8. Wpływy z tytułu administracyjnej kary pieniężnej, o której mowa w ust. 1, stanowią dochód w 90% budżetu państwa i w 10% Wód Polskich.</p> <p>Art. 472c. 1. W decyzji o nałożeniu administracyjnej kary pieniężnej wskazuje się numer rachunku bankowego, na który uiszcza się administracyjną karę pieniężną.</p> <p>2. Administracyjną karę pieniężną uiszcza się w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja, o której mowa w ust. 1, stała się ostateczna.</p> <p>3. W zakresie nieuregulowanym w niniejszej ustawie do administracyjnych kar pieniężnych, o których mowa w art. 472a ust. 1 i art. 472b ust. 1, stosuje się przepisy działu IVa ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego.”.</p>	
--	--	--	---	--

			<p>Art. 3</p> <p>Art. 4</p> <p>Art. 5</p>	<p>Art. 3. W ustawie z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków (Dz. U. z 2020 r. poz. 2028) w art. 21:</p> <p>1) w ust. 2 w pkt 5 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 6 w brzmieniu:</p> <p>„6) planowany sposób realizacji krajowego programu oczyszczania ścieków komunalnych, jeżeli przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne świadczy usługi na obszarze aglomeracji wyznaczonej na podstawie art. 87 ust. 1 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne, ujętej w krajowym programie oczyszczania ścieków komunalnych.”;</p> <p>2) po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu:</p> <p>„4a. Wójt, burmistrz lub prezydent miasta przekazuje plan do zaopiniowania dyrektorowi regionalnego zarządu gospodarki wodnej Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie, który przedstawia opinię w zakresie, o którym mowa w ust. 2 pkt 6, a także w zakresie wpływu planu na wysokość taryf, w terminie 14 dni od dnia otrzymania planu.”.</p> <p>Art. 4. 1. Dotychczasowe akty prawa miejscowego wydane na podstawie art. 87 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1 zachowują moc i mogą być zmieniane na podstawie tego przepisu w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.</p> <p>2. Rady gmin w terminie 18 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy dokonają zniesienia aglomeracji wyznaczonych przed tym dniem, które nie spełnią warunków, o których mowa w art. 86 ust. 1 lub art. 87 ust. 9 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.</p> <p>3. Do spraw wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy dotyczących uzgadniania projektów uchwał, o których mowa w art. 87 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.</p> <p>Art. 5. Porozumienia, o których mowa w art. 87 ust. 3 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu dotychczasowym, zawarte przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, zachowują ważność i mogą być zmieniane.</p>	
--	--	--	---	---	--

			Art. 6	Art. 6. W przypadku gdy przedsięwzięcia planowane, realizowane lub zrealizowane na obszarze aglomeracji są ujęte w wykazie niezbędnych przedsięwzięć w zakresie budowy i modernizacji urządzeń kanalizacyjnych, o którym mowa w art. 88 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu dotychczasowym, warunek określony w art. 87 ust. 9 ustawy zmienianej w art. 1, dotyczący ujęcia ich w zestawieniu niezbędnych przedsięwzięć w zakresie budowy, rozbudowy i modernizacji urządzeń kanalizacyjnych uznaje się za spełniony.	
			Art. 7	Art. 7. 1. Aglomeracje wyznaczone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy podlegają dostosowaniu do wymogów, o których mowa w art. 87a ustawy zmienianej w art. 1, niezwłocznie, nie później jednak niż do dnia 31 grudnia 2027 r. 2. Do aglomeracji, o których mowa w ust. 1, do dnia 31 grudnia 2027 r. nie stosuje się przepisów art. 472b ustawy zmienianej w art. 1.	
			Art. 8	Art. 8. Krajowy program oczyszczania ścieków komunalnych zatwierdzony przez Radę Ministrów przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy zachowuje ważność.	
			Art. 16	Art. 16. Wieloletnie plany rozwoju i modernizacji urządzeń wodociągowych i urządzeń kanalizacyjnych uchwalone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy na podstawie art. 21 ust. 5 ustawy zmienianej w art. 3 zachowują ważność.	
			Art. 17	Art. 17. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem art. 1 pkt 12, art. 2 pkt 2 i 8 oraz art. 10, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2023 r.	
art. 4 i art. 5.2	Artykuł 4 1. Państwa Członkowskie zapewniają, aby ścieki komunalne przed odprowadzeniem były poddane wtórnemu oczyszczaniu lub innemu równie	T	Art. 1 pkt 4 dodający art. 87a pkt 4 ustawy –	4) po art. 87 dodaje się art. 87a w brzmieniu: „Art. 87a. Aglomeracja wyznaczona na podstawie art. 87 ust. 1 powinna spełniać następujące warunki: 4) stosować technologię oczyszczania ścieków z aglomeracji	

	<p>skutecznemu oczyszczaniu w następujących okresach:</p> <p>— najpóźniej do dnia 31 grudnia 2000 r. w odniesieniu do zrzutów z aglomeracji o RLM ponad 15 000,</p> <p>— najpóźniej do dnia 31 grudnia 2005 r. w odniesieniu do zrzutów z aglomeracji o RLM 10 000–15 000,</p> <p>— najpóźniej do dnia 31 grudnia 2005 r. w odniesieniu do zrzutów do wód słodkich i estuariów, z aglomeracji o RLM 2 000–10 000.</p> <p>2. Zrzuty ścieków komunalnych do wód położonych w strefach wysokogórskich (powyżej 1 500 m n.p.m.), gdzie trudno jest zastosować skuteczne oczyszczanie biologiczne ze względu na niskie temperatury, ścieki mogą być poddane mniej rygorystycznemu oczyszczaniu niż określone w ust. 1, pod warunkiem że szczegółowe badania wskazują, że takie zrzuty nie wpływają niekorzystnie na środowisko.</p> <p>Artykuł 5 2. Państwa Członkowskie zapewniają, że ścieki komunalne odprowadzane do systemów zbierania, przed odprowadzeniem do obszarów wrażliwych, poddawane są bardziej rygorystycznemu oczyszczaniu niż określone w art. 4 najpóźniej do dnia 31 grudnia 1998 r., w odniesieniu do wszystkich zrzutów z aglomeracji o RLM wynoszącej ponad 10 000.</p>		Prawo wodne	gwarantującą osiągnięcie wymaganych przepisami powszechnie obowiązującymi standardów oczyszczania ścieków dla oczyszczalni ścieków w aglomeracji o określonej wielkości wyrażonej równoważną liczbą mieszkańców.”;	
art. 10	<p>Artykuł 10 Państwa Członkowskie zapewniają, aby oczyszczalnie ścieków komunalnych budowane w celu spełnienia wymagań art. 4-7 były projektowane, budowane, eksploatowane i utrzymywane w sposób zapewniający wystarczającą wydajność w każdych normalnych warunkach klimatycznych. Przy projektowaniu oczyszczalni należy wziąć pod uwagę sezonowe zmiany ładunku.</p>	T	Art. 1 pkt 4 dodający art. 87a pkt 3 ustawy – Prawo wodne	Art. 1 pkt 4 4) po art. 87 dodaje się art. 87a w brzmieniu: „Art. 87a. Aglomeracja wyznaczona na podstawie art. 87 ust. 1 powinna spełniać następujące warunki: 3) zapewniać wydajność oczyszczalni ścieków pozwalającą odebrać całość ładunku zanieczyszczeń powstających w aglomeracji oraz”.	

<p>Art. 15 ust. 1</p>	<p>Artykuł 15 1. Właściwe władze lub właściwe organy monitorują: — zrzuty z oczyszczalni ścieków komunalnych w celu zweryfikowania zgodności z wymaganiami załącznika I. B, zgodnie z procedurami kontrolnymi ustanowionymi w załączniku I. D, — ilości i skład osadów odprowadzanych do wód powierzchniowych.</p>	<p>T</p>	<p>Art. 1 pkt 6 i 7 zmieniające art. 89 i 90 ustawy – Prawo wodne</p>	<p>Art. 1. Pkt 6 i 7 6) w art. 89: a) w ust. 1 w pkt 3 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 4 w brzmieniu: „4) ilości ścieków wytworzonych na obszarze aglomeracji oraz jakości ścieków oczyszczonych i odprowadzonych do wód lub do ziemi.”, b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu: „1a. W przypadku gdy gmina nie przekaze sprawozdania z realizacji krajowego programu oczyszczania ścieków komunalnych za rok ubiegły w terminie, o którym mowa w ust. 1, Wody Polskie wzywają gminę do jego przekazania w terminie 7 dni od dnia otrzymania wezwania, jednocześnie informując gminę o sankcji za naruszenie tego obowiązku.”; 7) w art. 90: a) ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie: „2. Jeżeli na podstawie wyników analizy, o której mowa w ust. 1, zostanie ustalone, że sprawozdanie, o którym mowa w art. 89 ust. 1, zawiera dane nieprawdziwe lub niekompletne, Wody Polskie wzywają gminę do przekazania poprawionego lub uzupełnionego sprawozdania w terminie 14 dni od dnia otrzymania wezwania. 3. Jeżeli gmina nie przekaze Wodom Polskim poprawionego lub uzupełnionego sprawozdania, o którym mowa w art. 89 ust. 1, w terminie, o którym mowa w ust. 2, Wody Polskie ponownie wzywają gminę do przekazania poprawionego lub uzupełnionego sprawozdania w terminie 7 dni od dnia otrzymania ponownego wezwania, jednocześnie informując gminę o sankcji za naruszenie tego obowiązku.”, b) dodaje się ust. 4 w brzmieniu: „4. Jeżeli na podstawie wyników analizy, o której mowa w ust. 1, zostanie ustalone, że wystąpiły istotne zmiany w aglomeracji lub zmiany uzasadniające zniesienie aglomeracji, w szczególności w zakresie równoważnej liczby mieszkańców w aglomeracji, Wody Polskie wzywają właściwą gminę do dokonania niezwłocznej zmiany uchwały wyznaczającej aglomerację w zakresie zaistniałych zmian lub do zniesienia aglomeracji.”;</p>	
---------------------------	--	----------	---	--	--

			<p>Art. 2 pkt 1 lit. a pkt 2-13</p>	<p>Art. 2. W ustawie z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz. U. z 2021 r. poz. 888, 1648 i 2151) wprowadza się następujące zmiany:</p> <p>1) w art. 2:</p> <p>a) w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie: „1) nieczystościach ciekłych – rozumie się przez to ścieki gromadzone przejściowo w zbiornikach bezodpływowych lub osadnikach w instalacjach przydomowych oczyszczalni ścieków;”,</p> <p>2) w art. 3:</p> <p>a) w ust. 3 w pkt 3 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 4 w brzmieniu: „4) aktualnych informacji wskazanych w ust. 5.”,</p> <p>b) dodaje się ust. 5 i 6 w brzmieniu: „5. Wójt, burmistrz lub prezydent miasta sporządza sprawozdanie dotyczące gospodarowania nieczystościami ciekłymi za poprzedni rok kalendarzowy, zawierające informacje o:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) liczbie zbiorników bezodpływowych i przydomowych oczyszczalni ścieków na terenie gminy; 2) liczbie właścicieli nieruchomości, od których odebrano nieczystości ciekłe oraz liczbie osób zameldowanych pod adresem nieruchomości, na której znajduje się dany zbiornik bezodpływowy lub dana przydomowa oczyszczalnia ścieków; 3) liczbie zawartych umów, o których mowa w art. 6 ust. 1, w okresie sprawozdawczym, a także przed okresem sprawozdawczym, jeżeli obejmują działania realizowane w okresie sprawozdawczym; 4) liczbie zbiorników bezodpływowych lub przydomowych oczyszczalni ścieków, których opróżnianie zorganizowała gmina; 5) częstotliwości opróżniania zbiornika bezodpływowego lub osadnika w instalacji przydomowej oczyszczalni ścieków, o której mowa w art. 4 ust. 2 pkt 3; 6) ilości nieczystości ciekłych odebranych z obszaru gminy w podziale na nieczystości ciekłe bytowe oraz przemysłowe; 7) ilości wody pobranej przez użytkowników niepodłączonych do sieci kanalizacyjnej; 	
--	--	--	-------------------------------------	--	--

				<p>8) stacjach zlewnych, do których przekazane zostały odebrane z terenu gminy nieczystości ciekłe, w postaci wykazu tych stacji;</p> <p>9) liczbie przeprowadzonych kontroli zbiorników bezodpływowych i przydomowych oczyszczalni ścieków, o których mowa w art. 6 ust. 5a, oraz wynikach tych kontroli.</p> <p>6. Sprawozdanie, o którym mowa w ust. 5, wójt, burmistrz lub prezydent miasta przekazuje właściwemu wojewódzkiemu inspektorowi ochrony środowiska i właściwemu dyrektorowi regionalnego zarządu gospodarki wodnej Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie corocznie, nie później niż do końca kwietnia roku następującego po roku, którego dotyczy.”;</p> <p>3) w art. 5 w ust. 1 pkt 3a otrzymuje brzmienie: „3a) gromadzenie nieczystości ciekłych w zbiornikach bezodpływowych lub osadnikach w instalacjach przydomowych oczyszczalni ścieków;”;</p> <p>4) w art. 6: a) w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie: „1) gminną jednostkę organizacyjną lub przedsiębiorcę posiadającego zezwolenie na prowadzenie działalności w zakresie opróżniania zbiorników bezodpływowych lub osadników w instalacjach przydomowych oczyszczalni ścieków i transportu nieczystości ciekłych lub”;</p> <p>b) po ust. 5a dodaje się ust. 5aa i 5ab w brzmieniu: „5aa. Wójt, burmistrz lub prezydent miasta jest obowiązany prowadzić kontrolę, o której mowa w ust. 5a, co najmniej raz na dwa lata zgodnie z planem kontroli, określającym co najmniej wykaz podmiotów podlegających kontroli w okresie kontrolowanym. 5ab. Do kontroli, o której mowa w ust. 5a, stosuje się przepisy art. 379 i art. 380 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2021 r. poz. 1973, 2127 i 2269).”;</p> <p>c) ust. 6 otrzymuje brzmienie: „6. Gmina jest obowiązana zorganizować odbieranie odpadów komunalnych oraz opróżnianie zbiorników bezodpływowych i osadników w instalacjach przydomowych oczyszczalni ścieków w przypadku właścicieli</p>	
--	--	--	--	---	--

				<p>nieruchomości, którzy nie zawarli umów, o których mowa w ust. 1.”,</p> <p>d) w ust. 7:</p> <p>– pkt 1 otrzymuje brzmienie: „1) obowiązek uiszczania opłat za odbieranie odpadów komunalnych lub opróżnianie zbiorników bezodpływowych lub osadników w instalacjach przydomowych oczyszczalni ścieków;”</p> <p>– pkt 4 otrzymuje brzmienie: „4) sposób i terminy udostępniania pojemników, zbiorników bezodpływowych lub osadników w instalacjach przydomowych oczyszczalni ścieków w celu ich opróżnienia lub worków w celu ich odebrania.”;</p> <p>5) w art. 7:</p> <p>a) w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie: „2) opróżniania zbiorników bezodpływowych lub osadników w instalacjach przydomowych oczyszczalni ścieków i transportu nieczystości ciekłych;”</p> <p>b) po ust. 6b dodaje się ust. 6c w brzmieniu: „6c. Gminne jednostki organizacyjne, o których mowa ust. 5, w zakresie prowadzonej działalności dotyczącej opróżniania zbiorników bezodpływowych lub osadników w instalacjach przydomowych oczyszczalni ścieków i transportu nieczystości ciekłych oraz przedsiębiorcy posiadający zezwolenia na prowadzenie działalności w zakresie opróżniania zbiorników bezodpływowych lub osadników w instalacjach przydomowych oczyszczalni ścieków i transportu nieczystości ciekłych są obowiązani do dostarczania nieczystości ciekłych pochodzących ze zbiorników bezodpływowych oraz osadników w instalacjach przydomowych oczyszczalni ścieków do oczyszczalni ścieków spełniającej wymagania określone w przepisach wydanych na podstawie art. 99 ust. 1 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne (Dz. U. z 2021 r. poz. 2233 i 2368 oraz z 2022 r. poz. 88, 258 i ...), przewidziane dla oczyszczalni ścieków w aglomeracji, z której nieczystości ciekłe są dostarczane.”;</p> <p>6) w art. 8 ust. 2a otrzymuje brzmienie: „2a. Przedsiębiorca ubiegający się wyłącznie o zezwolenie na</p>	
--	--	--	--	--	--

			<p>opróżnianie zbiorników bezodpływowych lub osadników w instalacjach przydomowych oczyszczalni ścieków i transport nieczystości ciekłych powinien udokumentować gotowość ich odbioru przez stację zlewną.”;</p> <p>7) w art. 9:</p> <p>a) ust. 1aa otrzymuje brzmienie: „1aa. Zezwolenie na opróżnianie zbiorników bezodpływowych lub osadników w instalacjach przydomowych oczyszczalni ścieków i transport nieczystości ciekłych powinno wskazywać stacje zlewnie, do których nieczystości ciekłe będą dostarczane.”;</p> <p>b) ust. 2 otrzymuje brzmienie: „2. Jeżeli przedsiębiorca, który uzyskał zezwolenie, nie wypełnia określonych w nim warunków lub nie przekazuje sprawozdania, o którym mowa w art. 9o ust. 2, w terminie 90 dni od dnia upływu terminu wskazanego w tym przepisie na przekazanie tego sprawozdania, organ, który wydał zezwolenie, wzywa go odpowiednio do niezwłocznego zaniechania naruszania tych warunków lub przekazania sprawozdania nie później niż w terminie 7 dni od dnia otrzymania wezwania. Jeżeli przedsiębiorca mimo wezwania nadal narusza te warunki lub nie przekazał sprawozdania, organ cofa, w drodze decyzji, zezwolenie bez odszkodowania.”;</p> <p>8) w art. 9o:</p> <p>a) ust. 1 otrzymuje brzmienie: „1. Podmiot prowadzący działalność w zakresie opróżniania zbiorników bezodpływowych lub osadników w instalacjach przydomowych oczyszczalni ścieków i transportu nieczystości ciekłych jest obowiązany do sporządzania kwartalnych sprawozdań.”;</p> <p>b) w ust. 3: – pkt 1 otrzymuje brzmienie: „1) imię i nazwisko lub nazwę, adres zamieszkania lub siedziby podmiotu prowadzącego działalność w zakresie opróżniania zbiorników bezodpływowych lub osadników w instalacjach przydomowych oczyszczalni ścieków i transportu nieczystości ciekłych, numer decyzji w sprawie wydania zezwolenia na prowadzenie tej działalności, o ile nie jest</p>	
--	--	--	---	--

				<p>zwolniony z obowiązku jej posiadania, oraz numer identyfikacji podatkowej (NIP), o ile został nadany;”,</p> <p>– po pkt 4 dodaje się pkt 4a w brzmieniu:</p> <p>„4a) informacje o ilości odebranych z obszaru gminy nieczystości ciekłych:</p> <p>a) z obszaru aglomeracji wyznaczonej na podstawie art. 87 ust. 1 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne,</p> <p>b) spoza obszaru aglomeracji wyznaczonej na podstawie art. 87 ust. 1 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne;”,</p> <p>– pkt 6 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„6) liczbę właścicieli nieruchomości, od których zostały odebrane nieczystości ciekłe, wraz z wykazem adresów tych nieruchomości; ”,</p> <p>– pkt 8 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„8) podpis prowadzącego działalność w zakresie opróżniania zbiorników bezodpływowych lub osadników w instalacjach przydomowych oczyszczalni ścieków i transportu nieczystości ciekłych lub podpis osoby upoważnionej do występowania w jego imieniu na podstawie pełnomocnictwa.”,</p> <p>c) w ust. 4 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:</p> <p>„Podmiot, o którym mowa w ust. 1, dołącza do sprawozdania wykaz właścicieli nieruchomości, z którymi w okresie objętym sprawozdaniem zawarł umowy na opróżnianie zbiorników bezodpływowych lub osadników w instalacjach przydomowych oczyszczalni ścieków i transport nieczystości ciekłych, oraz wykaz właścicieli nieruchomości, z którymi umowy te uległy rozwiązaniu lub wygasły.”;</p> <p>9) w art. 9u w ust. 2 skreśla się wyrazy „(Dz. U. z 2020 r. poz. 1219, 1378, 1565, 2127 i 2338)”;</p> <p>10) art. 9xb otrzymuje brzmienie:</p> <p>„Art. 9xb. 1. Podmiot prowadzący działalność w zakresie opróżniania zbiorników bezodpływowych lub osadników w instalacjach przydomowych oczyszczalni ścieków i transportu nieczystości ciekłych, który:</p> <p>1) przekazuje nierzetelne sprawozdanie, o którym mowa w art. 9o - podlega karze pieniężnej w wysokości od 200 zł do 500 zł, jeżeli sprawozdanie zostanie uzupełnione lub poprawione w terminie 14 dni od dnia doręczenia wezwania,</p>	
--	--	--	--	---	--

			<p>o którym mowa w art. 9p ust. 2, a w przypadku niezastosowania się do wezwania od 500 zł do 5000 zł;</p> <p>2) przekazuje po terminie sprawozdanie, o którym mowa w art. 9o - podlega karze pieniężnej w wysokości 300 zł za każdy dzień opóźnienia, nie więcej jednak niż za 90 dni;</p> <p>3) dostarcza nieczystości ciekłe pochodzące ze zbiorników bezodpływowych lub osadników w instalacjach przydomowych oczyszczalni ścieków do oczyszczalni ścieków niespełniającej wymagań określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 99 ust. 1 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne, przewidzianych dla oczyszczalni ścieków w aglomeracji, z której są dostarczane nieczystości ciekłe – podlega karze pieniężnej w wysokości od 1 000 zł do 10 000 zł za każde takie dostarczenie nieczystości ciekłych.</p> <p>2. Wymierzając karę pieniężną, o której mowa w ust. 1 pkt 3, bierze się pod uwagę przesłanki, o których mowa w art. 189d pkt 2 i 4–6 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2021 r. poz. 735, 1491 i 2052).”;</p> <p>11) w art. 9z:</p> <p>a) ust. 5 i 6 otrzymują brzmienie: „5. W przypadku gdy dany obowiązek powinien być wykonany przez związek międzygminny, karom pieniężnym, o których mowa w ust. 1–2a, 4, 6 i 7, podlega ten związek. 6. W przypadku gdy wójt, burmistrz lub prezydent miasta nie wykonuje obowiązku, o którym mowa w art. 9u – gmina podlega karze pieniężnej w wysokości od 500 zł do 5 000 zł.”;</p> <p>b) dodaje się ust. 7 w brzmieniu: „7. W przypadku gdy wójt, burmistrz lub prezydent miasta nie wykonuje obowiązku, o którym mowa w art. 6 ust. 5a – gmina podlega karze pieniężnej w wysokości od 10 000 zł do 50 000 zł.”;</p> <p>12) w art. 9zb ust. 2 otrzymuje brzmienie: „2. Kary pieniężne, o których mowa w art. 9y ust. 1 i 2, art. 9z ust. 1–2a, 4, 6 i 7 oraz art. 9za, nakłada, w drodze decyzji, wojewódzki inspektor ochrony środowiska.”;</p> <p>13) w art. 10: a) po ust. 2c dodaje się ust. 2d w brzmieniu:</p>	
--	--	--	---	--

				<p>„2d. Kto utrudnia lub udaremnia przeprowadzenie kontroli, o której mowa w art. 6 ust. 5a – podlega karze grzywny.”, b) ust. 3 otrzymuje brzmienie: „3. Postępowanie w sprawach, o których mowa w ust. 1-2d, toczy się według przepisów ustawy z dnia 24 sierpnia 2001 r. – Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia (Dz. U. z 2021 r. poz. 457, 1005, 1595 i 2328 oraz z 2022 r. poz. 655).”.</p>	
			Art. 10	<p>Art. 10. 1. Sprawozdanie, o którym mowa w art. 3 ust. 5 ustawy zmienianej w art. 2, nie sporządza się za rok 2022. 2. Sprawozdanie, o którym mowa w art. 9o ust. 1 ustawy zmienianej w art. 2 w brzmieniu dotychczasowym, za ostatni kwartał 2022 r. sporządza się zgodnie z przepisami dotychczasowymi.</p>	
			Art. 11	<p>Art. 11. Rady gmin w terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy dostosują regulamin utrzymania czystości i porządku na terenie gminy, o którym mowa w art. 4 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 2, do zmian wynikających z niniejszej ustawy.</p>	
			Art. 12	<p>Art. 12. 1. Rady gmin w terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy dostosują uchwały podjęte na podstawie art. 6 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 2 do zmian wynikających z niniejszej ustawy. 2. Gminy w terminie 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy dostosują się do obowiązku, o którym mowa w art. 6 ust. 6 ustawy zmienianej w art. 2 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.</p>	
			Art. 13	<p>Art. 13. Pierwszy dwuletni okres na przeprowadzenie kontroli zgodnie z planem kontroli, o którym mowa w art. 6 ust. 5aa ustawy zmienianej w art. 2, liczy się od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.</p>	
			Art. 14	<p>Art. 14. 1. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 7 ust. 7 ustawy zmienianej w art. 2 zachowują</p>	

			<p>moc do dnia wejścia w życie nowych przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 7 ust. 7 ustawy zmienianej w art. 2, jednak nie dłużej niż przez 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, i mogą być zmieniane.</p> <p>2. Dotychczasowe akty prawa miejscowego wydane na podstawie art. 7 ust. 3a ustawy zmienianej w art. 2 zachowują moc i mogą być zmieniane.</p> <p>3. Rady gmin w terminie 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy dostosują akty prawa miejscowego wydane na podstawie art. 7 ust. 3a ustawy zmienianej w art. 2 do zmian wynikających z niniejszej ustawy.</p> <p>4. Wydane przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy zezwolenia na prowadzenie działalności w zakresie, o którym mowa w art. 7 ust. 1 pkt 2 ustawy zmienianej w art. 2 w brzmieniu dotychczasowym, do czasu ich wygaśnięcia lub cofnięcia uprawniają przedsiębiorców, którym zostały wydane, także do wykonywania działalności w zakresie opróżniania osadników w instalacjach przydomowych oczyszczalni ścieków i transportu nieczystości ciekłych odebranych z tych instalacji, pod warunkiem udokumentowania gotowości odbioru nieczystości zebranych z osadników w instalacjach przydomowych oczyszczalni ścieków przez stację zlewną i zgłoszenia zamiaru prowadzenia w tym zakresie działalności wójtowi, burmistrzowi lub prezydentowi miasta, przed rozpoczęciem działalności w zakresie opróżniania osadników w instalacjach przydomowych oczyszczalni ścieków i transportu nieczystości ciekłych odebranych z tych instalacji.</p> <p>5. Do czasu dostosowania aktów prawa miejscowego, o którym mowa w ust. 3, jednak nie dłużej niż przez 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, do przedsiębiorców ubiegających się o uzyskanie zezwolenia na prowadzenie działalności w zakresie opróżniania osadników w instalacjach przydomowych oczyszczalni ścieków i transportu nieczystości ciekłych odebranych z tych instalacji stosuje się wymagania określone w dotychczasowych aktach prawa miejscowego wydanych na podstawie art. 7 ust. 3a ustawy zmienianej w art. 2.</p>	
--	--	--	--	--

			Art. 15	Art. 15. Do postępowań wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy prowadzonych na podstawie art. 9xb i art. 9z ust. 6 ustawy zmienianej w art. 2 stosuje się przepisy dotychczasowe.	
Dyrektywa 2006/7/WE					
art. 3 ust. 4	Artykuł 3 4. Harmonogram kontroli każdego kąpieliska ustalany jest przed rozpoczęciem danego sezonu kąpielowego po wejściu w życie niniejszej dyrektywy. Kontrola ma miejsce nie później niż cztery dni po terminie określonym w harmonogramie kontroli.	T	Art. 1 pkt 13 projektu ustawy zmieniającej y brzmienie art. 344 ust. 5 pkt 3 ustawy – Prawo wodne	Art. 1 pkt 13) w art. 344 w ust. 5 pkt 3 otrzymuje brzmienie: „3) pobiera próbki wody w kąpielisku w punktach ustalonych z właściwym państwowym powiatowym lub państwowym granicznym inspektorem sanitarnym – nie później niż 4 dni po terminie wyznaczonym w harmonogramie pobrania próbek;”;	

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA KLIMATU I ŚRODOWISKA ¹⁾

z dnia

w sprawie szczegółowego sposobu określania wymagań, jakie powinien spełniać przedsiębiorca ubiegający się o uzyskanie zezwolenia na prowadzenie działalności w zakresie opróżniania zbiorników bezodpływowych, osadników w instalacjach przydomowych oczyszczalni ścieków oraz transportu nieczystości ciekłych

Na podstawie art. 7 ust. 7 ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz. U. z 2021 r. poz. 888, 1648 i 2151) zarządza się, co następuje:

§ 1. Wymagania, jakie powinien spełniać przedsiębiorca ubiegający się o uzyskanie zezwolenia na prowadzenie działalności w zakresie opróżniania zbiorników bezodpływowych, osadników w instalacjach przydomowych oczyszczalni ścieków oraz transport nieczystości ciekłych dotyczące:

- 1) opisu wyposażenia technicznego zawierającego wymagania odnośnie do:
 - a) pojazdów asenizacyjnych przeznaczonych do świadczenia usług,
 - b) bazy transportowej,
 - 2) zabiegów sanitarnych i porządkowych związanych ze świadczonymi usługami,
 - 3) miejsc przekazywania nieczystości ciekłych
- określa się w sposób precyzyjny, zrozumiały, niedyskryminujący, nieograniczający konkurencji oraz nieutrudniający dostępu do rynku przedsiębiorców świadczących usługi w zakresie opróżniania zbiorników bezodpływowych, osadników w instalacjach przydomowych oczyszczalni ścieków i transportu nieczystości ciekłych oraz zapewniający należyłą ochronę zdrowia i życia ludzi oraz środowiska.

¹⁾ Minister Klimatu i Środowiska kieruje działem administracji rządowej – klimat, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 27 października 2021 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Klimatu i Środowiska (Dz. U. poz. 1949).

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.²⁾

MINISTER
KLIMATU I ŚRODOWISKA

²⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 14 marca 2012 r. w sprawie w sprawie szczegółowego sposobu określania wymagań, jakie powinien spełniać przedsiębiorca ubiegający się o uzyskanie zezwolenia w zakresie opróżniania zbiorników bezodpływowych i transportu nieczystości ciekłych (Dz. U. poz. 299), które zgodnie z art. 14 ust. 1 ustawy z dnia o zmianie ustawy - Prawo wodne oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz.) traci moc z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia Ministra Klimatu i Środowiska stanowi wykonanie upoważnienia zawartego w art. 7 ust. 7 ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz. U. z 2021 r. poz. 888, z późn. zm.).

Celem projektu rozporządzenia jest określenie szczegółowego sposobu określania przez radę gminy wymagań, jakie powinien spełniać przedsiębiorca ubiegający się o uzyskanie zezwolenia na opróżnianie zbiorników bezodpływowych, osadników w instalacjach przydomowych oczyszczalni ścieków i transport nieczystości ciekłych.

Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 14 marca 2012 r. w sprawie w sprawie szczegółowego sposobu określania wymagań, jakie powinien spełniać przedsiębiorca ubiegający się o uzyskanie zezwolenia w zakresie opróżniania zbiorników bezodpływowych i transportu nieczystości ciekłych (Dz. U. z poz. 299), które zgodnie z art. 14 ust. 1 ustawy z dnia o zmianie ustawy - Prawo wodne oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz.) straci moc z dniem wejścia w życie projektowanego rozporządzenia.

Wprawdzie przepis przejściowy dopuszcza dalsze obowiązywanie rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 14 marca 2012 r. w sprawie w sprawie szczegółowego sposobu określania wymagań, jakie powinien spełniać przedsiębiorca ubiegający się o uzyskanie zezwolenia w zakresie opróżniania zbiorników bezodpływowych i transportu nieczystości ciekłych, ale nie dłużej niż przez 6 miesięcy do dnia wejścia w życie ww. ustawy. Tym samym konieczne jest wydanie nowego rozporządzenia.

W szczególności chodzi o ujęcie w rozporządzeniu nowych zasad dotyczących opróżniania osadników z instalacji przydomowych oczyszczalni ścieków.

Zakłada się zmianę brzmienia przepisów rozporządzenia w związku z potrzebą wprowadzenia obowiązku udokumentowania przez właściciela nieruchomości korzystania z usług gminnej jednostki organizacyjnej lub przedsiębiorcy odbierającego nieczystości ciekłe z instalacji przydomowych oczyszczalni ścieków.

Projekt rozporządzenia nie będzie miał wpływu na działalność małych, średnich i dużych przedsiębiorstw.

Projekt rozporządzenia nie podlega przedstawieniu właściwym instytucjom i organom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, w celu uzyskania opinii,

dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia, w myśl uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2016 r. poz. 1006, z późn. zm.).

Stosownie do art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) projekt rozporządzenia zostanie udostępniony na stronach Rządowego Centrum Legislacji w zakładce Rządowy Proces Legislacyjny.

Stosownie do § 52 ust. 1 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów projekt rozporządzenia zostanie udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny z dniem skierowania do uzgodnień i konsultacji publicznych.

Projekt rozporządzenia jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

<p>Nazwa projektu Rozporządzenie Ministra Klimatu i Środowiska w sprawie szczegółowego sposobu określania wymagań, jakie powinien spełniać przedsiębiorca ubiegający się o uzyskanie zezwolenia na prowadzenie działalności w zakresie opróżniania zbiorników bezodpływowych, osadników w instalacjach przydomowych oczyszczalni ścieków oraz transportu nieczystości ciekłych</p> <p>Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Klimatu i Środowiska</p> <p>Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu</p> <p>Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu</p>	<p>Data sporządzenia 1 marca 2022 r.</p> <p>Źródło art. 7 ust. 7 ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz. U. z 2021 r. poz. 888, z późn. zm.)</p> <p>Nr w Wykazie prac Ministra Klimatu i Środowiska</p>
--	---

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Z związku z normą zawartą w art. 14 ust. 1 ustawy z dnia o zmianie ustawy - Prawo wodne oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. ...) konieczne stało się wydanie nowego rozporządzenia. Dotychczasowy akt wykonawczy wydany na podstawie art. 7 ust. 7 ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach zachowuje bowiem moc do dnia wejścia w życie nowego rozporządzenia, ale nie dłużej niż przez 6 miesięcy do dnia wejścia w życie ustawy z dnia ... o zmianie ustawy - Prawo wodne oraz niektórych innych ustaw.

W związku z powyższym konieczne jest podjęcie prac legislacyjnych mających na celu wydanie nowego rozporządzenia.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Projekt rozporządzenia zawiera propozycje zmian w treści rozporządzenia.

Zaproponowane zmiany polegają na dostosowaniu brzmienia rozporządzenia do zmian zawartych w ustawie z dnia o zmianie ustawy - Prawo wodne oraz niektórych innych ustaw. W szczególności chodzi o ujęcie w rozporządzeniu nowych zasad dotyczących opróżniania osadników z instalacji przydomowych oczyszczalni ścieków.

Zakłada się zmianę brzmienia przepisów rozporządzenia w związku z potrzebą wprowadzenia obowiązku udokumentowania przez właściciela nieruchomości korzystania z usług gminnej jednostki organizacyjnej lub przedsiębiorcy odbierającego nieczystości ciekłe ze zbiorników bezodpływowych oraz osadników instalacji przydomowych oczyszczalni ścieków.

W szczególności chodzi o ujęcie w rozporządzeniu nowych zasad dotyczących opróżniania osadników z instalacji przydomowych oczyszczalni ścieków.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Nie dotyczy

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
stacje zlewne	2301	GUS	Dostosowanie rozporządzenia w zakresie nowych wymagań dla dostawcy nieczystości ciekłych oraz właściciela stacji zlewnej
dostawcy nieczystości ciekłych	2542	GUS	Dostosowanie rozporządzenia w zakresie nowych wymagań dla dostawcy nieczystości ciekłych oraz właściciela stacji zlewnej

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Projekt rozporządzenia zostanie przekazany do konsultacji publicznych z terminem 14 dni od dnia otrzymania projektu następującym podmiotom:

- 1) Instytut Ochrony Środowiska;
- 2) Krajowa Izba Gospodarcza;
- 3) Krajowa Izba Gospodarki Odpadami;
- 4) Polska Izba Gospodarki Odpadami;
- 5) Polska Izba Gospodarcza;
- 6) Stowarzyszenie Polskich Przedsiębiorców Gospodarki Odpadami;
- 7) Związek Pracodawców Gospodarki Odpadami.

Ponadto projekt rozporządzenia zostanie przesłany do zaopiniowania z terminem 14 dni od dnia otrzymania do następujących podmiotów:

- 1) wojewodowie (wszyscy);
- 2) marszałkowie województw (wszyscy);
- 3) Główny Inspektor Ochrony Środowiska;
- 4) Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska.

Projekt rozporządzenia zostanie przesłany do zaopiniowania z terminem 14 dni od dnia otrzymania projektu do organizacji pracodawców:

- 1) Związku Pracodawców Business Centre Club;
- 2) Pracodawców Rzeczypospolitej Polskiej;
- 3) Konfederacji Lewiatan.

Projekt rozporządzenia zostanie przedstawiony także do zaopiniowania Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego.

Zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) oraz § 52 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M. P. z 2016 r. poz. 1006, z późn. zm.) projekt rozporządzenia zostanie udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej Ministerstwa Klimatu i Środowiska oraz na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0-10)
Dochody ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Wydatki ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Saldo ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Źródła finansowania												

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Projektowana regulacja nie będzie miała wpływu na sektor finansów publicznych, a tym samym nie spowoduje zmniejszenia dochodów lub zwiększenia wydatków budżetu państwa, jednostek samorządu terytorialnego bądź pozostałych jednostek sektora finansów publicznych.
--	--

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

		Skutki						
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0-10)
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z r.)	duże przedsiębiorstwa	0	0	0	0	0	0	0
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	0	0	0	0	0	0	0
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	0	0	0	0	0	0	0
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa	Projektowane rozporządzenie nie będzie miało wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie dużych przedsiębiorstw.						
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	Projektowane rozporządzenie nie będzie miało wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców, a zwłaszcza mikroprzedsiębiorców, małych i średnich przedsiębiorców.						
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	Projekt rozporządzenia nie będzie miał wpływu na sytuację ekonomiczną i społeczną rodziny, a także osób niepełnosprawnych oraz osób starszych.						
Niemierzalne								

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Projekt ma na celu dostosowanie przepisów rozporządzenia do przepisów ustawy z dnia o zmianie ustawy – Prawo wodne oraz niektórych innych ustaw, wchodzących w życie z dniem
--	--

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu

☐ nie dotyczy	
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.	☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy
Komentarz:	

9. Wpływ na rynek pracy

Projektowane rozporządzenie nie będzie miało wpływu na rynek pracy.

10. Wpływ na pozostałe obszary	
☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ sądy powszechne, administracyjne lub wojskowe	☐ demografia ☐ mienie państwowe ☐ inne: ☐ informatyzacja ☐ zdrowie
Omówienie wpływu	Projektowane rozporządzenie nie będzie miało wpływu na pozostałe obszary.
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego	
Planuje się, że projektowane rozporządzenie wejdzie w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.	
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?	
Nie przewiduje się ewaluacji efektów.	
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)	
Brak	

Warszawa, 25 kwietnia 2022 r.

MINISTER DO SPRAW UNII EUROPEJSKIEJ

Konrad Szymański

Sygn. DPUE.920.30.2022.KR(15)

dot.: RM-0610-54-22

Pan Łukasz Schreiber
Sekretarz Rady Ministrów

Opinia

o zgodności z prawem Unii Europejskiej projektu ustawy o zmianie ustawy – Prawo wodne oraz niektórych innych ustaw, wyrażona przez ministra właściwego do spraw członkostwa Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej

Szanowny Panie Ministrze,

w związku z przedłożonym projektem ustawy pozwalam sobie wyrazić poniższą opinię.

Projekt ustawy jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Z poważaniem

Konrad Szymański
Minister do Spraw Unii Europejskiej
/podpisano kwalifikowanym podpisem elektronicznym/

Do wiadomości:

Pan Andrzej Adamczyk

Minister Infrastruktury